

குநா யக்ரந்தம்

அத்தியாய்கள்
(1-18)

திருமணத்திருப்பதி தேவஸ்தானம்
திருப்பதி.

கீதா மகரந்தம்

மூலம்

(சுவாமி வித்யா பிரகாஸானந்தா)

அத்தியாயங்கள்

(1 - 18)

கருத்துரை, தமிழாக்கம்

பேராசிரியர். கே. சர்வோத்தமராவ்

பொருள்க்கம்

1. அர்ஜன விஷாதயோகம்	1
2. சாங்கிய யோகம்	21
3. கர்ம யோகம்	60
4. ஞான யோகம்	83
5. கர்ம ஸந்யாஸ யோகம்	104
6. ஆத்ம ஸம்யம யோகம்	120
7. விஞ்ஞான யோகம்	143
8. அச்சிர பரபிரம்ம யோகம்	158
9. ராஜ வித்யா ராஜ குஹ்ய யோகம்	173

10. விடுதி ஓய்கம்	191
11. விஸ்வரூப நந்தர்சன ஓய்கம்	211
12. பக்தி ஓய்கம்	243
13. சேஷத்ர சேஷத்ரக்ஞ விபாக ஓய்கம்	253
14. துணாத்ரய விபாக ஓய்கம்	270
15. புருஷோத்தம பிரபாந்தி ஓய்கம்	284
16. தெய்வாசர ஸம்பத் விபாக ஓய்கம்	295
17. சிருத்தாத்ரய விபாக ஓய்கம்	308
18. தீர்மான ஸ்ரீஸ்வரஸ ஓய்கம்	322

முதலாம் அந்திபாபம்
அர்ஜூன விஷாதயோகம்

ஸ்லோகம்:

தர்மசேஷத்ரே குருசேஷத்ரே ஸமவேதா யுயுத்ஸவஹ
மாமகாஹ் பாண்டவாஸ் சைவ கிமகுர்வத ஸஞ்சய ॥ 1

காருத்துணர்:

திருத்தராஷ்டிரன் இவ்வாறு கூறினார். ஒ ஸஞ்சயா! என்னவர்களாகிய துரியோதனை் முதலானோரும், பாண்டு புத்திரர்களாகிய தர்மன் முதலானோரும் யுத்தம் செய்ய விரும்பி திரண்டு புண்ய பூமியான குருஷேத்திரத்தில் என்ன தான் செய்தார்கள்?

ஸ்: த்ருஷ்டவாது பாண்டவனீகம் வ்யூடம் துரியோதனஸ்ததா ।
ஆசார்யமுபஸங்கம்ய ராஜா வசனமப்ரவித் ॥ 2

குந்துரை:

திருத்தாஸ்திரஸிடம் ஸஞ்சயன் இவ்வாறு கறினான். அப்போது அரசனான துரியோதனன் அணிவகுத்து நின்ற பாஸ்டவ கேண்ணையாப் பார்த்து துரோஷாச்சாரியானை நெருங்கி இவ்வாறு கொன்னான்.

ஸ்: பச்சைதாம் பாண்டுபுத்ராணமாசார்ய மஹதீம் சமும் |
வ்யூடாம் த்ருபதபுத்ரேன தவசிவ்யேன தீமதா || 3

குந்துரை:

தலைசிறந்த குருவே! புத்திராவியும் உன் மாணாக்கனுமாகிய திருஷ்ட தயும்னானால் அணிவகுக்கப்பட்ட பாஸ்டவர்களின் மாபெரும் படையை வந்து பாருங்கள்.

ஸ்: அத்ர குரா மஹேஷ்வாஸா பீமார்ஜுனன ஸமாயதி |
யுதானோ விராடஸ்ச த்ருபதஸ்ச மஹாரதஹ || 4

கருத்துரை:

எதிரியான பாண்டவப்படையில் சிறந்த வீரர்களாகவும் தேர்ந்த வில்லானியாகவும் போரில் பிழைக்கும், அரச்சனங்களுக்கும் நிகரான வீரமுடைய யுயுதானங்கும், விராடநாட்டு அரசனும், துருபதநாட்டு மன்னராக மகாரதனும் பங்கேற்று உள்ளார்கள்.

எல்: திருவிட கேதுஸ்சேகிதானாஹ காசிராஜஸ்ச வீரியவான் ।
புருஜித் குந்திபோஜஸ்ச சைப்யஸ்ச நாடுங்கவாஹ ॥ 5

கருத்துரை:

திருவிட கேதுவும், சேகிதானங்கும், வீரத்தில் சிறந்த காசி மன்னங்கும், புருஜித் என்பானும், குந்திபோஜங்கும், மனிதருள் மேன்மைமிக்க சைபியன் என்பவங்கும் (இப்படையில் அணிவகுத்துள்ளனர்)

எல்: யுதங்கியஸ்ச விக்ராந்த உத்தமெஜாங்கஸ்ச வீரியவான் ।
ஸௌபத்ரோ தரைபதையாஸ்ச ஸர்வ ஏவ மஹாதாஹ ॥ 6

கருத்துரை:

பேராற்றல் பெற்ற யுதாமன்யூவும், வலிமை பொருந்திய உத்தமேஸ்ஜில் என்பவரும், சுத்ரையின் மகனும், திருப்பதியின் பிள்ளைகளும் இப்படையில் ஒன்று சேர்ந்திருக்கின்றனர். அணியில் பங்கேற்றுள்ள அனைவரும் மகாரதர்களாவர்.

ஸ்வ: அஸ்மாகம் து விசிஷ்டா யே தாந்திபோத த்விஜோத்தம |
நாயகா மம ஸௌன்யஸ்ய ஸம்ஞார்த்தம் தான் ப்ரவிமி தே || 7

கருத்துரை:

ஓ பிரம்மதேவாத்தாம! நம் படையில் சிறந்தவர்கள் தாலைத் தலைவர்கள் யார் இருக்கிறார்களோ அவர்களை உமக்கு நினைவுபடுத்துவதற்காகச் சொல்கிறேன் கேளுங்கான்!

ஸ்வ: பவான் பீஷ்மஸ்ச கர்ணஸ்ச க்ருபஸ்ச ஸமிதிர்ச்சயஹ |
அச்வத்தாமா விகர்ணஸ்ச செளமதத்திர் ஜயத்ரதஹ || 8

ஸ்வ: அன்யேச பஹவத்ரஞ்சுரா மதர்த்தே த்யக்ததீவிதாஹ |
நானாசஸ்த்ரப்ரவூராணாஹ் ஸர்வே யுத்தவிசாரதாஹ || 9

கநுத்துறை:

தாங்கள், பிழ்மர், காரணன், போன்ற எப்போதும் வெற்றி வாணி குடும் கிருபாசாமியர், அத்தாமன், விகர்ணன், பூரிசிரவர், இன்னும் எனக்காகத் தம் உயிரையே விடத்துணிந்துள்ள பல குருக்களும், அனைவரும் யுத்தத்தில் மிகத் தேர்ந்தவர்களாய் பலவிதழனா ஆயதுங்கள் தங்கி இங்குள்ளனர்.

ஸ்வ: அபர்யாப்தம் ததஸ்மாகம் பலம் பீஷ்மாபிரக்ஷவிதம் |
பர்யாப்தம் தவிதமேதேஷாம் பலம் பீமாபிரக்ஷவிதம் || 10

கநுத்துறை:

(நமது சேனனத்தலைவரான) பிழ்மரின் கீழ் இருக்கும் நமது பல பரந்து அளவு கடந்து உள்ளது. பிமன் தலைமையில் இருப்ப அவர்களின் (ஏதிரிகளின்) படையோ கட்டுப்பு கடங்கி உள்ளது.

ஸ்வ: அயனேஷா ச ஸர்வேஷா யதாபாகமவஸ்திதாஹ |
பீஷ்மமேவாபிரக்ஷந்து பவந்தஹ் ஸர்வ ஏவ ஊி || 11

குருத்துணர்:

நீங்களைனவரும் விஷயத்தின் நுழைவுப் பகுதிகளில் அவரவர்க்குரிய நிலைங்களில் இருந்து, பீஷ்மரை எல்லா வகையிலும் பாதுகாக்க வேண்டும்.

ஸ்வ: தஸ்ய ஸஞ்ஜயேயன் ஹர்ஷம் குருவருத்தவும் பிதாமஹத் துறைமாதம் விநத்யோக்கைநூறி சங்கம் தத்துமொன்று ப்ரதாபவான் || 12

குருத்துணர்:

பராக்கிராமானியும், குருவர்பத்தில் வடையாதிகருமான பாட்டனார் ஆன பின்புரி துரியோதுவனுக்கு உற்சாகமுட்டும் வகையில் பொதிகாக சிர்மநாதம் போன்று சங்கை உத்தினார்.

ஸ்வ: தத்துறை சங்காஸச பேர்யஸ்ச பணவானக்கோமுகாதம் |
ஸந்தூரைவாப்பயவூர்ணியந்த ஸ சப்தஸ்துமுலோ அபவத் || 13

குருத்துணர்:

பின்புரி கங்கோனி சௌம்யாரிதி, தொந்தா ரேதாயில் மற்றையவாடும்,

சங்கர், பேரினை, பறை, கொம்பு இவற்றை உடனேயே முழுக்கினா.
அவ்வொலி திசையெங்கும் பரவிற்று.

ஸ்வ: தத்துவேதத்திலூயைர்யுக்தே மஹதி ஸ்யந்தனே ஸ்திதெள் |
மாதவறை பாண்டவஸ்தை திவ்யெள சங்கள்
ப்ரத்தமதுறை || 14

கருத்துரை:

அதன்பின் வெள்ளைக் குதிரைகளைப் பூட்டிய சிறந்த தேவில்
வீற்றிருந்த கிருஷ்ணனும், அர்ஜுனனும் தத்தம் தெய்வீக
சங்குகளை உரக்க ஊதினார்கள்.

ஸ்வ: பாஞ்சஜன்யம் ஹருஷிகேஸோ தேவத்தம் தனஞ்சயறு |
பெள்ளிட்டம் தத்தமென மஹாசங்கம் பீமகர்மா
வருகோதரறு || 15

ஸ்வ: அனந்தவிஜயம் ராஜா குந்திபுத்ரோ யுதிஷ்டிரறு |
நகுலஹ் ஸஹதைவஸ்ச ஸ்கோஷமணிபுஷ்பகள் || 16

ஸ்: காச்யஸ்ச பரமேஸ்வாஸர்ற சிகண்டி ச மஹாரதஹ |
த்ருஷ்டித்யும்னோ விராடஸ்ச ஸாத்யகிஸ்சாபராஜிதஹ || 17

ஸ்: த்ருபதோ த்ரெளபதேயாஸ்ச ஸர்வசஹ ப்ருதிவிபதே |
ஸௌபத்ரஸ்ச மஹாபாஹாஹ் சங்கான்தத்மஹா ப்ருதக்
ப்ருதக் || 18

தாநுத்துவம்:

கிருஷ்ணர் பாஞ்ச சுந்தர் தாநாதனர் அங்குணன் தேவதத்தத்தை
ஹாதினார் பயங்கரான காரியங்களை செய்யக் கவடிய பிமன்
வெள்ளப் பும்புள்ளப்பும் மின் பெயிசுங்களை ஹாதினார். தாமராஜன்
அனந்த விஜயத்தை நிறுத்தி நிகாரத்தை. சகாதேவன்
மணிபுஷ்டிபத்தை ஹாதினார்கள். அவ்வாறே சிறந்த
வில்லையுடைய மாவூரை காரிராஜன். மஹாரதன் ஆன சிகண்டி,
திருங்குநாம்புள்ளப் பெயிசு தீகாந்ததுவன். தோன்வியைப்போன்ற அடையாறு
சாத்யகிதாநாதன். சிகிமைநி பூநிர்க்கவாகியா பாரணன் வர்கள்.
பொதும் தீராவுடைய அடிமானம் தீவாவாயில் அனைவரும்
இலாம் தொழுக்குத்துரித்து நூல்வாழ்வுக்குவர்.

ஸ்வோஹோ தார்தாஷ்ட்ராணாம் ஹ்ருதயானி ஸ்யதாரயத் ।
நபஸ்ச ப்ருதிவிம் சைவ துழுலோ ஸ்யஞ்சநாதயன் ॥ 19

கருத்துறை:

நான்டவ வீரர்களின் சங்கங்களின் பொறுத்தமுக்கர் தூஷிணசுடும்
ஆகாசத்தையும் நடுங்கர் செய்து வருப்போதுவாதிகளின்
இதயத்தைப் பிளந்தது.

ஸ்வைவஸ்திதான் த்ருஷ்ட்வா தார்தாஷ்ட்ரான் கபித்வஜஹ
ப்ரவ்ருத்தே சஸ்த்ரஸம்பாதே தனுருத்யம்ய பான்டவஹ ॥
ஹ்ருஷ்டோசம் ததா வாக்ய மிதங்காஷர மஷ்நிபதே । 20

கருத்துறை:

திருத்தாஷ்டா மகாராஜாவோ அதன்பாத போர்களத்தில்
ஆயுதங்களை பிரயோகிக்க ஆரம்பிக்க ஹ்ருத்தைகயில், குரங்குக்
கொடியுடையோனாகிய அர்ஜுனன், போர்துவக்கத்
தலைப்பட்டி ருந்த கெளரவர்களைப் பார்த்து, வில்லைக்
கையிலேந்தி ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் இவ்வாறு கூறினார்.

ஸ்வ: ஸேனயோருபயோர் மத்யே தும் ஸ்தாபய மேதுச்யுத ॥ 21

ஸ்வ: யாவதேதாந்திரிசேஷ அஹம் யோத்துகாமான வஸ்திதான் ।
கைர்மயா ஸ்வஹயோத்தவ்ய மஸ்மின் ஏன ஸமுத்யமே ॥ 22

கருத்துரை:

அத்யுதனே! இந்த யுத்த ஆரம்பத்தில் நான் எவருடன் போர் புரிய வேண்டுமோ, போரை விரும்பி எவர் முன்னிற்கிறார் என்பதையும், நான் எங்கிருந்தால் நான் சரியாகப்பார்க்க முடியுமோ அங்குள்ளம் இருப்பை கணக்கு இடையில் என் தேரை நிறுத்துக!

ஸ்வ: யோத்ஸ்யமானவேசேஷ அஹம் ய ஏதே ஸமாகதாஹ
தார்தாஷ்ட்ரஸ்ய துர்புத்தேர்யுத்தே ப்ரயசிகிர்விவஹ ॥ 23

கருத்துரை:

துஞ்சு புத்தியிடைய ய துரிதையானுக்கு தன் பரியத்தைக் காட்டும் வானகபுரிஸ் இங்கு யுத்தம் செய்யக் கூடியிருப்பவர்களை நான் காண தீவாஸ்தும்.

எல்: ஏவழுக்தோ ஹ்ருஷ்டேகோ சூடாகேசேன பாத |
ஸெனயோருபயோர் மத்யே ஸ்தாபயித்வா ரதோந்தமம் || 24

எல்: பின்தமத்ரோனப்சமுகதஹ ஸர்வேஷாம்ச மஹரிசுக்தாம் |
உவரச பார்த்த பத்தயதான் ஸமவேதான் குருனிதி || 25

குருத்துரை:

சஞ்சயன் இவ்வாறு சூறினார் - திருத்ராஷ்டிர மஹாராஜா! அர்ஜுனன் இவ்வாறு சொன்னவுடன் முதி கிருஷ்ணர் மிக உத்தமயான ரதத்தினை இரண்டு சேனைகளுக்கிடையில் பீர்மார்துரோனர்களுக்கும், ஏனைய அரசர்களுக்கும் எதிரில் நிறுத்தி, 'அர்ஜுனா! இங்கு சூடியுள்ள கெளரவர்களைப் பார்' என்று சொன்னார்.

எல்: நத்ராபசயத் ஸ்திதான் பார்த்தஹ பித்ருஞத பிதாமஹான் |
ஆசார்யான் மகதுலான் ப்ராத்ருஞ் புத்ரான் பெளத்தான்
ஸகீன்ஸ்ததா || 26

ஸ்த்ரீகளுக்கு நிறுத்தல்கூடான ஸ்த்ரீயாருப்போரி || 27

குருத்துறை:

அர்ஜுனன் அங்கே இரண்டு சேனைகளிலும் நிற்கும் தந்தைமார், பாப்பான்மார், ஆசாரியார், மாமன்மார், உகோதரர்கள், புத்திரர்களையும் பாமார்கள், நண்பார்கள், அன்பார்கள் அனைவரையும் பார்த்தான்.

ஸ்த்ரீகளுக்கு நிறுத்தலை ஸ்த்ரீயாருப்போரி பந்துனவஸ்திதான் | குருப்பா பாயா ஆவிஷ்டோ விவிதன்னிதமப்ரவித் || 28

குருத்துறை:

அர்ஜுனன் யுத்த பூரியில் நிற்குவின்ன தான் உற்றார் உறுதிவர்களை நங்காக உற்றார் பார்த்து, பேரிக்கார் கொண்ட வனாய், துக்கம் போலி நீ இவ்வாறு காறினான்.

ஸ்த்ரீகளுக்கு நிறுத்தலை ஸ்த்ரீயாருப்போரி பந்துனவஸ்திதம் | எதிந்தி மம காத்ராணி முகம் சபரிக்கிண்யதி |
வேபதுஸ்ச சரீரே மே ரோமாறார்ஷஸ்ச ஜாயதே || 29

ஸ்: காண்மைய் ஸ்ரம்ஸதே ஹஸ்தாத் த்வக்ஷை பரிதஹ்யதே ।
நச சக்னோம்யவஸ்தாதும் ப்ரமதீவ ச மே மனஹ ॥ 30

கருத்துரை:

அர்ஜு னனான் சொன்னான்: கிருஷ்ணா! யுத்தம் செய்வதற்கென இங்கு சாடியான்ன இந்த சுற்றுத்தாழைப் பார்த்து, என் அவயவங்கள் நடுங்குகின்றன; நா ஒ லர்ந்து போகின்றது; அரிம் நடுங்குகின்றது; மயிர் சிலிர்க்கின்றது; காண்மைய் கை நழுவுகின்றது; சருமம் பற்றி ஏரிவது போல் இருக்கின்றது; நிற்பதற்கும் எனக்குச் சக்தியில்லை; மனது குழப்பமடைந்து கிர்வென்று சுற்றுகிறது.

ஸ்: நிமித்தானி ச பச்யாமி விபரதானி கேவ ।
நச ச்ரேயஹ அனுபச்யாமி ஹத்வா ஸ்வஜனமாஹவே ॥ 31

கருத்துரை:

ஏ கிருஷ்ணா! நிறைய அபசகுநாங்களைப் பார்க்கிறேன். யுத்தத்தில் சுற்றுத்தாழை கொன்று மின் நான் அடையக்கூடிய லாபம் (நன்மை) எதுவும் என் கண்ணுக்குப் புலப்படவில்லை.

ஸ்வர்ணக்கோவை விஜயம் கிருஷ்ண நாராஜ்யம் ஸ்வாகாணிச ।
கிம் நோ ராஜ்யேன கோவிந்த கிம் போகைர் ஜி விதேன வா ॥ 32

குருத்துறை:

கிருஷ்ணா! நான் வெற்றியையோ, ராஜ்யத்தையோ, சுகங் கணவையோ எரும்பாமா? தேன் ராஜ்யத்தினாலோ, போகத்தினாலேயு, வார்க்காக யினாலோ நமக்கென்ன பலன்?

ஸ்வர்ணக்கோவை விஜயம் கிருஷ்ண நாராஜ்யம் போகாஹ் ஸ்வாகாணிச ।
தழிமே அவஸ்திதா யத்தே ப்ராணான்ம் த்யக்த்வா தனாணிச ॥ 33

ஸ்வர்ணக்கோவை விஜயம் கிருஷ்ண நாராஜ்யம் போகாஹ் ஸ்வாகாணிச ।
மாதுலாஹ் சுவசுராஹ் பெள்த்ரா ஸ்யாலா
ஸம்பந்தினஸ்ததர் ॥ 34

குருத்துறை:

நான் சிவார்த்தி இந்த ராஜ்யம், கீர்தகங்கள், கங்கையையும் நான் எரும்பாக வீசுவேன், அத்தகைய ஆசாமியா, நாக்கதயா, பக்கன்,

ஷாட்டன்மார், மயங்மார், மாமார்மார், பேரர், யைத்துவர், சம்பந்திகள், முதலானோர் பிராண்க்களின் மீதும் செல்வத்தின் மீதுமுள்ள ஆடைகளைத் துறந்துவிட்டு, இப்போர்க்களத்தில் வந்து நிற்கிறார்கள்.

எவ் ஏதான்ன ஹந்துமிச்சாமிக்னதோ அபி மது வெதன |
அபித்தோ லோக்ய ராஜ்யஸ்ய ஹேதோ ஹோ கிம்நு
மஹீக்ருதே || 35

கநுத்தனை:

ஏ கிருஷ்ணா எங்கனைக் கொங்றாலும், மூன்று உலகங்களிலும்
இராஜ்ய அதிகாரம் அளித்தாலும் இவர்களைக் கொல்ல
விரும்பமாட்டேன். இனிபூலோகராஜ்யத்திற்காக ஹோகச் சொல்ல
இனிஎன்ன இருக்கிறது.

எவ் நிழுத்ய தாத்ராஷ்ட்ராந்தநவை காப்ரிதிஹ்ந ஸ்யாஜ்ஜூநர்தன |
பாபமேவாச்யேதஸ்மான் ஹந்த்வைதானாததாயினவை || 36

காநுத்துணர:

வ சிருஷ்டங்கா! துரியோதாதியரைக் கொல்வதால் நமக்கு என்ன இன்பம் வரப் போகிறது? கெட்டவர்களாயினும் இவர்களைக் கொல்வதால் நமக்கு பாவமே வற்று குழும்.

ஸ்வ:
தஸ்மான்நார்ஹூ வயம் ஹந்தும் தார்தாஷ்ட்ரான்
ஸ்வபந்தவான்।
ஸ்வஜனம் ஹு கதம் ஹத்வா ஸாவினஹ் ஸ்யாம மாதவ ॥ 37

காநுத்துணர:

ஆஹ, வேறும் உ றவினர்களாகியதி ருதராஷ்ட்ரானது பின்னைகளைக் கொல்வது நமக்குத் தகுது. மாதவா! உற்றர் உறவினர்களைக் கொன்று நாட்யகிப்பியுடன் விளங்குவது எவ்வாறு?

ஸ்வ:
யத்யப்யேதே ந பச்யந்தி லோபோபஹத்சேதஸஹ ।
குலசுடியக்ருதம் தோஷம் மித்ரத்தோஹூ ச பாதகம் ॥ 38

ஸ்வ:
கதம் ந ஜ்யேமஸ்மாபிஹஸ் பாபாதஸ்மாந் நிவர்த்திதும் ।
குலசுடியக்ருதம் தோரூம் ப்ரபச்யத்பிர் ஜூநார்தன ॥ 39

அதூத்துரை:

ஓ கிருஷ்ணா! மிக்கப் பேராகையால் சொட்ட எண்ணாம் கொண்டா.
துரியோதாதையாக் குலநாசத்தை உண்டாக்குவதற்கும் ஏற்படும்
தோரைத்தை, மின்ற துரோத்துரை விளையாக்கூடிய பாவத்தை
அவர்கள் நினைக்காவிட்டனரும், அவற்றைப் பற்றி நூன்றாக தெரிந்த
நாம் இந்த பாவத்தினின்றும் நாம் ஏன் விலகிக் கொள்ளக் கூடாது
என்பது எனக்குப் புரியவில்லை.

- எ: குலங்கே ப்ரஸக்யந்தி குலதர்மாஹ் ஸநாதநாஹுரா ।
தஸ்மே நஷ்டே குலம் க்ருதஸ்னமதஸ்மோ அபிபவத்யுத ॥ 40
- எ: அதர்மாபிபவாதக்ருஷ்ண ப்ரதுஷ்யந்தி குலஸ்தரியஹ
ஸ்தரிஷ்டா துஷ்டாஸூ வாஸ்தவேணயஜாயதே
வர்ணஸலங்கரஹ ॥ 41
- எ: ஸங்காரோ நாகாயை குலக்நானாம் குலஸ்யச ।
பதந்தி பிதரோ ஹஸ்யங்காம் ஒப்த பிண்டோதகக்ரியாஹுரா ॥ 42

கருத்துரை:

எ கிழுஷ்ணா! குலம் நாசம் அனை வதால் என்றுமிருப்பவையான குலதர்மங்கள் அழிகின்றன. நர்பம் அழிவதால் குலம் முழுவதையும் அதர்மம் குற்றிடு. அதர்மம் மிகுதலால் குலப் பெண்கள் மிகவும் கெட்டுப்போகிறார்கள், ஸ்த்ரீகள் கொட்டுப்போவதால் வர்ணக் கல்பிபு ஏற்படுகிறது. வர்ணக் கல்பினால், கெட்ட குடும்பங்களின் குலம் கூட நாகத்தைப்பே அடைகின்றது. அவர்களுடு சித்து தேவதைகள் சிரார்த்தம், தர்ப்பணம் இன்றி அதோத்தியர்ஜுவை கிறார்கள்.

ஸ்: தோணவிடுதலை குலக்நானாம் வர்ணங்களுக்காட்கைவு ।
உத்ஸாத்யந்தே ஜாதிதர்மாஹா குலதர்மாஸ்ச
சாச்வதாஹா ॥ 43

ஸ்: உத்ஸன்னாகுவதர்மாணாம் மனுஷ்யாணாம் ஜனார்தன ।
நரகேநியதம் வாஸோ பவத்யர்மாக்ரும ॥ 44

கார்த்திரை:

ஓ சித்தவராம! குலநாசகர்களுடைய வர்ஷக்கலப்பாற்றுக் காரங்களான இந்த நோயுடுகளினால் ஜாதி தர்மம், குலதர்மம், நாதிந்துப் போகிறது. குலதர்மம், அழிந்தாலுமிதர்மங்குசாகவதுமாக, நாதத்தில் வாயிக்க நேர்கிறது என்பதை நாம் கேட்டு நூக்கிறோம்.

ஸ்வ: அஹோ பத மஹத்பாபம் கர்தும் வ்யவஸிதாவயம் ।
யத்ராஜ்யஸைகலோபேன ஹந்தும் ஸ்வஜனமுத்யதாஹோ ॥ 45

காருத்துரை:

அரசு சுகாதூசையினால்நாம் பந்துக்களை கொல்வதற்குத் தலைப்பாட்டு மாற்றாபாவத்தை செய்வதற்குத்துணவிந்தோம்!
ஜூ! தோ!

ஸ்வ: யதி மாமப்ரதீகாமசஸ்த்ரம் சஸ்த்ரபாணயஹ ।
தார்த்ராஷ்ட்ராரணை ஹங்யுஸ்தன்மே சேஷமதரம்
பவேத் ॥ .. 46

கருத்துரை:

ஆயுதங்கள் தரிக்காமலும், எதிர்க்காமலும் இருக்கிற என்னை, ஆயுதங்கள் ஏந்திய துறியோதுவாதிகள் என்னைக் கொல்லுவார்களான அதுவேனைக்கும் பெருந்தமயமாதும்.

எ: ஏவழக்தவா அர்ஜூ-னத்ரீ ஸங்க்யே ரதோபஸ்த உபாவிசத் ।
வில்குஜ்ய ஸரம் சாபம் சோகஸம்விக்னமானஸஹ ॥ 47

கருத்துரை:

சஞ்சயன் சொன்னான்: (ஓதிருதராஷ்டிர) மாற யானா யத்தபூமியில் அர்ஜூ-னான் இவ்வாறு சொல்லி சேர்த்தால் கலக்கினா சிர்த்தாறு உண்ணயவனும் ஓம்ரடன் சாதியரவில்லை எறிந்துவிட இ சேர்த்து உட்கார்ந்துவிட என்.

கிடங்டாம் அத்தீயாயம்
சாங்கிய யோகம்

ஸ்: தம்ததா க்ருபயா ஆவிஷ்டமச்ருபூரணாகுலேஷனைம் |
விடிடாதந்தமிதம் வாக்யமுவாச மதுகுதனஹ || 1

கருத்துறை:

இவ்வாறாக இரக்கம் மேலிட்டு கண்களில் நீர்நிறைந்தவனாய்,
துக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்த அர்ஜுனனைப் பார்த்து ஸ்ரீ
கிருஷ்ணர் இவ்வாறு சொன்னார்.

ஸ்: குதஸ்த்வா கச்மலமிதம் விஷமே ஸமுபஸ்திதம் |
அனார்யஜாஷ்டமஸ்வர்கயமகீர்த்திகரமர்ஜுன || 2

கருத்துறை:

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் சொல்கிறார் - 'ஓ அர்ஜுனா!, பாமரர்களே
மின்பற்றுவதும், சவர்க்கத்திற்குத் தடையாவதும், இழிவை

ஏற்படுத்துவதுமான இந்தமோஹம் இந்த நெருக்கடியான சமயத்தில் உணக்கு எங்கிருந்து வந்தது?

ஸ்வி: கலைப்பயம் மாஸ்ம கமலூ பார்த்த நெதத் தவய்யுபபத்யதே | சஷாத்ரம் ஹ்ருதயதெளர்ப்பல்யம் தயக்தவோத்திண்ட பரந்தப || 3

நெருக்குத்துரை:

அப்ஜூனோ! அப்ஜூனோ! அப்ஜூனோ! அப்ஜூனோ! அப்ஜூனோ! அப்ஜூனோ! அப்ஜூனோ! அப்ஜூனோ! அப்ஜூனோ!

ஸ்வி: கதம் பீஷ்மஹம் ஸங்க்யே தரோணம் ச மதுகுதன | திஷாபிழ்ற ப்ரதியோத்ஸ்யாமி பூஜார்ஹாவரிஸாதன || 4

நெருக்குத்துரை:

நூத்திருஷ்டாவா! நூத்திருஷ்டாவா! நூத்திருஷ்டாவா! நூத்திருஷ்டாவா! நூத்திருஷ்டாவா!

ஸ்வ: குருனலுத்வா ஹி மஹாநுபாவான்
 ச்ரேயோ போக்கும் பைச்செய்யமீறு லோகே ।
 ஹத்வாஅர்த்தகாமாம்ஸ்து குருனிலைஹவ
 புஞ்ஜீய போகான் ருதிரப்ரதிக்தான் ॥

5

குருத்துரை:

உயர்ந்த குளங்களையுடைய குருமார்களைக் கொல்வதை
 விட்டு இந்த உலகத்தில் கையேற்றி பிச்சை எடுத்து உண்பதே
 மிகச் சிறந்ததாகும். ஆனால், ஆசார்யர்களான பெரியோரைக்
 கொண்றால் ரத்தம் தோய்ந்த பொருளையும், போக
 உள்ளரவுகளையும் இப்பிறவியிலேயே அநுபவிக்கும் இழி
 நிலைக்குள்ளாவேன்.

ஸ்வ: ந சைதத் வித்மஹ கதாந்நோ கரீயோ யத்வா ஜெயம யதிவா
 நோ ஜெயேயுறை ।
 யாநேவ ஹத்வா ந ஜில்லீவிழாமஸ் தே அவஸ்திநால்ம்
 ப்ரமுகே தார்தராஷ்ட்ராஹா ॥ 6

கருத்துரை:

மேலும், இந்த பத்தத்தில் நாம் வெற்றி காண்போமோ அல்லது அவர்களே வெற்றி அடைவார்களே என்பதை நாம் சொல்ல முடியாது. இவை இரண்டிலும் நமக்கு எது மேன்மையானது என்பதும் நமக்குத் தெரியாது. எவரைக் கொன்று நாம் வாழ விரும்பாட்டு கீழொ, அத்தகைய சிற்மர் முதலானோர் யுத்தத்தில் நமக்கு ஏதிராக நின்றுள்ளனர்.

என: கார்பண்யதோ ஷோபஷுதஸ்வபாவஹ
 ப்ருச்சாமி த்வாம் தர்மஸம்முட சேநாஹ ।
 யச்சடேயஹ் ஸ்யாந்திஸ்சிதம் ப்ருஹி தம்மே சிவ்யஸ்தே
 அஹம் சாதி மாம் த்வாம் ப்ரபண்ணம் ॥ 7

கருத்துரை

(ஏ கிருஷ்ண!) ஆத்மநான நூல்யார் எனும் தோடுத்தினால் நூற்புப்பெற்ற நான் தர்மத்தினான அறியாது, அந்தேகும்படிந்து நின்னைக் கீர்த்திக்கிறேன். நாக்கு நா நிச்சயாக மேன்மை

தூர்க்கூடு யதோ அதனைச் சொல்லிராக! நான் உமது சிற்யார்,
உம்மை சரவாணந்த என்னை (இவ்வாறு நடந்துகொள் என்று)
உட்டதேசித்தருளும்.

எ: நானி ப்ரபச்யாமி மமாபனுத்யாத்
யச்சோகுமச்சோஷமிந்திரியாணாம் ।
அவாப்ய யுமாவஸபத்னம்ருத்தம்
ராஜ்யம் ஸராணணாமபி சாதிபத்யம் ॥

8

கருத்துரை:

இப்புவலகில், எதிரிகளேயில்லாத, நிறைந்துள்ள ராஜ்யத்தையும், (ஸ்வர்கத்தில்) தேவர்களுக்கு அதிபதியாய் இருக்கும், பேறு பெறினும், இந்திரியங்களை எரித்துப் பொசுக்கி அழிக்கின்ற என் துன்பத்தை எதுவும் போக்கும் என்று தோன்றவில்லை.

எ: ஏவமுக்தவா ஹ்ருவிகேசம் குடாகேசஹ் பாந்தபஹ
ந யோத்ஸ்ய இதி கோவிந்தமுக்க் வா தூஷ்ணீம்
பழுவத்து ॥ 9

காருத்துரை:

இவ்விதமாக அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்குச் சொல்லி, ‘நான் யந்தம் செய்தேன்’ என்று சொல்லிவிட்டு வாளா இருந்தான்.

ஸ்வ: தழுவாச ஹ்ருஷ்டேகேஷன் - ப்ரஹஸன்னிவ பாது ।
வேணயோருபயோர்மத்யே விஷாதந்தமிதம் வகுஹ ॥ 10 ॥

காருத்துரை:

திரிதராட்டிர மகாராஜா! இரண்டு சேனைகளுக்குமிடையில் விசனப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற அர்ஜுனனைக் கண்டு நகைப்பவர் மோல் இங்கு (கீழ்) வாக்கியங்களை ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சொன்னார்.

ஸ்வ: அசோக்யானன்வசோகஸ்த்வம் ப்ரக்ஞாவாதான்ஸச பாஷ்டே ।
கதாஸதனைக்தாஸதன்ஸச நானுசோகந்தி பண்டிதாஹா ॥ 11 ॥

காருத்துரை:

ஸ்ரீ கிருஷ்ணராகவாடி சோந்தாரி (ஏ. அர்ஜுனாரா) நீ துக்கப்பா தீ

தகுதியில்லதாடி த்ரு துக்கர்ப்புகிறாய் சேலும் புத்தி
வாதத்துரை ஸ் காட்டிய வாக்கியங்களைக் கூட ப் போக்கிறாய்.
ஞானியர் இறந்தவர்களைப் பற்றியோ, உடயிரு ஸ்
இநுப்பவர்களைப் பற்றியோ எப்போதும் துக்கமண்டவதில்லை.

ஸ்: ந தவேவாஹம் ஜாது நாஸம் ந தவம் நேமே ஜனாதிபாஹா ।
நசைய ந பவிஷ்யாமஹ ஸர்வே வயமதஹ் பாம் ॥ 12

கருத்துரை:

அர்ஜனா! நான், நீ, (புத்தபூரியில் உள்ள) அரசர்கள் ஆகியோர்
இதற்குமுன்பு இல்லாதிருந்ததில்லை. இதற்கு பிறகும்
இல்லாதிருக்க மார்வே அம்.

ஸ்: தேஹினோ அஸ்மிண்யதா தேஹே கெளமாரம்
யெளவனம் ஜாரா ।
ததா தேஹாந்தரப்பாப்திர்தீஸ்தத்ர ந முஹ்யதி ॥ . 13

கருத்துரை:

ஜீவனுக்கு சரித்தில் பால்யம், இளமை, முப்பு என்ற இவை

உண்டாவதைப் போலவே மரணத்திற்குப்பின் மீண்டும் சரிரத்தை
அடைவது நிகழ்கின்றது. எனவே இவ்விஷயத்தைக் குறித்து
ஞானியானவன் அதன் பொருட்டு மோஹத்தை (சோகத்தை)
அடைவதில்லை.

ஸ்: மாத்ராஸ்பர்சாஸ்து கெளந்தேய
 சீதோஷ்ணஸூக்துஹ்ரகதாஹா ।
 ஆகமபாயினோ அநித்யா தாம்ஸ்திதிசுஷஸ்வ
 பாரத ॥ 14

கருத்துரை:

ஏ அர்ஜுனா! இந்திரியங்களின் அப்தஸ்பர்சங்கள் முதலான
விஷயங்களின் இலைக்கத்தினால் குளிர், வெப்பம், இனபம்,
சுன்பம் முதலியலை என்பதைகின்றன. மற்றும் அவை தோன்றி
மறைதலும், நிலையானமையும் உடையவை. எனவே
அவைகளைப் பொறுத்துக் கொள்.

ஸ்: யம் ஹி ந வ்யதயந்த்யேதே புருஷம் புருஷர்ஷப ।
 ஸமதுஹ்ரகஸூகம் தீரம் ஸோ அம்ருதத்வாய கஸ்பதே ॥ 15

காந்த்துரை:

புதுஷ்சிலேஷ்டனான் அஞ்ஜாவா எவ்வளவு இந்த பற்றாட்டு விஷயங்கள் பாதிப்பதில்லையோ (அதைப்பாதில்லை) என்பது நன்பங்களில் சம்பாவழுமை யா அத்தகைய கீர்த்தனையை கொண்டதிற்கு தகுதியுடையவரைகிறான்.

ஸ்வ: நாஸ்தோ வித்யதே பாவோ நாபாவோ வித்யதே ஸதவு !
உபயோகி த்ருஷ்டோ

அந்தஸ்த்வனயோஸ்தத்வதர்சிபிழி || 1.

காந்த்துரை:

அசத்தியமாய் (நாமருபமாகவும். அழிபாட்டு...
இயல்புடையவாயும்,) உள்ள தேகார் முதலானவற்று இந்து
இல்லை. சத்தியமான ஆத்மாவிற்கு இந்புயல்கூடு நின்றது. நின்றது.
இரண்டின் தன்மையும் நன்கு தெரிந்திருக்கின்றன.

ஸ்வ: அவிநாசி து தத்வித்தி யேன ஸர்வமிதம் ததம் !
விநாசமவ்யயஸ்யாஸ்ய ந கஸ்சித்கர்துமர்ஹதி ||

1.

காதுத்துவர:

அர்ஜு வானே! இவர் வகுமெலாம் எந்த அரமாத்மாவால் அபியாபிக்கப் பட்டுள்ளதோ, அசு நாச மற்றுது... அபியாபி விருதுள் என்று அரிக. அபியாபி பொருவான ஆத்மாவை அழித்தல் எவ்வுக்கும் இயலாது.

ஸ்வ: அந்தவந்த இமே தேஹா நித்யஸ்யோக்தாஹ் சரினாஹ ।
அநாசினோ அப்ரமேயஸ்ய தஸ்மாத் யுத்யஸ்வ பாரத ॥ 18

காதுத்துவர:

அர்ஜு வா! நித்தியாஸம், நாசமற்றதாய், அளவிட முடிபாத்தாய் உள்ள தேஹா (ஆத்மா) வின் இந்த தேகங்கள், அபியாபி தான்தமியதா யாகை என சொல்லப்படுகின்றது... ஆத்மா சொல்லி தே நினையானது, என்கை (ஆத்மா) வைக் கூறித்தோ, தோற்றை குறித்தோ, துக்கியிருதை, விடுத்துப் பித்தும் செய்!

ஸ்வ: ய ஏனம் வேத்தி ஹந்தாரம் யஸ்ஸைனம் மன்யதே ஹந்தம் ।
உ பென தெள ந விஜாநீதோ நாயம் ஹந்தி ந ஹன்யதே ॥ 19

கருத்துரை:

எவன் ஆத்மாவை கொலை செய்ய விரோதம் என்றுகிறார்களா,
அல்லது எவன் கொல்லப்படுவான் என்றும் எவன்றுகிறார்களா,
அவ்விருவரும் உண்ணமையா அறிந்தார் இல்லை கனமையில்
ஆத்மா கொல்லுவதுமில்லை, கொல்லப்படுவதற்கில்லை.

எ: ந ஜாயதே மரியதே வா கதாசிறி,
நாயம் பூந்வூ பலிதா வா ந பூந்வூ |
அஜோ நித்யஷ்டம் சாக்வதோ அயமைப்பாகேங்கா
ந ஹன்யதே ஹன்யமானே சரிடே ||

20

கருத்துரை:

இவ்வாத்மா ஒரு போதும் விறப்பதில்லை, இறப்பதுமில்லை,
இதுவரை இல்லாது இருந்து மறுபாட்டும் புதிதாக
உண்டாவதுமில்லை. (இதுவரை இருந்து மறுபாட்டும் இல்லாது
போவதுமில்லை) இது விறப்பு இறப்பில்லாதது, தேயாதது,
வளராதது, சரிடம். கொல்லப்படுவதில்லை.

ஸ்வ: வேதா அவிநாசினம் நிதயம் ய என்மஜுமெய்யம் ।
கதம்ஸ புகுஷ்டூற பார்த்த கம் காதயதி ஹந்தி கம் ॥ 21

கருத்துரை:

அர்ஜுனனே! இவ்வாத்மாவை எவன் பிறப்பிறப்பு அற்றதாகவும்,
அழிவற்றதாகவும், நிலைத்திருப்பதாகவும் கருதுகிறானே,
அத்தகையோன் எப்படி இன்னொருவரை கொல்லச் செய்வான்,
கொல்லுவான்?

ஸ்வ: வாஸம்ளி ஜீர்ணானி யதா சிறுராய்
நவானி க்ருஹ்ணாதி நாரோ அபானி ।
ததா சிரிராணி விழுராய் ஜீர்ணான்
யன்யானி ஸம்யாதி நவானி தேவி ॥

கருத்துரை:

...கிரிந்து போல படையோ ஆதை கலை விடுத்து மற்றைய புதிய
ஆதை கலை எவ்வாறு தோயா' ஒக் கொள்கிறோமோ, அவ்வாறே

தேரூறியான ஆத்மா பழைய சிந்தனைகள் பிரத்தாதவிடுதலை
மற்றையுப் புதிய சரிக்கைத் தடுக்கிறான்.

ஸ: நூற்றம் சிந்தந்தி சஸ்திரணவி நூற்றாம் தலை பாவகநா
சனம் கலேதயந்யாபோ ந ஜோடிபதி மாநுதநூ ॥ 23

கருத்துரை:

இந்த ஆத்மாவை ஆடித்தங்கள் எனவே வொட்டு வேட்டு. அகிளி
எரிக்காது, நீர் நன்னக்காது, காற்றும் காத்தாது.

ஸ: அச்சேத்யோ அயமதாவுமிலோ அயமக்லேத்யோ
அஜோவுமிய வை ஏ ।
நித்யவற்ற ஸர்வகதவும் ஸ்தாத்துயரலோயம் ஸ்தாதனேது ॥ 24

கருத்துரை:

இந்த ஆத்மா வொட்டுண்ணான், வேடுந், நன்னக்கான், காவான்.
இவன் நித்யன், எஸ்கும் நிறைந்து, நினையாம். அதைவத்து
என்றுமிருப்பவன்.

.அவ்யச்தோ அயமசிந்தயோ அயமவிகார்யோ அயமுச்யதே ।
தஸ்மாதேவம் விதித்வைனம் நானுசோகிதுமர்ஹளி ॥ 25

ஓ நூத்துணர:

இவ்வாத்மா இந்திரியங்களுக்கு புலப்படாதது, சிந்தனைக்கு பாட்டாதது, மாறுபாடு அடையாதது, என்று சொல்லப்படுகின்றது. எனவே இவ்வாத்மாவை இக்கங்கள் அறிந்து நீ துன்பத்தை ஏதற்றுக.

.அத கைணம் நித்யஜாதம் நித்யம்வா மன்யஸே ம்ருதம் ।
ததாபி த்வம் மஹாபாஹோ நெனம் சோகிதுமர்ஹளி ॥ 26

ஓ நூத்துணர:

அர்ஜுனா! ஒருவேளை இவ்வாத்மா (தீகக்ஞா னும்) என்றும் பிறந்து மாட கிற்றார் என்று வண்ணினாலும், அப்போதும் நீ இவ்வாயறாக துக்ஷித்து, நூத்து.

ஜாதஸ்ய ஹி த்ருவோ ம்ருத்யுர் த்ருவம் ஜன்ம ம்ருதஸ்ய ச ।
தஸ்மாதயிஹார்யே அர்த்தே ந த்வம் சோகிதுமர்ஹளி ॥ 27

காருத்துறை:

(ஷஷு தேவனை ந் இன்வொத்மானை, பிறப்பு இறப்பு இநுப்பநாக
வங்கனினாலும்) பிறந்தவனுக்கு இறப்பு தப்பாது, இறந்தவனுக்கு
பிறப்பு தப்பாது. இன்வொறு தவிர்க்க முடியாத விஷயத்திற்காக, ந்
துக்கிப்பது சரியல்ல.

ஸ்: அவ்யக்தாதீனி பூதானி வயக்தமத்யானி பாரத ।

அவ்யக்தநிதனான்யேவ தத்ர கா பரிதேவனா ॥

28

காருத்துறை:

அர்ஜுனா! பிராணோகோடிகள் அனைத்தும் பிறப்பதற்கு
முன் கண்ணுக்கு புலப்படாதவைகளாகவும், பிறந்த பின்
(தேகத்துரட்ன்) புலப்படுவைகளாகவும், மரணத்திற்கு பின்
மறுபடியும் புலப்படாதவைகளாகவும் உள்ளன, அவ்வாறிருக்
கையில் அதன் விஷயத்தில் துக்கிப்பது எதற்காக? (முதலில்
புலப்படாது, மறுபடியும் புலப்பட்டு, மீண்டும் மறைந்து போகும்
மாயாருபமான இந்த தேகத்திற்காக துக்கிப்பதற்கு என்ன
இருக்கிறது என்பது பொருள்) (அல்லது முதலில்

ஏன்பத்தாலுமாக இதுநார மறைபடாம் அவ்வக்தமாகும் இந்த
ஶாத்திர்கால மறைந்துவரு ஏன் என்று பொருள் கொள்ளலாம்).

ஸ்: ஆஸ்சர்யவத் பச்யதி கஸ்சிதேனம்
ஆஸ்சார்யவத் வததி ததைவ காண்யதூ ||
ஆன்சர்யவக்ஞைமன்யதூ ச்ருணோதி
ச்ருத்தொப்யேனம் வேத ந சைவ கஸ்சித் ||

29

ந நூத்துவா:

இவ்வாத்தமாலை நூத்துவான் ஆத்துவமாகப் பார்க்கிறான்.
இன்னுமொத்துவான் விந் வத்தெயான் வியந்து கறூகிறான்.
அவ்வைதீர மற்றுமொத்துவான் விந்தையாக கோகிறான் இவ்வாறு.
கால்டும், சொல்லியும், கோகும் கூ எவரும் அதனை சரியாக
உணர்ந்தார் இல்லை. (ஒ விவையாரில் அனுபவித்தவர் இல்லை).

ஸ்: தேஹி நித்யமவத்யோ அயம் தேஹே ஸர்வஸ்ய பாத
தஸ்மாத் ஸர்வாணி பூதாணி ந த்வம் சோசிதுமர்ஷூணி || 30

கருத்துரை:

அர்ஜூனா! எல்லா பிரணவிலோடு கவனித்து தீர்த்தில் உடலாக விடு
இந்த ஆன்மை எப்பொழுதும் வகுகு, செய்யப்படாதது. என்ன என்று
ஏந்துப் பிரணவியைக் குறிப்பும் நீ வகுக்குவால் உகாரு.

ஸ்வ: ஸ்வதர்மமபி சாவேசக்ஷய ந விகம்பிதுமர்ஹனி ।
தர்மயாத்துரி யுத்தாச்சரேயோ அன்யத்த் சுடுத்ரியஸ்ய ந
வித்யதே ॥

21

கருத்துரை:

ஓ அர்ஜூனா! மற்றும் ஒன்று ஸ்வதர்மமான உடுத்திரிய தர்மக்ஷம்
நோக்குமிடத்தும் யுத்தத்திலின்றும் பின்னாக்குதல் நல்லது என்று என்னில், சுடுத்திரியனுக்கு தர்மயுத்தத்தைக் காட்டியும்
மேலானதோன்று இல்லையால்லா?

ஸ்வ: யத்ருச்சயா சோபபன்னம் ஸ்வர்கத்வாரமபாவ்ருதம் ।
ஸ்வகின்று சுடுத்ரியாவுற் பார்த்த லபந்தே யுத்தமீத்ருசம் ॥ 32

கருத்துஞ்சி:

பார்த்து! முயற்சியின்றி தானாக,வே கிடைக்கக்கூடியதும், நிற்றதுள்ள அவர்க்க வாயில் போன்றதும் ஆன இத்தகைய யுத்தத்தை ரவர் அனா கிறார்க,வே அவர்கள் மாக்யவான்கள்.

ஸ்வ: அத சேத் தவமிமம் தர்ம்யம் ஸங்கராமம் ந கரிஷ்யனி ।
ததஹ் ஸ்வதர்மம் கீர்த்திம் ச ஹித்வா பாபம்
அவாப்ஸ்யனி ॥ 33

கருத்துஞ்சி:

இனி நி அஹ்போராகிய இந்த யுத்தத்தினை ஆற்றாவிட்ட ரல். அதனால் ஸ்வத,பாத்தை எப்பு வணாய். கீர்த்தியையும் இயுத்து பாத்தை அனா வாய் ।

ஸ்வ: அகீர்த்திஞ்சாபி பூதானி கதயிஷ்யந்தி தே அவ்யயாம் ।
ஸம்பாலிதஸ்ய சாகீர்த்திர் மரணாத்திரிச்யதே ॥ 34

கருத்துறை:

இப்பூர்மக்கள் உண்ணன யான் நீர் இகழ்ந்து கண
போசவர். கெளரவமாக, பொற்றப்பட்ட ஒருவனுக்கு, அப்பு
மூலங்களை காட்டி நூம் இபிளைஞது.

ஸ்வ: பயாத்ரணாதுபரதம் மம்ஸயந்தே த்வாம் மஹாரதாஹா
யேஷாம் ச த்வம் பஹாமதோ பூத்வா யாஸ்யனி
லாகவம் ||

கருத்துறை:

இதுவரை எத்துக்கைய மகாரதர்கள் உண்ணனர் பெறுவதை,
கருதியிருந்தார்களோ, அவர்களோ, பயத்தினால்
யுத்தத்தினின்றும் புறங்காட்டி ஒடினாய்
எண்ணுவார்கள்.

ஸ்வ: அவாச்யவாதாம்ஸ பஹுன் வதிஷ்யந்தி தவாஹிதாஹ
நிந்தந்தஸ்தவ ஸாமர்த்யம் ததோஹாதுஹ் சதாம்
நு கிம் ||

காந்திரா.

அது தொழில்நுட்ப என்பதை வரவீரர்கள் உண் திறமையைப் பழித்து
பல்வாறான அடிக்கிராஸ்களைக் கண் சொல்வார்கள், அதைவிட-
வெறுத்துவிட்டும் என்று எது?

ஈ: ஜாதோ வா ப்ராப்ஸயனி ஸ்வீவஸ் ஜித்வா வா பேசுஷ்யஸ்
மஹிம் ।
தமிழருக்கிட்டு கொந்தேய ஏத்தாய க்ருதநிஸ்சயநு ॥ 37

காந்திரா.

அப்ஜாதோ ஜாதோ கீவனை நி இந்த தர்மயுத்தத்தில் எதிரிகளால்
கொள்ளப்பட்டு வர்க்கவர்க்குத்தை அடைவாய். அங்குள்ள
மின்று, நி சிற்றுப் பெற்றால் டூலோக இராஜ்யத்தை
அனுபவிப்பாய். இவ்வாறு இரண்டு விதத்திலும் நன்மையை
ஏனை கொடுக்க விருது ஏதிந்திர்க்கு தயாராக வழந்திரு-

ஈ: வைகாந்திரா, வைகாந்திரா வைபாலாபென ஜயாஜூயென் ।
தாதோ ஜாதோய ஏத்துவிஸ்வ நைவம் பாபமவாப்ஸ்வனி ॥ 38

கருத்துரை:

கூதுக்கங்கள், லாபநஷ்டங்கள். ஜய அபஜயங்கள் ஆகியவற்றைச் சமனாகக் கருதி டந்தத்திற்கு தயாராகு. இவ்வாறு செய்தாயானால் நீ பாய் அடையமாட்டாய்.

எ: ஏதா தே அபிருதா ஸாங்கயே புத்திர் யோகேத்விமாம்
சுஞ்சு ।
புத்தா யுத்தா யயா பாந்த கர்மபந்தம் ப்ரஹாஸ்யனி ॥ 39

கருத்துரை:

ஓ அர்ஜுனா! இதுவரை சாங்கிய சாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்ட ஆன்ம தத்துவ அறிவு உனக்கு புகட்டப்பட்டது. இனி யோக சாஸ்திரத்தில் கர்மயோக சம்பந்தமான விவேகத்தைப் பற்றி கூறப்போகிறேன். அதனை நீ அறிவாயாகில் கர்மபந்தத்தினின்றும், சுலபமாக விடுபடுவாய். எனவே சித்தையுடன் கேட்பாயாக.

ஸ்வ: நேஹாரிக்ரமநாசோ அப்தி பிரத்யவாயோ ந வித்யதே ।
ஸ்வல்யமர்ப்பஸ்மா தமிழ்ய த்ராயதே மஹதோ பயாத் ॥ 40

குறுத்துவம்:

இங்கு அப்தி கிருஷ்ணராம ஸ்வல்யமைத்தில் பலன் இன்றிப் போதல் தில்லை முடிவதூம் முந்தியாவதற்கு முன்பாகவே எக்காரணமாத்துத் தொண்டி னும் இடையில் நிறுத்திவிட்டாலும் நூற்றும் ஏறும் இல்லை. இந்த கப்பமைக அனுஸ்ரவன தர்மம் தூவலோ சிறந்துமாயினும் (பிறப்பு இறப்பு எனும் மிரவைக சூபையா) கம்சு பயந்தி வினாயும் காப்பற்றக் கூடியது.

ஸ்வ: ஸ்யவஸாயாத்மிகா புத்திரீகேஹ குருநந்தன ।
பஹாகா ஹ்யவந்தாஶ புத்தயோ
அஸ்யவஸாயினாம் ॥ 41

குறுத்துவம்:

ஏக்காரண இந்த கப்பமைக அனுஸ்ரவ பயந்தில் நிறுத்திவிட்டுமான் நூற்றும் ஏறும் ஏறுமாயும் உ நுதியில்லை தூவர்க்குண்ணைய புத்திகள் பலன்தூம் ஏறும் ஏற்காடி க்கூடாதுமாயாகவரும் உ ஸ்வவோ.

- ஸ்வயாமியாம் புஷ்பிதாம் வாசம் ப்ரவதந்த்யவிபஸ்சிசநந
வேதவாதரதாஹ் பார்த்த நான்யதஸ்தீதிவாதினநந ॥ 42
- ஸ்வயாமாத்மானநந் ஸ்வர்க்பராஹ் ஜன்மகர்மபலப்ரதாம் ।
க்ரியாவிசேஷபஹநாம் போகைச்வர்யகதிம் ப்ரதி ॥ 43
- ஸ்வயாமாத்மிகா புத்திஹ் ஸமாதெள ந விதியதே ॥ 44

கருத்துரை:

எ அர்ஜுனா! வேதத்தில் பலணாப் பற்றிக் கூறும் பகுதியில் பிள.
விநூப்பார் உடையவரும், அதில் கூறப்பட்ட சுவர்க்கம் முதலான
பலன்களைவிட அதிகமானது வேறொதுவுமில்லை என
வாதிடுவார்களும், ஆகையில் கட்டுண்ட சித்தத்தை
உடையவர்கள். சுவர்க்கமே முடிவான பேறு எனக்கருதும்.
அல்பர்கள், ஜன்மம், கருமம் இவற்றை பலனாக அளிக்கவல்லதும்.
போக ஜசவர்யத்தில் பற்றுடையவரும், அவர்களுடைய
புஷ்பாலங்காரமான, பலன் குன்யமான, சொல்லப்படும்

வெற்களிலோல் கவரப்பட்டதோய் உள்ள சித்தத்தினை உடைய மாறும் (அவ்வொக்கியத்தினை நம்பி அதன் மிகு பற்றுணையவரும்) தோக ஜகவர்ய மிரியர்களான மக்களுக்கு தெய்வ தியானத்தில் (போதி நிட்டையில்) நிச்சயமான (ஒருமுனைப்பாடு) புத்தி என்றாலுதில்லை.

த்ரைகுண்யவிஷய வேதா நிஸ்த்ரைகுண்யோ பவார்ஜன
நிர்த்வந்தவோ நித்யஸத்வஸ்தோ நிர்யோகசேஷம்
ஆத்மவான் ॥ 45

ஏ தூதரை:

ஏ ஜூனா! வேதங்களின் (அதில் முதல் பாகமான கர்ம நாண்யம்) முக்குணங்களின் மசமான (ஸம்சார) விஷயங்களை நீ மிரியராய் உள்ளன. நீ முக்குணங்களை விட்டவன், நீ நூலாகள் இல்லாதவன், நான் தீர்த்தும் உத்தசத்துவமாய் நடுவு நிலையில் நின்று, யோகசேஷமங்கள் அற்று, ஆக்மை நூல்யியாய் ஆதார!

எல்: யாவானர்த்த உதபானே ஸர்வதஹ்ர ஸம்ப்லுதோதகே ।
தாவான் ஸர்வேஷா வேதேஷா ப்ராஹ்ரமணஸ்ய
விஜானதஹு ॥

46

கருத்துரை:

குளிப்பதற்கும் குடிப்பதற்கும் பயன்படும் சிறிதவாயு நீர் உடைய
கிணறு முதலானவை எந்த அளவு உபயோகப்படுகிறதோ,
அந்தளவு உபயோகம் பெரிய நீர் பெருக்கத்திலும் உள்ளது.
அவ்வாறே வேதங்களில் சொல்லப்பட்ட எல்லா
கர்மங்களினாலும் எத்தகைய பயன் உண்டோ, அந்த அளவு
பயன் பிரம்மஞானத்தை அடைந்த பிரம்ம நிஷ்டனுக்கு
பிரம்மானந்தத்திலும் உண்டு.

எல்: கர்மண்யோவாதிகாரஸ்தேமாபலேஷா கதாசன ।
மா கர்மபலஹூதுர்பூர்மா தே ஸங்கோ அஸ்த்வகர்மணி ॥ 47

கருத்துரை:

(அர்ஜுனா) உனக்கு கர்மாவை செய்தற்கு மட்டுமே

அதிகாரமுண்டு. கர்மபலனை ஆசைப்படுவதற்கு எக்காலத்துப் புத்திரம் இல்லை. கர்ம பலத்திற்கு நி காரணமுதன் ஆகாதே மற்றும், கர்மாவை செய்யாதிருக்க ஆசைப்பாடாரதே!

ஸ்வ: யோகஸ்தவற்று குரு கர்மா ஸங்கம் த்யக்த்வா தனஞ்ஜய |
எவித்தயளித்தயோற்ற ஸமோ பூத்வா ஸமத்வம் யோக
உச்சயதே || 48

கருத்துரை:

ஏ அர்ஜூனா! நி யோகத்தில் நிலைபெற்று, பற்றற்று, வெற்றி தோல்லிகளில் சமமாகக் கொண்டு, கருமத்தை செய், அந்தகைய சமத்துவ புத்தியே யோகமெனப்படும்.

ஸ்வ: தூரேண ஹ்யவரம் கர்ம புத்தியோகாத் தனஞ்ஜய |
புத்தெள சரணமன்விச்ச க்ருபணாற்ற பலஹோதவஹ | 49

கருத்துரை:

அர்ஜூனனே! (மேற்சொல்லப்பட்ட) சமபுத்தியான் காட்டிய நிஷ்டாரம் கர்மத்தைவிட பலனைக் கருதி செய்யப்படும் காம்ய

கர்மாவானது மிகவும் கிழ்த்தரமானது அல்லவா? எனவே சமபுத்தியுடன் கூடிய நிஷ்காம கர்மாவுடேய நீ செய்கா பலனைக் கார்த்தியபவர்கள் கிடோர். தீணர்கள்.

என்: புத்தியுக்தோ ஜஹாதீஹ உபே ஸாக்ருதுஷ்க்ருதே ।
தஸ்மாத்யோகாய யுஜ்யஸ்வ யோகஹ் கர்மஸ்

கௌசலம் || 50

கருத்துரை:

சமத்துவ புத்தியுடையவன் புண்யர், பாவம் இரண்டை யும் இப்பிறவியிலேயே துறக்கிறான். எனவே அத்தகைய சமத்துவ புத்தியுடன் கூடிய நிஷ்காமகர்ம யோகத்தைச் சேருவதற்கு முழுற்சி செய். கர்மாவை செய்தலில் வல்லமை பொருந்தியிருத்தலே யோகம் எனப்படும்.

என்: கர்மஜம் புத்தியுக்தாஹி பலம் த்யக்தவா மனீஸினாஹு ।
ஜன்மபந்தவினிர்முக்தாஹ் பதம் கச்சந்த்யனாமயம் || 51

கருத்துரை:

சமத்துவ புத்தியடன் சடிய விவேகிகள், கர்மங்களை ஆற்றிவந்தாலும் அதன் பலனைத்தியாகம் செய்து. பிறப்பிறப்பெனும் பந்தத்தினின்றும் விடுதலை பெற்று குண்பமற்ற மோசூ பதவியை அடைகிறார்கள்.

ஸ்: யதா தே மோஹகளிலம் புத்திர்வ்யதிதரிஷ்யதி ।
ததா கந்தாளி நிர்வேதம் ச்ரோதவ்யஸ்ய ச்ருதஸ்ய ச ॥ 52

கருத்துரை:

அர்ஜுனா! உன் புத்தி எப்போது அஞ்ஞானம் எனும் அழுக்கிலைக் கடந்து பரிகுத்தமாகிறதோ, அப்போது கேட்டதிலும், கேட்கப் போவதிலும் ந் பற்றின்மையைப் பெறுவாய்.

ஸ்: ச்ருதிவிப்ரதிபன்னா தே யதா ஸ்தாஸ்யதி நிஸ்சலா ।
ஸமாதாவரஸா புத்திஃ்ததா யோகமவாப்ஸ்யனி ॥ 53

குருத்துரை:

பலவிதமானவற்றையும் கோட்டுக் கலக்கமடை ந்துள்ள உ. ஓ. புத்தி என்று அசையாது உறுதியாய் ஆத்மாவின் கங்கா நிலைபெறுமோ, அப்போது நீ ஆத்மாசாக்ஷாத்காத்தை அடைவாய்.

ஸ்திதப்ரக்ஞஸ்ய கா பாஷா ஸமாதிஸ்தஸ்ய கேசவ ।
ஸ்திததீஹ் விம் ப்ரபாஷேத கிமாளீத வரஜேத விம் ॥ 54

குருத்துரை:

ஓ கிருஷ்ண! ஸமாதிபில் உள்ள, ஸ்திதமிரக்ஞனான ஜிவன் முக்தனின் இலட்சணம் யாது? அவன் எவ்வாறு இருக்கிறான்? எவ்வாறு நடக்கிறான்?

ப்ரஜஹாதி யதா காமான் ஸர்வான் பார்த்த மனோகதான் ।
ஆத்மன்யேவாத்மனா துஷ்டஹ்
ஸ்திதப்ரஞ்ஞஸ்ததோச்யதே ॥ 55

கருத்துரை:

அர்ஜானா! மனிதன் எப்போது தன் மாநதினின்றும் அழசைகளை அறவே அழித்து, ஆண்மொவில் ஆஸ்ம திருப்தி (நிர்மலமான சித்தத்துடன்) அடைகிறானோ. அப்போது அவன் ஸ்திதப்பிரக்ஞன் எனப்படுகிறான்

ஸ்வ: துக்கேஷ்வரங்களிக்னமனாஹ் ஸ-கேஷ- விகதஸ்ப்ரஹஹ |
விதராகபயக்ரோதஹ் ஸ்திததீர்முனிருச்யதே || 56

கருத்துரை:

துக்கத்தில் கலங்காத மனதுள்ளவன், சுகத்தில் நாட்ட மில்லாதவன், பற்று அச்சம், தோபம் அற்றவன் ஆன (ஆத்ம) மனக்கட்டுப்பாடுண யன் ஸ்திதப்பிரக்ஞன் எனப்படுகிறான்.

ஸ்வ: யஹ்ஸர்வத்ராநபிஸ்நேஹஸ்தத்தத் ப்ராப்ய சுபாசுபம் |
நாபிநந்ததி ந தவேஷ்டி தஸ்ய ப்ரக்ஞா ப்ரதிஷ்டிதா || 57

கருத்துரை:

எவ்னாருவன் எல்லா விஷயங்களிலும் (தேகம், போகம்) இவற்றில் ஆசைகள் இல்லாதிருக்கிறானோ, அவ்வாசைகளை அடைய நேரிட்டாலும், சந்தோஷமோ, வெறுப்போ இன்றியோ இருப்பானோ, அத்தகையோனது ஞானம் மிகுந்த நிலையானது. (அத்தகையோன் ஸ்தித பிரக்ஞன்)

ஸ்: யதா ஸம்ஹரதே சாயம் கூர்மோ அங்கானீவ ஸர்வசஹ
 இந்தரியாணநித்ரியார்த்தேப்யஸ்தஸ்ய ப்ரக்ஞா
 ப்ரதிஷ்டதா ॥ 58

கருத்துரை:

ஆமை எவ்வாறு தன் அவயவங்களை அடக்கிக் கொள்வதைப் போல, யோகி எப்போதும் தன் இந்திரியங்களை, இந்திரிய விஷயங்களினின்றும், முழுவதுமாக உள்ளிழுக்க வல்லவனுக்கு ஞானம் நிறை ஞானம் நிலை பெறுகிறது. (அவனே ஸ்திதப் பிரக்ஞன்)

ஸ்: விடுதியா வினிவர்த்தந்தே நிராவாரஸ்ய தேஹினாஹ |
ரஸவர்ஜம் ரஸோ அப்யஸ்ய பரம் த்ருஷ்ட்வா
நிவர்த்ததே || 59

கருத்துரை:

இந்திரிய விடுதியங்களில் ஈடுபடாத ஜீவனுக்கு, விடுதியங்கள் அற்றுப் போகிறதேயன்றி அதன் வாசனைகள் போவதில்லை. பரமாத்மாவை தரிசித்தப்பின் அவ்வாசனையும் விடுதியங்களுடன் கூட அற்றுப்போய் விடுகிறது.

ஸ்: யததோ ஹ்யபி கெளந்தேய புருஷஸ்ய விபஸ்சிதஹ |
இந்திரியாணி ப்ரமாதனி ஹரந்தி ப்ரஸபம் மனஹ || 60

கருத்துரை:

ஓ அர்ஜுனா! இந்திரியங்கள் மகா சக்தியுடைய வாவை ஏனெனில் ஆண்ம ஓ லகிற்காக முயற்சி செய்துவாடும் ஞானிகளைக் கூட, அவர்களின் மனதையும், அவை பலவாற்றாக (விடுதியங்களின் மீது) இழுத்துச் செல்கின்றன.

ஸ்: தானி ஸர்வாணி ஸம்யம்ய யுக்த ஆளித மத்பாறு ।
வசே ஹி யஸ்யேந்த்ரியாணி தஸ்ய ப்ரக்ஞா ப்ரதிஷ்டிதா ॥ 61

கருத்துரை:

(பலம் பொருந்திய) அத்தகைய இந்திரியங்களனைத்தையும் நன்றாக வசப்படுத்திக் கொண்டு சாதகன் மனவுறுதியுடையவனாய் என் மீதே (ஆண்மாவில்) நிலைபெற்ற மனத்துடன் இருக்க வேண்டும். ஏனெனில், எவனின் இந்திரியங்கள் கட்டுப்பாட் டில் உள்ளனவோ அவனது ஞானமே நிலைத்ததாக இருக்கும்.

ஸ்: த்யாயதோ விஷயான் பும்ஸஹ ஸங்கஸ்தேஷபஜாயதே ।
ஸங்காத் ஸஞ்ஜாயதே காமஹ காமாத் க்ரோதோ
அபிஜாயதோ 62

ஸ்: க்ரோதாத் பவதி ஸம்மோஹஹ் ஸம்மோஹாத் ஸம்ருதி
விப்ரமஹ ।
ஸம்ருதி ப்ரம்சாத் புத்திநாசோ புத்திநாசாத்
ப்ரணச்யதி ॥ 63

கருத்துரை:

மனிதன் சப்தாதி விஷயங்களை நினைப்பதால் அதன் மீது பற்று உண்டாகிறது. பற்றினால் அதன் மீது ஆசையுண்டாகிறது. ஆசையால் கோபம், கோபத்தால் விவேகமின்மை, விவேக மின்மையால் மறதி, மறதியால் புத்திநாசம், இவை வரிசையாக உண்டாகும். புத்திநாசத்தினால் மனிதன் கடைசியாக முழுவதும் அழிந்து போகிறான்.

ஸ்: ராகத்வேஷவியுக்ஞதஸ்து விஷயானிந்தரியைஸ்ரன் ।
ஆத்மவச்சையை விதேயாத்மா ப்ரஸாதமதி கச்சதி ॥ 64

கருத்துரை:

ஆயின் அடங்கிய மனத்தையடையவன், விருப்பு வெறுப்பற்ற தன் வசப்பட்டுள்ள இந்திரியங்களைக் கொண்டு, (தேகுத்தைக் காப்பாற்ற உதவும்) உடைவு, நீர் முதலான விஷயங்களை அனுபவிப்பான் ஆயினும் மனத்தெளிவை (மனச்சாந்தியை) அடை கிறான்.

ஸ்வ: ப்ரஸாதே ஸர்வதுற்கானாம் ஹானிரஸ்யோபஜாயதே ।
ப்ரஸன்னசேதஸோ ஹ்யாக புத்திற்ம பர்யவதிண்டதே ॥ 65

கருத்துரை:

மனத்தெளிலு பெற்றதால்ல மனிதனின் எல்லாவிதமான துக்கங்களும் ஒழிகின்றது. மன அமைதியுடையவனுக்கு புத்தி விரைவில் (பரமாத்மாவிடம்) நிலைபெறுகிறது.

ஸ்வ: நாஸ்தி புத்திரயுக்தஸ்ய ந சாயுக்தஸ்ய பாவனா ।
ந பாபாவயதஹ் சாந்திரசாந்தஸ்ய குதஹ் ஸகம் ॥ 66

கருத்துரை:

இந்திரியங்கள் கட்டுப்பாடு, மனக் கட்டுப்பாடு இல்லாதவனுக்கு விவேக புத்தி இருப்பதில்லை. ஆத்ம சிந்தனை இருப்பதில்லை. ஆத்ம சிந்தனை இல்லாதவனுக்கு அமைதியில்லை. அமைதியில்லாதவனுக்கு ஈகம் என்கே?

ஸ்வ: இந்திரியானாம் ஹி சுதாம் யன்மனோ அனுவிதீயதே ।
ததஸ்ய ஹாதி ப்ரக்ஞாம் வாயுநாவம் திவாம்பளி ॥ 67

கருத்துரை:

விஷயங்களின் மிது சஞ்சரிக்கின்ற இந்திரியங்களில் எதனை மனம் அனுசரித்து செல்கிறதோ, அது மனிதனின் விவேகத்தை - நீர் மேல் கப்பலை எதிர்மாறான காற்று அலைக்கழித்து எதிரான திடையில் இழுத்துப் போவதைப் போல அலைக்கழிக்கிறது.

(யத்மனஹ, அனுவிதியதே தத் - எந்த மனம் அனுசரித்துப் போகிறதே அந்த மனதை - என்ற பொருள் சொல்லக் கூடும்)

எல்: தஸ்மாத் யஸ்ய மஹாபாஹோ நிக்ருஹ்தானி ஸர்வசஹ |
இந்திரியாணீந்தரியார்த்தேப்யஸ் தஸ்ய
பிரக்ஞா ப்ரதிஷ்டிதா || 68

கருத்துரை:

ஸஸ்தோ அர்ஜுநா! எவன் தால் இந்திரியங்களை விஷயங்களின் மிது செல்லவோ! ரது, எல்லாவிதக்களிலும் வாடுப்பதுத்துகிறானோ, அவனது நூனைம் நிலையானது.

என: யா நிசா ஸர்வபூதானாம் தஸ்யாம் ஜாகர்தி ஸம்யம் ।
யஸ்யாம் ஜாகர்தி பூதானி ஸா நிசா பச்யதோ முனேஹே ॥ 69

கருத்துரை:

எல்லா பிராணிகளுக்கும் (சாமான்ய மக்களுக்கு) எது (பரமார்த்த தத்துவம்) இரவோ (காட்சிக்கு புலப்படாது) இருக்கின்றதோ, அதில் இந்திரியங்களைக் கட்டுப்படுத்திய ராணி விழித்திருப்பான். (ஆன்ம உலகில் இருப்பான்) எதில் (சப்தாதி விஷயங்களில்) பிராணிகள் விழித்திருக்கிறார்களோ (ஆகையுடன் நடந்து கொள்கிறார்களோ) அது (விஷய ஜாலம்) பரமார்த்த தத்துவத்தை தரிசிக்கும் முனிகளுக்கு இரவாக இருக்கும் (காட்சியில்) புலப்படாதிருக்கும்).

என: ஆபூர்யமாணமசலப்பறதிண்டம் ஸமுத்ரமாபஹ் ப்ரவிசந்தி
யத்வத் ।
தத்வத்காமா யம் ப்ரவிசந்தி ஸர்வே ஸ சாந்திமாபனோதி
ந காமகாமீ ॥ 70

கருத்துரை: முழுமொழி விடை போல் கூறுவது அன்றைய நிலை நிரினால் முழுமொழி நிறைந்துள்ள அசைவற்ற நிறைகடலில் ஆறுகள் முதலியன கென்றுடைவதைப்போல், போக விடுயிங்கள் அனைத்தும் பிரச்சி நிஷ்டிணிடல் அடங்கி விடுகின்றன, (அவனை விகாரப்படுத்த இயலாது). அத்தகையோனே சாந்தியை அடை கிறானே தவிர விடுயிங்களின் மீது பற்றுக்கூறவன் அல்ல.

ஸ்: விழுதாய காமான் யஹ் ஸர்வான் புமாம்ஸ்ராதி
 நில்ஸ்பஞ்சுஹலு ।
 நிர்மமோ நிரஹங்காஹ் ஸ சாந்திமதிகச்சதி ॥ 71

கருத்துரை:
 எந்த மாரிதன் ஆசைகள் அற்று, பற்றற்று (நான், எனது என்ற) மாமதைகளை விட ஒதுக்கிகழிக்கின்றானோ, அவனே அலாமதி அடை கிறான்.

என ப்ராஹ்மி ஸ்திதிஹர் பார்த்த நெநாம் ப்ரப்ய
 விமுஹ்யதி ।
 ஸ்தித்வா அஸ்யாமந்தகாலே துபி
 ப்ரஹ்மநிர்வாணம்ருச்சதி ॥

72

கருத்துரை:

அர்ஜுனா! இவையனனத்தும் பிரம்ம சம்பந்தமான நிலை;
 இத்தகைய பிரம்ம நிலையையடைந்தோன் மறுபடியும்
 ஒருகாலும் மோகமடைவதில்லை. மரண காலத்தில் கூ...
 இத்தகைய நிலையில் கூட பிரம்மானந்த மோகஷுத்தையே
 அடைகிறான்.

மூஞ்றயும் அத்தியாயம் கர்ம போகம்

எஸ்: ஜ்யாயளி சேத் கர்மணஸ் மதா புத்திர் ஜனார்தன |
தத்கிம் கர்மணி கோரே மாம் நியோஜயளி கேசவ || 1

கருத்துரை:

அர்ஜ்ஞன் சொன்னான் - ஏ கிருஷ்ணா ஞானம் கர்மத்தை விடச்சிறந்தது என்பதே உம் கருத்தானால், என்னை ஏன் இந்த யுத்த மெனும் கொடுமையான செயலில் ஈடுபடுத்துகிறீர்?

எஸ்: வ்யாமிச்சேவே வாக்யேன புத்திம் மோஹயவ மே |
ததேகம் வத நிஸ்சித்ய யேன ச்சேயோ அஹமாப்னுயாம் || 2

கருத்துரை:

கிருஷ்ண! முரண்படுபவை போன்ற நின் வாக்கியங்களால் என் புத்தியை குழப்புகின்றீர், எனவே நான் எதனால்

கீதா யஸர்தம் கர்ம யோகம்

மேன்மையடைதல் இயாஹும் என்பதை (கர்மாவினால் யோகத்தினால்) என்று நிச்சயமாகக் கூறும்!

ஸ்வ: லோகே அஸ்மின் த்விவிதா நிஷ்டா புரா ப்ரோக்தா
மயானக |
ஞான யோகேன ஸாங்க்யானாம் கர்மயோகேன
யோகினாம் || 3

காருத்துரை:

பாவமற்ற அர்ஜ்ஞா! தத்வ விராம் செய்பவர்களும், ஞானயோகம் என்றும் அதை அனுஷ்டிக்கிறவர்களும், கர்மயோகம் என்றும் இரண்டு நூற்றிகள் இதற்கு ஏதும் என்னால் இயற்பட்டால்தாக்கின்றன.

ஸ்வ: ந கமர்ணாமனாரம்பாந்நெஷ்கர்ம்யம் புருஷோ அச்சுதே |
ந ச ஸந்யஸனாதேவ எதித்திம் ஸமதிக்கச்சதி || 4

கார்த்திரரை:

மணிது, ஸ் செயல்கவரத்தியிதுப்பதனால் மட்டும் கர்மமற்ற நிலையை (அழ்ம ஸ்வரூப ஸ்திரை) அடைந்து விடுவதில்லை. அர்ம தியாகர் செய்வதால் (ஸந்தியாசத்தால்) மோசை சித்திரையைப் பெறுவதுமில்லை.

ஸ்: ந ஹி கஸ்சித் கஷணமயி ஜாது திஷ்டத்யகர்மக்ருத் ।

கர்யாதே ஹ்யவசஹ கர்ம ஸர்வஹ ப்ரக்ருதி

கஜர்குகணஹி ॥ 5

கருத்துரை:

(உலகில்) எவனொருவனும் ஒரு கணமாயினும் செயல்த்தாது இருத்தல் இயலாது. இயற்கையினால், பிறந்த நிமிடத்திலிருந்தே ஒவ்வொருவனும் தன்வயயமின்றியே கர்மாக்களை செய்து கொண்டேயிருக்கிறான்.

ஸ்: கர்மேந்தியானி ஸம்யம்ய ய ஆஸ்தே மனஸா ஸ்மரன் ।

இந்திரியார்த்தான் விழுடாத்மா மித்யாசாராஹ்

ஸ உச்யதே ॥ 6

கருத்துரை:

எவன் கர்மேந்திரிய ஞானேந்திரியங்களை அடக்கி மனதினால் இந்திரியங்களின் சப்தாதி விஷயங்களை சிந்தித்து இருக்கிறானோ, மூட சித்தனான அவன் கபட வேடதாரி பொய்யொழுக்கமுடையவன் என்று சொல்லப்படுகிறான்.

ஸ்வ: யஸ்தவிந்திரியானா! மனஸா நியம்யாரபதே அர்ஜனா !
கர்மேந்திரியைஹ் கர்மயோகமஸக்தஹ் ஸ விசிஷ்யதே || 7

கருத்துரை:

அர்ஜனா! எவன் இந்திரியங்கள் அவைத்தையும் மனத்துடன் அடக்கி அவற்றால் கர்மயோகத்தைப் பற்றற்று செய்து வருகிறானோ, அவன் உத்தமன்,

ஸ்வ: நியதம் குரு கர்ம த்வம் கர்மஜ்யாயோ ஹ்யகர்மணஹ . ।
கர்மயாத்ராபி ச தே ந பிரஸித்யேதகர்மணஹ . || 8

கருத்துரை:

(எ) அர்ஜூனா! நி (சாஸ்திரங்களில்) நியமிக்கப்பட்ட கர்மங்களைச் செய். கர்மாவைச் செய்யாதிருப்பதை விட. செய்வதே மேல். மேலும் கர்மம் செய்யாதிருப்பதால் உனக்கு தேசுத்தைப் பேணுவது கூட இயலாது.

எ: யக்ஞார்த்தாத் கர்மணோ அன்யத்த லோகோ அயம்
 கர்மபந்தஷ்ம |
 ததர்த்தம் கர்ம கெளந்தேய முக்தஸங்கஹ்ர ஸமாசர || 9

கருத்துரை:

அர்ஜூனா! யக்ஞார்த்திற்காகவாவது, (தெய்வதிருப்தியாக) அல்லது உலக நன்மைக்காக காரியங்களைத் தவிர ஏனைய கர்மங்களால் மக்கள் கர்மபந்தத்தை அடைகின்றனர் எனவே யக்ஞார்த்திற்காகவாவது பற்றற்று (பலனை எதிர்பாராது) செய்க.

என: ஸஹயக்ஞாலும் ப்ரஜாவும் ஸ்ரூப்ட்வோ புரோவாச
ப்ரஜாபதி^{தினி} ।
அனேன ப்ரஸவிஷ்யத்வமேஷவோ அஸ்த்ரில்லை
காமதும் ॥ 10

கருத்துரை:

படைப்பிள் ஆரம்பத்தில், பிரம்ம தேவாக் காக்ஞத்ரா என் (யக்ஞமனப்பான்மையுடன்) மக்களையும் பாலை நிது, திதைாக, கொண்டு முன்னேறுக்கன். இதுவே உங்களதுக்கு, (எதனையும் தரும்) கர்மதேனுவாக அமையாட்டும்.

என: தேவான்பாவயதானேன தே தேவா பாவயந்து வடிற பரஸ்பரம் பாவயந்தலூ ச்ரேயத்ர பரமவாய் ஸ்யத ॥ 11

கருத்துரை:

இந்த யாக்ஞங்களினால் தேவர்களை திருப்தியடை யாச் செய்யுக்கன். அத்தேவர்களும் உங்களை (யாசை இவற்றால்) திருப்தியடையாய்ச் செய்யாராக, இவ்வாறாக தாங்கள் நக்கொந்து வாழ திருப்தியடைவதால் தீவிரான நான்மையை கொடுமீரி

எஸ்: இஷ்டான் மோகாண்ஹரி வோ தேவா தாஸ்யந்தே
யஞ்ஞபாவிதாஹரா ।
தைர்தத்தானப்ரதாயைப்யோ புங்கதே ஸ்தேன ஏவஸ்தூ || 12

குருத்துரை:

மனிதன் ஆற்றும் யக்ஞங்களால் மகிழ்ந்து தேவர்கள் அவர்களுக்கு பிடித்தமான போகங்களைத் தருவார்கள். அவ்வாறு அவர்களால் தரப்பட்ட போக வஸ்துக்களை அவர்களுக்கு சமர்ப்பிக்காது எவன் அவற்றை அனுபவிக்கிறானோ அவன் திருடனேயாவான்.

எஸ்: யக்ஞசிஷ்டாசினஹர ஸந்தோ முஸ்யந்தே
ஸர்வகில்பிஷைதூ ।
புஞ்ஜதே தே த்வகம் பாபா யே பசந்த்யாத்மகாரணாத் || 13

குருத்துரை:

யாகத்தில் மிஞ்சியதை உண்ணும் நல்லோர் (பகவத் அர்ப்பணம் செய்து) எல்லாப் பாவங்களினின்றும்

விடுபடுகிறார்கள். அவ்வாறின்றி எவர் தம் பொருட்டே
சமைக்கிறார்களோ, அவர்கள் பாவத்தை புசிக்கிறார்கள்.

- என: அன்னாத் பவந்தி பூதானி பர்ஜன்யாதன்னஸம்பவஹ
யக்ஞாத்பவதி பர்ஜன்யோ யக்ஞஹ் கர்ம ஸமுத்பவஹ ॥ 14
- என: கர்ம ப்ரஹ்மோத்பவம் வித்தி ப்ரஹ்மாக்ஷர ஸமுத்பவம் ।
தஸ்மாத் ஸர்வகதம் ப்ரஹ்ம நித்யம் யக்ஞே
ப்ரதிஷ்டிதம் ॥ 15

கருத்துரை:

உ. சுபர்கள் உ. யாவிலிருந்து உ. ஜ்டாகின்றன. உ. ஜெ. வு
மேகத்தினால் (மழையினால்) உ. ருவாகிறது. மழையக்ஞுத்தால்
உ. ருவாகிறது. யக்ஞம் நற்காரியக்களால் உண்டாகிறது.
நற்காரியக்கள் வேதங்களால் உண்டாகிறது. வேதம் என்கும்
நிறைந்துள்ள பாப்பிரம்மத்தினின்றும் கு நாயகிறது. நா தோ
அப் பரப்பிரம்மத்தை எப்போதும் யக்ஞுத்தில் நிலை
பெற்றுள்ளதாக உ. யார்க.

ஸ்வம் ப்ரவர்த்திதம் சக்ரம் நானுவர்தயதீஹ யஹ
அகாயுரிந்த்ரியாராமோ போகம் பாஂத்த ஸ ஜீவதி ॥ 16

கருத்துரை:

அர்ஜுனா! இவ்வாராக இயக்கார் பெறும் தர்மசக்கரத்தினை இவ்வூலகில் பாவன் பின்பற்றாது வாழ்கின்றானோ, அவன் பாவம் நிறைந்த வாழ்க்கையை வாழ்ந்து, இந்திரியங்களுக்குட்பட்டு விணான வாழ்க்கை, வாழ்கிறான்.

ஸ்வத்வாத்மரதிரேவ ஸ்யாதாத்மத்ருப்தஸ்ச மானவஹ
ஆத்மன்யேவ ச ஸந்துஷ்டஸ்தஸ்ய கார்யம் ந வித்யதே ॥ 17

கருத்துரை:

எவன் ஆத்மாவிலேயே நிலைபெற்று ஆத்மாவிலேயே நிருப்தியான ந்து, ஆத்மாவிலேயே மகிழ்ச்சியடைந்து, இருக்கிறானோ, அத்தகைய ஆத்மஞானிக்கு செய்யக்கூடிய (நியமங்கள்) ஏற்றுவில்லை.

எனவ தஸ்ய க்ருதேனார்த்தோ நாக்ருதேனே கஸ்சன |
ந சாஸ்ய ஸர்வபூதேஷா கஸ்சிதர்த்தவ்யபாச்சயஹ || 18

கருத்துரை:

அத்தகைய ஆத்மாஞானிக்கு கர்மம் செய்வதால் பெறுதலும், செய்யாது இருத்தலால் இழுத்தலும் எதுவுமில்லை. மேலும் எதைநாடியும் அவன் பிற உயிர்களைச் சார்ந்திருப்பதும் அவனுக்கில்லை.

என: தஸ்மாதஸ்க்தஹ ஸததம் கார்யம் கர்ம ஸமாசர |
அஸ்க்தோ ஹ்யாசரன் கர்ம பரமாப்னோதி பூருஷஹ || 19

கருத்துரை:

எனவே நீ பற்றற்று (பலனைக் கருதாறு) செய்யத் தகுந்த காரியங்களை எப்போதும் நன்கு இயற்றுவாயாக, பற்றற்று கர்மாவைச் செய்து வரும் மனிதன் (முறையாக) மோகஷத்தை அடைவான்.

ஸ்: கர்மகளைவ ஹி ஸம்ரித்திமாஸ்திதா ஜனகாதயஹ
லோகஸங்க்ரஹமேவாபி ஸம்பச்யன் கர்துமர்ஹஸி || 20

கருத்துரை:

ஜனகர் முதலானோர் நிஷ்காம கர்மத்தாலேயே மோசமீம் அடைந்தனர். மக்களைநன்னெறியில்நடத்தும் என்னைத்திற் காகவாவது நிகர்மாக்களைச் செய்ய தகுதியுடையவனாகிறாய்.

ஸ்: யத்யதாசாதி ச்ரேஷ்டஸ்தத்ததேவத்ரோ ஜனஹ
ஸ யத்ப்ரமாணம் குருதே லோகஸ்தனுவர்ததே || 21

கருத்துரை:

மேலோன் எதனைச் செய்கிறானோ, அதனையே மற்ற மனிதர்களும் பின்பற்றுகின்றனர். அவன் எதனைப் பிரமாணமாகக் கொள்கிறானோ அதனையே உலகம் அனுசரிக்கிறது.

ஸ் ந மே பார்த்தாஸ்தி கர்தவ்யம் த்ரிஷூ லோகேஷூ கிஞ்சன |
நானவாப்தமவாப்தவ்யம் வர்த ஏவ ச கர்மணி || 22

கருத்துரை:

அர்ஜுனா! இம் முவுலகிலும் எனக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமை ஏதும் இல்லை. மேலும் அடைய வேண்டியதோ, அடையத் தகுதியானதோ ஏதுவுமில்லை. ஆயினும் நான் கர்மம் செய்து கொண்டேயிருக்கிறேன்.

ஸ் யதி ஒற்யவறும் நவர்தேயம் ஜாது கர்மண்யதந்த்ரிவு |
மம வர்த்மானுவர்தந்தே மனுஷ்யாஹ் பார்த்த ஸர்வசஹு ||23

கருத்துரை:

அர்ஜுனா ! ஏனெனில் நான் அபர்வின்றி கர்மத்தில் ஈடுபடாவிடில், மனிதர்கள் என் வழியையே எப்போதும் பிண்பற்றுவர்.

ஸ் நத்திருதயுரிமே லோகா ந குர்யாம் கர்ம சேதஹம் ।
ஸம்ஹஷன்ய ச கர்தா ஸ்யாமுபஹன்யாமிமாஹ் ப்ரஸாஹா || 24

குருத்துஞா:

நான் கர்மம் செய்யாவிட்டால் இவ்வுலகங்கள் அழிந்து போகும்.
ஜாதிக்ச-ஸப்தக்ரு நானே கர்த்தாவாய் மக்களைக் கெடுத்தவன்
ஆவேன்!

ஸ்: ஸம்ஹாஹ் கர்மன்யவித்வாம்லோ யதா குர்வந்தி பாத
குரியாத் வித்வாம்ஸதாஸக்தஸ் சிகிர்வார்லோக
ஸம்ஹாஹம் || 25

குருத்துஞா:

அர்ஜானா, அஞ்ஞானிகள் பற்றுடையவராய் பலனைக் கருதி
ஸவாரூ கர்மாக்களைச் செய்கின்றனரோ அவ்வாறே ஞானிகள்
பலனைக் கருதாது பற்றற்றவராய்ச் செய்தல் வேண்டும்.

என: ந புத்திபேதம் ஜூனேயேதக்ஞானம் கர்மஸங்கின்றிம் ।
ஜோவடியேதஸர்வகர்மாணி வித்வான்யுக்தய் ஸ்மாசரன் ॥ 26

கருத்துரை:

ஞானியானவன் கர்மப்பற்றுள்ள அக்ஞானிகளிடத்து மனக்கலக் கத்தை உண்டு பண்ணலாகாது. எல்லாக் கர்மங்களையும் தானே நன்கு ஆற்றிக் கொண்டு மற்றவர்களும் அவனைப் பார்த்து அதில் ஈடுபடுமாறுச் செய்தல் வேண்டும்.

என: ப்ரக்குதேஹ் க்ரியமாணானி குணைவற் கர்மாணி ஸர்வசஹ ।
அஹங்காரவிமுடாத்மா கர்தாஹயிதி மன்யதே ॥ 27

கருத்துரை:

மிரகிருதியின் குணங்களை ஈல்லாவிடு கர்மங்களும் நடந்து கொண்டு இருக்கையில், அகங்காரத்தால் மோகமடைந்தவன் நானே கர்த்தா என்று நினைக்கிறான்.

ஐ: தத்துவவித்து மஹாபாஹூரா குணகர்மவிபாகயோஹூரா ।
குணா குணேஷ்டா வர்தந்த இதி மத்வா ந ஸஜ்ஜதே ॥ 28

கருத்துரை:

பெருந்தோனுடைய அர்ஜுனா, குணங்களின் கர்மத்தின் சிரிவுகளைப்பற்றிய உண்மையினை அறிந்தனானி, குணங்கள் (இந்திரியங்கள் முதலானவை) குணங்களில் (சப்தாதி விஷயங்களில்) பிரவர்த்திக்கிள்ளுன் என்று (ஆத்மஸ்வருபனான தனக்கு உண்மையில் அவற்றுடன் ஒருவித தொ ர்மில்லையென்றும்) கருதி கர்மங்களின் மீதான பற்றினை விடுத்து இருப்பான்.

ஐ: பஷ்கருதேர்குணஸம்மூடாவுற் ஸஜ்ஜந்தே குணகர்மஸ் ।
தானக்ருத்ஸ்னவிதோ மந்தான்க்ருத்ஸ்னவின்ன
விசாலயேத் ॥ 29

கருத்துரை:

இயற்கையின் ரஜோ முதலான குணங்களினால்

மோஹமண ந்தவராய், தேச, இந்தூரிஸர்க்கன் முதலாணவற்றின் தொழில்களின் மீது பற்றி வைக்கின்ற அஸ்ப அறிஞராட்சி மந்த புத்தியினரைத் தெளிந்த அறிவிடையேர் குழர்ப்பலாகாது.

என்: மயிலீர்வாணி கர்மாணி ஸம்ண்யஸ்யாத்யாத்மகேதஸர் ।
நிராசீநிர்மமோ பூத்வா யுத்யஸ்வ விகதஜீவநாம ॥ 30

கநுத்துரை:

ஏல்லா கர்மங்களையும் என்னிட ந்து அப்புமித்து சித்தத்தில் ஆத்மாடில் வைத்து ஆகை, மாகாரம் இவையன்றி மனக் கொதிப்பின்றி யுத்தம் செய்.

என்: யே மே மதமிதம் நித்யமனுதிஷ்டந்தி மாணவாஹா ।
சரத்தாவந்தோ அணஸுயந்தோ முச்யந்தே தே அபி
கர்மபிழு ॥ 31

கநுத்துரை:

ஏதாது இந்த, தேவை பார் கூட வர்ம அனிதர், சிரங்கதையீர் கூம்.

பொறாமையின்றியும் எப்போதும் பின்பற்றுகிறார்களோ அவர்களும் விணையினின்றும் விடுபடுகிறார்கள்.

யே தவேமததப்யஸஅயந்தோ நானுதிகஷ்டந்தி மே மதம் ।
ஸர்வக்ஞானவிமுடான்ஸ்தான்வித்தி நஷ்டான சேதஸஹ || 32

சுருத்துரை:

வாவர் எனது இக் கொள்கையை (ஆண்மிக வழியை, நிஷ்காம கர்மயோக முறையை) இகழ்ந்து பின்பற்றுவதில்லையோ, அத்தகையோர் புத்தியில்லாதவர்களென்றும், சிறிதனவும் ஞானமற்றவர்களென்றும், கேடு கெட்டவர்கள் என்றும் அறிக.

ஸத்ருசம் சேஷ்டதே ஸ்வஸ்யாஹ் ப்ரக்ருதேர்ஞான வானபி ।
ப்ரக்ருதிம் யாந்தி பூதானி நிக்ரஹஹ் கிம் கரிஷ்யதி || 33

சுருத்துரை:

ஞானியாயினும் (சாஸ்திரபண்டிதன் ஆயினும் அல்லது உலக ஞானம் உடையவனாயினும்) தன் தியற்கைக்குத் தக்கபடி

நடந்து கொள்கிறார்கள். ஜன்ம ஜன்மாந்தரமாகத் தொடர்ந்து வரும் பண்பாட்டினால் ஏற்பட்ட இயற்கைக்கு உயிர்கள் தம் இயற்கையையொட்டி யே நடக்கின்றன. எனவே இனி தடையெப்பதால் ஆவதென்ன?

ஸ்வி: இந்திரியஸ்யேந்திரியஸ்யார்த்தே ராகத்வேவெஷன
ஸ்யவஸ்திதென |
தயோர் ந வசமாகச்சேத்தென ஹ்யஸ்ய பரிபந்தினென || 34

கருத்துரை:

ஓவ்வொரு இந்திரியத்திற்கும் அவற்றின் விஷயங்களில் (சப்தாதி) விருப்பு வெறுப்புகள் ஏற்படுகின்றன, அவ்விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு எவரும் அடிமை ஆதல் கூடாது. அவை மாரிதாரின் பலமான எதிரிகள் அல்லவா?

ஸ்வி: ச்ரேயான் ஸ்வதர்மோ விகுணஹ் பாதர்மாதஸ் வனுஷ்டிதாத் |
ஸ்வதர்மே நிதனம் ச்ரேயஹ் பாதர்மோ பயாவஹஹ || 35

கூறுத்துரை:

நன்கு இயற்றப்படும் சிறநூடைய கர்மங்களை விட குணமற்றதாயினும் தன் தர்மமே சிறந்தது. தன் தர்மத்தில் மரணமாயினும் சிறந்ததே ஏனைய தர்மங்கள் பயம் தருவதாம்.

என்: அத கேன ப்ரயுக்தோ அம் பாவம் சுதி பூருஷவு |
அனிச்சன்னபி வார்ஷ்ணேய பலாதிவ நியோஜிதவு || 36

கூறுத்துரை:

அர்ஜானன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை இவ்வாறு கேட்கிறான்: ஒ கிருஷ்ணா அப்படியானால் மனிதன் பாவம் செய்ய வேண்டும் என்ற திச்சையில்லாதிருப்பினும் பலவந்தமாக ஏவப்பட்டவனாய் எதனால் பாவம் செய்கிறான்?

என்: காம ஏடி க்ரோத ஏடி ரஜோகுணஸமுத்பவவு |
மஹாசனோ மஹாபாப்மா வித்யேனமிழு கவரினம் || 37

கருத்துரை:

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னார் - ஏ அர்ஜுனா நீ கேட்ட இக்காரணம் சஜோ குணத்தினிருந்து பிறந்த காமம். இதுவே குரோதமாக மாறுகின்றது. காமம் எவ்வளவு அனுபவித்தாலும் திருப்தியடைவதில்லை, மஹா பாவங்களுக்கு காரணமாகிறது. எனவே இதனை மோகி மார்க்கத்திற்கு எதிரியாகக் கொள்ள வேண்டும்.

ஸ்ரீ மேனாவ்ரியதே வஹ்னிர்யதாதர்சோ மலேன ச ।
யதோல்பேனாவ்ருதோ கர்பஸ்ததா தேனேதமாவ்ருதம் ॥ 38

கருத்துரை:

நெருப்பானது புகையினாறும் கண்ணாடி அழுக்கினாறும், சிசு கருப்பையினாறும் மூடப்பட்டிருப்பதைப் போன்று ஞானம் ஆசையினால் மூடப்பட்டிருக்கிறது.

ஸ்ரீ ஆவ்ருதம் ஞானமேதேன ஞானினோ நித்யவைவரினா ।
காமநூபேன கெளந்தேய துஷ்டிரேணானலேன ச ॥ 39

கருத்துரை:

அர்ஜுனா! நிரப்பாமுடியாததும் அக்னியைப் போன்று திருப்தியடையாததும், ஞானிக்கு நிரந்தர எதிரியானம் ஆகிய இக் காமத்தினால் (ஆத்ம) ஞானம் மூடப்பட்டிருக்கிறது.

ஸ்வி: இந்தியானிமனோபுத்திரஸ்யாதிஷ்டானமுச்சயதே ।
ஏதைவிமோஹயத்யேஷ ஞானமாவ்ருத்ய தேஹினம் ॥ 40

கருத்துரை:

இக்காமத்திற்கு, இந்தியங்கள், மனம், புத்தி ஆகியவை திருப்பிடம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இவைகளால் காமம் ஆத்ம ஞானத்தை மறைத்து மனிதனை மயக்குகின்றது.

ஸ்வி: தஸ்மாத்தவமிந்திரியாண்யாதென நியம்ய பாதர்ஷப ।
பாப்மானம் ப்ரஜஹி ஹ்யேனம் ஞானவிக்ஞான
நாசனம் ॥ 41

கருத்துரை:

பறத வம்சத்து ச்ரேஷ்டனானா து அஞ்ஜனா! எனவே முதலில் இந்திரியங்களை (சாஸ்திரி, அனுபவ ஞானங்களை) இரண்டையும் நாசம் செய்வதும், பாவமே உருவானதும் ஆன இங்காமத்தினை அறவே ஒழித்துவிடு.

எி: இந்திரியானி பதாண்யாஹு-அந்திரியேப்யஹ பாம் மனஹ |
மனஸஸ்து பா புத்திரியோ புத்தேஹ பாதஸ்து ஸஹ || 42

கருத்துரை:

இந்திரியங்கள் (ஒ. வினாம்) பொது. அவற்றினும் மேலானது மனம், மனதைவிட புத்தி மேலானது. புத்தியையிட.. உ. யாந்தசு ஆத்மா என்று பொரியோர்கள் சொல்வார்கள்.

எவ்வுத்தேஹ் பரம் புத்தவா ஸம்ஸ்தப்யாத்

மானமாத்மனா ।

ஐஹி சத்ரும் மஹாபாஹோ காமரூபம் துராஸதம் ॥ 43

கருத்துரை:

பெருந்தோளுடைய அர்ஜ்ஞா! இவ்வாறாக புத்தியை விட மேலானதாக ஆத்மாவை அறிந்து, (விவேகத்துடன் கூடிய) புத்தியினால் மனதினை நன்றாக அடக்கி வெல்வதற்குக் கடினமான காமமெனும் எதிரியை நஷிக்கச் செய்.

நான்காம் அத்தீயாயம்
ஞானயோகம்

ஸ்: இமம் விவஸ்வதே யோகம் பரோக்தவான ஹமவ்யயம் ।
விவஸ்வான்மனவே ப்ராஹ மனுரிச்சவாகவே அப்ரவீத் ॥ 1

கருத்துரை:

அழிவற்ற இந்த நிஷ்காம கர்மயோகத்தினை (அதன் மூலம் பெறப்படும் ஞான நிஷ்டையை) முதலில் நான் சூரியனுக்குப் பகர்ந்தேன், சூரியன் வைவஸ்வத மனுவிற்கு உபதேசித்தான், மனு இச்சவாகுவிற்கு உரைத்தான்.

ஸ்: ஏவம் பரம்பராப்பாப்தமிமம் ராஜார்ஷியோ விதுஹா ।
ஸ காலேனஹ மஹதா யோகோ நஷ்டஹ் பரந்தப ॥ 2

கருத்துரை:

ஓ அர்ஜுனா! இவ்வாறு பரம்பரையாக வந்த நிஷ்காம

கர்மயோகத்தினை ராஜ ரிவிஹன் அறிந்திருந்தார்கள். நெடுங்காலம் கடந்துவிட்டதால் அந்த யோகம் இப்போது இவ்வுலகில் காணப்படவில்லை (வழக்கில் இல்லை).

ஸ்வ: ஸ ஏவாயம் மயா தே அத்ய யோகஹ் ப்ரோக்தஹ் புராதனஹ் ।
பக்தோ அளி மே ஸகா சேதி ரஹஸ்யம் ஹ்யேததுத்தமம் ॥ 3

கருத்துரை:

நீ என் பக்தனாகவும், தோழனாகவும் இருக்கிறாய் ஆதலால், மிகவும் பழமையானதான் நிஷ்காம கர்மயோகம் இப்போது மறுபடியும் உ.ங்கு இயம்பய்ப்பட்டது. இது மேலானது என்றும் மிகவும் இரகசியமானது என்றும் அறிவாய்.

ஸ்வ: அபரம் பவதோ ஜன்ம பரம் ஜன்ம விவஸ்வதஹ் ।
கதமேதத் விஜானீயாம் த்வமாதெள ப்ரோக்தவானிதி ॥ 4

கருத்துரை:

(ஒ கிருஷ்ணரா) ஒ ம்ருணாய ஜன்யம் இப் பொதையது.

குரியகிள் ஜன்மம் மிகவும் புராதனமானது.
அவ்வாறிருக்கையில் நீர் குரியனுக்கு உபதேசித்தேன் என்ற
விஷயத்தை நான் எவ்வாறு கிரகித்துக் கொள்ளுதல் இயலும்?

ஸ்: பஹானிமே வ்யதிதானி ஜன்மானி தவ சார்ஜூன் |
தான்யஹம் வேத ஸர்வானி ந த்வம் வேத்த பந்தப || 5

கருத்துரை:

எதிரிக்கை வாட்டுகின்ற ஏ அர்ஜூனா! உனக்கும் எனக்கும்
இதுவரை எத்துணை ஜன்மங்கள் கடந்து போயின.
அவையனைத்தையும் நான் அறிகிறேன். நீ அறிய மாட்டாய்.

ஸ்: அஜோ அபி ஸன்னவ்யயாத்மா பூதானாமிச்வரோ அபி ஸன் |
பர்க்குதிம் ஸ்வாமதிஷ்டாய ஸம்பவாம்யாத்மமாயயா || 6

கருத்துரை:

நான் பிறப்பற்றவன், அழிவற்றவன், எல்லா உயிர்களுக்கும்
சசன் எனினும் என் பிரகிருதியினை வசப்படுத்திக் கொண்டு
ஆத்ம மாயையினால் அவதரிக்கிறேன்.

ஸ்வ: யதா யதா ஹி தர்மஸ்ய க்லானிர் பவதி பாத |
அப்யுத்தானமதர்மஸ்ய ததாத்மானம் ஸ்ருஜாம்யஹம் || 7

கருத்துரை:

அர்ஜுனா! எவ்வப்போது தர்மம் நிலைகுலைந்து, அதர்மம் தலைதூக்கு கிள்றதோ அப்போது என்னை, நானே பிறப்பித்துக் கொள்கிறேன் (அவதாரிக்கிறேன்).

ஸ்வ: பரித்ராணாய ஸாதுஞாம் வினாசாய ச துஷ்க்ருதாம் |
தர்மஸம்ஸ்தாபணார்த்தாய ஸம்பவாமி யுயே யுகே || 8

கருத்துரை:

நானுக்கள், அன்மார்க்க நெறியில் உள்ளோர் இவர்களைக் கார்பதற்கும், துண்மார்க்க நெறியில் உள்ள துஷ்டர்களை அழிர்பதற்கும், துமத்தை நன்று நிலை நான் இவதற்கும் நான் முறைக்கோறும் அவதாரிக்கிறேன்.

ஸ்வ: ஜன்ம கர்ம ச மேதிவ்ய மேவம் யோ வேத்தி தத்வதஹ ।
த்யக்த்வா தேஹம் புனர்ஜன்ம நைதி மாமேதி லோ அர்ஜானா ॥ 9

கருத்துரை:

அர்ஜானா! எவன் இவ்வாறு என் திவ்யமான பிறப்பை, கர்மத்தைப் பற்றி உண்மையாக தெரிந்து கொள்கிறானோ, அத்தகையோன் மரணத்திற்குப் பின் மீண்டும், பிறவாது என்னை வந்தடைகிறான், (மோகஷத்தை அடைகிறான்).

ஸ்வ: வீதாகபயக்ரோதா மன்மயா மாமுபாசிதாஹ ।
பஹவோ ஞானதபஸா பூதா மத்பாவமா கதாஹ ॥

10

கருத்துரை:

ஆசை, அச்சம், சினம் நிங்கியவர்களாய், என் வசமாய், என்னை அடைக்கலம் புகுந்து, ஞானத்தவத்தால் புனிதர்களாய் என் இயல்லை (மோகஷத்தை) எய்தினர்.

ஸ்வேயதாமாம் ப்ரபத்யந்தே தாம்ஸததைவ பஜாம்யஹம் ।
மம வர்த்மானுவர்தந்தே மனுஷ்யங்கள் பார்த்த ஸர்வதை ॥ 11

கார்த்திரை:

ஏ அர்ஜுஞா! எவர் என்னை எப்படி வழிபடுகிறாரோ அவர்க்கு நான் அப்படியே அருள் புரிகிறேன். மனிதர்கள் எல்லா விதத்திலும் யான்டும் என் மாறியையே பின்பற்றுகிறார்கள்.

ஸ்வோங்காந்தஹம் கர்மணாம் சித்திம் யஜந்த திஹ தேவதாஹா ।
சுதிப்ரம் ஹி மானுஷே லோகே எதித்திர் பவதி கர்மஜா ॥ 12

கார்த்திரை:

கர்மங்களின் பலனை விழும் பவர்கள் இம்மையில் தேவதைகளை ஆழாதிக்கிறார்கள். ஏனெனில் வாய்கத்தில் வினைப்பாயன் விடையில் சொய்க்கிறது.

ஸ்வோங்காந்தயம் மயா ஸ்ரூஷ்டம் குணகர்மவிபாகசஹ ।
தன்ய கர்த்தாரமா மாம் வித்தயகர்தாரமவ்யயம் ॥ 13

கருத்துரை:

விரம்ம, காத்திரியர்கள் முதலான நான்கு வர்ஷைத்தினரை, அத்வர்முதலான குணச்சுகளின் அக்குணங்களினால் செய்யப்படும் கர்மாக்களினாலும், வேறுபாட்டை க. கருதி என்னால் படைக்கப்பட்டது. அவற்றிற்கு நானே கர்த்தாவாசினும் (இயற்கைக்கர்மாற்பட்டவன் ஆதலால்) உ. என்மையில் நான் கர்த்தாவன்று (விகாரமற்றவன்) என்று அறிக.

என் ந மாம் கர்மாணி லிம்பந்தி ந மே கர்மபலே ஸ்ப்ருஹா ।
திதி மாம் யோ அபிஜானாதி கர்மபிர் ந ஸ பத்யதே ॥ 14

கருத்துரை:

என்னைக் கர்மங்கள் தொடுவதில்லை. எனக்கு கர்மபலத்தின் மீது ஆசையில்லை. இவ்வாறு என்னை அறிபவன் கர்மங்களால் பந்திக்கப் படுவதில்லை

எவம் ஞாத்வா க்ருதம் கர்ம பூர்வையிபி முழக்காபிஹி ।
குரு கர்மைவ தஸ்மாத்தவம் பூர்வைஹ் பூர்வதரம் க்ருதம் ॥ 15

கருத்துரை:

(தான் உண்மையில் கர்த்தா அல்ல, தனக்கு கர்மபலத்தில் ஆசையில்லை - என்று) இவ்வாறு (இறைவனின் கர்ம ஆசரணையினால்) அறிந்து கொண்டு முன்பே எத்துணையோ முழுச்சூக்கள் நிஷ்காமமாக கர்மஸ்களைச் செய்து வந்துள்ளனர். எனவே (ஏ அர்ஜ்ஞா) நியும் முன்னோரைப் போல் புராதன நிஷ்காம கர்மத்தையே செய்வாயாக.

ஸ: கிம் கர்ம கிமகர்மேதி கவயோதுப்யத்ர மோஹிதாஹா ।
தத்தே கர்ம ப்ரவக்ஷ்யாமி யஜ்ஞாத்வா மோகஷ்யஸே

அசுபாத் ॥ 16

கருத்துரை:

கர்மா வத்தகையாறு, அதர்மா எத்தகையாறு என்ற இவ்விஷயத்தில் நூணிக்கேள சரிபாக அறிய முடியாமல் இருக்கின்றனர். எதனை அறியின்கி நி சர்சாய பந்தத்திலின்றும் விடுபடுவாயோ அத்தகைய கர்ம இருக்கியிட்டுதா சாக்கு இர்ப்போது தெரிவிக்கிறேன்.

ஸ: கர்மகேள ஹ்யா போத்தவ்யம் போத்தவ்யம் ச விகர்மணஹ் ॥
அகர்மஸஸ்ச போத்தவ்யம் கஹனா கர்மகேள கதிவுரி ॥ 17

கருத்துரை:

சாஸ்திரங்களால் விதிக்கப்பட கர்மங்களையும், விலக்கப்பட விகர்மங்களைப் பற்றியும், கர்மத்தை கு ந்த நிலையையும், நன்றாக அறிந்து கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் கர்மத்தின் உண்மையான தத்துவம் மிகவும் ஆழமானது (அறிவுதற்கு மிகக் கடினமானது)

எல்: கர்மண்யகர்ம யஹ் பச்யேதகர்மணி ச கர்ம யஹ் !
ஸபுந்திமான் மனுஷ்யேஷன் ஸயுக்தஹ் க்ருத்ஸன
கர்மக்ருத் || 18

கருத்துரை:

எவன் கர்மத்தில் அகர்மத்தையும், அகர்மத்தில் கர்மத்தையும் பார்க்கிறானோ, அவன் மனிதர்களுள் விவேகத்துடன் சூடியவன், யோகி. அவனே எல்லா கர்மங்களையும் செய்தவன் ஆவான்.

எல்: யஸ்ய ஸஸ்வே ஸமாரம்பாஹ் காமஸங்கல்பவர்ஜிதாஹ் !
ஞானாக்ஞிதக்தகர்மானம் தமாஹாஹ் பண்டிதம்
புதாஹா || 19

கருத்துரை:

எவனது கர்மங்கள் வல்லாம் ஆகையும் சஸ்கற்பழும் அற்றனவோ, எவனது கர்மங்கள் ஞானத்தீயால் எரிக்கப்பட்டனவோ, அவனை பண்டிதன் என்று ஞானிகள் சொல்கிறார்கள்.

ஸ்வி: தயக்த்வா கர்மபலாஸங்கம் நித்யத்ருப்தோ நிராசர்யஹ |
கர்மண்யபிப்ரவ்ருத்தோ அபி நெவ கிஞ்சித் கரோதி
ஸஹ || 20

கருத்துரை:

எவன் வினைப்பியனில் பற்றற்றவணாய், எப்போதும் திருப்தியுடன், எதையும் சாராது இருக்கிறானோ, அவன், கர்மாக்களில் ஈடுபாட்டாலும் சிறிதளவும் செய்யாதவனே ஆவான்.

ஸ்வி: நிராசீர்யதசித்தாத்மா தயக்தஸர்வபரிக்ரஹஹ |
சாரிரம் கேவலம் கர்ம குர்வன்னாப்னோதி கில்பிஷம் || 21

கருத்துரை:

ஆகையற்றவனும், இந்திரியங்களைக் கட்டுப்படுத்தியவனும்,

உ । மைகனைக் துறர்தவனும் ஆன மாரிதன் சரித்தால் மட்டுமே
வினையாற்றுபவன் பாவத்தை அடையாமாட்டான்.

ஸ்: யத்ருச்சாலாபஸந்துஷ்டோ த்வந்த்வாதீதோ விமத்ஸரஹ
ஸமஹ ஸித்தாவளித்தெள ச க்ருத்வாபி ந நிபத்யதே ॥ 22

கருத்துரை:

தற்செயலாய்க் கிடைப்பதில் திருப்தியடைபவன், இருமைகளைக்
கடந்தவன், பொறாமையில்லாதவன், பலனின் வெற்றி
தோல்விகளில் சமபுத்தியுடன் (நடுவு நிலையில் நிற்பவன்) ஆனவன் கர்மம் செய்யினும் பந்தப்படுவதில்லை.

ஸ்: கதஸங்கஸ்ய முக்தஸ்ய ஞானாவஸ்திதசேதஸஹ
யக்ஞாயாசரதஹ கர்ம ஸமக்ரம் ப்ரவிலீயதே ॥ 23

கருத்துரை:

எதன்மீதும் பற்றில்லாது, விருப்பு வெறுப்பு, காமம் குரோதம் +
முதலான சம்சார பந்தக்களினின்றும் விடுபட்டவனாய்,

ஆத்மஞ்சலத்திலேயே மனம் நிலைபெற்றவனாய் இறைவனுக்குப் பிடித்தமான (அல்லது சக உயிர்களின் நன்மைக்காக, தர்மத்திற்காக) கர்மாவைச் செய்யபவனும் ஆன மனிதனின் கர்மாவாவது முழுவதுமாக கரைந்து போகிறது. (பிறப்பெனும் பற்றமில்லாது போகிறது).

**ஸ்: ப்ரஹ்மாஸ்ப்பணம் ப்ரஹ்மஷ்வரவிர் ப்ரஹ்மாக்னெள
ப்ரஹ்மணாஹாதம் ।
ப்ரஹ்மைவ தேன கந்தவ்யம் ப்ரஹ்மகர்மஸமாதினா ॥ 24**

கார்த்திரை:

யங்கஞத்தின் ஹோமசாதனங்கள், ஹோம திரவியங்கள், தீராயாக்கி, ஹோயம் செய்யபவன், ஹோயம் செய்யப்படுவது அழகிய அனைத்துமே பிரம்ம சொருங்களே எனும் ஏகாக்கிர ஸங்காதத்திட்டன் யங்காதி கர்மங்களைச் செய்யபவன் பிரம்மத்தையே அண வான்.

ஸ்வ: கதவுமேவாபரே யக்ஞம் யோகினாற் பர்யபாலதே ।
ப்ரஹ்மாக்ணாவபரே யக்ஞம்
யக்ஞேனவோபஜாற்வதி ॥

25

கருத்துரை:

சில யோகிகள் தேவதைகளுக்காக யாகங்களையே செய்கிறார்கள். இன்னும் சிலர் ஜீவபிரம்ம ஜக்ஷிய பாவனையில் ஜீவனைப் பரபிரம்மம் எனும் அக்னியில் ஹோமம் செய்கிறார்கள் (ஆஹாதியாக்குகிறார்கள்).

ஸ்வ: சட்டோத்ராதீஸ்ந்திரியாண்யன்யே ஸம்யமாக்னிஷா ஜாற்வதி ।
சப்தாதீஸ்விஷயானன்ய இந்திரியாக்னிஷா ஜாற்வதி ॥ 26

கருத்துரை:

சிலர் செவி முதலான இந்திரியங்களை அடக்குதல் என்ற அக்னியிலும், சிலர் சப்தாதி விஷயங்களை இந்திரியங்கள் என்ற அக்னியிலும் ஹோமம் செய்கிறார்கள்.

ஸ்வ: ஸர்வாணிஸ்ந்திரியகர்மாணி ப்ராணகர்மாணி சாபரே ।
ஆத்மஸம்யமயோகாக்னெள ஜாற்வதி ஞானத்தீபிதே ॥ 27

குருத்துரை:

இன்னும் சிலர் இந்திரியங்களின் கர்மங்களையும், பிராணை கர்மங்களையும், மனதை ஆத்மாவின் கண் அடக்குதல் என்ற ஞான ஓளி வீசும் யோகத்தியில் ஆகுதியாகக் கொடுக்கின்றனர்.

ஸ்வ: **த்ரவ்யயக்ஞாஸ்தபோயக்ஞா யோகயக்ஞாஸ்ததாபடே ।**
ஸ்வாத்யாய ஞானயக்ஞாஸ்ச யதயதை ஸம்சித்வதாஹா ॥ 28

குருத்துரை:

சிலர் பொருளைத் (திரவியங்களை) தானம் செய்தல், நல்ல காரியங்களில் செலவிடுதல் இவையே யக்ஞமாகக் கொண்டுள்ளனர். சிலர் தவமே யக்ஞமாகவும், இன்னும் சிலர் (பிராணையாம் முதலான) போகமே யக்ஞமாகவும் கொண்டுள்ளனர். அவர்கள் அனைவரும் தன்னடக்கமும், உ. நுழியான விரதமுடையவர்களாகவும் கருதப்படுவர்.

ஸ்வ: **அபானே ஜாஹ்வதி பிராணம் ப்ராணே அபானம் ததாபடே ।**
ப்ராணைபானகதீ ருத்தவா ப்ராணையாமப்ராயணாஹா ॥ 29

கருத்துரை:

விராணாயாமத்தைப் பின்னர்றுவேராகிய சிலர் விராணா அபான் வாயுக்களின் போக்கை (மார்க்கத்தை) கூட்டுப்படுத்தி அபான் வாயுவில் விராணாவாயுவை, பிராணாவாயுவில் ஜாரானா வாயுவை ஒறுாமல் செய்கிறார்கள் (பூரகம், கும்பகம், தீரகங்கள் செய்கிறார்கள்).

எவ்: அபரே நியதாஹாஹம் ப்ராணோன் ப்ராணேஷ்டை ஜூஹ்வதி ।
ஸர்வே அப்யேதே யக்ஞவிதோ யக்ஞ சுதிபிதகஸ்மதாஹாஹா || 30

கருத்துரை:

இன்னும் சிலர் ஆகார நியமத்தில் கட்டுப்பாடுடையவராய், விராணன் முதலான வாயுக்களை விராணவாயுவிலேயே ஒறுாமல் செய்கிறார்கள் (அல்லது இந்திரியங்களின் செயல்களை வசீக்குத்தேந்திரியங்களில் இடுகின்றனர்) இவர்களும் யக்ஞத்தை அறிந்தவர்களாக, யக்ஞத்தினால் பாவம் நிங்கப் பெற்றவர்கள் ஆகிறார்கள்.

ஸ்வர் யக்ஞசிஷ்டாம்ருதபுஜோ யாந்தி ப்ரஹ்ம ஸநாதனம் ।
நாயம் லோகோ அஸ்த்யயக்ஞஸ்ய குதோ அன்யஹ்
குருஸ்த்தம் ॥ 31

கருத்துரை:

குருவாம்சத்தில் கிறந்துவரான அங்ஜனனே! ((மேற் சொன்ன))
யக்ஞங்களைச் செய்து அதில் ஏஞ்சம் அமுதினை உண்போர்
அழியாப் பொருள் ஆகிய பிரம்மத்தை அடை கிறார்கள். யக்ஞம்
செய்யாதவர்களுக்கு இவ்வூலத்தே இல்லையென்றால் பருதோகம்
ஏது?

ஸ்வர் ஏவம் பதை விதா யக்ஞா விததா ப்ரஹ்மனோ முகே ।
கர்மஜான்வித்தி தான்ஸர்வானேவம் ஞாத்வா
விமோசங்கையே ॥ 32

கருத்துரை:

இவ்வாறுஒரு பால விதா என யக்ஞங்களையும் நூற்று விதாகள்
கீழைத்துள்ள தூரிவிக்காரர்கள் குந்தக்ஞங்கள். அதை அவைக்கும்

கர்மத்தினால் ஜனித்தவை என்று அறிவாய். அவ்வாறு அறியின், சிமுக்தியடைவாய்.

ஸ்: க்ஷேயான்தரவ்யமாயத் யக்ஞாஜ்ஞானயக்ஞாஹ் பரந்தப
ஸர்வம் கர்மாகிலம் பார்த்த ஞானே பரிஸமாப்யதே || 33

கருத்துரை:

ஓ அர்ஜூனா! திரவியத்தால் சாதிக்கப்படும் யக்ஞத்தைவிட ஞான யக்ஞம் சிறந்தது, ஏனெனில் எல்லா கர்மங்களும் அழிவற்ற (பலனோடு கூடிய) ஞானத்தில்தான் முற்றுப் பெறுகின்றது. (மறைகிறது).

ஸ்: தத்வித்தி ப்ரணிபாதேன பரிப்ரச்சனே வேவயா |
உபதே சுடியந்தி தே ஞானம் ஞானினால் தத்வதர்சினவு || 34

கருத்துரை:

(ஓ அர்ஜூனா) அத்தகைய ஞானத்தை நீ தத்துவ ஞானிகளிடம், சாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்து, சமயமறிந்து வினயத்துடன்

கேட்டும். சேவைபெய்தும், அவர்களின் உதவியால் அறியோம். அவர்கள் உணக்குத் தவறாது என்கிறோம்.

ஸ்வ: மக்ஞாதவாந புரீஸ்மோஹமேவம் யாஸ்யஸி பாண்டவ |
யேன பூதான்யசேஷேஷன த்ரச்சுயஸ்யாத்மன்யதோ மயி || 35

கநுந்துமை:

ஓ அப்ஜீவா! காலங்களை அறியின் பறையாயும் இத்தகைய மோஹந்தை நிலாகாலமான பாலை; பேற்றும் எதுனால் எல்லா பிராணி கோடி காலையும் ஒன்றிலூம், என்னிடத்திலூம் கால்பாலை அந்தகைய காலநத்தை நான் அறிந்துகளிடத்தே அறிந்து கொள்ளோம்.

ஸ்வ: அபி சேதனி பாபேப்யஹ் ஸர்வேப்யஹ் பாபக்ருத்தமஹ |
ஸர்வம் ஞானப்லவேஷனவ ஸ்ரூஜினம் ஸந்திரியஸி || 36

காந்துமை:

(ஒரு தீவானா) பாபி காலங்காலாயும் விட விழுந்த பாபங்

செய்தவனாயினும், எல்லாப் பாவங்களும் இருந்தக் கடலை ஞானமெனும் தெப்பத்தாலேயோ சுலபாக எப்பாய்.

ஸ்வ: யதைநாம்னி ஸமித்தோ அக்னிர் பஸ்மஸாத் குருதே அர்ஜனா ! ஞானாக்னிஹ்ற ஸர்வகர்மாணி பஸ்மஸாத் குருதே ததா ॥ 37

கருத்துரை:

அர்ஜனா ! நன்கு சுடர்விட்டு எழியும் தியாங்கு விறகுகளை எவ்வாறு சாம்பலாக்கி விடுகிறதோ, அவ்வாறே ஞானமெனும் அக்னி எல்லா கர்மங்களையும் சாம்பலாக்கின்றது.

ஸ்வ: ந ஹி ஞானேன ஸத்ருசம் பவித்ரமிழா : விந்தயதே । தத்ஸ்வயம் யோகஸம்னித்தஹ காலேஙாத்மனி விந்ததி ॥ 38

கருத்துரை:

இவ்வுலகில் ஞானத்திற்கு ஈடானது எதுவுமில்லை. அத்தகைய ஞானத்தை (கர்ம) யோக சித்தியை அடைந்தவன் காலக்கிரமத்தில் தன் உள்ளத்திலேயே தானே அறிகிறான்.

ஸ்: சுரத்தாவான் லபதே ஞானம் தத்பரஹ் ஸம்யதேந்த்ரியஹ
ஞானம் லபத்வா பராம் சாந்திமசிசேணாதிகச்சதி ॥ 39

கநுத்துறை:

(கு நு, சாஸ்திர வாக்கியங்களில்) சிரத்தையுடையவனாய்
(ஆண்மிக சாதனையில்) ததேக நிஷ்டையுடையவனாய்,
இந்தியஸ்கணை நன்கு வென்றவனாய் உள்ள மனிதன்
ஞானத்தை அடைகிறான், ஞானத்தினால் பரம சாந்தியை
அதிவிரைவில் அடைகிறான்.

ஸ்: அக்ஞஸ்சாசுரத்தானஸ்ச ஸம்சயாத்மா விநஶ்யதி ।
நாயம் லோகோ அஸ்தி ந பரோ ந ஸகம்
ஸம்சயாத்மனஹ ॥ 40

கநுத்துறை:

ஞானாயிஸ்ஸ துவங், சிரத்தையில்லாதவன், சந்தேகமுடையவன்
நிஷ்டையுடைய அனை கிறான். ரந்தேக, எண்ணாம்
சூ, பாப வழாப், த இசுலோஷமோ, பராலோகமோ, செவக்கியங்கொ
கிஸ்தை.

- ஸ்: யோகஸ்ந்யர்ஸ்தகர்மாணம் ஞானஸம்சின்னஸம்சயம் |
ஆத்மவந்தம் ந கர்மாணி நிபத்னந்தி தனஞ்ஜய || 41

கருத்துரை:

ஓ அர்ஜுனா! நிஷ்காம கர்ம போகத்தினால் கர்மபலத்தைத் துறந்தவன். அல்லது அதனை ஈசவரார்ப்பணம் செய்தவன், ஞானத்தினால் ஜயங்களை நிஃ்கியவன் ஆன ஆத்மாவில் நிலைத்திருப்பவனுக்கு (பிறம் ஞானிக்கு) கர்மங்கள் பற்றத்தை ஏற்படுத்துவதில்லை.

- ஸ்: தஸ்மாதக்ஞானஸம்பூதம் ஹ்ருத்ஸ்தம் ஞானளினாத்மனஹ |
சித்தவைனம் ஸம்சயம் யோகமாதிஷ்டோத்திஷ்ட பாரத || 42

கருத்துரை:

அர்ஜுனா! ஆகையால் உன் இதயத்தில் பிடித்திருக்கும், அஞ்ஞானத்தினால் ஏற்பட்ட ஜயங்களை, ஞானமெனும் வானினால் வொட்டி, நிஷ்காம கர்மயோகத்தினைக் கைக்கொள்வாயாக! எழுந்திரு'

ஐந்தாம் அத்தியாயம்

கர்ம ஸந்யாஸ யோகம்

ஸி: ஸந்யாஸம் கர்மணாம் கிருஷ்ண புனர் யோகம் ச சம்லனி । யச்சரேய ஏதுயோகேகம் தன்மே ப்ரஹு ஸாநிஸ்சிதம் ॥ 1

காருத்துரை:

கிருஷ்ணர் வினாவைய (கர்மத்தை) கைவிடவும் கறுகிறாய், மறகு விவாதங்கள் மேற்கொள் என்றும் அறிவுறுத்துகின்றாய். இந்த இரண்டு வழியில் எது சிறந்தது என்பதை எனக்கு கறுப்பாய்க்க.

ஸி: ஸந்யாஸத்து கர்மயோகஸ்ச நிச்சரேயஸகராவுபெளா । தயோஸ்து கர்மஸந்யாஸாத் கர்மயோகோ விசிஷ்யதே ॥ 2

காருத்துரை:

கர்மத்தியாகம் (நூலாயோகம்), கர்மயோகம் என்ற இரண்டும் மோகஷத்துத் தருபவையே. ஆயின்றும் இவ்விரண்டுமும் (ஆரம்ப நிலையிட) கர்மத்தியாகத்தை ஸி..., கர்மயோகமே சிறந்தது.

ஸ்: ஞேய ஸ நித்யஸந்யாளீ யோ ந தவேஷ்டி ந காங்கஷதி ।
நிர்த்வந்தவோ ஹி மஹாபாஹோ ஸாகம் பந்தாத்
ப்ரமுச்யதே ॥ 3

கருத்துறை:

மிக்க புஜபலமுடைய அர்ஜுங்கா! எவன் (ஏந்த கர்மபோகி) எவற்றின் மீதும் வெறுப்புக் கொள்ளாது, எத்தனையும் விரும்பாது இருக்கின்றானோ, அத்தகையோன் எப்போதும் உந்தியாசியை (தியாகி) என்று அறிக, ஏனெனில் (விருப்பு வெறுப்பு முதலான) இருமைகளற்றவன் எவிதாக சம்சார பந்தத்திலின்றும் விடுபடுவான்.

ஸ்: ஸாங்க்யயோகெள ப்ருதக்பாலாஹ் ப்ரவதந்தி ந
பண்டிதாஹா ।
ஏகமப்யாஸ்திதஹ் ஸம்யகுபயோர்விந்ததே பலம் ॥ 4

கருத்துறை:

(கர்ம உந்தியாசியர்த்து ன் சாட்டு) ஞானபோகம் கர்மபோகம் இன்னிடுங்குப் பொறுப்பேறங்களு (கொன்கிணியானா பாதுகா யானா)

யெற்று) விதைக மற்றவர்கள் கருதுகின்றன இரண்டிலிரும், விவேகிங்கள் அல்ல. அப்பிரிட்டி ஒரும் எந்த வொன்றையாவது நன்கு அனுஷ்டித்தால் இரண்டின் பலனும் ஆன (மோசாமெனும்) பழவிளையாமலித்தால் அனைவான்.

என: யத்ஸாங்க்யயத்ர ப்ராப்யதே ஸ்தானம் தத்யோகரமி
கம்யதே ।
ஏகம் ஸாங்க்யம் ச யோகம் ச யத்ர பச்யதி ஸ பச்யதி ॥ 5

கருத்துரை:

ஞானயோகிகளால் எந்த நிலை (மோசாம்) அடையப்படுகிறதோ, அந்தநிலை கர்மபோகிகளாலும் அடையப்படுகிறது. ஞானயோகத்தையும், கர்மயோகத்தையும் ஒன்றாகக் (ஒரே பலனைத் தாக்கவடியதாக) கருதுபவனே உண்மையான பார்வை கொண்டவன் (அறிந்தவன்).

என: ஸந்யாஸஸ்து மஹாபாஹோ துஹ்ரகாமாப்துமயோகதஹ
யோகயுக்தோ முனிர்ப்ரஹ்ம நசிரேணாதி கச்சதி ॥ 6

கருத்துரை:

தோன்வலிபடைத்த அர்ஜுனா (கர்ம சந்யாச யோகமான) ஞானயோகமாயினும் கர்மயோகமின்றிப் பெறுதல் மிகவும் கடினமானது. கர்மயோகத்துடன் சடிய முனிவர்கள் விடையளில் (இலக்கியை) பிரமத்தை அடை கிறார்கள்.

ஸ்வ: யோகயுக்தோ விகுத்தாத்மா விஜிதாத்மா ஜிதேந்த்ரியஹு ।
ஸ்வப்யுதாத்மயுதாத்மா குர்வன்னபி ந ஸிப்யதே ॥ 7

கருத்துரை:

(நிழ்காம) கர்ம யோகத்திலையர் பின்பற்றுபவனும், பாரிகுத்தமான இதயமுடையவனும் நன்கு கட்டுப்படுத்தப்பட்ட மனமுடையவனும், இந்திரியக்கலை வென்றவனும், எல்லா பிராணிக்கூடுதலிடம் முப்புள்ள ஆஸ்தாவும் தானது ஆஸ்தாவும் ஒன்றேயென்று அறிந்து கொண்ட வனுமான மாற்றங்கள் கர்மாக்கலைச் செய்து வந்தாலும் அதுவாஸல் கட்டுறான்.

- ஸ்: நெவ கிஞ்சித்கரோமீதி யுக்தோ மன்யேத தத்வவித் ।
பச்யஞ் ச்ருண்வன் ஸ்ப்ருசஞ் ஜிக்ரன்னச்னன் கச்சன்
ஸ்வபஞ்சவஸன் ॥ 8
- ஸ்: ப்ரலபன் விஸ்ருஜன் க்ருஹணன்னுன்மிடிந் நிமிஷன்னபி! ।
இந்தரியாணிந்தரியார்த்தேஷு வர்தந்த திதி தாரயன் ॥ 9

கருத்துரை:

தத்துவம் தெரிந்த யோகி (ஆன்மாவில் நிலைத்திருக்கும் சித்தம் கொண்டவன்) பார்க்கினும், கேட்கினும், தீண்டினும், வாசனை பார்க்கினும், சுவாசித்தாலும், பேசினாலும், விடுத்தாலும், பிடித்தாலும், கண்திறப்பினும், கண் மூடினாலும் பொறிகள் (இந்திரியங்கள்) (அவ்வவற்றின்) செயல்களில் பிரவர்த்திக்கின்றன என உறுதிப்படுத்திக் கொண்டு நான் எதனையும் செய்கிறேனில்லை என்று நினைப்பான். (அக்காரியங்களைத் தான் செய்வதாக நினையான்).

ஸ்: ப்ரஹ்மண்யாதாய கர்மாணி ஸங்கம் த்யக்த்வா கரோதி யஹ ।
விப்யதே ந ஸ பாபேன பத்மபத்ரமிவாம்பஸா ॥ 10

கருத்துரை:

எவ்னொருவன் தான் செய்யும் கர்மங்களை, இறைவனிடம் அர்ப்பித்து, பற்றுதலைத்துறந்து செய்கிறானோ, அத்தகையோன் தாமரை இலைத் தண்ணீரைப் போன்று, பாவத்தினால் பந்தப்படுவதில்லை.

ஸ்: காயேன மனஸா புத்தயா கேவலைரிந்திரியைரவி ।
யோகினாறு கர்ம குர்வந்தி ஸங்கம் த்யக்த்வாத்மகத்தயே ॥ 11

கருத்துரை:

(நிஷ்காம கர்ம) யோகிகள் சித்த சுத்திக்காக, பற்றைத் துறந்து, சரித்தாலும், மனதாலும், புத்தியினாலும், இந்திரியங்களாலும் கர்மம் செய்கிறார்கள்.

என: யுக்தஹ் கர்மபலம் த்யக்த்வாசாந்தி மாப்ணோதி நெஷ்டிஹம் ।
அயுக்தஹ் காமகாரேண பலே ஸக்தோ நிபத்யதே ॥ 12

கருத்துரை:

யோகியானவன் (நிஷ்காமகர்மயோகி) கர்மாக்களின் பலனைவிடுத்து (சித்த சுத்தியினால்) ஆன்மநிட்டை சம்பந்தமான நிலையான சாந்தியை அடைகிறான். யோகியல்லாதவன் (பலனைக் கருதி கர்மாக்களைச் செய்கிறவன்) ஆசையினால் தூண்டப்பெற்று கர்ம பலனில் பற்றுக்கொண்டு பந்தத்தில் கட்டுப்படுகிறான்.

என: ஸர்வ கர்மாணி மனஸா ஸந்யஸ்யாஸ்தே ஸகம் வசீ ।
நவத்வாரே புரே தேஹ்நைவ குர்வன்ன காரயன் ॥ 13

கருத்துரை:

இந்திரியக்கட்டுப்பாடுடைய தேகியானவன் கர்மங்களனைத்தையும் மனத்தால் (பலனை) விலக்கிவிட்டு, எதுவும் செய்யாதவனாய், செய்விக்காதவனாய், ஒன்பது

துவாரக்களையடைய பட்டவமான தெகத்தில் நிம்மதியூரை
விற்றிருக்கிறான்.

ஸ்: ந கர்த்துத்வம் ந கர்மாணி லோகஸ்ய ஸ்ருஜதி ப்ரபுஹா ।
ந கர்மபலஸம்யோகம் ஸ்வபாவஸ்து ப்ரவர்ததே ॥ 14

கருத்துரை:

பரமாத்மா ஜிவான்களுக்கு கர்த்துத்வமோ, கர்மாக்களையோ, கர்மபலனையோ, அவற்றுடன் தொடர்பையோ ஏற்படுத்துவதில்லை, இவற்றை இயற்கையோ (இயற்கையான் தொடர்புடைய ஜன்மத்தொடர்போ) அக்கர்த்துத்வம் முதலாலைவற்றை ஏற்படுத்துகிறது.

ஸ்: நாதத்தே கஸ்யசித் பாபம் ந சைவ சுக்ருதம் விபுஹா ।
அக்ஞா னேனாவ்ருதம் ஞானம் தேன முஹ்யந்தி ஜந்தவஹ ॥ 15

கருத்துரை:

பரமாத்மா ராமன் பாதுத்தூரை, புண்ணியத்தையோ வாக்கித்

கொள்வதில்லை. அஞ்ஞானத்தினால் ஞானம்
மூடப்பட்டிருக்கின்றது. அதனால் ஜீவர்கள் மயக்கமடைகிறார்கள்
(.இரணை).

எஸ்: ஞானேன து ததக்ஞானம் யேஷாம் நாசிதமாத்மனோஹ |
தேஷாமாதித்யவஜ்ஞானம் ப்ரகாசயதி தத்பரம் || 16

கருத்துரை:

ஆத்ம ஞானத்தினால் எவரின் அஞ்ஞானம் அழிக்கப்படுகின்றதோ,
அவரின் ஞானம் குரியனைப் போல பரப்பிரம்ம சொருபத்தைப்
பிரகாசிக்கச் செய்கின்றது. (ச.ஸ்வரூப அனுபவத்தை பெறச்
செய்கின்றது).

எஸ்: தத்புத்தயஸ் ததாத்மனஸ் தந்நிவ்டாஸ் தத்பராயனோஹ |
கச்சந்த்யபுனாவ்ருத்திம் ஞான நிர்தூதகல்மஷாஹ | 17

கருத்துரை:

பிரம்மத்தில் புத்தியை வைப்பவர், மனதை நிலைநிறுத்தியவர்,

பிரம்ம நிட்டையுடையவர், அவரையே புதலிடமாகக் கொண்டு சரணடைந்தவர், ஞானத்தால் பாவங்களை தொலைத்தவர் ஆகியோர் மீண்டும் பிறவாத (புனர் ஜன்மம் இல்லாத) நிலையான மோகஷுபதவியை அடைகிறார்கள்.

எ: வித்யா வினாயஸம்பன்னே ப்ராஹ்மணே கவிழுஷ்டினி ।
சனி சைவ சீவபாகே ச பண்டிதாஹ்ர ஸமதர்சினாஹ ॥ 18

கருத்துரை:

கல்வி, பணிவு இவற்றுடன் கூடிய பிராம்மணனிடத்தும், பசுவினிடத்தும், யானையிடத்தும், நாயினிடத்தும், நாயினைச் சுமாத்து உண்ணும் சண்டாளிடத்தும் சமதிருஷ்டியுடையவரே (அவர்களைச் சமமாகக் கருதுபவரே) குருகிளன் (அத்ம பாவம் உடையவர்) என்று சொல்லப்படுகின்றனர்.

எ: இவூவ தூர்ஜிதாஹ்ர ஸர்கோ யேஷாம் ஸாம்யே ஸ்திதம்
மாஹ ।
நிர்தோஷம் ஹி ஸமம் ப்ரஹ்ம தஸ்மாத் ப்ரஹ்மணி
தே ஸ்திதாஹா ॥ 19

கருத்துரை:

எவரின் மனம் சமநோக்கு ன் (சல்லாமற்ற சமநிலையில், அல்லது எல்லாப் பிராணிகளிட த்தும் ஆன்மாவைக் காணுவதில்) நிலைத்திருக்கிறதோ, அத்தகையோர் இம்மையிலேயே பிறப்பிறப்பெனும் சம்சாரத்தை வென்றவராகின்றனர். ஏனெனில் பிரம்மம் தோடுமற்றது, சமமானது. எனவே (சமத்துவத்தில் நிலை பெற்றவர்) அவர்கள் பிரம்மத்தில் நிலைத்துவரேயாவர்.

ந ப்ரஹ்மருஷியேத் பரியம் ப்ராப்ய நோத்விஜேத் ப்ராப்ய
சாப்ரியம் ।
ஸ்திரபுத்திரஸம்முடோ ப்ரஹ்மவித் ப்ரஹ்மணி ஸ்திதஹ ॥ 20

கருத்துரை:

நிலையான புத்தியுடையவனும், மோகமற்றவனும், பிரம்மத்தில் நிலைத்தவனும் ஆன பிரம்மஞானி தனக்குப் பிரியமானதை அடைந்தபோது மகிழ்ச்சியோ, பிரியம் இல்லாததை அடைந்தபோது துக்கமோ அடைவதில்லை.

ஸ்: பாஹ்யஸ்பர்சேஷ்வலுக்தாத்மா விந்தத்யாத்மனி யத்ஸாகம் ।
ஸ ப்ரஹ்மயோகயுத்தாத்மா ஸாகமசஷயமச்னுதே ॥ 21

கருத்துரை:

வெளிப்புறத்தே சப்தாதி விடியங்களில் பற்றில்லாதவன் ஆத்மாவில் எத்தகைய (நிரதிசய) சுகம் உள்ளதோ, அத்தகைய சுகத்தையே அடைகிறான். அவன் பிரம்மநிட்டையெனும் சமாதியில் நிலைத்தவனாய் (பிரம்மத்தில் தினளத்தவனாய்) அழியாத சுகத்தை அடைகிறான்.

ஸ்: யே ஹ்ரி ஸம்ஸ்பர்சஜா போகா துஹ்ரகயோனய ஏவ தே ।
ஆத்யந்தவந்தஹ் கெளந்தேய ந தேஷா ரமதே புதலு ॥ 22

கருத்துரை:

அங்கூரை! (இந்திரிய) விடியங்களில் தோன்றிய போகக்கூடோ துக்கத்திற்கு காரணமானவைகளாய். அவை சிறிது காலமே நிலைப்படவை என்னை நூடாயியார் அவற்றினால் இன்புறுவாதில்லை (பற்றாக்குவொள்வதில்லை).

ஸ்வ: சக்னோத்தைவு யற்ற லோடும் ப்ராக்சரிவிமோகஷணாத் ।
காமக்குரோதோத்பவம் வேகம் ஸ யுக்தநற் ஸ ஸகீ நரந ॥ 23

கருத்துரை:

எவ்னொருவன் இம்மையில் (இப்பிறவியிலேயே) சரித்தை
விடுவதற்கு முன்பே காமக்குரோதக்களின் வேகத்தை
அடக்குவதற்கு இயன்றவனாகின்றானோ, அவனே யோகி,
சுகவான் ஆகிறான்.

ஸ்வ: யோ அந்தந் ஸகோ அந்தராராமஸ் ததாந்தர்த்யோதிரேவ
யற் ।
ஸயோகி ப்ரஹ்மநிர்வாணம் ப்ரஹ்மழுதோ அதிகச்சதி ॥ 24

கருத்துரை:

எவ்னொருவன் உள்ளிருக்கும் ஆத்மாவிலேயே சுகித்து,
ஆத்மாவில் கிரித்து, அதனாலேயே உள்ளூவரி காண்கிறானோ,
அத்தகைய யோகி தானே பிரம்மமாகி பிரம்ம நிர்வாணத்தை
யடைகிறான்.

ஸ்வ: லபந்தே ப்ரஹ்மநிர்வாணம் ருதியற்ற கூடினகல்மஷாஹா ।
சின்னத்வைதா யதாத்மானாற்ற ஸர்வபூதஹிதே ரதாஹா ॥ 25

கருத்துரை:

பாவங்களை எ களைந்து, ஜயங்களை அகற்றி, இந்திரியங்களை அடக்கி, எல்லா உயிர்களின் நன்மையில் மகிழ்வடையும் ரிசிகள் பிரம்ம நிர்வாணம் அடைகிறார்கள்.

ஸ்வ: காமக்ரோதவியுக்தானாம் யதீனாம் யதசேதஸாம் ।
அபிதோ ப்ரஹ்ம நிர்வாணம் வர்த்ததே விதிதாத்மனாம் ॥ 26

கருத்துரை:

காமக்ரோதக்களற்றவாறும், மனக்கட்டுப்பாடுகை யவர்களும், ஆக்ம தத்துவத்தையறிந்தவர்களும் ஆன ஏந்தியாசிகருக்கு பிரம்ம ஸாயுஜ்யம் (மோகார், பிரம்மானத்தம்) பால்கும், எப்போதும் இதுக்கிண்றது. (உரிம் இதுக்குர் போதும், இல்லாதிருக்கும் ஓதும் எப்போதும்).

- என்: ஸ்பர்சான் க்ருத்வா பஹிர்பாஹ்யாம்ஸ் சகஷாஸ்தை வாந்தரே
ப்ருவோஹோ |
- ப்ராணாபாணெள ஸமெள க்ருத்வா
நாஸாப்யந்தரசாரிணெள || 27
- என்: யதேந்த்ரியமனோபுத்திர் முனிர்மோகஷபராயன |
விகதேச்சாபயக்ரோதோ யஹ் ஸதாமுக்தரவஸஹ || 28

க்ருத்துரை:

எவனோருவன் வெளியில் உள்ள சப்தஸ்பர்சாதி விடையங்களை,
வெளியிலேயே நிறுத்தி, (உள்ளே நுழையவிடாமல் தடுத்து),
கண்களை புருவங்களுக்கிடையில் நிறுத்தி, முக்கில் இயங்கும்
பிராணை, அபான வாயுக்களை சமப்படுத்தி, இந்திரியங்கள், மனம்,
புத்தி இவைகளையடக்கி, ஆசை, அச்சம், சினம் இவைகளை
விட நு, மோகஷத்தை நாடியிருப்பவனாய் (அதும்) மன சீலனாய்
இருக்கின்றானோ. அத்தகையோன் எப்போதும் முக்தனேயாவான்.

ஸ்: போக்தாரம் யக்ஞதுபஸாம் ஸர்வலோகமஹேஸ்வரம் ।
 ஸாஹ்ருதம் ஸர்வபூதானாம் ஞாத்வா மாம்
 சாந்திம்ருச்சதி ॥ 29

கருத்துரை:

யக்ஞம், தவம் இவைகளின் பலனை அனுபவிப்பவன் என்றும்,
 எல்லா உ_லகங்களுக்கும் ஈவரன் (தலைவன், ஆள்பவன்)
 என்றும், எல்லா உ_யிர்களின் நஞ்சமையைக் கோருபவன் என்றும்
 என்னை அறிந்த மனிதன் சாந்தியை அடைகிறான்.

ஒஹம் அந்திபாயம்
அத்ம ஸம்யம யோகம்

ஸ்: அனாச்சரிதஹ் கர்ம பலம் கார்யம் கர்ம கரோதி யஹ் ।
ஸ ஸந்யாஸீ ச யோகீ ச ந நிரக் நிர் ன சாக்ரியஹு ॥ 1

கருத்துரை

எவன் தான் செப்பா வேண்டிய காரியங்களை கர்ம பலனைக் கருதாது செய்கின்றானோ, அவனே சந்தியாசியும், யோகியும் ஆவான். அக்னி ஹோத்திரத்தை நிறுத்தியவனும், கர்மத்தை விட்டவனும் சந்தியாசியோ, யோகியோ அல்லன்.

ஸ்: யம் ஸந்யாஸமிதி ப்ராஹ்மர் யோகம் தம் வித்தி பாண்டவ ।
ந ஹ்யஸந்ய ஸ்தஸங்கல்போ யோகீ பவதி கஸ்சன ॥ 2

கருத்துரை:

அர்ஜுனனே! எதனைச் சந்தியாசம் என்கிறார்களோ அதனையே யோகம் என்றறிக, ஏனெனில் (காமம் முதலான) சங்கல்பங்களைத் துறவாதுவன் எவனும் யோகியாவதில்லை.

ஸ்வ: ஆகுருகேஷன் முனோயோகம் கர்மகாரண முச்யதே |
யோகாருடஸ்ய தஸ்யைவ சமஹ காரண முச்யதே || 3

கருத்துரை:

யோகத்தினை அடைய விரும்பும், முனிவனுக்கு கர்மா சாதனமென்றும், அதனை நன்கு பயின்று அடைந்தவனுக்கு மாத்திரமே செயலின்மை சாதனமென்றும் சொல்லப்படுகிறது.

ஸ்வ: யதா ஹரிநேந்தரியார்த் கேஷா ந கர்ம ஸ்வனுஷ்ஜதே |
ஸர்வ ஸங்கல்ப ஸ்நயாளீ யோகாருட ஸ்ததோச்யதே || 4

கருத்துரை:

எப்போது சப்தாதி விவடியங்களிலும், கர்மங்களிலும் கருத்து வைக்காது, எல்லா சங்கல்பங்களையும் விட்டு ஆழிக்கிறானோ, அர்ப்போது மாநிற்ன போகாது, ந்னைய்யடுகிறான்.

ஸ்வ: நத்தரே தாத் மாணாம் நாத்மான மவஸாத யேத் |
ஆத்மைவ ஹ்யாத்மனோ பந்துராத்மைவ ரிபுராத்மனஹ || 5

குருத்துரை:

தன்னைத்தானே உயர்த்திக் கொள்ள வேண்டும். தன்னை இழிவுறுத்திக் கொண்டு கீழ்நிலையை அடையக் கூடாது. ஏனென்றால் நானே நாக்கு நங்பன் (இந்திரியஸ்களை வென்றால்), (ஆஸ்லையெனில்), துாக்குத்தானே பணகவன்.

ஸ்வ: பந்துராத் மாத் மனஸ்தஸ்ய யேனாத்மை வாத்மனா ஜிதஹ் ।
அனாத்மன ஸ்து சத்ருத்வே வர்தே தாத்மைவ சத்ருவத் ॥ 6

குருத்துரை:

எவன் (விவேக வைராக்கியத்தினால்) தன் மனதினைத் தானே வெல்கிறானோ, அவனது ஜூயிக்கப்பட்ட மனம் அவனுக்கு உறவாகிறது. (ஏ தவசிறது) அவ்வாறின்றி மனதினை வெல்லாவிடுன். அதுவே பணகயாகிறது. (கேடு செய்கிறது).

ஸ்வ: ஜிதாத்மனைநு ப்ரசாந்தஸ்ய பரமாத்மா ஸமா ஹிதஹ் ।
சிதோங்கள ஸாக்துக்கேஷ ததா மாணபமான யோஹ் ॥ 7

கநுத்துரை:

மனதை வென்றவனும், பரம சாந்தியடி-னும் இருப்பவனும் ஆன மனிதனுக்கு குளிர், பெய்யம், இன்ப துண்பங்களிலும், அவ்வாறே மான, அவமானங்களிலும் பரமாத்மா அனுபவம் சிதறிவிடாமல் நிலைத்திருக்கும் (அல்லது அத்தகையோனுக்கு குளிர் வெப்பங்களிலும் மனம் மர்டும் ஆத்மானுபவத்திலேயே இருக்கும்)

எஸ்: ஞான விக்ஞானத் ருப்தாத்மா கவ...ஸ்தோ விஜிதேந்திரியதை |
யுக்த தித்யுச்யதே யோகி ஸமலோஷ்டாசம காஞ்சனை || 8

கநுத்துரை:

சாஸ்திர ஞானம், அறிவு வை ஞானங்களால் திருப்தியாடந்த மனம் உடையவனும், அதையாத மாண் கொண்ட வனும், இந்தியங்களை நான்கு வொன்றவனும், மாண்குட்டி, கல், பொன் வன்ற முன்றையும் சாமாக நோக்குவானும் ஆன யோகி, தீயகார ரூட் ன் (தீயகத்தில் நிலை வாற்றவன், ஆக்ஷாத்திரவும் பெற்றவர்) என்பாடுகிறான்.

ஸ்: ஸ-ஹ்ருன் மித்ரார்யுதாளீன மத்யஸ்த தவேஷ்ய பந்துஷ் ।
ஸாதுஷ்வபி ச பாபேஷ-ஸமபுத்திர விசிஷ்யதே ॥ 9

கருத்துரை:

பலனை எதிர்பாராது நன்மையையே நாடுபவரி த்தும், பலனை எதிர்பார்த்து உதவி செய்வோரிட த்தும், எதிரிகளிடத்தும், சமநிலையில் இருப்பவன், மத்யஸ்தர், வெறுக்கத் தக்கவர், (விரோதிகள்), சுற்றத்தார், நல்லோர், பாவிகள் இவர்களனைவரிடத்தும் சம பாவம் கொண்டவனே மேலோன் (சிறந்கவன்).

ஸ்: யோகீ யுஞ்ஜீல் ஸததமாத்மானம் ரஹஸி ஸ்திதஹ ।
ஏகாகீ யதசித்தாத்மா நிராசிபரிக்ரஹஹ ॥ 10

கருத்துரை:

(தியான யோகத்தினை பயிலக் கருதும்) யோகீ தனியான இடத்தில், தனிமையில் இருந்து, மனம், தேகம், இந்திரியங்களைத் தன்வயப் படுத்திக் கொண்டு, ஆகைகள் எதுமின்றி, பிறரிடமிருந்து

எதலையும் பெறுது அப்போதும் மனதை ஆண்மாவிலேயே நிறை
நிறுத்தவேண்டும்.

- ஸ்வ: சுசௌ தேசே ப்ரதிஷ்டாப்ய ஸ்திர மாஸனமாத் மனஹ |
நாத்யுச்சதிரம் நாதிநீசம் சைலாஜின குசோத்ரம் || 11
- ஸ்வ: தத்ரைகாக்ரம் மனஹ க்ருத்வா யத சித்தேந்திரிய க்ரியஹ |
உபவிச்யாஸனே யுஞ்ஜ்யாத் யோக மாத்ம விசுத்தயே || 12 ·

க்ருத்துரை:

துய்மையான தீடத்தில், அதிக சயாவில்லாததும், மிகத் தாழ்த்து
இல்லாததும், கி கீழ தர்ப்பை, அதன் மிது தோல் (மன் அல்லது
புலித்தோல்), அதன் மிது துணியியால் ஆன, அணைவற்ற ஆசந்தாரி
(மிக) மிதுப நிது, மனத்தை ஒருவைப்படுத்தி, இந்திமியாப எப்
இவற்றின் செயல்களை ஆடுக்கி, அந்தக்காரண துப்ப செய்து
(பொலிப்பா) நியாயத்தினால்பர யிற்கி செய்தல் தேவேந்தி.

- ஸ்வ: ஸமம் காயகிரோக்ரிவம் தாரயன்னசலம் ஸ்திரஹ |
ஸம்ப்ரேக்ஷ்ண நாளிகாக்ரம் ஸ்வம் திசஸ்சான வலோகயன் || 13

ஸ்வ: ப்ரசாந்தாத்மா விகுதபரி ப்ரஹ்மசாரி வரதே ஸ்திதவு |
மனவற் ஸம்யம்ய மச்சித்தோ யுக்த ஆளீத மத்பறவு || 14

கருத்துரை:

(தியாராம் செய்பவன்) தேகும், தலை, கழுத்து இவற்றை உறுதியாக அணசபாது நிறுத்தி, உறுதியாக இருந்து, திசைகளைப் பாராது, நாசி முனையை நோக்கியிருந்து. அமைதியான மனமுடையவராய், அச்சத்தை யகற்றி, பிரம்மச்சாரி விரத நிஷ்டையில் இருந்து, மனத்தை நன்கு கட்டுப்படுத்தி, என்னிடத்தே சித்தத்தை வைத்து, என்னையே பரகதியென்று நம்பி, ஸமாதி (தியான) யுக்தனாய் இருத்தல் வேண்டும்.

ஸ்வ: யுஞ்ஜன்னேவம் ஸ்தாத்மானம் யோகீ நியதமானஸ்வர |
சாந்திம் நிர்வாண பாமாம் மத்ஸம்ஸ்தாம மதிக்கச்சி || 15

கருத்துரை:

மனக்கட்டுப்பாடுடைய யோகி, இவ்வாறாக எப்போதும் மனதை ஆக்ம தியானத்தில் நிறுத்தி, என்னிடத்துள்ள (என்

சொருபமானதும்), மோஹத்திலே முற்றுப்பெறுவதும் (பிரமாணந்த ரூபமானதும்) ஆன சாந்தியை அடைகிறான்.

ஸ்வ: நாத்யச்னதஸ்து யோகோஅஸ்தி ந சைகாந்த மனக்னதஹு ।
நசாதி ஸ்வப்ன ஸிலஸ்ய ஜாக்ரதோ நைவ சார்ஜ்ஞ ॥ 16

கருத்துரை:

அர்ஜ்ஞா! இந்த தியாவை யோகமானது வழிகமாக உண்மைவனுக்கும், அறவே உண்மைத்துவமுறைக்கும் கூடுவதில்லை. அவ்வாறே மிகப்பட உறங்குபவனுக்கும், மிகைப்பட விழித்திருப்பவனுக்கும் யோகம் கூடுவதேயில்லை.

ஸ்வ: யுக்தாந்தார விஹாரஸ்ய யுக்த சேஷ்டஸ்ய கர்மஸ ।
யுக்தஸ்வப்னாவ போதஸ்ய யோகோ பவதி துக்கவூரா ॥ 17

கருத்துரை:

மிகுந்தார்ச்சா, காட்டு, காட்டு, மரிச்சி செய் தொடருங்கு, கர்மங்கலையாற்க

அளவுட வி செய்து, உறக்கத்திலும் விழிப்பிலும் முறையாக மிதாடக இருப்பவனுக்கு, போகம், (ஜனன மரணம்) முதலான அங்கார துக்கங்களைப் போக்குவதாக உள்ளது.

ஸ்வ: யதா விநியதம் சித்தமாத்மன்யேவா வதிஷ்டதே ।
நில்ற ஸ்ப்ருஷ்டில்ற ஸர்வ காமேப்யோ யுக்த தித்யுக்யதே
ததா ॥ 18

கருத்துரை:

எப்போது மனம் நன்கு அடக்கப்பட்டு, ஆன்மாவிலேயே நிலைக்கின்றதோ, மேலும் எப்போது யோகி எல்லாவிதமான ஆகைகளினின்றும் விடுபடுகிறானோ, அப்போதே அவன் யோகசித்தியை அடைந்தவன் (சமாதி யுக்தன்) என்று சொல்லப் படுகிறான்.

ஸ்வ: யதா தீபோ நிவாதஸ்தோ நேங்கதே ஸௌபமா ஸ்மிருதா ।
யோகினோ யதசித்தஸ்ய யுஞ்ஜதோ யோக மாத மன ஹ ॥ 19

கருத்துரை:

காற்று வீசாத இடத்தில் உள்ள தீபம் எவ்வாறு அசையாது சலனமின்றி இருக்கிறதோ, அவ்வாறே ஆக்ம நிபானத்தூர் பயிலுகின்ற யோகியின் அடங்கிய மனதும் சலனமின்றி இருக்கும். ஆகவேதான் சலனமற்ற மனதிற்குக் காற்றில்லது இடத்தில் வைக்கப்பட்ட தீபம் உபானாரகி சொல்லப்படுகின்றது.

- ஸ்: யத்ரோ பரமதே சித்தம் நிருத்தம் யோக சேவயா ।
யத்ர சைவாத் மனாத்மானம் பச்யன் னாத்மணி துவ்யதி ॥ 20
- ஸ்: ஸகமாத்யந்திகம் யந்தத்புத்தி க்ராஹ்ய மதீந்தரியம் ।
வேத்தி யத்ர சைவாயம் ஸ்திதஸ் சலதி தத்வத ஹ ॥ 21
- ஸ்: யம் லப்தவா சாபரம் லாபம் மன்யதே நாதிகம் ததஹ ।
யஸ்மின்ஸ்திதோ ந துக்கேன குருணாபி விசால்யதே ॥ 22

ஸ்வ: தம் வித்யாத்துக்க ஸம்யோக வியோகம் யோக ஸம்ஜிதம் ।
ஸ நிஸ்சயேன யோகிதவ்யோ யோகோ அநிர்விண்ணன
சேதஸா ॥ 23

கருத்துரை:

போகாப்பியரசத்தால் அ.க்கப்பெற்ற மனம் எப்போது அமைதி அடைகிறதோ, எப்போது (தூய்மையான) மனதினால் ஆத்மாவைக் கண்டு (அனுபவித்துக் கொண்டு) யோகி தன்னிலேயே ஆனந்தத்தைக் காண்கின்றானோ, எங்கிருப்பினும், யோகி இந்திரியங்களுக்குப் புலப்படாததும் (நிர்மலமான) புத்தியினால் கிரகிக்கப்படுவதும், முடி வில்லாததும் ஆன சுகத்தினை அனுபவிக்கிறானோ, மேலும் தன் அனுபவத்தினால் சிறிதளவும் அசைவற்றிருக்கிறானோ, எதனை அடைந்த பின்பு ஏனைய ஸபங்களை அதனினும் மேலாகக் கருதுவதில்லையோ, எதில் நிலைத்திருந்து மிகப் பெரிய துக்கத்தினால்கூட அசைவதில்லையோ, துக்கம் சிறிதளவேனும், இல்லாத அந்த நிலையையோ யோகம் (ஆத்ம ஐக்கியம், ஆத்ம சாட்சாத்கராம்)

என்றறிதல் வேண்டும். அத்தகைய ஆத்ம சாட்சாத்காரமான யோகத்தினை துக்கத்தினால் கலப்பிழாத திரமான மனத்தினால் ஹக்கத்துடன் செயல்பாடு சாதித்தல் வேண்டும்.

ஸ்வ: ஸங்கல்ப ப்ரபவான் காமான்ஸ்த்யக்த்வா ஸர்வான சேஷதஹ |
மனஸை வேந்த்ரியக்ராமம் வினியமிய ஸமந்ததஹ || 24

ஸ்வ: சனைஹசனைநு பரமேத் புத்தியா த்ருதிக்ருஹ்தயா |
ஆத்ம ஸம்ஸ்தம் மனஹ க்ருத்வா ந சிஞ்சிதபி சிந்தயேத || 25

கருத்துரை:

என்றைத்தினால் (சங்கறபத்தினால்) உற்படும் ஆசைகளைத்தொயம் முடிவதும் விடுத்து. மனத்தைச் சிற்றியாக்கலை நான்கு பக்கங்களிலின்றும், நான்கு ஏதுக்கள், கூறியத்துடன் காடிய புத்தியினால் பெல்ல பெல்ல வொலி உலகிலின்றும் ஏப் பொத்தினை மாற்றி அந்தாங்கத்தில் உள்ள மனதில் ஆற அமர்ச செய்ய வேண்டும். பொலூர் மனத்தினை

ஆங்மாவிஸ் நூலை நிறுத்தி ஆங்மா காவத் தவிர வேற்று எதுணர் பற்றியிரு சிற்றிக்காகு இருக்குவிட்டுவாடும்.

என: யதோ யதோ நில்சாதி மனஸ் சஞ்சல மஸ்திரம் ।
ததஸ்ததோ நியாய்வைத் தாத்மன்யேவ வசம் நயேத் ॥ 26

கருத்துரை:

சபலத்துடன் நூடியதும், நிலையற்றதுமான மனத்தினை எங்கெங்கு (எவ்வொள் விஷயங்களில்) சஞ்சரிக்கின்றதோ அங்கிருந்து எதுணர் அடக்கிக் கொண்டிருந்து ஆண்மாவிலேயே நிலைநிறுத்துதல் வீவாடும். ஆங்மாவின் வசத்தில் ஒப்படைத்தல் வோடுடும்.

என: ப்ரசாந்தமனஸம் ரந்யேனம் யோகினம் ஸகமுத்தமம் ।
உபைதி சாந்தரஜஸம் ப்ரஹ்மபூதம் கல்மஷம் ॥ 27

கருத்துரை:

மிகச் சாந்தமான யனதையுடைய, ஏஜோகுண விகாரமற்ற,

பாவங்கவற்ற. ரிரும்மருபத்தையானா ந்த யோகியை மிக உத்தமமான சுபம் (அழுத்மாங்கந்தம்) வர்த்தாட்டி இறுது. (அவ்வாறு அடைதல் சாஸ்திரங்களில் காணலாமோ) என்பது பொருள்.

ஸ்வ: யுஞ்ஜன்னேவம் ஸதாத்மானம் யோகி விகத கல்மதூறு ।
ஸ-கேன ப்ரஹ்ம ஸம்ஸ்பர்ச மந்யந்தம் ஸகமச்சூதே ॥ 28

கருத்துரை:

இவ்வாறு மனத்தினை எப்பிடிப்பதும் ஆறுமாவிலேயே நிறுத்திக் குற்றமற்றவனான யோகி ரிரும்மாங்கந்தமான பரமங்கத்தை எனிடாக அடை கிறான்.

ஸ்வ: ஸர்வ பூதஸ்தமாத்மானம் ஸர்வவிதூனி சாத்மனி ।
ஸகஷதே யோகயுக்தாத்மா ஸர்வத்ர ஸமநங்கனாறு ॥ 29

கந்த்துரை:

யோகத்தில் உறுதிபெற்று எங்கும் சுதாநாந்தியடியவன் தான்னை எல்லா உயிர்க்காலிட்டித்தும், எல்லா சுயிர்க்கவைக் குன்றிடத்தும் கால்கிறார்.

ஸ்வ: யோ மாம் பச்யதி ஸர்வத்ர ஸர்வம் சமயிபச்யதி ।
தஸ்யாஹம் ந ப்ரணச்யாமி ஸசமே ந ப்ரணச்யதி ॥ 30

கருத்துரை:

எவ்வளர்நவன் எல்லா உயிர்களிடத்தும் என்னைக் காண்கிற ஜோ, மேலும் என்னை எல்லாவற்றிலும் காண்கிறானோ அவன் காட்சியினின்று நான் மறைவதில்லை; அவனும் என் காட்சியினின்று மறைவதில்லை.

ஸ்வ: ஸர்வழுதஸ்திதம் யோமாம் பஜுதயேகத்வா மாஸ்திதஹ ।
ஸர்வதா வர்தமானோஅபி ஸயோகீ மயிவர்ததே ॥ 31

கருத்துரை:

எவன் எல்லா உயிர்களிலுமிருக்கிற என்னை வேற்றுமையின்றி, அனைத்தும் பிரம்மமே என்கிற உறுதியுடன் என்னை போற்றிச் சேவிக்கும் யோகி எந்திலையில் எப்பாங்கில் இருப்பினும் (சமாதி நிஷ்டை யிருந்தாலும், அல்லது செயலாற்றிக் கொண்டிருப்பினும்) என்னிடத்திலேயே (ஆத்மாவிலேயே) இருப்பவன் ஆகிறான்.

ஸ்வ: ஆத்மேபம்யேன ஸர்வத்ர ஸமம்பச்யதி யோ அர்ஜ்ஞ |
ஸ்கம் வாய்திவா துக்கம் ஸ யோகி பரமோ மதஹ | 32

கருத்துரை:

ஓ அர்ஜ்ஞா! எல்லா உயிர்களின் சுகத்தையும், துக்கத்தையும் தன்னுடையதாகவே எண்ணாரி, தன்னையே உவமையாகக் காண்பவன் பரமயோகியெனக், கருதப்படுகிறான்

ஸ்வ: போதுயம் யோகஸ்த்வயா ப்ரோக்தஹ் ஸாம்யேன மதுகுதன |
ஏதஸ்யாஹம் ந பச்யாமி சுஞ்சலத்வாத் ஸ்திதம் ஸ்திராம் | 33

கருத்துரை:

ஓ கிருஷ்ணா! மனம் சலனமற்றதாக இருப்பான் சித்திக்கும் என்று நி சொன்ன இந்த யோகத்தின் நிலையானதன்மை அனலகின்ற என் மனதிற்குப் புரிபடவில்லை.

ஸ்வ: சுஞ்சலம் ஹி மனஹ க்ருஷ்ண ப்ரமாதி பலவத் த்ருடம் |
தஸ்யாஹம் நிக்ரஹம் மனயே வாயோரிவா ஸதுஷ்கரம் | 34

காருத்துரை.

கிருஷ்ணா! மனம் சலவைமுடையதும், கலக்கம் தரக் காடியது என்றும், பலமுடையது என்றும், அடங்காதது என்றும் அறிகிறேன். எனவே அதனைக் கட்டுவது காற்றை அடக்குவதைப் போல விக்கக் கடி னமானதாக நான் கருதுகிறேன்.

ஸி: அஸம்சயம் மஹாபாஹோ மனோ துர்நிக்ரஹம் சலம் ।
அப்யாஸேன து கெளந்தேய வைராக்யேண ச க்ருஹ்யதே || 35

காருத்துரை:

சிறந்த தோள்வலியிடைய அர்ஜுனா! மனத்தினைக் கட்டுப்படுத்துதல் கடினமே, மேலும் அது சஞ்சலமானதே. இதில் எத்தனைக்கய ஜயமும் இல்லை. ஆயினும் பயிற்சியினாலும், வைராக்கியத்தினாலும் அதனைக் கட்டுப்படுத்த இயலும்.

ஸி: அஸம்யதாத்மனா யோகோதுஷ்பராப இதிமே மதிஹு ।
வச்யாத்மனாது யததா சக்யோ அவாப்து முபாயதஹ || 36

கருத்துரை:

மனதை அடக்காதவன் யோகத்தினை அடைய முடியாது என்பது என் கருத்து. தன்வயப்பட்ட மனத்துடன் முயற்சி செய்பவனுக்கே அது அடையக்கூடியது.

ஸ: அயதிலூ சர்த்தயோபேதோ யோகாச்சலித மானஸஹ |
அப்ராப்ய யோகஸ்மெரித்திம் காம் கதிம் க்ருஷ்ண கச்சதி || 37

கருத்துரை:

கிருஷ்ணா! சிரத்தையடிடன் கூடியவனாயினும், முயற்சிக் குறைவால் யோகத்தினின்றும் மனம் தவறியவன், யோகம் நிறைவேறாது எந்த கதியினை அடைகிறான்?

ஸ: கச்சிங்னோபய விப்ரஷ்ட ஸ்சிங்னா ப்ரமிவ நச்யதி |
அபரதிஷ்டோ மஹாபாஹோ விழுடோ ப்ரஹ்மண: பதி || 38

கருத்துரை:

பொருந்தோனுடைய மநி கிருஷ்ணா! பிரம்மமார்க்கத்தில்,

மோசமடைந்து மூர் என் இகபரம் இரண்டுமிழுந்து சிதறியா மேகம் போல் அழிந்து கோகிறானல்லவா?

ஸ்வி: ஏதன்மே ஸம்சயம் க்ருஷ்ண சேத்துமர்ஹஸ்ய சேஷதஹ த்வதன்யஹ ஸம்சயஸ்யாஸ்ய சேத்தா ந ஹ்யுபபத்யதே || 39

கருத்துரை:

ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! இந்த சந்தேகத்தினை முழுமையாகத் தொலைப்பதற்கு நியோ தகுந்தவன். உன்னைத் தவிர வேறொருவரும் இதனை போக்க இயலாது.

ஸ்வி: பார்த்த கநவேஹ நாமுத்ர விநாகஸ் தஸ்ய வித்யதே | ந ஹி கஸ்யானை க்ருத்கஸ் சித்துர் கதிம் தாத கச்சதி || 40

கருத்துரை:

அர்ஜுனா! அந்தகையே யோகத்தினின்றும் வழுவியவர்களுக்கு திவ்வுலகிலும், மேலுலகிலும் அழிவென்பதில்லை. நலஞ்செய்வோன் எவரும் துர்கதியடைவதில்லையப்பா!

ஸ்வ: ப்ரபுப்ய புண்யக்ருதாம் லோகானுவித்வா சாஸ்வதீஹி
ஸமாஷ்ட ।
சுசீனாம் ஸ்ரீ மதாம் கேஹே யோகப் ப்ரஷ்டோ
அபிஜாயதே ॥

41

கருத்துரை:

யோகத்தினின்று வழுவிய (மரணத்திற்குப் பின்) புண்யாத்மா மேலுலகை அடைந்து, அங்குப் பல வருடங்கள் வாழ்ந்திருந்து, இறுதியில் நன்றெறியாளர்களான செல்வம் நிறைந்த இல்லத்தில் பிறக்கிறான்.

ஸ்வ: அதவா யோகினாமேவ குலே பவதி தீமாதாம் ।
எதத்தி தூர்பதாம் லோகே ஜன்மயதீத்ருசம் ॥

42 மா

கருத்துரை:

அஸ்லாது (உத்தம் யோகாதியானாஸ்) நூனத்துடன் கூடிய வம்சத்திலேயே பிறக்கிறான். இவ்வாறான பிறவி உலகில் மிக ரிக பெறுதிற்மியதாகும்.

ஸ்: தத்ர தம் புத்திலம் யோகம் லபதே பெளர் வதே ஹிகம் ।
யததே சததோ பூயலூ ஸம்னித்தெள குருநந்தன ॥ 43

கருத்துரை:

அர்ஜ்ஞா! அவ்வாறு அவன் யோகிகளின் வய்ச்சத்தில் பிறந்து முன் பிறவியின் தேரத் தொர்மை அத்தகைய யோக சாதனங்கள் அறிவைத் திரும்பவும் பெறுகிறான். அத்தகைய பண்பாட்டுநால் அவன் முழுமையான யோக நிலையை அடை வதற்கு மறுபடியும் தீவிரமாக முயலுகிறான்.

ஸ்: பூர்வாப்யாஸேன தேனைவ ஹரியதே ஹயவ சோ அபி ஸஹ் ।
ஜிக்ஞாளர்வி யோகஸ்ய சப்தப்ரஹ்மாதி வர்ததே ॥ 44

கருத்துரை:

அவன் (யோக விரட்டன்) யோக அப்பியாயசத்திற்குத் தானே நிச்சயித்துக் கொள்ளாவிட்டாலும் முன் பிறவியில் செய்த பயிற்சியினால் யோக சாதனங்க்கே இழுக்கப்படுகிறான்.

பேராகத்தினை ஆராய்ச்சி செய்யும் தத்வ ஆராய்ச்சியாளன் கடை வேதற்கதைக் கடப்பவனாகிறான்.

ஸ்வரமானத்திடம் மானஸ்து யோகீ ஸம்காத்த கில்பிஷஹூ |
அநேக ஜன்ம ஸம்லித்தஸ்த தோ யாதி பராம் கதிம் || 45

கருத்துரை:

கடுபாட்டுடன் முயற்சிக்கின்ற யோகியானவன் பாவங்களற்றவனாய், பல பிறவிகளாகத் தொடர்ந்து செய்யப்பட்டு வந்த பயிற்சியினால் யோக சித்தியடைந்தவனாய். அதன்பின் மிக உத்தமமான கதியினை (மோ' சத்தினை) அலை கிறான்.

ஸ்வரமானத்திடம் மானஸ்து யோகீ ஞானிப் யோதிபி மதோ
அதிகஷஹூ |
கர்மிப்பயஸ்சாதிகோ யோகீ தஸ்மாத் யோகீ பவாங்ஜன || 46

கருத்துரை:

அர்ஜுனா! தீயாகியானவன் தவசிகளைக்காட்டிலும், சாஸ்திர ஞானம் உடையவர்களைக் காட்டிலும், காமிய கர்மங்கள் செய்யவர்களைக் காட்டிலும் மேலானவன் என்று கருதப்படுகிறான். எனவே நீ யோகியாக ஆவாய்.

எஃ: யோகினா மபி ஸர்வேஷாம் மத் கதேனாந்தராத்மனா ।
ச்ரத்தாவான் பஜ்ஞே யோமாம் ஸமே யுக்த தமோமதஹ ॥ 47

கருத்துரை:

யோகிகள் அனைவரிலும் எவன் என்னிடத்து மனத்தை நிறுத்தி, சிரத்தையுடன் என்னைத் தியானிக்கிறானோ அவனே மிகவும் சிறந்தவன் என்பது என் கருத்து.

வழாம் அத்தியாபம்
விஞ்ஞான யோகம்

எல்: மய்யாஸக்த மணாஹ் பார்த்த யோகம் யுஞ்ஜன் மாதச்ரயதூ |
அஸம்சயம் ஸமக்ரம் மாம் யதா ஞாஸ்யாளி தச்சருணு || 1

கருத்துரை:

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னார் - அர்ஜு “ஓ! என்னிடத்தே இசைந்த
மனத்தினாலேய, என்னன்றே அடைக்கலமாய்க் கொள்ளு
யோகத்தினை அனுசரித்து ஜயத்திற்ணிட மின்றி முழுமையாக
என்னை அறிந்து கொள்ளும் முறையைக் கேள்.

எல்: ஞானம் தே அஹம் ஸவிக்ஞானமிதம் வக்ஷ்யம் யசேஷதஹ |
யஜ்ஞாத்வா நேஹ பூயோ அந்யஜ்ஞா த்வயம் வசிஷ்யதே || 2

கருத்துரை:

நாதனை அறிந்திருந்தால் மறுபடியும் இவ்வுலகில் அறிய
வேண்டியது வேறொன்று மிகுந்திராதோ, அத்தகைய

அனுபவபூர்வமான ஞானத்தை முழுமையாக உணக்கு அளிக்கிறேன்.

ஸ்: மனுஷ்யானாம் ஸஹஸ்ரோதை கஸ்சித் யததி எதித்தயே ।
யததாமபி எதித்தானாம் கஸ்சின்மாம் வேததி தத்வதாறு ॥ 3

கருத்துரை:

பல்லாயிரக்கணக்கான மனிதர்களுள் ஏதோ ஒரு சிலரே மோட்சப்பதவியை அடைவதற்கு முயல்கின்றனர். அவ்வாறு முயற்சி செய்யும் பலரில் எவனோ ஒருவனே என்னை உண்மையில் அறிகிறான்.

ஸ்: பூமிரா போதுளோ வாயுதற்கம் மனோ புத்திரேவச ।
அஹங்கார திதியம் மே பின்னா ப்ரக்ருதிரஷ்டதா ॥ 4

கருத்துரை:

நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, வானம், மனம், புத்தி, அஹங்காரம் என எஃகு விதமாக என்றிருக்கிறதி பிரிவுபாட்டிருக்கிறது.

என: அபரோய மிதஸ்த வன்யாம் ப்ரக்ருதிம் வித்தி மே பராம் ।
ஜீவ பூதாம் மஹாபாஹோ யயேதம் தார்யதே ஜகத் ॥ 5

கருத்துரை:

பெருந்தோள் வலியுடைய அர்ஜ்ஞா! இந்த (அபரா) பிரகிருதி மிகவும் கீழானது. இதைவிட வேறான, இவ்வுலகணன்த்தையும் தாங்கக் கூடிய, உயிர் ஆவதும் ஆகிய வேறொரு பிரகிருதியை (பரா பிரகிருதியை) மேலானதாக அறிவாயாக.

என: ஏதத் யோனீனி பூதானி ஸர்வானீ த்யுபதாரய் ।
அஹம் க்ருத்ஸ்னஸ்ய ஜகதஹ ப்ரபவஹ ப்ரலய ஸ்ததா ॥ 6

கருத்துரை:

(ஜடம், சேதனமான) எல்லா பூதங்களும் இவ்விரண்டு (பரா, அபரா) இயற்கைகளினாலேயே தோன்றுகின்றன என்று அறிவாயாக. (இவ்விரண்டு பிரகிருதிகளின் மூலமே) நானே இவ்வுலகமனைத்தின் தோற்றுத்திற்கும், அழிவிற்கும் காரணமானவன்.

ஸ்வி மத்தவு பாதாம் நான்யத் சிஞ்சிதஸ்தி தனஞ்ஜய |
மயி ஸர்வமிதம் ப்ரோதம் ஸத்ரே மணிகணா இவ || 7

கருத்துரை:

அர்ஜ்ஜானா! என்னைவி. மேலாலூரு வேறு எதுவும் இல்லை.
நூலிலே மணிகள் போன்று இவ்வுலகமனத்தும் என்மிது
கோர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ஸ்வி ரஸோ அஹமப்ஸா கெளந்தேய ப்ரபாஸ்மி சசிஸார்யயோஹ் |
ப்ரணவஹ் ஸர்வ வேதேஷ சப்தவுகே பெளருஷம் ந்ருஷ || 8

கருத்துரை:

அர்ஜ்ஜானா! நான் நீலில் சுவையாகவும் ரந்திர ஞரியர்களிடத்தில்
ஞானியாகவும், எல்லா வேதங்களிலும் ரங்காராயாகவும், ஆகாசத்தில்
சப்தமாகவும், மனிதர்களில் ஆண்மையாகவும் இருக்கிறேன்.

ஸ்வி புண்யோ கந்தவு ப்ருதிவ்யாம்ச தேஜஸ்சாஸ்மி விபாவசௌ |
ஜீவனம் ஸர்வ பூதேஷ தபஸ்சாஸ்மி தபஸ்விரை || 9

கருத்துரை:

(மேலும் நான்) மண்ணில் நறுமணமாகவும், அக்னியில் கட்டாகவும், எல்லா உயிர்களிலும் உயிராகவும், தபஸ்விகளுக்குள் தபஸாகவும் நான் இருக்கிறேன்.

என்: பீஜம் மாம் ஸர்வபூதானாம் வித்தி பார்த்த ஸநாதனம் ।
புத்திர் புத்திமதாமஸ்மி தேஜஸ் தேஜஸ்வினா மஹம் ॥ 10

கருத்துரை:

அர்ஜனா! என்னை எல்லாவித உயிர்களின் நிலைபேறுடைய வித்தாக அறிக. மேலும், புத்திமான்களின் புத்தியாகவும், தீர்களின் தெரியமாகவும் நானே இருக்கிறேன்.

என்: பலம் பலவதாமஸ்மி காமராக விவர்ஜிதம் ।
தர்மா விருந்தோ பூதேஷ காமோ அஸ்மி பரதர்ஷப ॥ 11

கருத்துரை:

பரத குல சிரேஷ்ட...னே! நான் பலவான்களிடத்து காமம் நீங்கப்

பெற்ற பலமாகவும், உயிர்களிடத்து தர்மத்துக்கு முரண்பாடு ஆசையாகவும் இருக்கிறேன்.

எவ் சைவ ஸாத்விகா பாவா ராஜாஸாஸ் தாம ஸாஸ்சயே ।
மத்த ஏவேதி தான் வித்தி நத்வஹம் தேவூதே மயி || 12

குருத்துரை:

சத்வ ரஜோ, தமோ குணங்களால் உண்டான பொருள்கள் (அல்லது இயல்புகள்) எவை உள்ளனவோ அவை என்னால் ஏற்பட்ட எவை என்று அறிக. ஆயின் நான் அவற்றில் இல்லை. அவை என்கிடத்து உள்ளன. (நான் அவற்றிற்கு வசப்பட்டவன் அல்லன். அவை என் வாத்தில் இருக்கின்றன என்று பொருள்)

எவ் தரிபிர் குணமயைர் பாவைரேவிழ்ற ஸர்மிதம் ஜகத் ।
மோஹிதம் நாபிஜானாதி மாமேப்யவு பரமவ்யயயம் || 13

குருத்துரை:

ஓங்குச் சொல்லப்பா' । முன்று விதுமான ரத்வா, ரத்ஜா, த தீர

குவங்களின் விகாரங்களான இயற்கையின் இயல்பாய் இவ்வுலகமனத்தும் மயக்கம் அடைந்து (அஜிவேகம்) அக்குணங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட, அழிவற்ற என்னை அறிய இயலாதிருக்கின்றனர்.

ஸ்: தெவீ ஹ்யேஷா குணமய் மம மாயா தூரத்யயா ।
மாமேவ யே ப்ரபத்யந்தே மாயாமேதாம் தரந்தி தே ॥ 14

கருத்துரை:

என்னில், இறை சம்பந்தமானதும் திரிகுணங்களால் ஆகியதுமாகிய என் மாயை (தேவ மாயை) தாண்டுவது மிகவும் கடினமானது. (ஆயினும்) எவர் என்னையே அடைக்கலம் அடைகின்றனரோ அவர் மாயையைத் தாண்ட வியலும்.

ஸ்: ந மாம் துஷ்கருதினோ முடாஹ் ப்ரபத்யந்தே நந்தாமாஹ் ।
மாய யாப்ஹ்ருத ஞானா ஆஸாரம் பாவமாச்சிதாஹ் ॥ 15

கருத்துரை:

பாவம் செய்வோர், முடர்கள், மாண்பினால் அபகரிக்கப்பட்ட ஞானம் உடையவர்கள், அசா இயல்புடையோர், ஆகிய மனிதர்கள் என்னைப் போற்றுவதில்லை.

ஸ்: சதுர்விதா பஜந்தே மாம் ஜனாஹ் ஸக்ருணோ ரஜான் ।
ஆர்தோ ஜிக்ருஸ்ரத்தார்த்தீ ஞானீச பரதர்ஷை ॥ 16

கருத்துரை:

பரத வம்சத்து சிறந்தோனான அரஜனா! ஆபத்தில் இருப்பவன், இறைவனை அறிதல் வேண்டுமென்ற ஞான வேட்கையுடையவன், செல்வத்தை விரும்புவோன் (ஆத்ம) ஞானம் உடையவன் என்ற இந்நான்கு விதமான புண்ணியாத்மாக்களாகிய மக்கள் என்னைச் சேவிக்கிறார்கள்(போற்றுகிறார்கள்).

ஸ்: தேவாம் ஞானீநித்யயுக்த ஏகபக்திர் விசிஷ்யதே ।
பரியோ ஹி ஞானினோ அத்யர்த்தமஹாம் ஸ ச மம பரியஹ் ॥ 17

கருத்துரை:

அவர்கள் நால்வரில் தினமும் பரமாத்மாவுடன் கூடியிருக்கிற வனிடத்தே மாறாத பக்தி பூண்ட ஞானி மிகச் சிறந்தவன். அத்தகைய ஞானிக்கு என்னிடத்தே மிகுந்த பிரியம் உண்டு. எனக்கு அவன் மிது பிரியம்.

ஸ்வ: உதாராஹ் ஸர்வ ஏனவதே ஞானீத்வாத்மைவ மே மதம் ।
ஆஸ்திதவஹ் ஸஹி யுக்தாத்மா மாமேவானுத்த மாம் கதிம் ॥ 18

கருத்துரை:

இவர்களைவரும் (மேற்சொன்ன பக்தர்களுள்) நல்லவரே. ஆயின் அதிலும் ஞானியானவன் சாட்சாத் நானே என்பது என் கருத்து. ஏனெனில் அவன் என்னிடத்தே சித்தத்தை நிலையாக நிறுத்தி என்னையே அவன் உத்தமமான யாக நிச்சயித்துக் கொண்டு என்னையே பின்பற்றுகிறான்.

ஸ்வ: பஹ-னாம் ஜன்மனாமந்தே ஞானவான் மாம் ப்ரபத்யதே ।
வாஸ-தேவஹ் ஸர்விதிஸ மஹாத்மா ஸ-துர்ஸபஹ ॥ 19

காநுத்துரை:

பல பிறவிகளின் இறுதியில் மனிதன் ஞானம் அடைந்து எல்லாம் வாசதீவனே என்று ஞானியானவன் அறிந்து என்னை வணங்கி என்னை வந்ததை கிறான். அத்தகைய மகாத்மாக்கள் உலகில் மிகச் சிலரே.

ஸ்: காமைஸ்தை ஸ்தூர் ஹ்ருத ஞானாஹ் ப்ரபத்யந்தே
அன்யதேவதாஹ் ।
தம் தம் நியமமாஸ்தாய ப்ரக்ருத்யா நியதாஹ் ஸ்வயா ॥ 20

காநுத்துரை:

(ஸ்தூர்) தத்தும் இயற்கையால் (பிறவித் தொடர்பால்) தூஷ்ய ப்ரப்ரதைவராய், விடியங்களின் மீதான ஆசைகளால், விதீவாரத்தை இழந்து, தேவதை ஆராதனை தொடர்பான அவ்வெவ்வித சமய க்ராண்டெப் பிஸ்பாற்றி, இது தேவதைகளைப் போற்று விட்டிருப்பார்.

ஸ்: ஸேர ஸேர சமம் யாம் தனும் பக்தவை ச்ரத்த யார் சிது மிச்சதி ।
துக்கீசர சுல்லியா சலாம் சுந்தாம் தாலோவ விததாம்யூறும் ॥ 21

கருத்துரை:

எந்தெந்த பக்தன் எந்தெந்த தேவ வடிவத்தை சிரத்தையோடு அரிச்சிக்க இருக்கிறானோ அவ்வென்றுணர்ய சிரத்தையை அசையாததாக நான் செய்கிறேன்.

ஸ்: ஸ தயா ஸ்ரத்தயா யுக்தஸ்தல்ஸ்யா ராதன மீஹுதே |
ஸபதே சுதஹு காமான் மனைவ விஹுறிதான் ஹி தான் || 22

கருத்துரை:

சிரத்தையோடு சடியவனாகிய அவன் அவ்வத் தேவதைகளை ஆராதித்து அதினின்று ஆசைப்பட்டவைகளை அடையப் பெறுகிறான். ஆயினும் அவ்வாசைப் பொருள்களை உண்மையில் வகுத்து வழங்குபவன் நானே.

ஸ்: அந்தவந்து பலம் தேவாம் தத்பவத்யல்ப மேதஸாம் |
தேவான் தேவயஜோ யாந்தி மந்பக்தா மாமயி || 23

கருத்துரை:

அற்ப புத்தியுடையவர்களுடைய பலன் அற்பமானதாக

அழிவுடையதாக அதிகரித்து (என்னவில்லை) தேவர்களைப் பூசிப்பவர்கள் தேவர்களுடைய அஜடகிள்ளார். என்பக்தர்கள் என்னையே அடைகின்றனர்.

ஸ்வ: அவ்யக்தம் வயக்திமாபன்னம் மன்யந்தே மாமபுத்தயஹ |
பதம் பாவமஜானந்தோ மமாவ்யய மனுத்தமம் || 24

கருத்துரை:

என்னுடைய அழிவற்ற, ஒப்பற்ற பர சொருபத்தை அறியாத அறிவிலிதல், புலன்கருத்து, எட்டாத, என்னைப் புலன்கருத்துத் தெண்டும் இயல்லை அதை ந்தவனாக என்றாலுகின்றனர்.

ஸ்வ: நாஹம் ப்ரகாச ஹ ஸர்வஸ்ய யோகமாயா ஸமாவ்ருதஹ |
மூடோ அயம் நாபிஜானாதி லோகோ மாமஜ மவ்யயம் || 25

கருத்துரை:

இயாக மாயையிலால் நான் த மூ ஸ்ரா டுஸ்வ நான் ரஸ்வோ நாலை ய | அறிவிழ்தும் ய | குவதில்லை.

விவேகமற்றவர்களான மக்கள் என்றாலும் சிறவாதவராயர். அழிவில்லாதவராகவும் அறிகிறதில்லை.

- ஸ்: வேதாஹம் ஸமதீதானி வர்த்மானானி சா அர்ஜூன் ।
பவிஷ்யானி ச பூதானி மாம் து வேத ந கஸ்சன ॥ 26

கருத்துரை:

அர்ஜூனா! சென்றனவும், இருப்பனவும், வருவனவும் ஆகிய உயிர்களையெல்லாம் நான் அறிவேன். ஆனால் என்னை யாரும் அறியார்.

- ஸ்: திச்சாத் வேஷஸமுத்தேன த்வந்த்வ மோஹன பாத ।
ஸ்வபூதானி ஸம்மோஹம் ஸர்கேயாந்தி பந்தப ॥ 27

கருத்துரை:

எதிரிகளை வாட்டுகின்ற அர்ஜூனா! எல்லா உயிர்களும் பிறந்தவுடனேயே விருப்பு வெறுப்பு இவற்றின் காரணமாக இன்பம் துன்பம் முதலான இருமைகளின் மோகத்தினால் குழப்பமடைகின்றன.

ஸ்வ: யேஷவும் த்வந்த கதம் பாபம் ஜனானாம் புண்யகர்மணாம் ।
தே த்வந்த வமோஹ நிர்முக்தா பஜந்தே
மாம் த்ருடவ்ரதாஹ் ॥ 28

கருத்துரை:

புண்ணிய கருமங்களையுடைய ஏந்த ஜனங்களின் பாவங்கள் முடிவடைகின்றதோ, அத்தகையோர் (இன்ப துண்பங்கள்) முதலான இருமைகளின் மோகத்திலிருந்து விடுபட்டவர்களாய், திட மான விரதமுடையவர்களாய் என்னைப் பூசிக்கிறார்கள்.

ஸ்வ: ஜரா மரண ஓாசஷாய மாமாச்சித்ய யதந்தியே ।
தே ப்ரஹ்ம தத்விதுஹ் க்ருதஸ்ன மத்யாத்மம் கர்ம
சாகிலம் ॥ 29

கருத்துரை:

ஓவர் ஸுப்பிரஸின்றும் மரணத்தினின்றும் விடுபடுவதற்கு என்னை வழிபாட் டு முயற்சி செய்கிறார்களே அவர்கள், எல்லா அத்யாய சொல்லும் முழுவகையும், எல்லா கர்மங்களையும் அப்பிரம்மனே என்பதை அறிகின்றார்.

ஸ்வ: ஸாதி பூதாதி தைவம் மாம் ஸாதியக்ஞும் சயே விதுறு ।
ப்ரயாண காலே அபி சமாம் தேவிதுர் யுக்த சேதஸஹ ॥ 30

கருத்துரை:

யார் என்னை அதிபூத, அதி தெய்வ, அதியக்ஞத்து. ஸ்வ
சுடினவனாக அறிகிறார்களோ, யோகத்திலே நிலை நின்று
மனதையுடைய அவர்கள், சாகும் நறுவாயிலும் என்னவை
அறிகின்றனர்.

எட்டாம் அத்தியாயம்
அக்ஷர பாடபிழம்மயோகம்

- ஸ்: கிம் தத்ப்ரவுற்றம் கிமத்யாத்மம் கிம்கர்ம புருஷோத்தம |
அதிபூதம் சகிம் ப்ரோக்த மதிதைவம் கிமுச்யதே || 1
- ஸ்: அதியக்ஞஹ கதம் கோஅத்ர தேஹே அஸ்மின் மதுஸ்தன |
ப்ரயாண காலே சகதம் ஞேயோஅஸி நியதாத்மபிஹி || 2

குறுத்துரை:

புருஷர்களில் மேலானான ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! பிரம்மம் எது?
அதியாத்மம் எது? கர்மமென்றால் என்ன? அதிபூதம் என்று
சொல்லப்படுவது எது? அதிதெய்வமென்று எதனைச் சொல்வார்?
இந்த தேகத்தில் அதியக்ஞன் என்பவர் யார்? அவனை அறிவது
எங்குனம்? தன்னடக்கம் பழகியவர்களால் மரண காலத்திலும்
நீர் எங்குனம் அறியப்படுகின்றீர்?

என்: அகந்தரம் ப்ரஹ்ம பரமம் ஸ்வபாவோ அத்யாத்ம முச்யதே ।
பூதபாவோத்பவகரோ விளர்க்குற கர்ம ஸம்ஞிதஹ ॥ 3

கருத்துரை:

ஸ்ரீ பகவான் சொல்கிறார் - மிகவும் உத்தமமான (நிறுதிசயமான) அழிவற்ற ஒன்றே பிரம்மம் எனப்படுகிறது. தனிப்பட்ட ஆத்மபர்வம் அத்யாத்மம் எனப்படுகிறது. உயிர்களின் உற்பத்தியை ஏற்படுத்தும் (யக்ஞம் முதலான) தியாக பூர்வமான கிரியைகளே கர்மம் என்ற பெயருடன் விளங்குகிறது.

என்: அதிபூதம் கூட்டோபாவஹ புருஷஸ்சாதி தைவதம் ।
அதியக்ஞோ அஹமேவாத்ர தேஹே தேஹப்ருதாம் வர ॥ 4

கருத்துரை:

ஈடு என்குத்தவர்களுள் உயர்ந்த அர்ஜ்ஜானா அழியும் பொதுள் அதிபூதம் எனப்படுகிறது. சிரப் புருஷன் அல்லது ஓயிரங்கள் கர்மான் அதிகையென்ற எனப்படுகின்றன. இந்த தைவத்தில் நானே (ப்ரமாத்மாவே) அதியக்ஞன் எனப்படுகிறேன்.

ஸ்வ: அந்தகாலே ச மாமேவ ஸ்மரன் முக்தவா கலேவநம் ।
யஹ் ப்ரயாதி ஸ மத்பாவம் யாதி நாஸ்தி யந்த ஸம்சயநம் ॥ 5

கருத்துரை:

எவர் மரண காலத்திலும் என்னையே நினைத்த வண்ணம் சரித்தை விடுத்துப் போகிறார்களோ, அவர் என் சொருபத்தினை அடைகிறார்கள். அதில் ஜயமேதுமில்லை.

ஸ்வ: யம்யம் வாபி ஸ்மரன்பாவம் தயங்க யந்தே கலேவநம் ।
தம்தமே வைதி கெளந்தேய ஸதா தத்பாவ பாவித ॥ 6

கருத்துரை:

அர்ஜானா! மரண காலத்தில் எப்பொருளை, (அல்லது உருவத்தை) எண்ணிக் கொண்டு ஒருவன் தேகத்தை விடுக்கிறானோ, அப்பாவத்தின் நினைப்பிற்குத் தொடர்புடைய பண்பாட்டுடன் இருப்பதால் அந்த உருவத்தினையே அடைகிறான்.

ஸ்: தஸ்மாத் ஸர்வேஷா காலேஷா மாமனுஸ்மர யுத்யச ।
மய்யர்பித மனோபுத்திர் மாமே வைஷ்யஸ்ய ஸம்சயாஹ ॥ 7

கருத்துரை:

எனவே எல்லாக் காலத்திலும், என்னை நினைத்த வண்ணம் (ஏ. ஸ் சுயதர்மமான) யுத்தத்தினைக் கடை செய்யலாம். இவ்வாறு என்னிடத்தே நிலைபெற்ற மனம் புத்தியுடையவராய். இந்தால் நி என்னையே அடைவாய் இதில் ஜூபாயில்லை.

ஸ்: அப்யாஸ யோகயுக்தேன சேதஸா நான்ய காமினா ।
பதம் புருஷம் திவ்யம் யாதி பார்த்தானு சிந்தயன் ॥ 8

கருத்துரை:

ஓ அர்ஜுனா! அப்யாஸமெனும் யோகத்துரான் வைஷ்யாறும், ஏனைய விடுயாஸ்களின் மீது செல்லாததுமான மனத்தினால், தேவேஷ மயமான (உளிவிட் குப்பிரிஞ்சாசிப்பங்காரன) வைஷ்வாத்தமனையை பூர்ந்துவான இலை வரிட சூது என்னால், மாதிரன் அவாவான தீய அரூபம் கிடைக்கும்.

என: கவிம் புராண மனுசாளதார மணோயுணி யாம்ஸ
 மனுஸ்மரேத்யஹ ।
 ஸர்வஸ்ய தாதார மசிந்த்யரூப மாதித்யவர்ணம் தமஸஹ
 பரஸ்தாத் ॥ 9

என: ப்ரயாண் காலே மனஸா அசலேன பக்த்யா யுக்தோ
 யோகபலேன சைவ ।
 ப்ரகுவோர்மத்யே ப்ராணமாவேச்ய ஸம்யக் ஸதம் பறம் புருஷமு
 பைதி திவ்யம் ॥ 10

காருத்துரை:

எவ்னொருவன் பக்தியடங். மரண காலத்தில், யோக பலத்தினால் (தியரானப்யாசம் முதலான பண்பாட்ட செயலின் பலத்தினால்) பிராணவாயுவை, புதுவங்களின் இடையில் நன்கு நிலைநிறுத்தி அதன் மின் முற்றும் உணர்ந்தவனை, தொல்லோனை, அனைத்தையும் ஆஸ்பவனை, அனுவிற்கும் நுண்மையானவனை, எல்லா உலகிற்கும் ஆதாரமானவனை (அனித்துக் காப்போனை), சிந்தனைக்கு எட்டா ரத வடி வடையோனை, கதிரவனைப் போன்று ஒளிர்பவனை.

அஞ்ஞான இருளுக்கு அப்பாற்பட்டவனை, சலனமற்ற
புத்தியுடன் இடைவிட்டது சிற்தனை செய்தால் அவன்
அத்தில்லிய பரமாநுரூபனை அடைகிறான்.

ஸ்வ: யதசூதரம் வேதவிதோ வதந்தி விசந்தி யத்யதயோ வீத
ராகாஹ் ।
யதிச்சந்தோ ப்ரஹ்மசர்யம் சாந்தி தந்தே பதம் ஸங்க்ரஹேநன
ப்ரவக்ஷயே ॥ 11

கருத்துரை:

வேறுத்தை அதிந்தவர்கள் எதனை அழிவற்றதாகச்
சொல்கிறார்களோ. விருப்பு வெறுப்பாற்ற சந்தியாசிகள் எதனில்
புகுகின்றனரோ, எதனை விரும்பி மக்கள் பிரம்மச்சரியத்தைப்
பிண்பற்றுகின்றனரோ. உத்தகைய (புரமாத்ம) உத்தகைக் குறித்து
ஒரு காக்கமாகச் சொல்கிறேன்.

ஸ்வ: ஸர்வத்வாயாணி ஸம்யாம்ய மனோ ஹ்ருதி நிருத்யச ।
ஸுர்த்தியாதாயாத்மனூறு ப்ராணை மாஸ்திதோ யோக

தாரணைம் ॥ 12

ஸ்: ஓமித்யோகாசநாம் ப்ரத்ரம் வ்யாஹரன் மாமனுஸ்மரன் ।
யஹ் ப்ரயாதி த்யஜன் தேஹும் ஸ யாதி பரமாம் கதிம் ॥ 13

குருத்துரை:

எவன் இந்திரிய துவாரங்களை வைத்து வருப் படுத்தி, மனத்தினை இஷ்யப்ரதிஸ் ஆத்மாவில் நங்கு நிலைவநிறுத்தி, சிருகில் (மிருந்திருத்தில்) பார்வை வரயாவை நிறுத்தி, ஆத்மாவைக் குறித்து ஒருமுனையிப்பா' டு என் காடு ய சிந்தனை (யோகதாரணை) உடையவனாம். பாரிரும்மத்தின் வரசகமான 'ஓம்' என்ற அசநாரத்தை உட்கரித்த வாணிகாம் என்னை இடைவிடாது சிந்தித்த வகையைப் பரிசீலித்த விடுகிறானோ, அவன் உத்தம நிலையான மோ' தத்தினைப் பெறுகிறான்.

ஸ்: அனன்ய சேதாஹ் ஸததம்யோ மாம் ஸ்மாதி நித்யசஹ் ।
தஸ்யாஹும் ஸூலப்ரஹ பார்த்த நித்யயுக்தஸ்ய
யோகினைஹ் ॥ . 14

குருத்துரை:

அர்ஜுனா! எவன் வேறு சிந்தனையின்றி என்னைக் குறித்து

ஒவ்வொரு தினமும், எப்போதும் நினைந்த வள்ளுவர்களுக்கிறானோ, அத்தகைய தியாவூர் செய்யவனுக்கு நான் எனிதாக அனையக் கஷ்டங்களாய்கிற என்னால்.

ஸ்வ: மாழுபேத்ய புனர்ஜன்ம துறைகாலயம் ஒசாக்வதம் ।
நாப்னுவந்தி மஹாத்மானாற்ற ஸம்சித்திம் பரமாம் கதாந்ற ॥ 15

கருத்துரை:

மிக உத்தமமான மோட்சத்தினை அடைந்த மகாத்மாக்கள் என்னை அனைந்து, அதன்பின் மறுபாடுயும் துக்கத்திற்கு இருப்பிடமான, நிலையற்ற மறுபிறப்பை எடுப்பதில்லை.

ஸ்வ: ஆப்ரஹமபுவனால்லோகாற்ற புனராவர்த்தினாற்ற அர்ஜன் ।
மாழுபேதிய து கெளந்தேய புனர்ஜன்ம ந வித்யதே ॥ 16

காருத்துரை:

அர்ஜு ஞா ரிஹம்பதிலாகந் வரையுப்பவா ச வகங்கள் அடைந்திருப்ப மறுபாடுயும் வந்து, இயல்வதை படிக்க அதாவது அவற்றை

அடைந்தவர்கள் மறுபிறவி பெற்றே திருவர்) என்னை
அடைந்தவர்க்கூ மறுபிறவியில்லை.

ஸ்வ: ஸஹஸ்ரயுகபர்யந்த மஹர்யத் ப்ரஹ்மணோ விதுஹ் ।
ஶாத்ரிம் யுக ஸகஸ்ராந்தாம் தே அஹோ ஶாத்ர
விதோஜனாஹ் ॥ 17

கருத்துரை:

மக்களே! ஆயிரம் யுகம் பிரம்மாவிற்கு ஒரு பகல் என்றும்,
ஆயிரம் யுகம் அவருக்கு ஒரு இரவு என்றும் அறிபவர்
இராப்பகலின் தத்துவத்தை அறிந்தவர்களாகின்றனர்.

ஸ்வ: அவ்யக்தாத் வ்யக்தயூற ஸர்வாஹ் ப்ரபவந்த்ய ஹராகமே ।
ஶாத்ர்யாகமே ப்ரஸீயந்தே தத்ரைவாவ்யக்த ஸம்ஞுகே ॥ 18

கருத்துரை:

பிரம்மாவின் பகல் வரும் போது தோன்றா நிலையிலிருக்கும்
(இயற்கை) எல்லா சராசரி வஸ்துக்களும் பிறக்கின்றன.

மறுபடியும் இரவு வசூர் போது அவ்வியற்கையிலேயே ஒடுங்கி மறைகின்றன.

ஸ்வ: பூதக்ராமஹ் ஸ ஏ வாயம் பூத்வா பூத்வா ப்ரளீயதே ।
ராத்ரியாக மே அவசலை பார்த்த ப்ரபவத்ய ஹராகமே ॥ 19

க(நுத்துரை):

அர்ஜுஞா! இந்த உயிர்த்தொகை (முன்கல்பத்திலிருந்து) கர்மாவிற்கு செய்யப் படும் பிறந்து பிறந்து (பிரம்மதேவரைன்) இரவின் ஆரம்பத்தில் (மறுபடியும்) ஒடுங்குதலின்றது. மறுபடியும் (பிரம்மதேவரைன்) பகலின் ஆரம்பத்தில் பிறக்கின்றது.

ஸ்வ: பரஸ்தஸ்மாத்து பாவோ அன்யோ அவ்யக்தோ அவ்யக்தாத்
ஸநாதனஹ் ।
யஹ் ஸ ஸர்வேஷா பூதேஷா நச்யத்ஸா ந வினாச்யதி ॥ 20

க(நுத்துரை):

ஏந்த பார்த்தபா! இயற்கையை எடு, தீர்மானம், நிறைவேத்துவம்,

இந்திரியக்ஞங்க்கு எட்டாத, புராதனமான உணவை
இயற்றைக் கொண்டிருள்ளதோ, அது உலகின் எல்லா உயிர்களும்
அழிந்தாலும் அழிவற்றதாகவே இருக்கும்.

என்: அவ்யக்தோ அசூர இத்யுக்த ஸ்தமாஹு-; பரமாம் கதிம் ।
யம் பராப்ய ந நிவர்த்தந்தே தத்தாம பரமம்மம் ॥ 21

கநுத்துறை:

எந்த பரமாத்மா இந்திரியக்ஞங்குப் புலப்படாதவன்,
அழிவற்றவன் என்று சொல்லப்படுகிறதோ, அவனையே மிக
உண்ணதமான பரமகதியாக (வேத விற்பனீக்கள்)
சொல்லுகிறார்கள். எதனை அடைந்தால் மறுபிறவி இல்லையா
அதுவே என் மிக உண்ணதமான நிலை (சொருபமாகி)யாக
உள்ளது.

என்: புருஷை ஸ பாஹு பார்த்த பக்த்யா ஸப்யஸ்தவன்யயா! ।
யஸ்யாந்தஹு ஸ்தானி பூதானி யேன ஸர்வமிதம் ததம் ॥ 22

கருத்துரை:

அர்ஜூனா! எவனிடத்து, உயிர்களனைத்தும் வசிக்கின்றனவோ, எவனால் இவ்வஸுகமனைத்தும் வியாபித்து இருக்கின்றதோ, அத்தகைய பரமபுருஷன் (பரமாத்மா) சலனமற்ற அன்றய பக்தியினாலேயே அடையப்படுகிறான்.

ஸ்: யத்ர காலே தவனாவுருத்தி மாவ்ருத்திம் சைவ யோகினஹ் |
ப்ரயாதா யாந்தி தம் காலம் வகுடியாமி பரதர்ஷிப் || 23

கருத்துரை:

பாத ருல சிரேஷ்டஸான அர்ஜூனா! எக்காலத்தில் சரித்தை விடுத்துப் போகிற பொகிகள் முக்தியடைந்து மறுபடியும் பிறப்பதில்லையோ, எக்காலத்தில் பொகின்றவர்கள் மறுபடியும் பிறக்கின்றனவோ அக்காலத்தைப் பற்றிச் சொல்கிறேன் கேள்.

ஸ்: அக்னிர் ஜ்யோதி ரஹ சுக்ல ஹ்ர ஷஸ் மாஸா உத்தராயஸம் |
தத்ர ப்ரயாதா கச்சந்தி ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்ம விதோ ஜ்ஞாஹ் || 24

கருத்துரை:

அக்னி, பிரகாசம், பகல், சுக்ல பட்சம், ஆறு மாதங்களையுடைய உத்தராயணம் இவையென்ன காலத்தில் உடலை நித்துப்பேரகின்ற பிரம்ம ஞானிகள் பிரம்மத்தையே அடைகிறார்கள்.

என்: துமோ ராத்ரிஸ்தா கிருஷ்ணஹ ஷண்மாஸா த
சுவினாயனம் ।
தத்ர சாந்த்ரமஸம் ஜ்யோதிர் யோகீ ப்ராப்ய நிவர்த்தே ॥ 25

கருத்துரை:

புகை, இரவு, கிருஷ்ணபட்சம், ஆறுமாதங்களையுடைய தசுவினாயணம் எந்த மார்க்கத்தில் உள்ளத்தில் அம்மார்க்கத்தில் தேகத்தை விடுத்த சகாமகர்ம யோகி சந்திரனது ஒளியைப் பெற்றிருந்து மறுபிறவியை அடைகிறான்.

ஸ்வ: சக்லக்ருஷ்ண கதீ ஹ்யேதே ஜகதஹ சாச்வதே மதே ।
ஏயா யாத்யனா வ்ருத்தி மன்யயா வர்ததே புணஹ ॥ 26

கருத்துரை:

சக்ல, கிருஷ்ண மார்க்கங்கள் இரண்டும், உலகில் எப்போதும் நிலையாக இருப்பவையாக என்னப்படுகின்றன. அதில் ஒன்றினில் பிறவாணமயும், மற்றொன்றில் பிறப்பையும் யோகி எய்துகிறான்.

ஸ்வ: நெதே ஸ்ருதீ பார்த்த ஜானன் யோகீ முஹ்யதி கஸ்கன ।
தஸ்மாத் ஸர்வேஷ- காலேகஷ- யோகயுக்தோ பவாஞ்ஜ-ன ॥ 27

கருத்துரை:

அங்ஜ-னா! இவ்விரண்டு பார்க்கங்களையும் அறிந்த எந்த பொரியும் தொகதி, நூறு, குடும்பத்தில்லை. ஆகையால், அங்ஜ-னா! எப்போதும் யோகத்தில் நிலைத்துவமாய்! இது-

ஸ்வேதோ-யக்ஞோ-தபஹ ஸ-சைவ தானேஷ- யத்புண்யபலம்
ப்ரதிஷ்டம் ।
அத்யேதி தத்ஸர்வமிதம் விசித்வா யோகீ பரம் ஸ்தானமுனர்பதி
சாத்யம் ॥ 28

கருத்துரை:

யோகியானவன் எதனை (இவ்வத்தியாயத்தில் சொல்லப்பட்ட
அசூர பரபிரம்ம தத்துவம் முதலானவற்றை) அறிந்து,
வேதங்களின் யக்ஞங்களின், தானங்களின் தவங்களின் புண்ய
பலன் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ, அவை அனைத்திற்கும் மேலான
பலனை அடைகிறான். மேலும் அநாதியான ஸர்வோத்தம
நிலையை (பிரம்ம நிலையை) அடைகிறான்.

இன்பதாம் அந்தியாயம்
ராஜை வித்யா ராஜை குஹ்ய போகம்

ஸ்வி: இதம் துதே குஹ்யதமம் ப்ரவசங்கியங்ஸ-யவே ।
ஞானம் விஞ்ஞான-ஸஹிதம் யஜ்ஞாத்வா மோகங்கியஸே
அசபாத் ॥ 1

கருத்துரை:

அர்ஜுனா! எதனை அறிந்தால், அசுபமான இந்த சம்சார பந்தத்தினின்றும் நீ விடுபடுவாயோ, அத்தகைய மிகவும் இரகசியமான, அனுபவ விஞ்ஞானத்துடன் சடிய இந்த பிரம்ம ஞானத்தினைப் பொறாமையற்ற உனக்கு நன்கு உரைக்கிறேன்.

ஸ்வி: ராஜை வித்யா ராஜகுஹ்யம் பவித்ரமித முத்தமம் ।
ப்ரத்யக்ஷாவகமம் தர்ம்யம் ஸ-ஸ-கும்கர்துமவ்யயம் ॥ 2

கருத்துரை:

இந்த பிரம்மஞானமானது வித்தைகளனத்திற்கும்

மேன்மையானது, மறைபொருள்களுக்கெல்லாம் மறை
பொருளானது, தூய்மையானது, கள்கூடாக உணர்தற்குரியது,
பின்பற்றுதற்கு மிகவும் எளிதானது, தர்மத்தோடு கூடியது
அழிவற்றது.

ஸ: அச்ரத்த தானல்ல புருஷா தர்மஸ் யாஸ்ய பரந்தப |
அப்ராப்ய மாம் நிவர்த்தந்தே ம்ருதியுஸம்ஸா வர்த்மனி || 3

கருத்துரை:

அர்ஜ்ஞா! ஆதும் ஞானமெனும் இத் தர்மத்தில் சிரத்தையில்லாத
மாரிதர்கள் என்னை அடைய முடியாது மரணத்தோடு கூடிய
இந்த சம்சார மார்க்கத்திலேயே திரும்பவும் வருகின்றனர்.
(திரிகின்றனர் அல்லது இங்கேயே உழவுகின்றனர்).

ஸ: மயா ததமிதம் சர்வம் ஜகதவ்யக்தலூர்தினா |
மத்ஸ்தானி ஸர்வபூதானி நசாஹம் தேஷ்வ வஸ்திதஹ || 4

கருத்துரை:

இவ்வுலகம் அனைத்தும் அவ்யாக்த மூர்த்தியான என்னுள்

வியாபிக்கப்பட்டி ரூக்கிறது. எல்லா உயிர்களும் என்னிடத்திற் இருக்கின்றன. நான் அவைகளிடத்து இல்லை.

ஸ்: ந ச மத்ஸ்தானீ பூதானீ பச்யமே யோக மைச்வரம் ।
பூத ப்ருண்ண ச பூதஸ்தோ ம மாத்மா பூதபாவனஹ ॥ 5

கருத்துரை:

உயிர்கள் உண்மையில் என்னிடத்து நிற்பவை அல்ல. சஸ்வர சம்பந்தமான என்னுடைய யோக மகிமையைப் பார். என் ஆத்ம ஸ்வரூபம் உயிர்களை ஆக்கவும், காக்கவும் செய்யினும், அவைகளிடத்து இருப்பதில்லை (அவற்றின் மீது ஆதாரப்பட்டு இருப்பதில்லை).

ஸ்: யதாகாச ஸ்திதோ நித்யம்வாயுஹ சர்வத்ர கோமஹான் ।
ததாசர்வாணி பூதானீ மத்ஸ்தானீஸ்யுபதாய ॥ 6

கருத்துரை:

எப்போதும், எங்கும் சஞ்சரிக்கின்ற பெரும் காற்று வானத்தில்

நிலை பெற்றிருப்பது பேரன்று, பூதங்கள் எல்லாம் என்னிடத்தில் இருக்கின்றன என்று தெரிந்து கொள்.

ஸ்: சர்வ பூதானி கௌந்தேய ப்ரக்ருதிம் யாந்திமாமிகாம் ।
கல்பக்காட்டியே புனஸ்தானி கல்பாதனவிஸ்ருஜாம்யஹம் ॥ 7

கருத்துரை:

அர்ஜுனா! பிரனய காலத்தில் எல்லா உயிர்களும் என் இயற்கையை (மாயையை) அடைந்து அங்கு அடங்கி இருக்கின்றன. மறுபடியும் சிருஷ்டி காலத்தில் நான் அவற்றைத் தோற்றுவிக்கின்றேன்.

ஸ்: ப்ரக்ருதிம் ஸ்வாம வஷ்டப்ய விஸ்ருஜாமி புனஹம் புனஹம் ।
பூதக்ராமமிமம் க்ருதஸ்னமவசம் ப்ரக்ருதேர்வஸாத் ॥ 8

கருத்துரை:

இயற்கைக்கு டட்டபட்டு இருப்பதால் சுதந்திரம் அற்ற இவ்வுயிர் சமூகம் அனைத்தையும் நான் என்னுடைய இயற்கையினுள் திரும்புத்திரும்பத் தோற்றுவிக்கிறேன்.

என: நூ மாம் தானி கர்மாணி நிபத்னந்தி தனஞ்ஜய |
உதான்னைவதாளையமல்தம் தேஷ்ஶர்மஸ் ||

9

கருத்துரை:

தனஞ்ஜயா! (அவ்வாறாக ஜீவர்களைத் தோற்றுவிப் பவனாயினும்) அந்த சிருஷ்டிகளின் கர்மங்களில் பற்றற்று, சமநேர்க்குட்டி திருப்பவனான என்னை அவை கட்டுப்படுத்துவதில்லை.

என: மயாந்து சோனை ப்ரக்ருதிலுமி ஸூயதே ஸதாசாம் |
ஓமதுணாணை கெளந்தேய ஜகத் விபரிவர்ததே ||

10

கருத்துரை:

அர்ஜுனா! என்னில் கண்காணிக்கப் பெற்று, பிரகிருதியானது தாவர ஜங்கம் பொருட்கள் கொண்ட இவ்வுலகை சிருஷ்டிக் கிள்ளது. இதன் காணாத்தால் ஜகத் சமூல்கிள்ளது.

என: அவதானந்தி மாம் மூடா மாறுவதம் தனுமாசரிதம் |
பறம் பாவமஜானந்தோ மம புத மஹேசவரம் ||

11

தாநுத்துரை.

என்னுடைய பரசொருபத்தையும், நான் உயிர்களுக்கெல்லாம் சுகவரனாயிருப்பதையும், அறியாத விவேகமற்ற மூடர்கள் (உலகைக் காப்பதற்காக) மாணிட தேகம் எடுத்துள்ள என்னை அவைதிக்கின்றனர் (அலட்சியம் செய்கின்றனர்).

ஸ்வ: மோகாசா மோக கர்மாண மோக ஞான விசேஷவூஹ |
ராகஷஸீ மாஸ-ரிம் சைவ ப்ரக்ருதிம் மோஹினீம் சரிதாஹ் || 12

தாநுத்துரை:

வீணீ ஆதையுடையவர்களாயும், வீணான செயல்கள் புரிபவராகவும், வேண்டாத அறிவுடையவர்களாகவும், புத்தியபற்றவர்களர்கவும் ராகஷஸ அசர இயல்பினை அடைகின்றனர்.

ஸ்வ: மஹாத்மானஸ்து மாம் பார்த்த நூதனம் ப்ரக்ருதி
மாச்சிதாஹ் |
பழந்த்யன்யமன்லோ ஞாத்வா புதாதிமவ்யயம் || . 13

கருத்துரை:

அர்ஜுனா மறைந்மாக்கவாயின். தெய்வீக இயல்லையென்று அன்னை எல்லா உயிர்களின் பிறப்பிடமாகவர். அழிவற்றவரோகவரும் அறிந்து, வேறொன்றிலும் மனத்தைப் பெலுத்தாதவராய் என்னையே பூசிக்கின்றனர்.

ஸ்வ: சததம் கீர்த்தயந்தோ மாம் யதந்தஸ்ச த்ருடவ்ருதாஹ் ।
நமஸ்யந்தஸ்சமாம் பக்த்யா நித்யயுக்தா உபாசதே ॥ 14

கருத்துரை:

எப்போதும் என்னைப் புகழ்ப்பவராய் உறுதியான நிட்டை யா. என்று முயல்பவராய், பக்தி'புடன் வணங்குபவராய், எப்போதும் என்றிடத்தே சிற்தத்தை வைத்தவராய், நெய்வா இயல்லை. யோர் என்னை சேவிக்கிறார்கள்.

ஸ்வ: ஞான யக்ஞேன சாப்யன்யே யஜந்தோ மாமுபாஸதே ।
ஏதுவேன ப்ருதக்த்வேன பஹாதா விச்வதோ முகம் ॥ 15

கருத்துரை:

மேலும் சிலர் ஞானத்தினால் வழிபடுபவராய், (தானே பிரம்மம்) எனும் அத்வைத பாவனையுடையும், இன்னும் சிலர் (பிரம்மமே பல தேவதைகளை வடிவாகயுள்ளது). அத் தேவதைகளில் நான் ஒன்றைப் பூசிக்கிறேன்) என்ற துவைத பாவனையுடையும், இவர் இவ்வாறாகப் பலவிதமாக என்னை உபாசிக்கின்றனர்.

ஸ்வ: அஹம் க்ர தூரஹம் யக்ஞஹ ஸ்வதாஹ மஹ மென்ஷதம் ।
மந்த்ரோ அஹமஹமேவாஜ்யமஹமக்ணிரஹம் ஹதம் ॥ 16

கருத்துரை:

நானே கிரது என்ற வைதிக கர்மம்; யக்ஞம் நானே; மந்திரமும் நானே; ஒளவிதம் நான்; ஹோமம் செய்யப்படும் நெய் (அவிசும்) நான்; நானே அக்ணி; ஹோமகர்மமும் நானே ஆக இருக்கிறேன்.

ஸ்வ: பிதாஹமஸ்ய ஜகதோமாது தாதாபிதாமஹஹ ।
வேத்யம் பலித்ரமோம்காஷஹ ருக்ஸாமஸபஜ்ஞாவேச ॥ 17

கருத்துரை:

இந்த ஜகத்தின் தந்தை, தாய், பாட்டனார் ஆனவனும் கர்மபலனைக் கொடுப்பவனும், அறியத்தக்கவனும், தூய்மை செய்பவனும், ஒம்காரம், ரிக்யஜார்ஸாம வேதங்கள் ஆகின்றவனும் நானே.

ஸ்: குதிர்ப்ரதா ப்ரபுஹ சாக்ஷிநிவாஸக சுரனம் ஸ-ஹருத் ।
ப்ரபவஹ ப்ரளயஹ ஸ்தானம் நிதானம் பீஜபவ்யயம் ॥ 18

கருத்துரை:

அடையக்கூடிய	மேன்மையான	இலக்காகவும்,
தாங்குபவனாகவும்,	தலைவனாகவும்,	சாக்ஷியாகவும்,
இருப்பிடமாகவும்,	அடைக்கலமாகவும்,	நன்மை
செய்பவனாகவும், ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, லயகர்த்தாவாகவும்,		
களஞ்சியமாகவும், அழியாத வித்தாகவும் (மூலகாரணமாகவும்)		
நானே இருக்கிறேன்.		

ஸ்வி: தபாம்யஹமஹம் வர்ஷம் நிக்ருஹ்னாம் யுத் ச்ருஜாமிச !
அம்ருதம்கைவ ம்ருத்யுஸ்ச சதச்சாஹமர்ஜூன ॥

19

கருத்துரை:

அர்ஜூனா! குரிய கிரணங்களினால் நான் வெப்பம் தருகிறேன்; மழையைப் பெய்விக்கிறேன், தடுக்கிறேன். மரணம் இன்மையையும் (மோசவுத்தையும், மரணத்தையும்) அளிக்கிறேன். அவ்வாறே சத்தாகவும், அசத்தாகவும் நானே இருக்கிறேன்.

ஸ்வி: த்ரைவித்யா மாம் சோமபாஹ பூதபாபா யக்ஞரூ ரிஷ்ட்வா
ஸ்வர்கதிம் ப்ரார்த்தயந்தே ।
தேபுஞ்சயமாஸாத்ய ஸ-ரேந்த்ரலோக மச்நந்தி திவ்யான்
திவிதேவபோகான் ॥ 20

கருத்துரை:

3 வேதங்களை அறிந்தவர்களும், சோமபானம் செய்தவரும்,

பாபத்தினின்றும் விடுபட்ட வரும், யாகங்களால் என்னை பூஜித்து ஸ்வர்க்கத்தினை வேண்டுகின்றனர். அவர்கள் தேவலோகத்தை அடைந்து அங்கு திவ்யமான தேவபோகங்களை அனுபவிக்கின்றனர்.

ஸ: தே தம் புக்த்வா ஸ்வர்க லோகம் விசாலம் சூழினே புண்யே
மர்த்ய லோகம் விசந்தி ।
எவம் த்ரயிதர்ம மனு ப்ரபன்னா குதாகதம்
காமகாமா லபந்தே ॥ 21

கருத்துரை:

அவர்கள் (சுவர்க்கத்தை விரும்புவோர்) விசாலமான சுவர்க்க லோகத்தை அனுபவித்து புண்ணியம் தீர்ந்த பின்பு மானிடவுலகில் பிறக்கின்றனர். இவ்வாறாக (சகாம) வேத நெறிகளைப் பின்பற்றி போகப் பித்தர்கள் பிறப்பு இறப்பு எய்துகின்றனர்.

என: அவன் யாஸ்சிந்தயந்தோ மாம் யே ஜூனாறு பரிசுபாசுவதே ।
தேவநாம் நித்யாபியுச்தாணாம் யோகசேஷம்
வறூம்யறும் ॥ 22

எவர் வேறு என்னெனில்லாதவராய் என்னெனப் பற்றியே சிந்தித்த
வண்ணம் இடைவிடாது நியானிக்கிறார்களோ, எப்போதும்
என்னிடத்திலேயே நிட்டையுடன் இருக்கும் யோகிகளின் யோக
சேஷமத்தை நான் வழங்குகிறேன்.

என: யேஅப்யன்யதேவதா பக்தா யதுந்தே ஸ்த்ரியாதான் விதந்தும் ।
தேஅபி மாமேவ கெளந்தேய யதுந்தயங்கிப்புரவும் ॥ 23

கருத்துரை

அர்ஜ்ஞா! இதர தேவதைகளிடத்து, பக்தியுடையவராய்,
சிரந்தையுடன், ஆராதிக்கிறார்களோ, அவர்களும் என்னை விதி
வழுவி (முறை து'பி) என்னையே வள்ளந்துகிறார்கள்.

ஸ்: அஹம் ஹரி ஸர்வயக்ஞானாம் போக்தா ச ப்ரபுரோவச ।
நது மாமபிஜூனந்தி தத்வேனா தஸ்சயவந்திதே ॥

24

கருத்துரை:

ஏனெனில் எல்லாவிதமான யாகங்களுக்கும் போக்தாவாகவும் பிரபுவாகவும் (யஜமானன்) நானே ஆகிறேன். அத்தகைய என்னை அவர்கள் உள்ளபடி அறிவதில்லை. இதனால் வழுவிப் போகிறார்கள். (மறுபிறவி அடைகின்றனர்).

ஸ்: யாந்தி தேவவர்தா தேவான் பித்ரன் யாந்தி பித்ரவர்தாஹ் ।
பூதானி யாந்தி பூ தேஜ்யா யாந்தி மத்யாஜினோ
அபிமாம் ॥

25

கருத்துரை:

தேவர்களை ஆராதிப்பவர்கள் தேவர்களையும், பிதிர்களைப் போற்றுவோர் பித்ரு தேவர்களையும், பூதங்களை வணங்குவோர் பூதங்களையும், என்னை பூசிப்பவர்கள் என்னையும் அடைகின்றனர்.

ஸ்: பத்ரம் புஷ்பம் பலம் தோயம் யோமே பக்த்யா ப்ரயச்சி ।
ததவும் பக்த்யுபத்ரங்குமச்னாமி ப்ரயதாத்மனாறு ॥ 26

கருத்துரை:

எவன் எனக்கு பக்தியுடன், இலையையோ, மலர்களையோ,
கனியையோ, நீரையோ சமர்ப்பித்து வணங்கும் தூய்மையான
மனத்தினனயுடையவனுடைய பக்திபூர்வமாக அளிக்கப்பட்ட
அவற்றை நான் விருப்பமுடன் ஏற்கிறேன்.

ஸ்: யத்காரோமி யதச்னாமி யஜ்ஞ-ஹோமி ததாமி யத் ।
யத்தபஸ்யாமி கெளந்தேய தத்குருஷ்வ மதர் பணம் ॥ 27

கருத்துரை:

அுர்ஜ்ஞா! நீ எதனைச் செய்தாலும், புசித்தாலும், ஹோமப்
செய்தாலும், தானம் செய்தாலும், தவம் செய்தாலும், அதனை
உடைக் கு அர்ப்பணம் செய்வாயாக.

ஸ்வ: சுபாசுப பலை ரேவம் மோசஞ்சயலே கர்மபந்தனைஹ் ।
ஸந்யாஸ யோகயுக்தாத்மா விழுக்தோ மாழுபைஷ்யளி ॥ 28

கருத்துரை:

இவ்வாறாக ‘கர்மசமர்ப்பன’ யோகத்துடன் கடியவனாய், புண்ய பாவங்களைப் பலனாகக் கொண்ட கர்ம பந்தங்களினின்றும் நீ விடுபடுவாய். அவ்வாறு விடுபட்டவனாய் என்னை அடைவாய்.

ஸ்வ: ஸமோ அஹம் ஸர்வழுதேஷாநமேத்வேஷ்யோ அஸ்தி
நப்ரியஹ ।
யே பஜந்தி து மாம் பக்தியாமயிதே தேஷா சாப்யஹம் ॥ 29

கருத்துரை:

நான் எல்லா உயிர்களிடத்தும் சமமாக இருப்பவன். எனக்கு ஒருவன் வெறுப்பதற்குறியவனாகவோ, இன்னொருவன் பிரியத்திற்குரிய வனாகவோ இருப்பதில்லை. எவர் என்னை பக்தியுடன் பூசிக்கிறார்களோ அவர்கள் என்னிடத்தும் நான் அவர்களிடத்தும் இருக்கிறேன்.

ஸ்வ: அபி சேத்ஸ-துராசாரோ பஜதே மாமன்யபாக் ।
ஸாதுரேவ ஸ மந்தவ்யஹ ஸம்யக்யவளிதோ
ஹில: ॥

30

குருத்துரை:

மிக்க கேடு கெட்டவனாயினும், வேறு எதனையும் என்னாமல் என்னையே பூசிப்பானானால், அவனை சாது என்றே கருத வேண்டும். ஏனென்றால் அவன் நல்ல தீர்மானத்திற்கு வந்தவனாகிறான்.

ஸ்வ: சுழிப்பும் பவதி தர்மாத்மா சக்வச்சாந்திம் நிகச்சதி ।
கெளந்தேய ப்ரதிஜானிஹி நமே பக்தஹ ப்ரணச்யதி ॥ 31

குருத்துரை:

(என்னை அண்டக்கணமுடிந்த பாவாத்மா) அவன் வாரைவால் தர்மாத்தியுடையவனாய் ஆகிறான். மேலும் நிலையான

அமைதியைப் பெறுகிறான். அர்ஜூனா! ‘என் பக்தன் எப்போதும் நாசமடைவதில்லையென்று நன்கு அறிவுறுத்துகி!‘

ஸ்வாமி பார்த்த வ்யபாக்ஸித்ய யேதுபி ஸ்யாஹ்
பாப்யோனியூ !

ஸ்த்ரியோ வைச்யாஸ்ததா சூத்ராஸ்தேஷு
யாந்திபாம்கதிம் || 32

கருத்துரை:

அர்ஜூனா! எவர் பாவப்பிறவியை உடையவராயினும், அவர்களும், பெண்டிரும், வைசியர், சூத்திரர் எவராயினும் என்னெனச் சார்ந்திருந்தால் மேலான பதவியை (மோட்சத்தினை அடைகின்றார்கள்).

ஸ்வாமி புணர்ப்பாஹ்மன்னாஹ் புண்யாபக்தா ராஜைவியஸ்ததா
அநித்யமஸ்கம் லோகமிமம் ப்ராப்ய பஜஸ்வ மாம் || 33

கருத்துரை:

இனி புண்யாத்மாக்கள் ஆன பிராம்மணர்களைப் பற்றியும், பக்தர்கள் ஆன ராஜரிவிகளைப் பற்றியும் மறுபடியும் சொல்வானேன்? (இறைவனைச் சார்ந்து அவர்களும் தவறாது முக்தியடைவர் என்பது பொருள்). எனவே நீ என்னைப் பூசிப்பாயாக!

எல்: மன்மனா பவ மத்பக்தோ மத்யாஜீ மாம் நமஸ்கரு ।
மாமேவவஷ்யனி யுக்த்வைவ மாத்மானம் மத் பராயனை || 34

கருத்துரை:

என்னிடத்தேயே மனம் வைத்தவனாய், என் பக்தனாக, என்னைப் பூசிப்பவனாக ஆகுக. என்னையே வணங்கு. இங்குணம் சித்தத்தை என்னிடத்தேயே நிறுத்தி என்னையே மேலான குதியாக என்னியவனாய் இருதியில் என்னையே அடைவாய்.

பத்தம் அத்தியாயம்
வீழுதி யோகம்

ஸ்: பூய ஏவ மஹபாஹோ ச்ருணுமே பரமம் வசஹ
யத்தே அஹம் பரியமாணாய வசஷ்யாமி ஹிதகாம்யயா ॥ 1

கருத்துரை:

பெருந்தோள்களுடைய அர்ஜனா! எனது மொழியைக் கேட்கும் விருப்பமுள்ள உன் நன்மையைக் கருதி இனி நான் சொல்லப் போகும் சீரிய சொற்களைக் கேட்பாயாக!

ஸ்: நமே விதுஹ-ஸாரகணாஹ்ப்ரபவம் மஹர்ஷியஹ
அஹமாதிர்ஹி தேவாணாம் மஹர்ஷிணாம் சர்வவஷஹ ॥ 2

கருத்துரை:

என்னுடைய தோற்றுத்தை! அவதார இரகசியத்தை அல்லது

தன்மையை தேவர்களும், மகரிஷிகளும் உணரார். ஏனெல்லை
அத் தேவர்களுக்கும் மாமுனிவர்கட்டும் முற்றிலும் முதற்
காரணம் நானே.

- ஸ்வி: யோ மாமஜனாதிம் ச வேத்தி லோக மஹேஸ்வரம் ।
அஸம் ஸுடஹ ஸ மர்த்யேஷ் ஸர்வபாபைஹ
ப்ரமுக்யதே ॥ 3

கருத்துறை:

எவ்னொருவன் என்னை ஆதியில்லாதவன் என்றும், பிறவாதவன் என்றும், உலகுக்குத் தலைவன் என்றும் அறிகிறானோ, அவன் மானுடருள் மயக்கமில்லாதவன். அவன் பாவங்களைவைத்தினின்றும் விடுபடுகிறான்.

- ஸ்வி: புத்திர் ஞானமஸம் மோஹஹ சஷ்மா ஸத்யம் தமஹ சமஹ ।
ஸாகம் துக்கம் பவோ அபாவோ பயம் சாபயமேவச ॥ 4

- ஸ்வி: அஹிம்சா ஸமதா துஷ்டிஸ்தபோ தானம் யசோ அயசஹ ।
பவந்தி பாவா பூதானாம் மத்தவை ப்ருதக் விதாஹ ॥ 5

கருத்துரை:

புத்தி, ஞானம், மயக்கமின்மை, பொறுமை, சத்தியம், ஓர் கூடம், அமைதி, இன்பம், துன்பம், பிறப்பு, இறப்பு, காத்துக்காலி, அச்சமின்மை, அஹிம்கை, மனநடவு நிலைமை, திகழ்ச்சி தாமிழ், தானம், புகழ்ச்சி, இகழ்ச்சி ஆகிய பல தன்மைகள் உயர்க்காட்டுக்கு என்னோலேயே உண்டாகின்றன.

எி: மஹரிஷியறை ஸப்த பூர்வே சத்வாரோ மனவஸ்ததா ।
மதிப்பங்கா மாணஸ ஜாதாயேஷாம் லோக இமாஹ் ப்ரஜாஹ் ॥ 6

கருத்துரை:

உலகிலுள்ள மக்கள் யாருடைய வம்சாவளிகளாக திருக்கின்றாரோ அப்படிப்பட்ட முன்னோர்களைகிய மஹரிஷிகள் எழுவரும் சனகாதி தேவமுனிவர் நால்வரும், பதினான்கு மனுக்களும் என்னுடைய இயல்லை (தெய்வத் தன்மை) உடையவராய் எனது சங்கஸ்பத்தில் தோன்றினார்.

ஸ்வ: ஏதாம் விழுதிம் யோகம் சமமயோ வேத்தி தத்வதஹு ।
ஸோ அவிகம்பேன யோகேன யுத்யதே நாத்ர ஸம்சயஹு ॥ 7

கருத்துரை:

எனது விழுதிகளையும், யோகத்தையும் உள்ளபடி அறிபவன், சலணமற்ற யோகத்தைச் சார்ந்திடுவான். அதில் ஜயமேதுமில்லை.

ஸ்வ: அஹும் ஸர்வஸ்ய பிரபவோ மத்தஹு ஸர்வம் ப்ரவர்ததே ।
திதி மத்வா பஜந்தே மாம் புதா பாவ ஸமன்விதாஹு ॥ 8

கருத்துரை:

நான் அனைத்திற்கும் பிறப்பிடம்; யாவும் என்னிடத்திருந்தே தோன்றுகின்றன. இதை அறியும் ஞானியர் என்னை அன்புடன் வாழ்த்தி வணாங்குகின்றனர்.

ஸ்வ: மச்சித்தா மத்கதப்ராணா போதயந்தஹு பரஸ்பரம் ।
கதயந்தஸ்ச மாம் நித்யம் துஷ்டியந்தி சரமந்தி ச ॥ 9

கருத்துரை:

அவர்கள் சித்தத்தை என்பால் வைத்து, உயிரை எனக்குரிய தாக்கி (அர்ப்பித்து) ஒருவருக்கொருவர் என்னை விளக்கிக் கொண்டும், எப்போதும் என்னைப் புகழ்ந்து பேசியும் மனநிறைவடைந்தும் மகிழ்வடைந்து மிருக்கின்றனர்.

ஸ்வ: தோழும் ஸதத யுக்தானாம் பஜுதாம் ப்ரதிபூர்வகம் ।
ததாமி புந்தியோகம் தம்யேன மாழுயாந்திதே ॥ 10

கருத்துரை:

எப்போதும் என்பால் மனத்தைச் செலுத்தி அன்புடன் என்னைத் தொழுவோர்க்கு எதனால் என்னை அடையக்கூடுமோ அத்தகைய ஞான யோகத்தை (ஆத்மா அநாத்மாவைப் பற்றிய அறிவினை) நான் அளிக்கிறேன்.

ஸ்வ: தேவூமேவானு கம்பாந்த மஹமக்ஞானஜம் தமஹ
நாசயாம் யாத்ம பாவஸ்தோ ஞான தீபேனே பாஸ்வதா ॥ 11

கருத்துரை:

நான் அவர்களுக்கு அருளால் இரங்கி, அந்தக்கரணத்தில் வீற்றிருந்து, மெய்ஞானச் சூடர் விளக்கால் அஞ்ஞானத்தைத் துதித்த ஆரிந்தை அகற்றி விடுகிறேன்.

- எல்: பரம் ப்ரஹ்ம பரம் தாம பவித்ரம் பரமம் பவான் ।
புருஷம் சாக்ஷதம் திவ்யமாதி தேவமஜம்விபும் ॥ 12
- எல்: அஹ-ஸ்தவாம்ருஷயஹ ஸர்வே தேவர்வீர் நாநாதஸ்ததா ।
அளிதோ தேவலோ வ்யாஸஹ ஸ்வயம் சைவ
ப்ரவீவிமே ॥ 13

கருத்துரை:

மேலாம் பிரம்மம், உயர்ந்த இருப்பிடம், ஒப்பற்ற புணிதம் தாம் ஆவீர் உம்மை நித்யமானவன், திவ்ய புருஷன், ஆதி தேவன், பிறவாதவன், எங்கும் நிறை பொருள் என்று எல்லா ரிவிகளும், தேவ ரிவி நாநாதர் அப்படியே அளிதர், தேவர். வியாசர் ஆகியோ நும் இசார்புகின்றனர். தாழும் அவ்வாறே சொல்கின்றீர்.

ஸ்வ: ஸர்வமேதத்ருதம் மன்யே யன்மாம் வதனி கேசவ |
நஹிதே பகவன் வ்யக்திம் விதுர்தேவா ந தானவாஹு || 14

கருத்துரை:

கேசவா! நீர் எனக்கு, ஒதுவது யாவும் உண்மையென்றே கருதுகின்றேன். பகவானே! உமது தோற்றுத்தை உனது இயல்பான வடிவத்தை தேவர்களும் அறியார், தானவர்களும் அறியார்.

ஸ்வயமே வாத்மனாத்மானம் வேதத் த்வம் புருஷோத்தம |
பூதபாவன பூதேச தேவதேவ ஜகத்பதே || 15

கருத்துரை:

புருஷோத்தமா! எல்லா உயிர்களையும் படைத்துக் காப்பவனே! தேவ தேவா இவ்வண்டத்தின் நாயகனே! உம்மை உம்மால் நீரே உள்ளபடி அறிவீர்! (ஏனையோர்க்கு எனிதில் அறிதல் இயலாது என்பது பொருள்).

ஸ்: வக்து மர்ஹஸ்ய சேவேண திவ்யா ஹ்யாத்மவிபூதயஹ
யாபிர் விபூதி பிர்லோ கானி மாம் ஸ்த்வம் வ்யாப்ய
திஷ்டளி ॥ 16

கருத்துரை:

எனவே, எந்த விபூதிகளால் இந்த உலகங்கள் அனைத்திலும்
வியாபித்துள்ளிரோ அத்தகைய தெய்வப் பெற்றியுடன் கூடிய
உன் ஆன்ம விபூதிகளை, முழுமையாகச் சொல்வதற்கு நியே
எற்றவன்.

ஸ்: கதம் வித்யாமஹம் யோகிமஸ்த்வாம் ஸதா பரிசிந்தயன் ।
கேதூ-கேதூ-ச பாவேதூ-சிந்தயோ அஸ் பகவன் மயா ॥ 17.

கருத்துரை:

யோகீஸ்வரனே! யான்டும் உம்மையே சிந்தித்து உம்மை
அறிவது எப்படி? பகவானே! என்னென்ன விதங்களில் நீர்
என்னால் சிந்திக்கத் தக்கவர்? எவ்வப் பொருள்களில் நான்
உம்மை தியானிக்க வேண்டும்?

ஸ்வ: விஸ்தரேணாத்மனோ யோகம் விபூதிம் ச ஜனார்தன பூயஹ கதய த்ருப்திரவீ ச்ருண்வதோ நாஸ்தி மே அம்ருதம் || 18

கருத்துரை:

கிருஷ்ணா! உன்னுடைய யோக மகிமைகளையும், லீலா வைபங்களையும் விரிவாக மீண்டும் தெரிவிப்பாயாக. ஏனெனில் உனது அழுத மொழிகள் எனக்குத் தெவிட்டவில்லை. (மேலும் கேட்க வேண்டுமென்ற ஆர்வம் உண்டாயிருக்கின்றது).

ஸ்வ: ஹந்த தே கதயிஷ்யாமி திவ்யா ஹ்யாத்ம விபூதயஹ |
ப்ராதான்யத ஹ குருக்ரேஷ்ட நாஸ்த்யந்தோ விஸ்தரஸ்யமே || 19

கருத்துரை:

குருகுல வம்சத்திற் சிறந்தோனே! தெய்வீகமான எனது மகிமைகளில் முக்கியமானவற்றை உனக்கு மொழிகிறேன். ஏனெனில் என் பரந்த வைபவத்திற்கு முடிவே கிடையாது.

ஸ்வ: அஹமாத்மா குடாக்கே ஸர்வபூதாசயஸ்திதவு ।
அஹமாதில்ச மத்யம் ச பூதானாமந்த ஏவச ॥

20

க.நுத்துரை:

அர்ஜீனா! எல்லா உயிர்களுடைய இதயத்திலிருக்கும் ஆத்மாவாக நானேயிருக்கிறேன். மேலும் உயிர்களுடைய முதல், இடை, முடிவு (தோற்றம், நிலைத்தல், அழிவு) ஆகியவையாகவும் இருக்கிறேன்.

ஸ்வ: ஆதித்யாணாமஹம் விஷ்ணுச் ஛்யோதிஷாம் டவிரம்ஸமாஸ் ।
மர்சிர் மஞ்சாமஸ்மி நஷ்டாணாமஹம் சீ ॥

21

க.நுத்துரை:

ந.ஏ: ஆதித்யர்களில் விஷ்ணு, ஒளிர்ப்பவைகளுள் கதிர் நிறைந்த அரசிறு நான். மநுத்துக்காருள் மர்சி, நட்சத்திரங்களுள் சந்திரன்.

ஸ்வ: வேதாணாம் ஸாமவேதோ அஸ்மி தேவனா மஸ்மி
வாஸவஹ |
இந்திரியாணாம் மனஸ்சாஸ்மி பூதாணாமஸ்மி சேதனா || 22

கருத்துரை:

வேதங்களுள் நான் சாமவேதம், தேவர்களுள் இந்திரன்,
இந்திரியங்களில் மனம், உயிர்களில் உணர்வுமாக இருக்கிறேன்.

ஸ்வ: ருத்ராணாம் சங்கரஸ்சாஸ்மி வித்தே சோ யசஷ்ட சஷ்டஸாம் |
வஸாணாம் பாவகஸ்சாமி மேருஹ சிகிரின மஹம் || 23

கருத்துரை:

ருத்திரர்களுள் சங்கரனாகவும், யசஷ்ட ராசஷ்டசர்களுள்
குபேரனாகவும், வஸாக்களில் அக்னியாகவும், மலைகளுள்
மேருமலையாகவும் நான் இருக்கிறேன்.

ஸ்வ: புரோதஸாம் சமுக்யம்மாம் வித்தி பார்த்த ப்ரஹஸ்பதிம் |
வேஸாணீனாமஹம் ஸ்கந்தஹ ஸரஸாமஸ்மி ஸாகஷஹ || 24

கருத்துரை:

அர்ஜ்ஞா! மறை ஒதுபவர்களில் நான் பிரகஸ்பதி என்பதை அறிந்து கொள்வாயாக. படைத்தலைவர்களுள் ஸ்கந்தனாகவும், நீர்நிலைகளுள் கடலாகவும் நான் விளங்குகிறேன்.

எல்: மஹாவிஷ்ணாம் ப்ரகுஹூ- கிராமஸஸ்ம்யேக மசாரம் ।
யக்ஞானாம் ஜபயக்ஞோ அஸ்மி ஸ்தாவாணாம்
ஹிமாலையஹ ॥ 25

கருத்துரை:

மாழுவிவர்களுள் நான் பிரகு. சொற்களில் நான் பிரணவ எழுத்தாவேன். வேள்விகளில் நான் ஜப வேள்வியாகத் திகழ்கின்றேன். இயங்காமல் நிலைத்த பொருள்களில் நான் இயயமாக விளங்குகிறேன்.

எல்: அஸ்வத்தஹ ஸர்வவ்ருச்஛ாணாம் தேவர்விஷ்ணாம் ச நாத ।
கர்ந்தர்வாணாம் சித்ரதஹ எத்தாணாம்
கபிலோ முணிஹு ॥ 26

கருத்துரை:

நான் மரங்களுள் ஆலமரமாகவும், தீவு விடைகளில் நாற்றாகவும், கந்தவர்களில் சித்ர ரதனாகவும், சித்தர்களில் கபில முனிவராகவும் இருக்கிறேன்.

ஸ்வ: உச்சை ஹ ச்ரவஸமச்வானாம் வித்தி மாமம்ரு தோத்பவம் । ஜூராவதம் கஜேந்த்ரானாம் நாணனாம் ச நாதிபம் ॥ 27

கருத்துரை:

குதிரைகளில் அமிர்தத்துடன் பிறந்த ‘ஹுச்சை ஸ்வரஸ்’ என்னும் குதிரையாகவும் யானைகளில் ஜூராவதமாகவும், மனிதருள் அரசனாகவும் என்னை அறிவாயாக.

ஸ்வ: ஆயுதானாமஹம் வஜ்ரம் தேனுனா மஸ்மி காமதுக் । ப்ரஜனஸ்சாஸ்மி கந்தர்பஹ ஸர்ப்பானா
மஸ்மி வாஸகி ॥ 28

கருத்துரை:

ஆயுதங்களில் வஜ்ராயுதமாகவும், பசுக்களில் காமதேனுவாகவும்;

பிரஜைகளைப் பிறப்பிக்கிற மன்மதனாகவும், வாசகி என்ற பாம்பாகவும் நான் இருக்கிறேன்.

ஓ: அனந்தஸ்சாஸ்மி நாகாணாம் வருணோ யாதஸமஹம் ।
பித்ருணோமரியமா சாஸ்மி யமஹ ஸம்யமதா மஹம் ॥ 29

கருத்துரை:

நான் நாகங்களில் அனந்தன்; நீர் தேவதைகளில் வருணன்,
பித்ருக்களில் அரியமா, தண்டனை அனிப்பவர்களில் யமனாகவும்
இருக்கிறேன்.

ஓ: பிரஹ்லாத ஸ்சாஸ்மி கைத்யாணாம் காலஹ கலயதாமஹம் ।
ம்ருகாணாம் சம்ருகேஞ்சோ அஹம் வைத்தெயஸ்ச
பகவிணங் ॥ 30

கருத்துரை:

அரக்கர்களுள் பிரஹ்லாதன்; கணிப்பவர்களுள் காலன்,
விலங்குகளுள் சிம்மம், பறவைகளுள் கந்தன் ஆகவும் நான்
இருக்கிறேன்.

ஸ்வ: பவனேஹ பவதாஸ்மி ராமஹ சஸ்த்ர ப்ரகுதாமஹம் ।
ஐவைணாம் மகரஸ்சாஸ்மி ஸ்ரோத ஸாஸஸ்மி ஜாஹ்னவி ॥ 31

கருத்துரை:

நான் தூய்மைப்படுத்துவனவைகளுள் காற்றாகவும், ஆயுதம் தரித்தவர்களுள் தீராமனாகவும், மகரமினாகவும், நதிகளில் கங்கை நதியாகவும் திருக்கிறேன்.

ஸ்வ: ஸர்காணா மாதிரிந்தஸ்ச மத்யம் சைவாஹ மர்ஜூ-னோ ।
அத்யாத்ம வித்யா வித்யாணாம் வாதஹ
ப்ரவத தாமஹம்!! ॥ 32

கருத்துரை:

அர்ஜூ-னனே! படைப்புகளுக்கு நான் ஆதி, நடு, அந்தமாகிறேன். வித்தைகளுள் நான் ஆத்மவித்தை. தர்க்கிப்பவர்கள் பால் (விருப்பு வெறுப்பின்றி தத்துவத்தை நிர்ணயிப்பதற்காகச் செய்யும் வாதத்தில்) நான் வாதமாகிறேன்.

ஸ்வ: அசுடி ராணூ மகாரோ அஸ்மி த்வந்தவஹ ஸாமளி கஸ்யச ।
அஹமேவாசுதயஹ காலஹ தாதாஹம்
விச்வதோ முகஹ ॥ 33

கருத்துரை:

எழுத்துக்களில், அகரமாகவும், கூட்டுச் சொற்களுள் இருசொல் கூட்டாகவும், ஒயாத காலமாகவும், எங்கும் பரந்திருந்து வினைப்பயனை வழங்குவதும் நானேயாக இருக்கின்றேன்.

ஸ்வ: ம்ருத்யுஹ - ஸர்வஹநஸ்சாஹம் உத்பவஸ்ச பலிஷ்யதாம் ।
கீர்த்திஹரி ஸ்ரீர்வாக்ச நார்ணம் ஸ்ம்ருதிஸ்மேதா
த்ருதிஹரிசூமா ॥ 34

கருத்துரை:

எல்லாவற்றையும் அழிக்கும் மரணமும் நான், இனிப் பிறக்கப்போகும் தோற்றமும் நானே, பெண்மக்களுள் நான் புகழ், திரு, சொல், நினைவு, அறிவு, திண்ணமை, போறை ஆகியவையாக இருக்கிறேன்.

ஸ்: ப்ருஹத் ஸாம ததாஸாம்னாம் காயத்ரி சந்த ஸாமஹம் |
மாஸானாம் மார்க்ஷீர்வோ அஹம் ருதுணாம்
குஸ-மாகரஹ இ 35

கருத்துரை:

அவ்வாறே நான் சாம வேத காலஸ்களில் ப்ருஹத்சாமம், யாப்புகளில் காயத்ரி, மாதங்களில் மார்க்கி, பருவங்களில் வசந்த காலமாகவும் இருக்கிறேன்.

ஸ்: த்யுதம் சலயதாமஸ்மி தேஜஸ் தேஜஸ்வினாமஹம் |
ஐயோ அஸ்மி வ்யவஸாயோ அஸ்மி ஸத்வம்
ஸத்வமதாமஹம் இ 36

கருத்துரை:

தீயோர் விளையாடும் சூதாட்டமாகவும், ஒளி பொருந்தியோரின் ஒளியாகவும், வெற்றியாகவும், முயற்சியாகவும், நல்லோரின் சத்துவ குணமாகவும் நான் விளக்குகிறேன்.

ஸ்: வ்ருஷ்ணீனாம் வாஸ-தேவோ (அ)ஸ்மி பாண்டவானாம்
தனஞ்ஜயஹ |
முனீனாமப் யஹம் வ்யாஸஹ கவினா முசனா கவிஹநி | 37

குருத்துரை:

நான் வருஷ்ணி வம்சத்தில் போசுதேவனாகவும், பாண்டவர்களுள் அர்ஜுனனாகவும், முனிவர்களில் வேத வியாசராகவும், கவிகளில் சுக்கிராச்சாரியராகவும் இருக்கிறேன்.

எல்: தண்டோ தமயதாமஸ்மி நீதிரஸ்மி ஜிகீஷதாம் ।
மென்னம் சௌவாஸ்மி குஹ்யாணாம் ஞானம்
ஞானவதாமஹம் ॥ 38

குருத்துரை:

தண்டிப்பவர்பால் செங்கோலாகவும், வெற்றியை நாட்டுபவரிடத்து நீதியாகவும், இரகசியங்களுள் மென்னமாகவும், ஞானிகளுடைய ஞானமாகவும் நான் இருக்கிறேன்.

எல்: யச்சமி ஸர்வபூதானாம் பீஜம் ததஹமர்ஜு-ன
ந ததஸ்தி வினா யத்ஸ்யான் மயா புதம் சராசநம் ॥ 39

குருத்துரை:

அர்ஜுனனே! எல்லா உ... பிர்க்கநுக்கும் வித்தாக எது இருக்கிறதோ

அது நானாகவே இருக்கிறேன். அதைவன் அசையாத பொருட் களும் நான் இன்றி வேறில்லை.

ஸ்: நாந்தோ அஸ்தி மம நிவ்யாணாம் விபூதினாம் பந்தப ।
எடு துத்தேசத்துற ப்ரோக்தோவிபூதேர் விஸ்தாரோ மயா ॥ 40

கருத்துரை:

எதிரியை வாட்டுபவனே அர்ஜுனா! எனது தெய்வீக விபூதிகளுக்கு எல்லையில்லை. என் விபூதியின் விரிவுகளில் ஒரு சிறிதே என்னால் இயம்பப்பட்டது.

ஸ்: யத் யத் விபூதி மத்ஸ்தவம் ஸ்ரீ மதுராஞ்சிதமேவவா ।
தத்ததேவாவகச தவம் மம தேஜோம் சஸ்மபவம் ॥ 41

கருத்துரை:

குருஞ்ஜைவரியம், மனத்தூய்மை (அகப், பிறத் தூய்மை) தர்மத்தின் மீதும், மோட்சத்தின் மீதும் உற்சாகம் எங்கு இருக்குமோ அங்கு காட்சாத் இறைவனே ஒளிர்கிறார் என்பதாக உணர்தல் வேண்டும்.

இறைவனின் தேஜளின் அம்சத்தினால் அத்தகைய தூயகுணம் ஏற்படுமென்று சொல்வதால் அவரது ஒளி, ஆற்றல் எல்லையில்லாதது என்பதும், அதில் ஏதேனும் ஒரு சிறிது இருந்தாலும் இத்தகைய சிறப்பு, ஊக்கம் முதலியவை ஏற்படுமென்பதும் தெரிகிறது. எனவே மக்கள் அத்தகைய நற்குணங்களுக்குத் தமது இதயத்தில் இடம் கொடுத்து அதன் மூலம் இறைவனது சாந்தித்யத்தை அனுபவித்தல் வேண்டும். அதுவுமின்றி இத்தகைய நற்குணங்கள் எவரிடத்து இருப்பினும் அவன் இறைவனைப் போல் வணங்கத் தக்கவனாவான்.

ஸ்வ: அதுவா பஹ்ரானை தேன கிம் ஞாதேன தவார்ஜூனை ।
விஷ்டப் யாஹுமிதம் க்ருத்ஸ்னம் ஏகாம் சேன

ஸ்திரோ ஜூகத் ॥

42

கருத்துரை:

அர்ஜூனா! விரிவான பலவிதமாக இந்த வைபவ ஞானத்தால் உணக்கு என்ன பயன்? நன் இந்த உலகனைத்தையும் எனது ஓர் அம்சத்தால் நாச்சியுள்ளேன் என்பதை அறிவாயாக

பதினேராம் அத்தீயாயம்
விஸ்வரூப சந்தர்சன போகம்

ஸ்: மதனுக்ரஹாய பரமம் குஹ்யமத்யாத்மஸம்ஞிதம் ।
யத்வயோக்தும் வசஸ்தேன மோஹாஅயம்விகதோ மம ॥ 1

கருத்துரை:

கிருஷ்ண! என்னைக் காத்தருளுதற்கு உம்மால்
உரைக்கப்பட்ட மேலானதும் ரஹஸ்யமானதும் ஆன
ஆத்மதத்துவத்தைப் பற்றிய மொழிகளால் என் அக்ஞானம்
ஓழிந்தது.

ஸ்: பவாப்யயெள ஹி பூதானாம் ச்ருதெள விஸ்தரசோ மயா ।
த்வத்த: கமல பத்ராக்ஷி மாஹாத்ம்யமபி சாவ்யயம் ॥ 2

கருத்துரை.

கமலக்கண்ணா! உன்றுடைய உ. பிர்களின் உற்பத்தி அழிவு இவற்றைக் குறித்தும், உமது முடிவற்ற மகிழ்ச்சைக் குறித்தும், விரிவாக என்னால் கேட்கப்பட்டது.

ஸ்: ஏவமே தத்யதாத்த த்வமாத்மானம் பரமேச்வர !
த்ரஷ்டுமிச்சாமி தே ரூபமைச்வரம் புருஷோத்தம ॥ 3

கருத்துரை:

பரமேஸ்வரா! உம்மைப்பற்றி நீர் பகர்ந்தது முற்றிலும் சரியே என்று நான் நம்புகிறேன் ஏ! புருஷோத்தமா உன்னுடைய ஈஸ்வர வடி வத்தினைக் காரை விரும்புகிறேன்.

ஸ்: மன்யஸேயதி தச்சக்யம் மயாத்ரஷ்டுமிதி ப்ரபோ !
யோகேச்வரதோ மேத்வம் தர்சயாத் மானமவ்யயம் ॥ 4

(கருத்துரை).

ப்ரதீ || 2 || உன் வாடு வினைக்காண்டாதற்கு எனக்கு இயறும் என்று

எண்ணுவீராயின் 'யே, கேஸ்வரா' உனது அழிவற்று உருவத்தினைக் காட்டி அருள்க.

ஸ்வ: பச்யமே பார்த்த ரூபாணிசத சோஅத ஸஹஸ்ரசலை ।
நானாவிதானி தில்யானி நானாவர்ணாக்ருதீனி ச ॥ 5

கருத்துரை:

அர்ஜ்ஞா! அநேகவிதமான தெய்வீகத்தன்மை வாய்ந்த பலவித நிறங்களும் வடிவங்களும் உடைய, எண்ணிக்கையற்ற என் உருவங்களைப் பார்.

ஸ்வ: பச்யாதித்யான் வஸன் ருத்ரானச்வினேன மருதஸ்ததா ।
பஹான்யத்ருஷ்ட பூர்வாணி பச்யாஸ்சர்யாணி பாந ॥ 6

கருத்துரை:

அர்ஜ்ஞா! சூரியர்களை, வசக்களையும், ருத்திரர்களையும் அச்வினி தேவதைகளையும் மருத்துக்களையும் பார். அவ்வாறே இதுவரை நீ கண்டிராத பல அதிசயங்களைப் பார்.

ஸ்வி: இலைவுகள்தம் ஜகத்க்ருத்ஸ்னம் பச்யாத்யஸ சராசரம் ।
மமதேஹே குடாசேகயச்சான்யத் த்ரஷ்டு மிச்சளி ॥ 7

கருத்துரை:

அர்ஜுனா, இவ்வண்டசராசரஸ்களனைத்தும் இன்னும் நீ
எவ்வெற்றைக் காரண விரும்புகிறாயோ அவை அனைத்தையும்
என் சரித்திலேயே (அவயவயயஸ்களாக) ஒன்று சேர்ந்திருப்பதாக
இப்போது காண்பாய்

ஸ்வி: நது மாம் சக்யஸே த்ரஷ்டு மனேனைவ ஸ்வச சுதாவதா ।
துவியம் ததாமி தே சகாவும் பச்ய மே யோகமைச்வரம் ॥ 8

கருத்துரை:

ஆனால் உனது இந்த ஊனக் கண்வொல் என்னை நீ
தானைவியலாது உனக்கு ஞானக் கண்ணை வழங்குகின்றேன்.
அதனால் எனது ஈசவர யோகத்தினைப் பார்

எல்: ஏவ முக்த்வா ததோ ராஜன் மஹாயோகேஸ்வரோ ஹரிஹரி ।
தங்சயா மாஸ பார்த்தாய பறம் ரூபணமச்வரம் ॥ 9

கருத்துரை:

ஸஞ்சயன் சொன்னார் - திரிதாட்டிர மஹாராஜ ! மஹா
யோகேஸ்வரனாகிய பூர்ணிருஷ்ண பரமாத்மா இங்குணம் உரைத்த
பின்பு பார்த்தனுக்குத் தம்மேலான ஈசுவர வடிவத்தினைக்
காட்டியருளினார்

எல்: அநேக வக்தநயன மநேகாத்புத தங்கனம் ।
அநேக திவ்யாபநனம் திவ்யாநே கோத யதாயுதம் ॥ 10

எல்: திவ்ய மாஸ்யாம்வந்தம் திவ்யகந்தானுலேபனம் ।
ஸர்வாஸ்சர்பமயம் தேவம் அனந்தம் விச்துதோ முகம் ॥ 11

கருத்துரை:

(அதன் பின்) அநேக முகங்கள் கண்கள் உடையது அவ்வடிவம்
பலவிதமான அதிசயக் காட்சிகள் கொண்டது தெய்வீக

ஆபரணங்கள் பல அணிந்தது. தெய்வீக ஆடியதங்கள் பல ஏந்தியது தில்வியமான மாலைகளும் ஆடைகளும் அணிந்தது, தில்விய கந்தம் பூசியது, பெரும் வியப்புட்டுவது, பிரகாசிப்பது, முடிவற்றது, எங்கும் முகமுடியதும் ஆனதன் விசுவரூபத்தினை பகவான் அர்ஜைனஞ்சுக்குக் காட்டினார்.

எவ்: திவி ஸாஸ ஸஹஸ்ரஸ்ய பவேத்யக பதுந்திதழா ।
யதி பாஹ்ர ஸத்ருசீஸா ஸ்யாத் பாஸஸ்தஸ்ய
மஹாத் மனஷம் ॥

12

குருத்துரை:

வானத்தில் ஆயிரம் சூரியர்களுடைய ஒளிமயமானது ஒருமித்து உதித்திருக்குமானால் அது அம்மகாத்மாவின் ஒளிக்கு ஒப்பாகும்

எவ்: தத்ரைகஸ்தம் ஜகத் க்ருதஸனம் ப்ரவிபத்தமனே கந்தா ।
அபச்சத் தேவதேவஸ்ய சரிரே பாஸ்தவஸ்ததா ॥

13

குருத்துரை:

அப்போது (கிருஷ்ணாவின் விஸ்வரூப தரிசனத்தின்போது)

பலவாறு பிரிந்துள்ள இவ்வுலகம் அனைத்தையும் பரம்பொருளின் உடலில் ஒன்றாகக் கூடி இருப்பதை பாணா வன் (அர்ச்சனன்) பார்த்தான்.

ஸ்வ: ததஹ ஸ வில்மயாவிஷ்டோ ஹ்ருஷ்ட ரோமா தனஞ்ஜயஹ ।
ப்ரணம்ய சிரஸா தேவம் க்ருதாஞ்ஜலிரபாழத ॥ 14

கருத்துரை:

அதன் பின் அர்ஜூனன் வியப்படைந்து, உரோமம் சிலிர்த்து, விசுவருபத்தினைத் தரித்த பகவானைத் தலையால் வணங்கிக் கைக்கைப்பிக் கூறுவானாயினான்.

ஸ்வ: பச்யாமி தேவான்ஸ்தவ தேவ தேஹே ஸர்வான் ஸத்தா புத
விசேஷஸங்கான் ।
ப்ரஹ்மான மீசம் கமலாஸனஸ்தம் ருதிஃஸ்வஸ ஸர்வானுஷ
கான்ஸ்ச திவ்யான் ॥ 15

கருத்துரை:

தேவர்! உன் அரித்தில் எல்லா தேவர்களையும், அவ்வாறே சராசரமனத்தும் உள்ள பிராணி கோடிகளின் சமூகங்களையும், கமலாசனத்தில் அமர்ந்திருக்கின்ற சிருஷ்டி கர்த்தாவான பிரம்ம தேவனையும், எல்லா ரிஷிகளையும், திச்வியமான சர்ப்பங்களையும் நான் பார்க்கிறேன்.

ஸ்: அநேக பாஹுதாரவக்தர நேத்ரம் பச்யாமி த்வாம் ஸர்வதோ
அனந்த ரூபம் ।
நாந்தம் ந மத்யம் ந புனஸ்தவாதிம் பச்யரமி விச்வேஷவா
விச்வரூப ॥ 16

கருத்துரை:

ஓ. வதிவுனைய உ. வதிவுனைய நாயகா! எண்ணிற்றந்த கைகள்-
வசிற்றுகள், முகங்கள், கண்கள் உடைய உமது அலகிலா
வாடுவங்களையும் நான் காண்கிறேன். உனது துவக்குத்தையோ,
ாத்திரயாபோ, மூடுவாபோ காண்கின்றோலில்லை.

ஸ்வ: கிரிடணம் கதினம் சக்ரினம் ச தேஷோ ராசிம் ஸர்வதோ
தீப்தி மந்தம் ।
பசயாமி த்வாம் துற்றிரிச்சியம் ஸமந்தாத் - தீப்தானலார்
கத்யுதி மப்ரமேயம் ॥ 17

கருத்துரை:

உ.ஞ்னன். எங்கும் கிரிடம் தரித்து, கதை தாங்கி, சக்கரம்
ஏந்தியவராய், எங்கும் வீசும் ஒளிப்பிழம்பாய்,
காண்பதற்கரியவராய், சடும் சூர்யாக்னியைப் போன்ற
ஒளியுடையவராய், அளவிடற்கரியவராய்ப் பார்க்கிறேன்.

ஸ்வ: த்வமசூட்டம் பாமம் வேதிதவ்யம் த்வமஸ்ய விச்வஸ்ய பாம்
நிதானம் ।
தவமவ்யயாறு சாச்வத தர்ம கோப்தா ஸநாதனஸ்த்வம்
புருஷோ மதோமே ॥ 18

கருத்துரை:

நீ அறியத்தக்க மிகவும் மேன்மை பொருந்திய அழிவற்ற
பாபிரம்மா. நீ இவ்வுலகமனைத்திற்கும் சிறந்த ஆதாரமானவன்.

நீ அழிவற்றவன். நிலையான தர்மஸ்களைக் காப்பவன், நீ புராண
புருஷன் என்பது என் கருத்து.

எஃ: அநாதி மத்யாந்த மனந்த வீர்ய மனந்த பாஹு-ம் சசிஸ-ர்ய
நேத்ரம் ।
பச்யாமி த்வாம் தீப்தஹு-தாச வக்த்ரம் ஸ்வதேஜஸா விச்வமிதம்
தபந்தம் ॥ 19

கருத்துரை:

ஆதி, நடு, முடிவு இல்லாதவராயும், எல்லையற்ற சக்தி
படைத்தவராகவும், என்னிறந்த கைகளையுடையவராகவும்,
சந்திர சூரியர்களைக் கண்களாகவுடையவரும், வெந்தமல் வாய்
படைத்தவரும், தமது தேஜஸினால் இவ்வுலகமனைத்தையும்
வீசுவதின்றையரகவும், துறைமுறைகளின்றேன்.

எஃ: த்யாவா ப்ரகுதிவ்யோரி துமத்தாம் ஹி வ்யாப்தம் த்வைய கேள
திசஸ்சஸர்வாஹ் ।
த்ருஷ்ட்வாத்புதம் ரூபமுக்ரம் தவேதம் லோகத்ரயம்
ப்ரவ்யதிதம் மஹாத்மன் ॥ 20

கருத்துரை:

மஹாத்மாவே! விண்ணுலகும், மண்ணுலகும் இடைவெளியும் எல்லா திக்குகளும் உன் ஒருவராலேயே வியாபிக்கப் பெற்றிருக்கின்றது அல்லவா! மேலும் பயங்கரமானதும், ஆச்சரியப்படத்தக்கதுமான உம் விசவருபத்தைக் கண்டு மூவுலகும் மிகுந்த பீதியடைந்துள்ளது.

ஸ்: அமீ ஹித்வாம் ஸ-ரஸங்கா விசந்தி கேளித் பீதாஹ் ப்ராஞ்ஜலி யோ க்ருணந்தி ।

ஸ்வஸ்தித்யக்த்வா மஹர்வினித்தவஸங்காஹ் ஸ்துவந்தி த்வாம் ஸ்துதிபி ஹ் புஷ்கலாபிஹி ॥ 21

கருத்துரை:

இத் தேவர் கூட்டங்கள் உன்னிடத்தே புகுகின்றன; ரீலர் அஞ்சி கைசைப்பிய வண்ணம் (உம்மை) துதிக்கின்றனர். மகரிவிகள், சித்தர் கூட்டத்தார் (உலகம்) வாழ்க என வாழ்த்தி நிறைபுகழ் தோத்திரங்களால் நின்னைப் போற்றிப் புகழ்கின்றனர்.

எல்: குந்தாதித்யா வஸவோ யேச ஸாத்யா விச்வே அச்வினேள
மருதுஸ்சோஷம்பாஸ்ச ।
சுந்தரவ யசூஷாஸ-ரளித்த ஸங்கா விசைந்தே தவாம் விச்வி
தாஸ்சை வஸர்வே ॥ 22

கருத்துரை:

ருத்திரர்கள், ஆதித்தியர், வசக்கள், சாத்தியர்கள்,
விசுவேதேவர்கள், அசவினி தேவர், மருத்துக்கள், ஊஷ்மபரி,
சுந்தரவர், யசூஷர், அசுரர், சித்தர் இவர்கள் கூடி வியப்படைந்து
உம்மையே பார்க்கின்றனர்.

எல்: குபம் மஹந்தோ பறு-வக்தர நேந்தம் மஹபாஹோ
பறுஹ-பாஹ-குபந்தம் ।
பறுஹ-தம் பறு-தன் டட்டாக ராலம் நகுஷ்டவா லோகந்த
ப்ரவ்யதிதாஸ்நதாஹம் ॥ 23

கருத்துரை:

நெடுந்தோனுடைய ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்! அநேகமுகங்கள், கண்கள்,
பல கைகள், துணை கள், பாதங்கள், பல வயிறுகள், பயங்ருத்தும்

பல வனளந்த பற்கள் உடைய உ மது பேருருவைக் கண்டு
உலகங்கள் நடுங்குகின்றன நானும் அவ்வாறே
நடுங்குகின்றேன்

எஃ: நபஹு ஸ்ப்ருசம் தீப்தமனேக வர்ணம் வ்யாத்தானனம்
தீப்தவிசால நேத்ரம் ।
த்ருஷ்ட்வா ஹித்வாம் ப்ரவ்யதிதாந்தராத்மா த்ருதிம் ந விந்தாமி
சமம் ச விஷ்ணோ ॥ 24

கருத்துரை
விஷ்ணுவே' வானளாவி பல நிறங்களுடன் பிரகாசிக்கின்ற,
திறந்திருக்கும் வாய்களையுடைய, ஜோலிக்கின்ற கனல் வீசும்
விசாலமான கண்களையுடைய மைக்க கண்டு மிக்க
பீதியுடை ந்து தெரியத்தையும், மனவுமைத்தியையும்
காண்கிறேனில்லை.

எஃ: தன்ஷ்ட்ரா கராலானிச தே முகானி த்ருஷ்ட்வைவ காலானவ
ஸன்னிபானி ।
திசோ ந ஜானே நலபேச சமம் ப்ரளீத தேவச ஜஸ்நிவாஸ ॥ 25

கந்ததுரை:

அச்சமுட்டும் கோரப் பற்கஞ்சன் சூடிய, பிரளை கால அக்னிக்கு
ழப்பான உம்முடைய முகங்களைப் பார்த்து திசைகள்
தெரியவில்லை, அமைதியும் அடைந்திலேன் தேவதேவா!
வையகத்திற்கு இருப்பிடமானவனே அருள் புரிக!

ஸ்: அமிசத்வாம் த்ருதாஷ்டரஸ்ய புத்ராஹ் ஸர்வே
ஸ்தைவாவனிபால ஸங்கைஹ |
பீஷ்டமோத்ரோனஹ ஸதபுத்ரஸ்த தாஸள
ஸஹாஸ்மதீனாயரபி யோத முக்யைஹ || 26

ஸ்: வக்த்ராணி தே த்ரவமாணா விசந்தி தன்ஷ்ட்ராகஷாலாணி
பயான காணி |
கேசித்விலக்ணா தசனாந்தரேஷ் ஸந்த்ருச யந்தே குர்ணி
கைருத்த மாங்கைஹ || 27

கந்ததுரை:

திரித்ராஷ்டிராவின் துமாரர்க்களைவாழும், பீஷ்மர், துரோஸர்,
கார்வான் இரெக்காநூர், அராக்கள் குழாம் அனைத்தும், அவ்வாழை

நம் சேனையில் உள்ள சேனைத் தலைவர்களும், உன்னைப் பறபரப்புடன் சேர்கின்றவர்களாய், கோரப் பற்கடைடன் பயங்கரமாக உள்ள உன் வாயில் பிரவேசிக்கின்றனர். அவர்களில் சிலர் உன் பல்லிடுக்குகளில் சிக்கிக் கொண்டவராய்ப் பொடி பட்ட தலைகளுடன் காணப்படுகிறார்கள்.

எ: யந்தா நதீஸாம் பறுவோ அம்புவோது ஸமுத்ரமே
வாபிமுகாத்ர வந்தி ।
நந்தா தவாமி நாலோக விரா விசந்தி வக்த்ராண்ய
பிவிழ்வலந்தி ॥ 28

கருத்துரை:

எவ்வாறு பலவிதமான நதிகளும் பெருக்கெடுத்து கடலை நேர்க்கிப் பாய்கின்றனவோ, அவ்வாறே இந்நரக்லோக வீரர்களனைவரும், ஒளிவிடுகின்ற உன் வாய்க்காள் புகுகின்றனர்.

ஸ்வ: யதா ப்ரதீப்தம் ஜ்வலனம் பதங்கா விசந்தி நாசாய ஸம்குத்த
வேகாஹ் ।

ததைவ நாசாய விசந்தி லோகால் தவாபி வக்தராணி ஸம்குத்த
வேகாஹ் ॥ 29

கருத்துரை

ாவ்வாறு வி'டிற் பூச்சிகள் நாசமடைவதற்கு வெந்தழிலில்
விரைந்து விழ்கின்றனவோ, அவ்வாறே இவ்வுலக மக்களும்
நாசமடைவதற்கே உமது வாய்களுள் விரைவாக
பிரவேசிக்கின்றனர்

ஸ்வ: லேலிஹ்ரயஸே க்ரஸமான ஹ ஸமந்தால் லோகான் ஸமக்ரான்
வதனைர் ஜ்வலத்பிழநி ।

தேஜோ பிராபூர்ய ஜகத்ஸமக்ரம் பாஸஸ்த வோக்ராஹ் ப்ரதபந்தி
விஷ்ணோ ॥ 30

கருத்துரை

விஷ்ணுவே' ராமின்ற உம்முடை ய வாய்கள் மக்கள்
அணாவாராயர் உ கணத்தையும் விழு ஸ்கி நுசி பார்க்கின்றநுடி.

உமது பயங்கரமான சுடர்கள் ஜகம் முழுவதையும்
வெம்மையான கதிர்களால் எங்கும் வியாபித்துச் சுடுகின்றன.

ஸ்த: ஆக்யாஹி மே கோ பவானுக்ருபோ நமோஅஸ்துதே தே
தேவவர ப்ரஸீத |
விக்ஞாது மிச்சாமி பவந்த மாத்யம் நஹி ப்ரஜானாமி தவ
ப்ரவ்ருத்திம் || 31

கருத்துரை:

மிகவும் அச்சமுட்டும் வகையில் திகழும் தாங்கள் யார் என்று
எனக்குக் கூறுங்கள். உம்மைத் தொழுகின்றேன். தேவர்களின்
தலைவனே! எனக்கு அருள் புரியுங்கள். எல்லாவற்றிற்கும்
ஆதியான உங்களை அறிய ஆவலாக உள்ளேன். ஏனென்றால்
உங்கள் செயல்களை என்னால் புரிந்துக் கொள்ள
முடியவில்லை.

ஸ்: காலோ அஸ்மி லோகஷஷயக்ருத் ப்ரவ்ருத்தோ லோகான்
ஸமாஹர்து மிஹு ப்ரவ்ருத்தஹு ।
ருதே அபி தவாம் ந பவிஷ்யந்தி ஸர்வே யே அவஸ்திதாஹ்
ப்ரத்யனிகேஷா யோதாஹ் ॥ 32

கருத்துரை:

நான் உ_லகங்களை அழிக்கவல்ல காலம். நான் உ_யிர்களை அழிப்பதற்காக உ_லகில் தோன்றியுள்ளேன். நீ போரினின்று பின் வாங்கினாலும் எதிரிகள் பக்கலிலுள்ள சேனை வீரர்கள் வாழுமாட்டார்கள் (மரணமடைதல் தின்ணைம்).

ஸ்: தஸ்மாத் தவமுத்திஷ்ட யதோ ஸபஸ்வ ஜித்வா சத்ருன் புங்கஷம்
ராஜ்யம் ஸம்ருத்தம் ।
மனைவைதே நிஹுதாஹ் பூர்வமேவ நிமத்தமாத்ரம் பவ ஸ்வய
ஸாசின் ॥ 33

கருத்துரை:

ஆகையால் நீ எழுந்தி ந எதிரிகளை சிவான்று புகழைப்

பெறுவாயாக! முழுமையான (எதிரிகளற்ற) இராஜ்யத்தினை அனுபவிப்பாயாக! இவர்களனைவரும் இதற்கு முன்பே என்னால் கொல்லப்பட்டிருக் கிறார்கள். எனவே அர்ஜுனா! நீ நிமித்த காரணமாக மட்டும் இருப்பாயாக.

ஸ்: துரோணம் சபீஷ்மம் சஜயத்ருதம் ச கர்ணம் ததான்யானபி யோத
விரான் ।
மயா ஹதான் ஸ்த்வம் ஜஹ்நிமா வ்யதிஷ்டா யுத்யஸ்வ
ஜேதாளவிருணே ஸபத்னான் ॥ 34

கந்த்துரை:

என்னால் (இதற்கு முன்பே) கொல்லப்பட்ட துரோணரை, பிஷ்மரை, கர்ணனை, ஜயத்ரதனை, அவ்வாறே இதர யுத்த வீரர்களையும் நீ கொல்வாயாக! பயப்படாதே! யுத்தம் செய்க! எதிரிகளை வெல்வாயாக.

ஸ்வ: ஏதச் ச்ருத்வா வசனம் கேசவஸ்ய க்ருதாஞ்ஜலிர் வேபமானஹ
கீர்தி ।
நமஸ்க்ருத்வா பூய ஏவாஹ க்ருஷ்ணம் ஜகத்கதம் பிதுபிதுஹ
ப்ரணம்ய ॥ 35

கருத்துரை:

ஸஞ்சயன் சொன்னான் - அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ண மூர்த்தியின் இவ்வாக்கியங்களைக் கேட்டு நடுநடுங்கியவனாய் கரம் கூப்பி கிருஷ்ணரை வணக்கி மிகவும் அஞ்சியவனாய் வாய்குளறி திரும்பவும் இவ்வாறு கறினான்.

ஸ்வ: ஸ்தானே ஹ்ருஷ்டீகே தவ ப்ரகீர்த்யா ஜகத் ப்ரஹ்ருஷ்யத்
யனுஷ்யதோ ।
ரசங்காம்லி பீதானி திசோத்ரவந்தி ஸர்வே நமஸ்யந்தி ச எவித்த
ஸங்காஹ் ॥ 36

கருத்துரை:

அர்ஜுனன் சொன்னான் - ஸ்ரீ கிருஷ்ணரா உமது நாமத்தை

உச்சரிப்பதாலும், உன் மகிழ்வையை நன்று புகழ்வதாலும் உலகம் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடை கிறது மிக்க ஆண்ந்தத்தையடைகிறது உன்னைக் கண்டு அரக்கர்கள் பயமடை ந்து ஏடுகின்றனர். சித்தர்கள் குழாமெல்லாம் உம்மைத் தொடு கின்றன. இவையனைத்தும் நின்து மகிழ்வைக்கு ஏற்றதேயாகும்.

ஸ்: கஸ்மாக்ஸ தேந நமேரன் மஹாத்மன் கரியலே ப்ரஹ்மணோ
அப்யாதி கஸ்தரே ।
அனந்த தேவேச ஜகந்திவாஸ த்வ மகஷரம் ஸத ஸத்தத்பரம்
யத் ॥ 37

கருத்துரை:

மஹாத்மாவே! அந்தமில்லாதவரே! தேவ தேவா! ஜகந்திவாஸ! ஸத், அஸத் இரண்டிற்கும் அப்பாற்பட்ட அழிவற்ற பரபிரம்மமாக நியேயுள்ளாய். பிரம்மதேவனுக்கும் ஆதிகாரணன் நியே யாதலால் உன்னை மேலோர் ஏன் வணக்க மாட்டார்கள்? (அவர்களின் வணக்கத்திற்கு நி ஏற்றவனே என்பது பொருள்).

ஸ்வமாதி தேவஹ புருஷஹ புராண ஸ்த்வமஸ்ய விச்வஸ்ய
பறம் நிதானம் ।
வேத்தாளி வேந்யம் ச பரம் சதாம தவயா தநம் விச்வ
மன்றத ரூப ॥ 38

ர.ருத்துரை:

எய்யனிறந்த வடிவடைய பூர்ணா! நி ஆதிதேவன்,
பழமைக்கும் பழமையான புருஷன், இவ்வுலகிற்கு மிகச் சிறந்த
அதாரமுமாகவும், எல்லாம் அறிந்தவனாகவும், அறியப்படும்
பொஞ்சாகவும், மிகவும் மேன்மையான நிலையாகவும் நி
இருக்கிறாய். உன்னால்தான் இவ்வுலகமன்றத்தும்
வியாபிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஸ்வாயுர்யமோ அக்னிர் வருணஹ சாங்கஹ ப்ரஜாபதி ஸ்தவம்
ப்ரபிதா மஹஸ்ச ।
நமோ நமஸ்தே அஸ்து ஸஹஸ்ரக்ருதவஹ புணஸ்ச பூயோதுபி
நமோ நமஸ்தே ॥ 39

கருத்துரை:

வாயு, யமன், அக்னி, வருணன், சந்திரன், பிரஜாபதி, பிரஜாபதியின் தந்தை ஆகிய எல்லாம் ஆனவராக நீர் இருக்கிறீர். உமக்குப் பன்முறை நமஸ்காரம். ஆயிரம் முறையும் அதற்கு மேலும் நமஸ்காரம்.

ஸ்: நமஹ புரஸ்தாதத ப்ருஷ்ட தஸ்தே நமோதுஸ்து தே ஸர்வத
எவ ஸர்வி ।

**அனந்த வீர்யாமித விக்ரமஸ்தவம் ஸர்வம் ஸமரப்ளோவி
ததோ அளிஸர்வஹ ॥ 40**

கருத்துரை:

எல்லாமானவரே! கிருஷ்ண! உமக்கு முன்னும், பின்னும், எல்லாப் பக்கங்களிலும் நமஸ்காரம், அளவற்ற வீரியத்தையும் எண்ணிறந்த பராக்கிரமத்தையும் உடைய நீர் அனைத்திலும் எங்கும் நன்கு வியாபித்திருக்கிறீர். ஆதலால் நீரே யாவுமாய் இருக்கிறீர்.

என: ஸ்கேதி மத்வா ப்ரஸபம் யதுக்தம் ஹே கிருஷ்ண ஹே யாதவ
ஹே ஸ்கேதி ।

அஜானதா மஹிமானம் தவேதம் மயா ப்ரமாதாத்
ப்ரணயன வாபி ॥ 41

என: யச்சாவ ஹாஸார்த்த மஸத் க்ருதோ அளி விஹாரச்யாஸன
போஜ்ஞெஷ்டாஹு ।

ஏகோ அதவரப்யச்யத தத்' ஸமக்ஷம் தத்க்ஷமாமயே
த்வாமஹப்ரமேயம் ॥ 42

கருத்துரை.

அழிவற்ற கிருஷ்ணா' உமது இம்மகினமையை உணர்த நான்
தறவாக, நெருக்கத்தினால், தோழனாகக் கருதி 'ஓ கிருஷ்ணா' எ
யாதவர, ஏ தோழா' என்று 'அல்ட' சியமாகப் பணிஷின்றி எது
பகரப்பட்டதோ. மேலும் விளையாடிய போதும், படுத்திருந்த
போதும், அமர்ந்திருந்த போதும், ஒன்றாவருந்துகையிலும்,
தனித்தோ பிறர் எதிரிலோ இருந்த போதும், ஏனாமாக என்றங்களும்
பரிசுக்கப்பா' என்றோ அதையெல்லாம் அன்பிலோய் மன்னிக்க
வேண்டுகிறேன்.

ஸ்வி பிதாளி லோகஸ்ய சராசரஸ்ய த்வமஸ்ய பூஜ்யஸ்ச
குருகிரிபாக ।

நத்வத் ஸமோ அஸ்த்யப் யதிகாற குதோ
அன்யோ லோகத்ரயே அப்யப்தநி மப்பாவ ॥ 43

கருத்துரை

ஏடு இகைனயற்ற பெருமை உடை யவரே! நகரும், நகரா
உயிர்கள் வாழும் இந்த உலகத்திற்குத் தந்தை நீங்கள்
வணக்குவதற்கும், குருவுக்கும் குருவாகவும் அமைந்தவர்
தாங்கள் மூவுலகத்தில் உங்களுக்குச் சமமானவர்களோ,
மிக்கவர்களோ யார் உள்ளிங்கு? (யாரும் இல்லை)

ஸ்வி தஸ்மாத் ப்ரணம்ய ப்ரணீதாய காயம் ப்ரஸாதயே த்வாமஹுமிச
மிட்சம் ।

பிதேவ புத்ரஸ்ய ஸகேவஸ்க்யாஹ் பரியா யார் ஹுவி
தேவஸௌம் ॥ 44

கருத்துரை.

ஆதலால் தேவதேவா! சரித்தினை பூமியின் மீது சாஷ்ட ராக்மாக

வைத்து வணங்கி, போற்றத்தக்க ஈசனான உம்மை அருள்புரிய வேண்டுகின்றேன் தேவா! தனயனிடத்துத் தந்தை போன்றும், தோழனிடத்துத் தோழனைப் போன்றும், காதலியிடத்துக் காதலனைப் போன்றும் எனது பிழைகளை மன்னித்து அருள்வாயாக!

என: அத்ருஷ்டபூர்வம் ஹ்ருஷ்டதோ அஸ்மி த்ருஷ்டவா பயேன
சப்ரவ்யதிதம் மனோமே ।
ததேவ மே தர்சய தேவரூபம் ப்ரளைத் தேவேச
ஜகந்திவாஸ ॥ 45

கருத்துரை

இதுவரை எப்போதும் காணாத விகுவருபத்தினைக் கண்டு ஆனந்தமாய ந்தேன் ஆயின் பயத்தினால் என் மனம் நடுங்குகிறது எனவே தேவா! முன்பிழுந்த (அழகிய) உ. நுவினைக் காட்டுக! தேவா தேவா ஜகத்துக்கெல்லாம் தீருப்பிரி மானவரேன அருள்புரிவிராக!

எல்: கிரிடனம் கதினம் சக்ரஹஸ்த மிச்சாயித்வாம் த்ரஷ்டு
மஹம் ததைவ |
தேனெவ ருபேண சதுர்புஜேன ஸஹஸ்ர பாஹோ பவ
விச்வமூர்த்தே || 46

கருத்துரை:

நான் உங்களை முன்பு போலவே மகுடமும், கதையும், கையில் சக்கரமும் கொண்டவராகவே காண விரும்புகின்றேன். ஆயிரம் கைகளையுடைய உலகநாதனே! நான்கு திருக்கைகளுடன் சூடிய உருவத்தையே காட்டியருள்விராக.

எல்: மயா ப்ரஸன்னேன தவார்ஜூ-னேதம் ரூபம் பறம் தர்சித்மாதம்
யோகாத் |
தேஜோமயம் விச்வ மனந்த மாத்யம் யன்மே தவதன்யேன
நத்ருஷ்ட பூர்வம் || 47

கருத்துரை:

அர்ஜூனா! ஒளி பொருந்தியதும், தில்வுலக வடிவானதும்,
முடிவற்றதும், முழுமுதலானதும், உன்னைத் தவிர

வேறொருவரால் இதுவரை எவரும் பார்க்காததும், ஆன இந்த மேலான விஸ்வரூபமானது, அருள் மிகுந்த என்னுடைய யோக சக்தியினால் உனக்குக் காண்பிக்கப்பட்டது

ஸ்: ந வேத யக்ஞாத்ய யனை நதானைர் நசக்ரியாபிர் ந தபோ
பிருக்கரஹ்ற் ।
எவம் ரூபஹ சக்ய அஹம் ந்ருலோகே த்ரஷ்டும் த்வதஞ்யேன
குருப்டவீர் ॥ 48

கருத்துரை

குருகுலத்துப் பெருவீரா மனிதவுலகில் உன்னன்த் தவிர வேறுயாராலும், வேதம் ஒதி அறிவதாலும், யக்ஞத்தாலும் தானக்களாலும், கிரியைகளாலும், உக்கிரத் தவங்களாலும் நான் இவ்வடிவத்துடன் காரைக்கடியவன் அல்லன்

ஸ்: மாதே வ்யதா மா ச விழுட பாவோ த்ருஷ்ட்வா ரூபம் கோ
மீத்ருங்மேதம் ।
வ்யபேத பீஹி பர்தமணாஹ்ற் புனஸ்த்வம் ததவே மேருபமீதம்
ப்ரபசய ॥ 49

கருத்துரை:

இத்தகைய பயங்கரமான என் விசுவருபத்தினைக் கண்டு நீ பயமோ, மனக்கலக்கமோ அடைய வேண்டாம். நீ பயம் நீங்கியவனாய், மன மகிழ்ச்சியுடன் எனது பழைய வடிவத்தினை மறுபடியும் நன்கு காண்பாயாக.

ஸ் தித்யர்ஜ்ஞம் வாஸ-தே வஸ்த தோக்தவா ஸ்வகம்ருபம்
தர்சயாமாஸ பூயஹ |
ஆச்வரஸயாமாஸ ச பித மேனம் பூத்வா புனஹ சௌம்ய வபுர்
மஹாத்மா || 50

கருத்துரை:

ஸஞ்சயன் சொன்னார் - (ஏ திரிதராஷ்ட்டிர மஹாராஜா) இவ்வாறாக ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ஜ்ஞனாக்குச் சொல்லி, அவ்வாறே தன் பழைய வடிவத்தை மறுபடியும் காட்டினார். மஹாத்மாவான அந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மறுபடியும் தன் அழகிய வடிவினைத் தரித்துப் பயந்தவனான அர்ஜ்ஞனைத் தேற்றினார்

ஸ்வ: த்ருஷ்ட வேதம் மானுஷம் ரூபம் தவ ஸௌம்யம் ஜநார்தன |
இதானீ மஸ்மி ஸம்வருத்தலூ ஸகேதாஹ
ப்ரக்ருதிம் கதலூ || 51

கருத்துரை

கிருஷ்ணா' உ ன்றுடைய அமைதியான இந்த மானுட
வடிவத்தைக் கண்டு இப்போது மனத் தெளிவடைந்தேன். மேலும்
என் இயல்லபைப் பெற்றேன்

ஸ்வ: ஸாதுர்தர்சமிதம் ரூபம் த்ருஷ்டவானளி யன்மம் |
தேவா அப்யஸ்ய ரூபஸ்ய நித்யம் தர்சன
காங்கிரினாஹ || 52

கருத்துரை

என்று எந்த நாட்தினை நி இப்போது பார்த்தாயோ அது மிகவும்
அரியது. காணக் கிடைக்காதது தேவர்கள் கூ।
அவ்விடுவத்தினை எப்போதும் நரிசிப்புதற்கு விரும்புகிறார்கள்

எ: நாஹும் வேதார்ந் தபஸா ந தானேன ந சேஜ்யயா ।
ச்ய ஏவம் விதோ தஷ்டும் த்ருஷ்டவானளி மாம்யதா ॥ 53

கருத்துரை:

நீ என்னை எந்த உருவில் பார்த்தாயோ, அவ்வுருவத்தினை, வேத அதியயனம் செய்வதாலோ, தவத்தினாலோ, தானங்களினாலோ யக்ஞங்களினாலோ பார்ப்பதற்கு இயலாது.

எ: பக்ஷா தவன்யை சக்யஹ அஹமேவம் விதோ அர்ஜன ।
ஞாதும் தஷ்டும் சுத்வேன ப்ரவேஷ்டும் ச பாந்தப ॥ 54

கருத்துரை:

எதிரிகளை வாட்டுபவனே! அர்ஜனா! இவ்விதமான உருவத்தினை யுடைய என்னை இடைவிடாத மாறாத பக்தியினால் மாத்திரமே உள்ளபடி அறிவதற்கும், காண்பதற்கும், அடைவதற்கும் கூடியவனாக இருக்கின்றேன்.

ஸ்வ: மத்கர்மக்ஞன் மத்பரமோ மத்பக்தவூ ஸங்க வர்ஜிதவூ ।
நிர்னாவரவூ ஸர்வபூதேஷ யஹஸமாமேதி பாண்டவ ॥ 55

, கருத்துரை.

அர்ஜுனா! எவன் எனக்காகவே கர்மம் செய்வனும், என்னையே குறியாகக் கொண்டு நம்பியிருப்பவனும், என்னிடத்தையே பக்தி பண்ணுபவனும், பற்றற்றவனும், எல்லா உயிர்களிடத்து வெறுப்பற்றவனும் ஆக இருக்கின்றானோ அவன் என்னை அடைகிறான்.

பன்னிரண்டாம் அத்தியாயம்
பக்தியோகம்

ஸ்வ: ஏவும் ஸதத யுக்தா யே பக்தாஸ்த்வாம் பர்யுபாஸதே ।
யே சாப்யசஷா மவ்யக்தம் தேஷாம் கே யோக
வித்தமாஹ ॥ 1

கருத்துரை:

இவ்வாறு எப்போதும் உன்னிடத்தே மனதை இருத்தி எந்த பக்தர்கள் உன்னை உபாசிக்கிறார்களோ, மற்றும் எவர் இந்திரியங்களுக்கு எட்டாத அழிவற்ற பரபிம்மத்தை தியானிக்கிறார்களோ, ஆகிய இவர்களுள் யோகத்தை நன்கு அறிந்தவர்கள் யார்?

ஸ்வ: மய்யாவேச்ய மனோ யேமாம்நித்ய யுக்தா உபாஸதே! ।
சர்த்தயா பறயோபோஸதே மே யுக்ததமா மதாஹ!! ॥ 2

கருத்துரை:

என்னிடத்தே மனதை நிலைநிறுத்தி யோகத்தில் நிலைத்தவராய்

மிகுந்த அக்கறையுடன் யார் என்னை உபாசிக்கிறார்களோ அவர்கள் யோகத்தில் மேம்பட்டவர்கள் என்பது என் கருத்து.

- எல்: யே த வசஷி ம நிர்தேசிய மவ்யக்தம் பர் யுபாஸதே ।
ஸர்வத்ரகம சிந்த்யம் ச சுடிட ஸ்தமஸலம் த்ருவம் ॥ 3
- எல்: ஸன்னியம் யேந்திரிய க்ராமம் ஸர்வத்ர ஸமபுத்தயஹ ।
தேப் ராப்னுவந்தி மாமேவ ஸர்வபூத ஹிதே தாஹ ॥ 4

கருத்துரை:

எவ்வராகுவர் இந்திரியங்களை அடக்கித் தன் கட்டுக்குள் வைத்து, எப்போதும் சமபுத்தியுடையவர்களாய், அனைத்து உயிர்களின் நன்மையில் நாட்டுமுடையவர்களாய், சொல்லுக்கட ஸ்காததும், இந்திரியங்களுக்குப் புலனாகாததும், மனதிற்கு எட்டாததும், எங்கும் நிறைந்ததும், மாறாததும், சலனமற்றதும், நிலைத்ததும், அழியாததும் ஆகிய பிரம்மத்தை நன்கு உபாசிக்கிறார்களோ அவர்கள் என்னையே வந்தடைகிறார்கள்.

ஸ்வ: கலேசோ அதி கதாஸ் தேவூமவ்யக் தாஸக்த சேதஸாம் ।
அவ்யக்தா ஹி கதிர்துக்கம் தேஹ வத்பிர வாப்யதே ॥ 5

கருத்துரை:

நிர்க்குண பிரம்மத்தை அடைய வேண்டுமென்ற சித்தமுடைய வர்களுக்கு சகுணோபசர்களை விட முயற்சி அதிகம் தேவைப் படுகிறது. ஏனெனில், நிர்க்குண உபாசனை வழியில் உடலுணர்ச்சி உடையவர்க்கு பிரம்ம நிஷ்டை மிகவும் அரிதாகவே வெளிப் படுகிறது.

ஸ்வ: யேது ஸர்வாணி கர்மாணி மயி ஸம்ண்யஸ்ய மத்பராஹ் ।
அண்ணயேனவ யோகேன மாம் தயாயந்த உபாஸதே ॥ 6

ஸ்வ: தேவூமஹம் ஸமுத்தர்தா ம்ருத்யுஸம்சார ஸாக்ராத் ।
பவாமி நசிராத் பார்த்த மய்யா வேசித சேதஸாம் ॥ 7

கருத்துரை:

அர்ஜுனா! எவர் அனைத்து கர்மங்களையும் என்னிடத்தில்

அர்ப்பணித்து. என்னையே மேலான கதியாக என்னி, வேறுதலிலும் நாட்டம் இல்லாதவனாய் என்னையேதியானித்து உபாசிக்கிறார்களோ, அவர்களை மரணம் எனும் சம்சார சாகரத்தினின்றும் விரைவில் கரையேற்றுகிறேன்.

ஸ்வ: மய்யேவ மன ஆதூத்ஸ்வ மயிபுத்திம் நிவேசய |
நிவளிவற்யளி மய்யேவ அத ஊர்த்வம் நலம் சய || 8

கருத்துரை:

என்னிடத்தேயே மனதை வைத்து, என்னிடத்தேயே புத்தியைச் செலுத்துக. பின்பு என்னிடத்தேயே வசிப்பாய் என்பதில் ஜயமில்லை.

ஸ்வ: அத சித்தம் ஸமாதாதும் நசக்னோவி மயி ஸ்திரம் |
அப்யாஸ யோகேன ததோ மாமிச்சாப்தும் தனஞ்ஜய || 9

கருத்துரை.

அர்ஜு "னா" சித்தத்தை எங்ரால் உறுதியாக வைத்தல்

இயலாவிடி, அப்யாச யோகத்தால் என்னை அடைய முயற்சி செய். (பயிற்சியால் அந்நிலையையடைய எவ்வாறேனும் முயற்சி செய்தல் வேண்டும் என்பது கருத்து).

எவ்: அப்யாஸே அப்ய ஸமர்த்தே அளிமத்கர்ம பரமோ பவ |
மதர்த்தமபி கர்மாணி குர்வன் எத்தி மவாப்ஸ்யனி || 10

கருத்துரை:

அப்பியாசத்தில் உனக்கு வல்லமையில்லையாயின், என் பொருட்டுக் கர்மம் செய்வதைக் குறிக்கோளாகக் கொள். எனக்காக கர்மம் செய்வதாலும் நீ சித்தியடைவாய்.

எவ்: அதை ததப்ய சக்தோ அளி கர்தும் மத்யோக மாச்சிதழ |
ஸர்வகர்ம பலத் த்யாகம் ததஹ்குரு யதாத்மவான் || 11

கருத்துரை:

அதன்பின், ஒரு நிலைப்பட்ட மனத்துடன் என்னைக் குறித்த

யோகம் செய்வதற்கும் இயலாதவனாய் இருப்பின், தன்னடக்கம்
பயின்று, கர்ம பலன் முழுவதையும் துறந்த விடுவாயாக!

ஸ்வே ஹி ஞான மப்யா ஸாத் ஞானாத் தயானம்
விசிஷ்யதே ।
தயானாத் கர்ம பலத்யரக ஸ்தியாகாச் சாந்திரா னந்தரம் ॥ 12

கருத்துரை:

விவேகமற்ற அப்யாசத்தை விட ஞானம் சிறந்தது. ஞானத்திலும்
தியானம் சிறந்தது. தியானத்திலும் (தியான காலத்தில் மட்டுமே
மனத்தைக் கட்டுப்படுத்தவல்லதாகையால்) கர்ம பலத் தியாகம்
சிறந்தது. கர்மபலத் தியாகத்தினின்றும் விரைவில் சாந்திக்
கிடைக்கின்றது.

ஸ்வே வேஷ்டா ஸர்வபூதானாம் மைத்ரஹ கருண ஏவச ।
நிர்மமோ நிரஹங் காரஹ ஸமதுக்கஹ ஸகஹ சஷமி ॥ 13

ஸ்: ஸந்துஷ்டவு ஸததம் யோகீய தாத்மா த்ருட நில்சயவு
மய்யார்பித மனோ புத்திரயோ மத்பக்தவு ஸமே பரியவு ॥ 14

கருத்துரை:

எல்லா உயிர்களிடத்தும் வெறுப்பின்றி நட்பும் கருணையும் உடையவனாய், மமகாரம் அகங்காரம் இவையற்று, இன்ப துன்பங்களைச் சமமாய்க் கருதி, பொறுமையுடனும், எப்போதும் மகிழ்ச்சியுடனும், யோகியாய், தன்னடக்கம் உடையவனாய் திடநிச்சயமுள்ளவனாய், என்னிடத்து அர்ப்பிக்கப்பட்ட மனம் புத்தியுடையவனாய் யார் என் பக்தனாகிறானோ அவன் எனக்குப் பிரியமானவன்.

ஸ்: யஸ்மான்னோத் விஜுதே லோகோ லோகான்னோத் விஜுதே
சயவு ॥
ஓஹர்ஷாமர்ஷி யோத்வேனாகர் முக்தோயவு ஸ ச மே
பரியவு ॥ 15

கருத்துரை:

எவரால் இவ்வுலகம் துன்பப்படுவதில்லையோ, இவ்வுலகத்தால் எவன் இடர்ப்படுவதில்லையோ, எவனொருவன், மகிழ்ச்சி, வெறுப்பு, பயம், மனக்கலக்கம் முதலானவற்றிலிருந்து விடுபட்டவனோ அவனே எனக்குப் பிரியமானவன்.

ஸ்தலம்: அனபே கூடலூர் சுசிர்தசாலை உதாளீனோ கதவ்யதலை |
ஸர்வாந்தம் பரித்தயாகி யோமத் பக்தலூர் ஸமே

ப்ரியங்கு || 16

கருத்துரை:

கோரிக்கையற்றவனாய், உள்ளும் புறமும் தூயவனாய்த் திறமையுடையவனாய், ஓரம் சாராதவனாய், நடுநிலையோடிருப் பவனாய், பயம் துக்கம் இல்லாதவனாய், காமிய கர்மஸ்களைத் துறந்தவனாய் என்னிடத்துப் பக்தியுடையவனர்ய் எவன் இருக்கிறானோ அவன் எனக்கினியவனாகிறான்.

ஸ்வ: யோ ந ஹ்ருஷ்யதி நத்வேஷ்டி நசோசதி ந காங்கஷதி ।
சுபாகுப பரித்தியாகீ பக்திமான்யஹ ஸமே பரியஹ் ॥ 17

கருத்துரை:

எவ்னொருவன் மகிழ்தலும், வெறுத்தலும், துண்புறுதலும்,
அவாவுமின்றி நன்மை தீமைகளைத் துறக்கிறானோ அத்தகைய
பக்தனே எனக்குப் பிரியமானவனாகிறான்.

ஸ்வ: ஸமஹ்-கத்சுளா ச மித்ரே சுதா மாணாபமானியோ ।
சிதோஷ்ஜ ஸக துக்கேஷ் ஸமஹ ஸங்க
விவர்ஜிதஹ ॥ 18

ஸ்வ: துல்ய நிந்தாஸ்துதிர் மெனன் ஸந்துஷ்டோயேன கேன்சித் ।
அநிகேதஹ் ஸதிர மதிர்பக்திமான் மே பரியோ நரஹ ॥ 19

கருத்துரை:

பகைவனிடத்தும், நன்பனிடத்தும், மான, அவமானங்களிலும்,

தட்ப வெப்ப நிலைகளிலும், இன்ப துன்பங்களிலும் சமமாக இருப்பவனும், எதன் மீதும் பற்றில்லாதவனும், பிறர் இகழ்ச்சியையும், புகழ்ச்சியையும் ஒன்றாகக் கருதும் மௌனியும், கிடைத்தத்தில் திருப்தியடைபவனும் இருக்க இடம் தேடாதவனும், உறுதியான உள்ளமுடையவனுமாகிய பக்தனே எனக்கு உகந்தவனாகிறான்.

ஸ்வ: யேது தர்ம்யங்குதமிதம் யதோக்தம் பர்யுபாஸதே ।
சுந்தரதானை மத்பஶமா பக்தாஸ் தேஅந்வ மே பரியாஹ் ॥ 20

கருத்துரை:

எவ்ரோருவர் சிரத்தையுடன், என்னையே மேலான கதியாகக் கொண்டு, அமிர்தரூபமான (மோட்ச சாதனமான) தர்மத்தை, சொல்லப்பட்ட முறையில் கடைபிடிக்கிறார்களோ அத்தகைய பக்தர்கள் எனக்கு மிகவும் இனியவர்கள்.

பதிமுன்றாம் அத்தீயாயம்
கேஷத்ர கேஷத்ரக்ஞ விபாக யோகம்

என: பரக்ருதிம் புருஷம் சைவ கேஷத்ரம் கேஷத்ரக்ஞ மேவச | 1
ஏதத் வேதி துமிச்சாமி ஞானம் ஞேயம்ச கைவ || 1

கருத்துரை:

கிருஷ்ணா! பிரகிருதி, புருஷன், கேஷத்ரம், கேஷரத்ரக்ஞன்.
ஞானம், ஞேயம் ஆகிய இவைகளை அறிந்து கொள்ள நான்
விரும்புகிறேன்,

என: இதம் சரிம் கௌந்தேய கேஷத்ரமித்யபித்யதே |
ஏதத்யோ வேத்திதம் ப்ராஹ்ம கேஷத்ரக்ஞ
இதி தத்விதஹ || 2

கருத்துரை:

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னார் - குந்திதேவியின் மைந்தனான ஒ

அர்ஜூனா! இந்த சரிதே சேஷத்ரம் எனப்படுகிறது அதனை அறிபவன் சேஷத்ரக்ஞன் என்று சேஷத்ர சேஷத்ரக்ஞனை அறிந்தவர்கள் கொல்வர்.

- என்: சேஷத்ரக்ஞம் சாபிமாம் வித்தி ஸர்வசேஷத்ரேஷ பாது ।
சேஷத்ர சேஷத்ரக்ஞயோவிற் ஞானம் யத்துஜ் ஞானம் மதம்மம் ॥ 3

கருத்துரை:

அர்ஜூனா! எவ்வள சரிசுகளிலும் என்னை சேஷத்ரக்ஞாக அறிகி சேஷத்ர சேஷத்ரக்ஞனைக் குறித்த ஞானமாக எது உள்ளதோ, அதுகே உண்ணையான ஞானமென்றால் என்க கருத்து

- என்: தத்சேஷத்ரம் யச் யாத்ருச் சயத்விகாரி யதஸ்ச யத் ।
ஸ்த யோ யத் ப்ரப்பவஸ்ச தத்ஸமாஸேன மே ச்ருதை ॥ 4

கருத்துரை:

அந்த தேஷுக்கார் எரு. ஏத்து, நீண்டமாக நையுமா யது. ஏத்து, நீண்டமாய் சிரிவாழாவா நை யது. ஏதுமிக்குமிக்கும் ஏன்வடியும் தீவான்றியது. அந்த

சேஷத்ரக்ஞன் யார், எத்தகைய மகிழமையுடையவன்? இவ்விடையங்களையும் சாக்கமாகச் சொல்கிறேன் கேள்

ஸ்வி: குழிபிர் பஹ்தா கிதம் சந்தோ பிர்விவிதைஹ ப்ருதக் । ப்ரஹ்மஸ்த்ரபதைஸ்கைவ ஹேதுமத்பிர் விநில்சிதைஹ ॥ 5

கருத்துரை:

(சுந்த சேஷத்ர சேஷத்ரக்ஞஞானம்) ரிஷிகளால் பலவிதமாக, பலவித சுந்தஸ்களால் ஆன வேதங்களின் மூலம் வேறுவேறாகப் பாடப் பெற்றுள்ளது. மேலும் காரணத்துடன் சூடி (யுக்திகளுடன்) நன்கு நிச்சயிக்கப்பட்ட பிரம்மகுதீராக்கியங்களினால் கூட பாடப் பெற்றுள்ளது

ஸ்வி: மஹா பூதான்ய ஹங்காரோ புத்திரவ்யக்த மேவச । திந்திரியானி தஸகம் சபஞ்ச சேந்திரிய கோசாஹும் ॥ 6

ஸ்வி: இசொத்தவேஷதூர ஸகம் துக்கம் ஸங்காத ஸ்கேதனா த்ருதிஹும் । ஏதத் சேஷத்ரம் ஸமாஹேன ஸவிகாரமுதா ஹ்ருதம் ॥ 7

கருத்துறை:

பஞ்சமா நூதங்கள், அகங்காரம், புத்தி, மூலப்பிரகிருதி, பதினொன்று இந்திரிக்கள் (தச இந்திரியங்கள்+மனம்), ஆசை, துவேஷம், சுபம், துக்கம். தேச இந்திரியங்களின் கட்டம், அறிவு (விருத்தி குணம்), கையியம் என்ற இவற்றின் கட்டம், விகாரத்துடன் சூடிய சேஷத்ரமாகச் சுருக்கமாகச் சுறப்பட்டன.

- ஸ்வ: அமானித்வமதம் பித்வமஹிம்ஸா சஷாந்தி ராஸ்தவம் ।
ஆசார்யோ பாஸனம் சௌகம் ஸ்தோர்ய ஹாத்ம விநிக்ரஹ ॥ 8
- ஸ்வ: இந்திரியார்த்தேஷ வைராக்யமனஹங்கார ஏவச ।
ஜன்ம ம்ருத்யு ஜா வ்யாதி துக்க தேஷானுதர்சனம் ॥ 9
- ஸ்வ: அஸக்திரனபிள்வங்கஹ புத்ரதாரக்ருஹா திஷ ।
நித்யம்ச ஸமரித்தத்வமிள்டானிள்டோப பத்திஷ ॥ 10
- ஸ்வ: மயிரானன்ப யோகேன பக்திரவ்யபிசாரினி ।
விலிக்த தேச ஸேவித்வ மாதிரஜனஸம்ஸதி ॥ 11

என: அத்யாத்மனான நித்யத்வம் தத்வஞானார்த்த தர்சனம் ।
ஏதஜ்ஞான மிதி ப்ரோக்தமக்ஞானம் யதநோ அன்யதா ॥ 12

கருத்துரை:

தற்பெருமையின்மை, தருக்கின்மை, (மனம், வாக்கு காயத்தால்) பிற உயிர்களுக்குத் தீங்கு செய்யாமை, பொறுமையுடன் இருத்தல், நேர்மை, தூய்மை (சன்மார்க்கத்தில், மோட்ச மார்க்கத்தில்) நிலையான விடாழுயற்சி, மனக்கட்டுப்பாடு, இந்திரிய விஷயங்களில், சப்த ஸ்பரிசம் முதலானவற்றில் விரக்தியுடன் இருத்தல், அகங்காரமின்மை, பிறப்பு, இறப்பு, மூப்பு, வியாதி - இவற்றால் நேரும் துக்கங்களையும், தோஷங்களையும் அவ்வப்போது எண்ணுதல், புத்திரர்கள், மனைவி, வீடு முதலானவற்றில் பற்றின்றிருத்தல், மேழுப் (அவர்களுக்கு நேரும் சுக துக்கங்களைத் தனக்கே ஹஸ்த்ரா, சக்கருதாதிருத்தல்), வேண்டுவன வேண்டாதவை கருதாதிருத்தப், வேண்டுவன, வேண்டாதவை விளையுங்காலை (கூபம் அடைய்) ஒருபோதும் மாறாது சுயபுத்தியுடன் இருத்தல், என்றால் நீதி

(இறைவனிடத்து) அனன்ய (சலணமற்ற) பக்தியுடன் இருத்தல், தனியிடத்தை (இணாஞ்சல்களற்ற இடம்) விரும்புதல், மக்கள் கூட்டத்தில் விருப்பமின்மை, ஆன்ம ஞானம் (ஆத்ம நிட்டை) எப்போதும் நிறைந்திருத்தல், தத்வ ஞானத்தின் பலனை அறிதல் என்பதனைத்தும் ஞான மெனப்படும். இதற்கு எதிரானவையனைத்தும் அஞ்ஞானம் (என்று அறிதல் வேண்டும்).

ஸ்: ஞேயம் யத்தத் ப்ரவச்சியாமி யஜ்ஞாத்வா அம்ருத மச்சுதே ।
அனாதிமத்பரம் ப்ரஹ்ம ந ஸத்தன்னாஸது அச்யதே ॥ 13

கருத்துரை:

(ஒருவன்) அறிய வேண்டியது எது எதனை அறிந்து இறவாத தன்மையை அடைகின்றான் என்பதைப்பற்றி நான் உனக்குக் கூறுகிறேன். அது முதலும் முடிவும் இல்லாத பரப்பிரம்மஸாகும். உள்ளது, இல்லாதது என்று கூற முடியாதது.

ஸ்: ஸர்வதஹ்ம பாணிபாதம் தத்ஸர்வதோ அசுவிசிரோமுகம் ।
ஸர்வதஹ்ம ச்ருதி மல்லோகே ஸர்வமாவ்ருத்ய திஷ்டதி ॥ 14

கருத்துரை:

அது (பிரம்மம், ஆத்மா) எங்கும் கை, கால்களையுடையது, எங்கும் கண் தலை, முகம் உடையது, எங்கும் காதுகளை உடையதுமாய் உலகமனைத்தும் வியாபித்துள்ளது.

- ஸ்: ஸர்வேந்திரிய குணாபாலம் ஸர்வேந்திரிய விவரஜிதம் ।
அஸக்தம் ஸர்வ ப்ருச்சைவ நிர்குணம் குண போக்த்ருச ॥ 15
- ஸ்: பஹிரந்தஸ் பூதானாம் அஶம் சாமேவச ।
ஸ-க்ஷமத்வாத்தத விக்ஞேயம் தூரஸ்தம் சாந்திகேசதத் ॥ 16
- ஸ்: அவி பக்தம் ச பூதேஷ விபக்த மிவ ச ஸ்திதம் ।
பூதபர்த்ரு ச தஜ் ஞேயம் க்ரளிஞ்ஞூ ப்ரப விஞ்ஞூச ॥ 17
- ஸ்: ஜ்யோதிஷாமபி தஜ் ஜ்யோதிஸ்தமஸஹ பரமுச்யதே ।
குரணம் ஞேயம் குரணகம்யம் ஹ்ருதி ஸர்வஸ்ய
விஞ்சிதம் ॥ 18

கருத்துரை:

(கேள்வி) அந்த பிரம்மம் எல்லா இந்திரியங்களின் குணச்களை ஒளிரச் செய்வதும், எல்லா இந்திரியங்களும் அற்றதும், எதிலும் பற்று கொள்ளாததும், எல்லாவற்றையும் தாங்குவதும், (சத்வ, ரஜோ, தமோ) குணங்களற்றதும், குணங்களை அனுபவிப்பதும், மிகவும் சூட்சுமமாக இருப்பதால் (அஞ்சுநானிகளினால்) அறியப்படாததும், தூரமாக இருப்பதும், அருகில் கூட இருப்பதும், அது பினவுபடாததாயினும், உயிர்களி த்துப் பினவுப் பட்டு போல் இருப்பது உயிர்களைத் தோற்றுவிப்பதும். தாங்குவதும், விழுங்குவதும் அது என்றாலியத்தக்கது. மேலும் அது பிரகாசிக்கும் சூரியன், சந்திரன், அக்ஷி ஆகிய பொருள்களுக்குக்கூட ஒளியைத் தாந்துவது. தமஸை விட (அஞ்சுநாம்) வேற்றானது (அமானித்வாதி) ஞான குணங்களினால் அனையக் கூடியது. எல்லாப் பிராணிகளின் இதியாக்கில் நிலைவை ஏற்றிருப்பது, அங்கு சொல்லப்படுகிறது.

எல்: திறி சேஷ்டரம் ததா ஞானம் ஞேயம் சோக்தம் ஸமாஸ்தஹ ।
மத்பக்த ஏதத் விக்ஞாய மத்பாவயோப பத்யதே ॥ 19

கருத்துரை:

இவ்வாறாக, சேஷ்டரம், ஞானம், ஞேயம் இவை பற்றிச் சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்டன. இதை அறியும் என் பக்தன் என் வடிவை (மோட்சத்தை) அடையத் தகுந்தவனாகிறான்.

எல்: ப்ரக்ருதிம் புருஷம் சைவ வித்த்யணாதீ உபாவயி ।
விகாரான்ஸீச குணான்ஸீசைவ வித்தி ப்ரக்ருதி
ஸம்பவான் ॥ 20

கருத்துரை:

ஓ.அர்ஜுனா! இயற்கையை, புருஷனை என்ற இரண்டையும் ஆதியற்றதாக அறிக. (மனோபுத்தி இந்திரியங்கள் முதலான) விகாரங்களை (சத்வ, ரஜஸ், தமோ) குணங்கள் இயற்கையினால் ஏற்பட்டவையாக அறிக.

ஸ்வ: கார்யகாரண கர்த்துத்வே ஹெதுஹ்ர பர்க்குதிருச்சயதே ।

புருஷஹ எங்க துக்காணாம் போக்குத்துத்வே

ஹெதுருச்சயதே ॥ . 21

கருத்துரை:

உடலுக்கும், பொறிகளுக்கும் பிரகிருதியே காரணமாக உள்ளது என்று கூறப்படுகிறது. இன்ப, துன்பங்களை அனுபவிப்பதற்குக் காரணமாக ஜீவன் (ஜீவாத்மா) உள்ளான் என்றும் கூறப்படுகிறது.

ஸ்வ: புருஷஹ ப்ரக்குதிஸ்தோ ஹி புங்க்தே பர்க்குதிலான் குணான் ।

காரணம் குணவெங்கோ அஸ்ய ஸதவத்யோனி

ஜன்மஸா ॥ 22

கருத்துரை:

புருஷனானவன் (ஜீவாத்மா) இயற்கையில் திருந்துகொண்டு அவ் இயற்கையில் தோன்றிய குளைக்களை அனுபவிக்கின்றான். இந்தக் குளைப்பற்றுக்களே அந்த ஜீவாத்மாவுக்கு தன்மை, தீமை பயக்குக் கூடிய பிறவிகளை தோற்றுவிக்கின்றன.

ஸ்: உபத்ரவ்டானுமந்தா ச பர்தாபோக்தா மஹேச்வரஹ ।
பரமாத்மேதி சாப்யுக்தோ தேஹேஅஸ்மின் புருஷஹ பாஹ ॥ 23

கருத்துரை:

புருஷன் (ஆத்மா) இந்த சரித்தில் இருப்பினும், சரித்தினும் வேறுபட்டவன், சாட்சியாய் இருப்பவன், அனுமதிப்பவன், தாங்குபவன், அனுபவிப்பவன், பரமேசவரன், பரமாத்மா என்றெல்லாம் சொல்லப்படுகிறான்.

ஸ்: ய ஏவம் வேத்தி புருஷம் ப்ரக்ருதிம் ச குணைஹ் ஸஹ ।
ஸர்வதா வர்தமானோ அபிந ஸழையோ அபிஜூயதே ॥ 24

கருத்துரை:

எவன் இவ்வாறாக புருஷனை (ஆத்மாவை) குணங்களுடன் கூடிய பிரகிருதியை அறிகிறானோ, அவன் எவ்விதமாக வாழ்பனாய் இருப்பினும் மறுபடியும் பிறப்பதில்லை.

என்: தயானேனாத்மனி பச்சந்தி கேசிதாத்மானமாத்மானா ।
அன்யே ஸாங்க்யேன யோகேன கர்மயோகேன சாபரே ॥ 25

கருத்துரை:

அழுத்மாவை (பிரமாத்மாவை) சிலர் தூய்மையான மனத்தினாலும், தியான யோகத்தில் தன்னிடத் தேயே காண்கின்றனர். அவ்வாறே யேலும் சிலர் சாங்கிய யோகத்தாலும், இன்னும் சிலர் கர்ம யோகத்தினாலும் கால்கின்றனர் (அனுபூதி அடைகின்றனர்).

என்: அன்யே த்வேவமஜானந்தஹ ச்ருதவான் யேப்ய உபாஸதே ।
தேஅபி சாதிதரந்தயேவ ம்ருத்யும் ச்ருதி பராயணாஹ் ॥ 26

கருத்துரை:

இன்னும் சிலரோ, இக்குணம் (தியான, சாங்கிய, கர்ம யோகத்தினை) அறியாதவர்களாயினும், பிறரால் (அப்பற்றாத்மாவைக் குறித்து) உ.ப.பதேசிக்கப்பட் டு. அவற்றைக் கேட்டு உ.ப.யசிக்கின்றனர். கேட்டு உ.ப.பதேசத்தில் பற்று

நிட்டையுடையவரான அவர்களும் மரணத்தினை
 (மரணத்தோடு ஒடிய இந்த சம்சாரத்திலை) தவறாது
 கடக்கின்றனர்.

ஸ்வ: யாவத் ஸுஞ்ஜாயதே கிஞ்சித்ஸுத்வம் ஸ்தாவர ஜங்கமம் ।
 சேஷ்டர் சேஷ்டர்க்கு ஸம்யோகாத் தத்வித்தி பரதர்ஷிய ॥ 27

கருத்துரை:

பரதகுலத்தில் சிறந்த அர்ஜுனா! இவ்வூலகில் நிலையானதும்,
 இயக்குவதுமாகிய பொருள்கள் எவை தோன்றியுள்ளனவோ
 அவையரனைத்தும் சேஷ்டர்சேஷ்டர்க்குத்தினுடைய சேர்க்கையால்
 என்றறிக.

ஸ்வ: ஸமம் ஸர்வேஷா பூதேஷா திஷ்டந்தம் பரமேச்வரம் ।
 விநஶ்யத்ஸ்வ விநஶ்யந்தம் யஹ் பச்யதி ஸ பச்யதி ॥ 28

கருத்துரை:

எல்லா உயிர்களிடத்தும் சமமாக வியாபித்துள்ள பரமாத்மாவை, அவைகளின் நேகம் அழிந்தாலும் அழிவற்றவையாக எவன் காண்கின்றானோ அவனே உண்மையைக் கண்டவனாகிறான். (அறிஞன் என்பது பொருள்).

ஸு: ஸமம் பச்யன்று ஸர்வத்ரஸமவஸ்திதமிக் வந்து ।
தஹிறஸ்த் யாத்மனாத்மானம் ததோ யாதிபதாம் கதிம் ॥ 29

கருத்துரை:

ஏனெனில் எல்லா உயிர்களிடத்தும் நிலைத்திருக்கும் பரமாத்மாவை ஸமமாக வியாபித்திருப்பவனாகக் காணும் மனிதன் தன் ஆத்மாவைத் தானே ஹிம்ஸித்துக் கொள்ள மாட்டான். எனவே மிக மேலான மோசங்கதியினை அடைகிறான்.

ஸு: பஷ்கருத்தையை சுகர்மானிக்ரியமானானி ஸர்வசஹ ।
ஷஹ பச்யதி ததாத்மான மகர்தாரம் ஸ பச்யதி ॥ 30

கருத்துரை:

எவன் கர்மச்களை அனைத்தையும் தியற்கையினாலேயே செய்யப்படுகின்றனவாகவும் அவ்வாறே ஆத்மா செயலற்றது என்றும் காண்கிறானோ (அறிகிறானோ) அவனே உண்மையைக் காண்பவன் ஆகிறான்.

ஸ்வ: யதா பூத ப்ருதக் பா வமேகஸ்தமனு பச்யதி ।
தத ஏவத விஸ்தாரம் ப்ரஹ்ம ஸம்பத்யதே ததா ॥ 31

கருத்துரை:

எப்போது வேறுவேறாக உள்ள இந்த உலகமனைத்தும் ஓர் ஆத்மாவிலேயே இருப்பதையும் அதனின்றே அவைகள் விரிவடைவதையும், காண்கின்றானோ, அப்போது மனிதன் பிரம்மத்தினை அடைகிறான் (அல்லது பிரம்மமாகவே ஆகிறான்).

ஸ்வ: அனாதி த வாந்நிர்குணத்வாத் பரமாத்மா யமவ்யயவு ।
சரிசுல்தோஅபி கௌந்தேய நகரோதி நலிப்யதே ॥ .. 32

கருத்துஷ:

ஓ அர்ஜூனா! ஆதியற்றவன் ஆதலால் திரிகுணங்களற்ற வனாதலால், கேடில்லாத, அழிவில்லாத இப்பரமாத்மா சரித்திலிருப்பினும் அது செயலற்றது, பற்றற்றது.

என: யதா ஸர்வகுதம் வெள சந்ம்யாதாகாசம் ஓப்பியதே ।
ஸர்வத்ரா வஸ்திதோ தேஹே ததாத்மா ஓப்பியதே ॥ 33

கருத்துரை:

ஏங்கும் வியாபித்துள்ள ஆகாசம் மிகவும் சூட்சுமமானதால் எவ்வாறு (தூசி முதலியவற்றால்) களங்கமடைவதில்லையோ, அவ்வாறே சரிமனைத்தும் (எல்லா சரிங்களிலும்) நிறைந்துள்ள பரமாத்மா (சரி குணங்களால்) களங்கமடைவதில்லை.

ஏந்தாசயத்யேகஹ் க்ருதஸ்னம் ஓவங்கிழம் சவித்ர ।
க்ருதிரும் சேஷ்டரீ ததா க்ருதஸ்னம் ப்ரகாசயதி பாத ॥ 34

கருத்துரை:

அர்ஜனா! ஒரே சூரியனே, இவ்வுலகமனைத்தையும் எவ்வாறு ஒளியுறச் செய்கிறானோ, அவ்வாறே கேஷத்ரக்ஞன் ஆன பரமாத்மா எல்லா கேஷத்ரங்களையும் ஒளிபெறச் செய்கிறான்.

எவ்: கேஷத் ரேஷத்ரக்ஞயோ ரேவ மந்த்ரம் ஞான சுஷ்டவா !
பூதப்ரகிருதி மோசம் சயே விதுர் யாந்திதே பரம் || 35

கருத்துரை:

எவர் ஞானக்கண்ணால் கேஷத் ரேஷத்ரக்ஞன் இடையில் உள்ள வேற்றுமைகளை, உயிர்களுக்குத் தொடர்புடைய (அல்லது காரணமான) இயற்கை (அவித்தை)யினின்று விடுதலை பெறும் உபாயத்தை அறிந்து கொள்கிறார்களோ அவர்கள் பிரம்மத்தை (மோட்சத்தை) அடைகின்றார்கள்.

பதிநான்காம் அஞ்சிபாபம்
குணத்ரய விபாக யோகம்

ஸ்: பறம் பூயல்ற் ப்ரவசங்க்யாமி ஞானானாம் ஞான முத்தமம் ।
யஜ்ஞாத்வா முடியவுற ஸர்வே பராம்பரித்தி மீதோ கதாவற் ॥ 1

கருத்துரை

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது (அர்ஜு-னா) எதனை அறிந்த முனிவர்கள் இந்த சம்சாரத்தினின்றும் விடுபட்டு, மிக உத்தமமான மோட்சஸ்திதியை அடைந்தனரோ - அத்தகைய பரமார்த்த விஷயமான, ஞானங்களில் எல்லாம் சிறந்த ஞானத்தினை மறுபடியும் சொல்கிறேன்

ஸ்: திதம் ஞான முபாக்ஸித்ய மம ஸாதர்மயமயாகதாவுற ।
ஸர்கே அபி நோபஜயந்தே ப்ரலயே நவ்யதந்திச ॥ 2

கருத்துரை

இந்த ஞானத்தை அனுஷ்டித்து மக்கள் என்னுடைய ஜக்யராமனா ந்த வர்களாய், என் ஸ்வரூபத்தையே அனைத்து ஸ்த்ரீ காலத்தில் பிறப்பதில்லை ப்ரணையகாலத்தில் அழிவதில்லை (புரை ஜன்மம் இன்றி இருப்பர்)

ஸ்வ. மமயோனிர் மஹத் ப்ரஹ்ம தஸ்மின் கர்பம் ததாம்யஹம் ।
ஸம்பவஹ ஸர்வ பூதானாம் ததோ பவதி பாரத ॥ 3

கருத்துரை

அர்ஜுனா! சிறந்ததான ரூப பிரகி நுதி (மரைய) என்னுடைய உற்பத்தி ஸ்தானம் அதில் நான் கர்பத்திற்குக் காரணமான சூரியன் ரூபமான பிழுத்தினை வாக்கிடேன் அதானின்றும் எல்லார்பிராணிக்கூம் உற்பத்திய பகின்றன

ஸ்வ. ஸர்வயோனிஷோ கெளந்தேய மூர்த்திய ஹஸம்பவந்தி யாஹ ।
தாஸாம் ப்ரம மஹத் யோனி ரஹம் பீஜப்ரதஹ மிதா ॥ 4

கருத்துரை:

அர்ஜுனா! (தேவர், மனிதர் முதலான) எல்லாவிதமான கர்ப்பாரசயக்களில், எந்த சரிரம் பிறக்கின்றனவோ, அவற்றிற்கு மூலப் பிரகிருதியே (மாயை) தாய் ஸ்தானம் நான் வித்தை இடுகின்ற தந்தை.

ஸ்வம் ரஜஸ்தம இதிகுணாந்த் ப்ரக்ருதிஸம்பவாஹ
நிபத்னந்தி மஹா பாஹோ தேஹோ தேஹினம்வ்யயம் || 5

கருத்துரை:

தோன்பலம் பொருந்திய அர்ஜுனா! பிரகிருதியினின்றும் தோன்றிய சத்வ, ரஜஸ், தமஸ் முதலான குணங்கள் மூன்றும் அழிவற்ற ஆன்மாவை தேகத்தில் (தேகியை தேகத்தில்) பிணிக்கின்றன.

ஸ்வம் நிர்மலத்வாத் பரகாசகமனாமயம் |
சுகசங்கேன பத்நாதி ஞானசங்கேன சாநக ||

கருத்துரை:

பாபமற்றவனான அர்ஜுனா! முக்குணங்களில் ஸத்வகுனம் துய்மையானதாகையால் ஒளியை அளிக்கக்கூடிய தொல்லைதராதது; இந்திரிய சகங்களில் பற்றுதலால், ஞானத்தில் பற்றுதல் உண்டாக்குகிறது.

ஸ்வ: ரஜோ ராகாத்மகம் வித்தி த்ருஷ்ணா ஸங்கஸமுத்பவம் |
தன்னிபத் நாதிகெளந்தேய கர்மஸங்கேன தேஹிநம் || 7

கருத்துரை:

அர்ஜுனா! ரஜோகுணம் விஷயங்களின் மீதான ஆசையை உண்டாக்குவது என்றும், வேட்கையையும் பற்றுதலையும் ஏற்படுத்துவது என்றும் அறிக, வினைப்பற்றினால் அது ஆத்மாவை (ஜீவனை) பற்றப்படுத்துகிறது.

ஸ்வ: தமஸ்த்வக் ஞானஜம் வித்தி மோஹனம் ஸர்வ தேஹினாம் |
ப்ரமாதாலஸ்ய நித்ரா பிஸ் தன்னிபத்னாதி பாரத || 8

காருத்துரை:

ஓ, அர்ஜூனா! நானோ குணம் அஞ்சுநானத்தினால் ஏற்படுகின்றது. எல்லா உயிர்களுக்கு மோகத்தை உண்டு பண்ணுவது என்றறிக. மற்றி, சோங்கல் முதலானவற்றால் ஜீவனைப் பந்தப்படுத்துகிறது.

ஸ்வ: ஸத்வம் ஸ-கே ஸஞ்ஜயதி ரஜஹ கர்மணி பாரத ।
ஞானமாவ்ருத்ய துதமஹ் ப்ரமாதே ஸஞ்ஜயத்யு ॥ 9

காருத்துரை:

அர்ஜூனா! சத்வகுணம் சுகத்திலும், ரஜோ குணம் கர்மத்திலும், தானோ குணம் ஞானத்தை மறைத்தும் கவனமின்மையில், தவற்றில் ஜீவனைச் சேர்க்கின்றது. இது ஆச்சரியம்.

ஸ்வ: ரஜஸ்த மஸ்சாபிஷய ஸத்வம் பவதி பாரத ।
ரஜஹ் ஸத்வம் தமஸ்சைவ தமஹ் ஸத்வம் ரஜஸ்ததா ॥ 10

காருத்துரை:

அர்ஜூனா! சத்வகுணம் மேலோங்கும் போது ரஜோகுணமும்

தமோ குணமும் அடங்கி நடக்கிறது அவ்வாறே ரஜோ குணம் மேலெழுதைகயில் சத்வ, தமஸ், தமோ குணத்தில் சத்வ ரஜோகுணங்கள் அடங்கி நடக்கிறது

ஸ்: ஸர்வத்வாரேஷ தேஹோ அஸ்மின் ப்ரகாச உபஜாயதே । ஞானம் யதாததா வித்யாத் விங்ருத்தம் ஸத்வ மித்யுத ॥ 11

கருத்துரை
எப்போது சரித்தில் உள்ள பொறி வாயில்களனைனத்திலும் ஒளிவடிவான ஞானம் அடை கிறதோ அப்போதே சத்வம் ஓங்கியுள்ளது என்பதை அறிதல் வேண்டும்

ஸ்: லோபஹ் ப்ரவ்ருத்திராதம்பஹ்-கர்மணாம சமஹ ஸ்ப்ருஹா । ரஜஸ்யேதானி ஜாயந்தே விவ்ருத்தே பரதர்ஷிப ॥ 12

கருத்துரை
பாத்ருஸ சித்ரேஷ் । தேவ । ரதீ । முஹாம் தேமலோஸ்கி நிற்கையில்

மனிதனிடத்துப் பேராசை, காரியங்களைச் செய்யும் நான் ம்
(காமிய நிவித்த) கர்மங்களை ஆரம்பித்தல், அமைதியின்மை,
(அல்லது இந்திரியக் கட்டுப்பாடின்மை) ஆசை எனும் இவை
பிறக்கின்றன.

என: அப்ப்ரகாசோ அப்ரவிருத்திச் சப்ரமாதோ மோஹவச |
தமஸ்யேதானி ஜாயந்தே விவருத்தே குழந்தன || 13

கருத்துரை:

குருகுலத்துதித்தவனே! தமோ குணம் மேலோங்குகையில்
மனிதனிடத்து விவேகமின்மை, சோம்பல், அஜாக்ரதை,
அஞ்ஞானம் என்பன ஏற்படுகின்றன.

என: யதா ஸத்வே ப்ரவிருத்தே து ப்ரலயம் யாதிதேஹ ப்ருத் |
த தோத்தம் விதாம் லோகாமைலான் ப்ரதி பத்யதே || 14

கருத்துரை:

எப்போது ஜீவன் ஸத்வ குணம் மேலோங்கி நிற்கையில்

மரணமடைகிறானோ அப்போது அவன் மேலான ஞானம்
உடையவர்களின் தூய்மையான உலகத்தினையே அடைவான்.

ஸ்வ: ரஜாவி ப்ரலயம் கத்வாகர்மஸங்கிழை ஜாயதே ।
ததா ப்ரலீனஸ்தமளி முட்யோனிழை ஜாயதே ॥

15

கருத்துரை:

ரஜோ குணத்தில் காலமாகின்றவன் கர்மப்பற்று
உடையவர்களிடத்தில் பிறக்கிறான். அவ்வாறே தமோ
குணத்தில் இருக்கின்றவன், அறிவிலிகள் கர்பத்தில் அல்லது
பசுப்சுடி முதலான ஈன ஜாதியில் பிறக்கின்றான்.

ஸ்வ: கர்ம்னஹ சுக்ருதஸ்யாஹாஹா - சாத்விகம் நிர்மலம் பலம் ।
ரஜாஸ்ஸஸ்து பலம்துஹ் கமக்ஞானம் தமஸஹபலம் ॥ 16

கருத்துரை:

சாத்வீக கர்மங்களுக்கு சத்வத்தைத் தொடர்புடைய தூய்மையான

சுகம் என்றும், ரஜோகுண கர்மத்திற்குத் துக்கம், பலன் என்றும், தமோ குண கர்மத்திற்கு விவேகமின்மை பலன் என்றும் பெரியோர்கள் சொல்கின்றனர்.

ஸ்வ: ஸத்வாத் ஸஞ்ஜாயதே ஞானம் ரஜஸோ லோப ஏவச |
பரமாதமோஹன நமஸோ பலதோ அக்ஞான மேவச || 17

கருத்துரை:

சத்வ குணத்தினால் ஞானம், ரஜோ குணத்தினால் பேராசை, தமோ குணத்தினால் அஜாக்கிரதை (மறதி), பிரமை அஞ்ஞானம் இவை ஏற்படுகின்றன.

ஸ்வ: ஊர்த்வம் கச்சந்தி ஸத்வஸ்தா மத்யே திஷ்டந்தி ராஜஸாஹ் |
ஜகன்யகுண வ்ருத்திஸ்தா அதோ கச்சந்தி தாமஸாஹ் || 18

கருத்துரை:

சத்வகுணமுடையோர் மேறுலகில் மேலான கதியையே

அடைகின்றனர் என்று சொல்வதால் அக்குணத்தைப் பெறுக என்றும், ரஜோகுண தமோ குணம் முறையே இடைப்பட்ட, கீழான உலகையே அளிக்கும் என்றும் சொல்வதால். அக்குணங்களை ஒதுக்குதல் வேண்டும் என்பது தெளிவாகிறது. இதனின்றும் மேலுலகமோ, கீழுலகமோ அவரவர் கையிலே அடங்கியுள்ளது என்பதும் தெரிகிறது. எனவே முயற்சியினால் சத்வகுணத்தினையே கொள்வதன் மூலமே மேல்கதியை யடைவதற்கு அனைவரும் பயிலுதல் வேண்டும்.

ஸ்வ: நான்யம் குணைப்பயறு கர்தாரம் யதா த்ரஷ்டானு பச்யதி ।
குணைப்பயஸ்ச பரம் வேத்தி மத்பவாம் ஸோ அதிகச்சதி ॥ 19

கருத்துரை:

அப்போது விவேகி (சத்வம் முதலான) குணங்களைவிட வேறான கர்த்தாவைக் காண்பதில்லை யோ, குணங்களுக்கும், மேலாகப் பரம்பொருள்களுக்காண்கிறா சௌர அப்போது அவன் பிரம்ம சொந்து நூத்தையடைகிறான்.

ஸ்வி: குணானேதான தீத்ய தீரின் தேவை தேவைஸமுத் பவான் ।
ஜன்ம ம்ருத்யு ஜாரதுக்கைர் விமுக்தோ அம்ருத மச்னுதே ॥ 20

கருத்துரை:

ஜீவனானவன் தேக உற்பத்திக்குக் காரணமான இம்முன்று குணங்களையும் தாண்டி, பிறப்பு, இறப்பு, மூப்பு, துக்கங்கள் இவற்றினின்றும் விடுபட்டு, மோட்சத்தினை அடைகிறான்.

ஸ்வி: கைரவிங்கைஸ்தரின் குணானேதாதீதோ பவதி ப்ரபோ !
கிமாசாஷஹ கதம் சைதான்ஸ்தரினென் குணானதி
வர்ததே ॥ 21

கருத்துரை:

அர்ஜு உனன் கேட்டான் இறைவா ! இந்த முன்று குணங்களையும் கடந்து நிற்பவன் எந்த இலட்சணங்களைக் கொண்டிருப்பான்? எத்தகைய நடத்தையை உடையவனாய் இருப்பான். மேலும் அவன் இம்முக் குணங்களை எவ்வாறு கடக்கிறான்?

- ஸ்வ: ப்ரகாசம் ச ப்ரவ்ருத்திம் ச மோஹமேவ ச பாண்டவ |
நத்வேஷ்டி ஸம்ப்ரவ்ருத்தானி ந நிவருத்தானி காங்கஷதி || 22
- ஸ்வ: உதாளீன வதாளீனோ குணைர்யோ ந விசால்யதே |
குணா வர்தந்த இத்யேவ யோ அவதிஷ்டதி நேங்கதே || 23
- ஸ்வ: ஸமதுக்கஸாக: ஸ்வஸ்தஹ ஸமலோஷ்டாச்ம காஞ்சனஹ |
துல்யப்ரியா ப்ரியோ தீரஸ்துல்ய நிந்தாத்ம ஸம்ஸ்துதிஹ | 24
- ஸ்வ: மானாபமானா யோஸ்து ஸ்யஸ்துல்யோ மித்ராரி பசுடியோஹ |
ஸர்வாரம்ப பரித்யாகீ குணாதீத ஹ ஸ உச்யதே || 25

குநுத்துரை:

அர்ஜுஞா எவன் தனக்கு சத்துவத்தின் செயலான ஒளி, ரஜுலின் தொடர்பான செயல்கள் தமவின் செயலான - மயக்கம் - இவை வாய்த்தலிட த்து வெறுப்பும், ஒழிந்தவிடத்து வேட்கையும் அடைவதில்லையோ, எவன் வெறும் சாட்சியாய்

இருந்துகொண்டு குணங்களால் அசைக்கப்படுவதில்லையோ குணங்களே தொழில் புரிகின்றவென அறிந்து ஆத்மாவிலேயே நிலையாக அசையாது இருக்கின்றானோ, எவன் மான் அவமானத்தை, நட்பு, பகை இவற்றில் ஒரே மனநிலையுடையவனோ, தனக்கெனத் தொழில் செய்யாது காமிய கர்ம பலனைத் தியாகம் செய்கிறானோ அவன் குணாத்தன் எனப்படுகிறான்.

ஸ்: மாம் ச யோ அவ்யபிசாரேண பக்தியோகேன் ஸேவதே ।
ஸ குணான் மைதீத்யைதான் ப்ரஹம் பூயாய கல்பதே ॥ 26

கருத்துரை:

எவர் என்னை மாறாத பக்தியோகத்தினால் சேவிக்கிறார்களோ, அவர் இக்குணங்களனைத்தினையும் கடந்து பிரம்மாகவே மாறுவதற்கு (ஜீவன் முக்தாவதற்கு) தகுதியுடைவராகிறார்.

எல்: பிரஹ்மணோ ஹரி ப்ரதிஷ்டா ஹமம் ருத்வாப்ய யஸ்யச ।
சாக்வதுஸ்ய சதர்மஸ்ய ஸாகஸ்யை காந்தி கஸ்ய ச ॥ 27

கருத்துரை:

ஏனெனில், நான் அழிவற்ற விகாரமற்ற நிலையான தர்மத்தின் வடிவான நிரதிசய (சஞ்சலமற்ற) ஆனந்த வடிவமான பிரம்மத்தின் இருப்பிடம் (அதாவது பிரம்மத்தின் வடிவாய் இருக்கிறேன்).

பதினைந்தாம் அத்தியாயம்
புருஷோத்தம பிராப்தி யோகம்

ஸ்வ: ஊர்த்தவருலமதவற சாகமச்வத்தம் ப்ராஹூ= ரவ்யயம் ।
சந்தாம்ளி யஸ்ய பர்ணானி யஸ்தம் வேதஸ வேதவித் ॥ 1

கருத்துரை:

எதற்கு வேதங்கள் இலைகளாகவுள்ள சம்சாரமெனும் அரசமரம் மேலே வேர்களுள்ளதும், கீழே கிளைகள் உள்ளதும், (ஞானம் ஏற்படும் வரை) அழிவற்றதுமாகப் (பெரியோர்கள்) கூறுவர். அதனை எவன் அறிகின்றானோ, அவன் வேதத்தினை அறிபவன் ஆகிறான்.

ஸ்வ: அதஸ்ஸோத்வம் ப்ரஸ்தாஸ்தஸ்ய சாகா குணப்ரவ்ருத்தா
விஷய ப்ரவாலாஹ் ।
அதஸ்ஸ ருலான்யனுஸந்த தானி கர்மானுபந்தீனி மனுஷ்ய
லோகே ॥ 2

கருத்துரை:

சம்சார மரத்தின் கிளைகள் (சத்வ, ரஜோ, தமோ குணம் ஆகியவற்றால் செழிப்படைந்தும் சத்தாதி விஷயங்கள் எனும் தளிர்கள் கொண்டிருக்கும் கீழே (தாவரப் பொருள் முதல்) மேலே (பிரம்மலோகம் வரை) வியாபித்திருக்கின்றன. மானிடவுலகில் விணைத் தொடர்பை (கர்ம வாசனைகளை) ஏற்படுத்துபவை ஆகிய அதனுடைய வேர்கள் மேலும் கீழுமாக நன்கு பரவி உறுதியாக வேரூன்றி இருக்கின்றன.

- ஸ்: ந ரூபமஸ்யேஹ ததோபலப்யதே நாந்தோ ந சாதிர்ந
சலம்ப்ரதிஷ்டா ।
அச்வத்த மேனம் ஸ-விருட்டமுலம - ஸங்க சஸ்த்ரேண
த்ருடேன சித்வா ॥ 3.
- ஸ்: ததஹ பதம் தத்பரிமார்க்கிதவ்யம் யஸ்மின் கதாந
நிவர்தந்தி பூயஹ ।
தமேவ சாத்யம் புருஷம் ப்ரபத்யே யதஹ ப்ரவ்ருத்திலுமி
ப்ரஸ்ருதாபுதாணீ ॥ 4

கருத்துரை:

சம்சார மரத்தின் வடிவம் இன்னதென (இங்கு வர்ணிக்கப்பட்ட விதமாக), இவ்வுலகில் (சம்சாரத்தில் வேட்கையுடையவர்களால்) அறியப்படாமல் உள்ளது. அதன் முதல், முடிவு, இருப்பு எதுவும் காணவியலாமல் இருக்கின்றது. திடமாக வேருன்றியுள்ள இச்சம்சாரமெனும் ஆலமரத்தினைப் பற்றின்மை என்னும் பலமான வாளினால் வெட்டி அதன் பின் எந்திலையில் நுழைந்தால் மறுபடியும் பிறப்பெடுப்பதில்லையோ, எவரினின்றும் அநாதியான இந்த சம்சார மரத்தின் இயல்பு பரவியதோ அத்தகைய மூலாதார புருஷனாகிய பரமாத்மாவையே சரண் அடைகிறேன் - என்னும் இத்தகைய பக்தி பாவத்துடன் அந்த பரமாத்மாவினைத் தேடுதல் வேண்டும்.

எஃ: நிர்மாண மோஹர ஜிதஸங்க தோஹா அத்யாத்ம நித்யா
விநியுத்த காமா ।
த்வந்தவீர் விழுக்தாஹ்ர ஸக்துக்க ஸம்மூர்க்கரந்தய
மூடாஹ்ர பதமவ் யயம்தத் ॥ 5

கருத்துரை:

ஆணவழும், அவிவேகமுமற்றவர், பற்று என்னும் குற்றத்தை வென்றவர். பரமாத்ம ஞான நிட்டடையர், ஆசையற்றவர், இன்ப துன்பமெனும் இருமைகளைக் கடந்தவர், மயக்க மொழிந்தவர் ஆகிய இவர்கள் அவ்வழியா நிலையை எப்புகின்றனர்.

ஸ்வ: நதத் பாஸயதே ஸார்யோ நசாங்கோ ந பாவகஹ
யத்கத்வா ந நிவர்த்தந்தே தத்தாம பரமம் மம ॥ 6

கருத்துரை:

எதனை (பரமாத்ம நிலையை) சூரியனோ, சந்திரனோ, அக்ஷியோ ஓளிரிச் செய்வதில்லையோ, எதனை அடைந்துவலீ (மக்கள்) மறுபடியும் (இந்த சம்சாரத்திற்குத்) திரும்புவதில்லையோ அதவே என் மிகச் சிறந்த நிலையான பரமயதம் (ஆகி இருக்கின்றது).

ஸ்வ: மனாமவாம்சோ ஜீவலோக ஜீவபூதஹ ஸநாதனஹ
மனஹ விஷ்டானிந்தரியானி ப்ரக்ருதிஸ்தானி கர்ஷதி ॥ 7

கருத்துரை:

எக்காலத்தும் எனது அம்சமே ஜீவனாகத் தோன்றி ஜீவலோகத்தில் இயற்கையிலே இருக்கின்ற மனம் உட்பட்ட ஆறு இந்திரியங்களையும் கவர்கின்றது.

ஸ்: சரீரம் யதவாப்னோதி யச்சாப்யுத் க்ராமதீச்வரவு ।
க்ருஹத்வைதானீ ஸம்யாதி வாயுர் கந்தானிவாசயாத் ॥ 8

கருத்துரை:

உடல் புலன்கள் ஆகியவற்றை ஆளும் தன்மையுடைய (ஈசுவரான) ஜீவன், மலர்களினின்றும் மணங்களைக் காற்றெடுத்துக் கொண்டு போவது போல, உடலை விட்டு வேறோர் உடலுக்குச் செல்கையில், இந்திரியங்களைப் பற்றிக் கொண்டு போகிறான்.

ஸ்: சௌரத்ரம் சகஷை- ஸ்பர்சனம் சாஸனம் க்ராணமேவ ச ।
அதிஷ்டாய மனஸ்சாயம் விஷயானுபலேவதே ॥ 9

கருத்துரை:

ஜீவனானவன் அதாவது மனிதன் தன் பிறவியில் காது, முக்கு, கண், உடம்பு, மனது ஆகியவற்றை தன்னுடையதாக என்னிக்கொண்டு உ வக இன்பங்களை அனுபவிக்கிறான்.

ஸ்: உத்க்ஷாமந்தம் ஸ்திதம் வாபி புஞ்ஞானம் வா குணான்விதம் |
விமுடா நானுபச்யந்தி ஞான சகஷாத்தூ || 10

கருத்துரை:

உட லிற்குச் செல்பவனும், உட லிலையே இருக்கும் போதும், அனுபவிக்கும் பொழுதும், குலங்களோடு சடியிருக்கும் பொழுதும், ஜீவனை மூடர்கள் (அஞ்ஞானிகள்) அறியார்; ஞானக் கண்ணுடையார் அறிவர்.

ஸ்: யதந்தோ யோகினஸ்ரைனம் பச்யந்த்யாத் மன்யவஸ்திதம் |
யதந்தோ அப்யக்ருதாத்மானோ நெனம் பச்யந்த்ய சேதஸ || 11

கருத்துரை:

முயற்சியடைய யோகிகள் தம்முன் இருக்கும் ஆண்மாவைப் பார்க்கிறார்கள் (அனுபவத்திற்குக் கொண்டு வருகிறார்கள்) அவ்வாறு முயற்சியடையவராயினும் அறிவிலிகள் அந்த ஆண்மாவை பார்க்கிறார்களில்லை.

- ஸ்: யாதித்யகதம் தேஜோ ஜகத்பாஸயதே அகிலம் ।
யச்சந்த்ரமளி யச்சாக்னெளதத்தேஜோ வித்தி மாமகம் ॥ 12

கருத்துரை:

குரியனிடத்திருந்து வந்து உலகம் முழுவதையும் பிரகாசிக்கச் செய்கின்ற ஒளியும், சந்திரன், அக்னி ஆகியவற்றிடமிருந்து வரும் ஒளியும் என்னிடமிருந்து வந்தவை என அறிவாயாக.

- ஸ்: காமாவிச்ய ச பூதானி தார்யாம்யஹமோஜஸா ।
புஷ்ணாமி சௌஷதீஹஸர்வாஹ் ஸோமோ பூத்வா
ஃஸாத்மகஹ ॥ 13

கருத்துரை:

மற்றும் நான் எனது வலிவாஸ் பூமியினுள் பிரவேசித்து உயிர்களைத் தாங்குகிறேன்; இனிமை வடிவாகிய சந்திரனாகவும் ஆகிப் பயிர்களையெல்லாம் போடிக்கிறேன்.

ஸ்வ: அஹம் வைச் வான்றோ பூத்வா ப்ராணினாம் தேஹமாக்தஹ |
ப்ராணா பானஸமாயுக்தஹ பசாம்யன்னம் சதுர்விதம் || 14

கருத்துரை:

நான் வைஸ்வானரன் என்னும் உதரக் கனலாகி உயிர்களின் உடலில் இருந்து கொண்டு, பிரானை அபான வாயுக்களுடன் கூடி நான்கு விதமான உணவு வகைகளைச் செறிக்கச் செய்கிறேன்.

ஸ்வ: ஸர்வஸ்ய சாஹம் ஹ்ருதி ஸன்னிவிஷ்டோ மத்தஹ ஸ்ம்ருதிர் ஞானம்போஹனம்ச |
வேநதஸ்ச ஸர்வவரஹமேவ வேத்யோ வேதாந்த க்ருத் வேத
விதேவ சாஹம் || 15

தகுத்துரை:

ஸ்ரீலோகருடைய உள்ளத்திலும் நான் வீற்றிருக்கிறேன். நினைவும், ஞானமும் அவற்றின் அழிவும் என்னிடமிருந்தே உண்டாகின்றன. வேதங்கள் எல்லாவற்றிலும் அறியப்படும் பொருளாக இருப்பவனும் நானே வேதாந்தத்தைச் செய்தவனும், வேதத்தை அறிந்தவனும் நானே

என: தலைவரிமௌ புருவெளா லோகே சுநாஸ்சாகநா ஏவச |
சுநாஸ்சா ஸர்வாணிபூதானி சுநாஸ்தோ அகநா உத்யதே || 16

தகுத்துரை:

இ-லதில் சுநான் என்றும் அசுநான் என்றும் இரண்டே புருஷர்கள் இருக்கிறார்கள். வடிவெடுத்த உயிர்கள் அனைத்தின் சர்ரமும் (உயாதின்) சுநான் என்றும், சுடஸ்தனான் ஜிவன் அசுநான் என்றும் சொல்லப்படுகிறான்.

ஸ்வ: உத்தமஹூர் புருஷஸ்த்வன்யஹூர் பரமாத்மேத் யுதாஹ்ருதஹூர் ।
யோ லோகத்ரய மாவிச்ய பிவர்த்யவ்யய ஈச்வரஹூர் ॥ 17

கருத்துரை:

எவர் மூவுலகினும் புகுந்து அவற்றைத் தாங்குகின்றாரேஷ்;
அத்தகைய அழிவற்ற, உலக நியமனங்கும் (அகாஷ சூடூர
புருஷர்களை விட) வேறானவனும் ஆன உத்தம் புருஷன்
பரமாத்மாவென்று அழைக்கப்படுகிறான்

ஸ்வ: யத்மாத் சூடூர மதீதோ (அ) ஹம சூடராதபி சோத்தமஹூர்
அதோஅஸ்மி லோகே வேதோ ச ப்ரதிதாஹூர்
புருஷோத்தமஹூர் ॥ 18

கருத்துரை:

எக்காரணாத்தினால் நான், சூடராவடி வினை கடந்தவனாகவும்,
அகாஷ ராடி வினை (ஜீவனா) விட வும் சிறந்தவனாக
உள்ளேனோ, அதனால்தான் உலகிலும் வேதத்திலும்
'புருஷோத்தமன்' என்று புகழ் வர்த்தி நக்கிறேன்.

ஸ்: யோ மாமேவமஸம் மூடோ ஜானாதி புருஷாத்தமம் ।
ஸ ஸர்வவித்பஜதி மாம் ஸர்வபாவேன பாரத ॥

19

கருத்துரை:

அர்ஜனா! யார் அஞ்ஞானமற்று, இங்குள்ள என்னைப் புருஷாத்தமன் என்று அறிகிறானோ, எல்லாம் அறிந்த அவன் என்னை முழுமனதோடு பூசிக்கிறான்.

ஸ்: இதி குஹ்யதமம் சாஸ்த்ரமிதமுக்தம் மயா(அ)கை ।
எதத்புத்தவா புத்தமான் ஸ்யாத் க்ருதக்ருத்யஸ்ய பாரத ॥ 20

கருத்துரை:

குற்றமற்றவனே! இவ்வாறாக ஆழ்ந்த இரகசியமான இச்சாஸ் திரம் என்னால் உரைக்கப்பட்டது. அர்ஜனா இதை அறிபவன் ஞானியும், கிருதார்த்தனுமாகிறான்.

பதினாறும் அத்தியாயம்
தெய்வாசுட ஸம்பத் விபாகயோகம்

- ஸ்: அபயம் ஸத்வஸம் சுத்திர் ஞானயோகவ்ய வஸ்திதிஹ் ।
தானம் தமஸ்ச யக்ஞஸ்ச ஸ்வாத்யாயஸ்தப ஆர்ஜுவம் ॥ 1
- ஸ்: அஹிம்ஸா ஸத்யமக்ரோதஸ் த்யாகஹ் காந்திரபைசனம் ।
தயா டு தேஷ்வயோலுபத்வம் மார்தவம் ஹ்ரீ சாபலம் ॥ 2
- ஸ்: தேஜஹ சுதமாத்ருதிஹ் சௌசமத் ரோஹோ நாதி மானிதா ।
பவந்தி ஸம்பதம் தைவிமபி ஜாதஸ்ய பாரத ॥ 3

கருத்துரை:

எ அர்ஜுஙா! 1.பயமின்மை, 2.உள்ளத் தூய்மை, 3.ஞானயோகத்
திலிருத்தல், 4.கொடை, 5.வெளிகரணங்களின் கட்டுப்பாடு,

6.(ஞான) யக்ஞம், 7.(வேதசாஸ்திர) அத்யயைனம், 8.தவம், 9.நேர்மை (கபடமின்மை), 10.தியாகபுத்தி, 11.அமைதியுண் இருத்தல், 12.கோள் சொல்லாமை, 13.உயிர்களிடத்து கருணை, 14.விடையங்களின் மீது பற்றின்றிருத்தல், 15.இனிமையாக இருத்தல், 16.நாலைம் (தர்மத்திற்கு எதிரானவற்றைச் செய்வதில்), 20.மனத்திட்டபம், 21.பிரம்ம தேஜஸ், 22.உள்ளும் புறமும் தூய்மை, 23.பொறுமை, 24.தைரியம், 25.துரோகமின்மை, 26.செந்தகின்மை என்ற இந்நற்குணங்கள் தெய்வ இயல்புடன் பிறந்தவனுக்கு உள்ளு.

என: தம்போ தர்போ அபிமானஸ்ச க்ரோதஹஸ் பாருஷ்யமேவ ச ।
அக்ஞானம் சாபிஜாதஸ்ய பார்த்த ஸம்பத மாஸ-ரிம் ॥ 4

காநுத்துரை:

து அர்ஜுனா! பன் நீய் இறைவன்யம், தற்பெருமையும், சினமும், காட்சையும், அக்ஞானமும், அசா குவத்தோடு பிறந்தவனுக்கு இயல்பாகின்றன.

ஸ்: தெவீ ஸம்பத் விமோசனைய நிபந்தாயாஸார் மதா ।
மாக்சலூற் ஸம்பதம் தெவீ மபிஜா தோஅளி பாண்டவ ॥ 5

கருத்துரை:

அர்ஜனா! தெய்வ சம்பத்து மோட்சம் தருவதென்றும், அசார
சம்பத்து சம்சார பந்தத்தை ஏற்படுத்துவதென்றும்
கருதப்படுகின்றன. நீ தெய்வ சம்பத்தினை அடை ந்தவனாகவே
பிறந்துள்ளாய். எனவே வருந்தாதே!

ஸ்: த்வள பூத ஸர்கள லோகேஅஸ்மின் தெவ
ஆஸார ஏவச ।
தைவோ விஸ்தரசலூற் ப்ரோக்த ஆஸாரம்
பார்த்த மேச்ருனு ॥ 6

கருத்துரை:

அர்ஜனா! இவ்வுலகில் தெய்வீகம், அசாரம் என்று இருவகை
உயிர்ப்பிறப்புகள் உண்டு. தெய்வ இயல்பு விரிவாகச்
சொல்லப்பட்டது. அசா இயல்லை. இனி என்னிடம் கேள்.

எி: ப்ரவிநுத்திம் ச நிலிநுத்திம் சஜனாந விதுராஸ-ராஹ் ।
ந செளசம் நாபி சாசாரோ நஸத்யம் தேவ்த வித்யதே ॥ 7

கருத்துரை:

அசா இயல்புடைய மக்கள் செய்யத் தகுந்த நல்வினையையோ,
செய்யத்தகாத தலினையையோ அறியார். அவரிடத்து தூய்மை,
நல்லொழுக்கம். உண்மை இவை இருப்பதில்லை.

எி: அஸத்யமப்ரதிஷ்டம் தே ஜகதாஹ்ர நீச்வரம் ।
அபரஸ்பர ஸம்பூதம் கிமன்யத்காமஹதுகம் ॥

8

கருத்துரை:

அவர்கள் உலகம் உண்மையில்லாதது என்றும் (வேதங்கள்
முதலர்வாற்றை) நம்மாம், அதற்கும் விவஸ்தைகள் இல்லாதது,
(ஏத்தாவான) ஏ-அவர்கள் இல்லாதது காமமே காரணமாக ஆண்,
மிரண் இலாக்குத்தினாலேயோ ஆவதன்றி வேறு காரணமில்லாதது
ஏன்றும் சொல்கின்றனர்.

ஸ்: ஏதாம் த்ருஷ்டிமவண்டப்ய நஷ்டாத்மானோ அல்பபுத்தயஹ |
ப்ரபவந்த்யுக்ரகர் மாணஹ சுட்யாய ஜகதோ அஹிதாஹ || 9

கருத்துரை:

அவர்கள் இத்தகைய நாஸ்திக நோக்குடையவராய்த் தீயமனதுடன் புல்லறிவு கொண்டவராய், கொடும் செயல்கள் புரிபவராய், உலகிற்குப் பகைவர்களாய், அதன் அழிவிற்கென்றே பிறக்கின்றனர்.

ஸ்: காமமாசித்ய துஷ்டியஹ தம்பமாணமதான்விதாஹ |
மோஹாத் க்ருஹித்வா அஸத்க்ராஹான் ப்ரவர்தந்தே அக்ரி
வ்ரதாஹ || 10

கருத்துரை:

அவர்கள் நிறைவேறாத நெடும் காமம் உடையவர்களாய், ஆடம்பரம், பெருமை, மதம் பொருந்தியவர்களாய், விவேகம் இன்மையால், கெட்ட என்னங்களைக் கொண்டு, தீய தொழில் புரிபவராய் இருக்கின்றனர். ‘துஷ்டி ரோனான லேனா’ - என்று

இதற்குமுன் மூன்றாவது அத்யாயத்தில் இதனைக் குறித்துச் சொல்லப்பட்டது. இத்தகைய நிறைவேறாத காமத்தைக் கொண்டவராதலால் எப்போதும் அமைதி இன்றி இருக்கின்றனர். 'தம்பமானமத அன்விதாஹ்' - ஆடம்பரம் தற்பெருமை, மதம் ஆகியவற்றில் ஏதேனும் ஒன்றிருந்தாலும், ஜீவனுக்கு அழிவே ஏற்படும். அவ்வாறிருக்கையில் மூன்றும் சேர்ந்திருந்தால் அவனது நிலை எவ்வாறிருக்கும்? இருப்பது மோஹாத் - விவேறுமின்மையால் அக்ஞானத்தின் மயக்கத்தில் அவர்கள் செய்யக்கூடாதவற்றைச் செய்பவர் என்றும் க்ரஹிக்கக் கூடாதவற்றை க்ரஹிப்பவர் என்றும் பொருள்.

அசுசவ்ருதாஹ் - அவர்கள் தீயதீர்மானங்களை உடையவராய், தூய்மை அல்லாத மாமிசம் புசிப்பவராய், அதாவது தினமும் அவற்றைச் செய்ய வேண்டும் என்று பற்றுடையவராய் இருப்பர். விரதங்கள் தூய்மையான காரியங்களுடன் தொர்புடையவையாய் இருக்கும் போதே நற்பலனை அளிக்கும். எனவே நன்மை செய்யும் விரதங்களை தீர்க்கொள்ள வேண்டுமே அன்றித் தூய்மை அற்றவைகளை

அல்ல. நல்ல தீர்மானங்களையே க்ரஹிக்க வேண்டுமே அன்றித் தீயவைகளை அல்ல.

- ஸ்: சிந்தாம பரிமேயாம் ச ப்ரலயாந்தாழு பாச்சிதாழு ।
காமோபபோக பரமா ஏதாவதிதி நிஸ்சிதாழு ॥ 11
- ஸ்: ஆசாபாச சதூர்பத்தாழு காமக்ரோத பராயணாழு ।
ஈறந்தே காம போகார்த்தமன்யாயேனார்த்த ஸஞ்சயான் ॥ 12

கருத்துரை:

மேலும் அவர்கள் அளவுகடந்ததும் சாகும் வரையிலும், கவலையை உடையவர்களாய் காம நுகர்ச்சியையே அனைத்திலும் மேலானதாகக் கருதி அடைவிட மேலானது ஒன்றும் இல்லை என்று தீர்மானம் செய்தவர்களாய், மிக்க ஆசை, பாசம் என்ற கயிறுகளால் கட்டப்பட்டவராய், காமக் க்ரோதம் இவற்றில் வசப்பட்டவராய் காம போகத்தின் பொருட்டுச் செல்வக் குவியலைத் தேட முயல்கின்றனர்.

- ஸ்வ: இதமத்ய மயாலப்தமிதம் ப்ராப்ஸ்யே மணோந்தம் ।
இதமஸ்தீதமபி மே பவிஷ்யதி புனர்தனம் ॥ 13
- ஸ்வ: அஸௌ மயா ஹதஹ சத்ருர்ஹரினிஷ்யே சாபராணபி ।
சச்வரோஹ மஹம் போகிளித்தோ அஹம் பலவான்ஶாகி ॥ 14
- ஸ்வ: ஆட்யோ அபிஜனவானஸ்மி கோஅன்யோ அஸ்தி
ஸத்ருசோமயா ।
யகஷ்யே தாஸ்யாமி மோதிஹ்ய இத்ய க்ஞான
விமோஹநிதாஹ் ॥ 15
- ஸ்வ: அநேகசித்த விப்ராந்தா மோஹஜால ஸமாவ்ருதாஹ் ।
ப்ரஸக்தாஹ் காமபோகேஷா பதந்தி நாகே அக்சௌ ॥ 16

கருத்துரை:

“இன்று நான் விரும்பியதை அடைந்தேன். என் விருப்பங்கள் இனியும் நிறைவேறும். இந்த செல்வம் எனக்குள்ளது. இனியும்

எத்துக்கையேர் செல்வத்தை, நான் ஒடுக்கை வேண். இந்தப் 'பகைவனை நான் கொள்கிறேன். ஏனையா பகைவர்களையும் என்னால் கொல்ல முடியும்; நான் தலைவன்; எல்லாப் போகங்களையும் அனுபவிப்பவன். நினைத்த, காரியத்தை நிறைவேற்றும் சக்தி படைத்தவன்; பலவான்; சுகத்தையனுபவிப்பவன், தனவான், சிறந்த குலத்தில் பிறந்தவன்; எனக்கு சமானவர் வேறொருவரும் இல்லை. நான் சுக்ஞங்கள் சேய்வேன். தானங்கள் கொடுப்பேன். ஆனந்தத்தை அனுபவிப்பேன்" என்று இவ்வாறாக 'அக்ஞானத்தினால் மோகம்ண்டந்தவர்கள், பலவிதமாக சித்தம் குழப்பமடைந்து, மோகத்தினாலும், வலையால் மூடப்பட்ட, காமத்தினையனுபவிப்பதில் மிக்க ஆசையுடையவர்கள் மிக்க கீழ்த்தரமான நரகத்தையடைகின்றனர்.

ஸ்: ஆத்மஸம் பாவிதாறு ஸதப்தா தனமான மதான்விதாறு ।
யஜுந்தே நாமயக்ஞஸ்தே தம்பேனா விதி பூர்வகம் ॥ 17

ஸ்வ: அறங்காரம் பலம் தர்பம் காம் குரோதம் ச ஸம்சரிதாஹ் ।
மாமாத்ம பறதே ஹேவீ ப்ரத் விஷந்தோ அப்யஸ-ய
காஹ் ॥ 18

கருத்துரை:

தற்புகழ்ச்சியில் விருப்பம் உள்ளவர், பணிவு இல்லாதவர்,
செல்வச் செருக்கும் (நான் எனும்) அகந்தையும் கொண்டவர்கள்
ஆகியோர் பெயரளவில் விதிப்படி ஆடம்பரத்திற்காக
வேள்விகளை நடத்துகின்றனர். அகங்காரம், வலிமை (பலம்)
இறுமாப்பு, காமம், குரோதம் ஆகியவற்றை உடையவர்கள்,
தங்கள் உடலிலும் மற்றைய உயிர் உடல்களிடத்தும்
உறைகின்ற என்னை வெறுத்து அவமதிக்கின்றனர்.

ஸ்வ: தானைஹம் தவிஷதஹ் க்ருஷான் ஸம்ஸாரேவீ-நாதமான் ।
கூவிபாம்யஜஸ் ரமசுபானா ஸ-ரீஷவேவ யோனிவீ ॥ 19

கருத்துரை:

உல்லார் பிரணாஸி, ஸி, த்துர் ஆக்மாவா, இநக்குர் என்னை,

வெறுப்போரை, கொடியவர்களை, பாவகாரியங்கள் செய்வோரை,
இழிந்தோரை, தான் பிறந்து இறந்து உழவும் இவ்வுலகில் அசாரப்
பிறவியிலேயே, திரும்பத்திரும்ப அவர்களைத் தள்ளுகிறேன்.

ஸ: ஆஸாரிம் யோனிமாபன்னா முடாஜன்மனி ஜன்மனி ।
மாமப்ராப்யைவகௌந்தேய ததோ யாந்தய தமாம்கதிம் ॥ 20

கருத்துரை:

அர்ஜுனா! அசார இயல்புடைய கீழ்த்தரமான பிறவியை அடைந்த
அந்த மூடர்கள் ஒவ்வொரு பிறவியிலும் என்னை அடைய
முடியாது. அதனைவிட கீழ்த்தரமான பிறவியையே
அடைகிறார்கள்.

ஸ: தரிவிதம் நஷ்கஸ்யேதம் த்வாரம் நாசன மாத்மனைஹ
காமஹ் க்ரோத ஸ்ததா லோபஸ்தஸ் மாதேதத் த்ரயம்
த்யஜேத ॥ 21

கருத்துரை:

காமம், குரோதம், லோபம் என்ற இம்முன்றும் முன்றுவிதமான நரகத்தின் வாயில்கள். இவை தனக்கு (ஜிவனுக்கு) அழிவைத் தருவது - எனவே இம்முன்றையும் துறத்தல் வேண்டும். (அல்லது காமம், குரோதம், லோபம் ஆகிய முன்றவிதமான அசுர தியல்புகளை நரகத்தின் வாயில்கள் - என்றும் சொல்லலாம்).

ஸ்: ஏனாதர் விமுக்தஹ கௌந்தேய தமோத்வாரை ஸ்த்ரியிச்நாஹ |
ஆசரத் யாத்மனஹ ச்ரேயஸ்ததோ யாதி பராம் கதிம் || 22

கருத்துரை:

அர்ஜு ஞா! இம்முன்று நரகத்தின் வாயில்களினின்றும் விடுபட்டவன் தனக்கு நல்லானாச் செய்து கொண்ட வனாகிறான். அதனால் மிக மேன்மையான மோட்ச பதவியை அடைகிறான்.

ஸ்: யஹ் சாஸ்திரவிதி முத்ஸ்ருஞ்ய வர்ததே காம காரதஹ |
நஸ ஸித்தி மவாப்னோதி ந ஸகம் ந பராம் கதிம் || 23

கருத்துரை:

எவன், சாஸ்திரங்களின் ஆணையைமிறித் தன் இட்டத்திற்கு நடக்கிறானோ, அவன் புருஷார்த்த ஸ்திதியையோ, ஈகத்தினையோ, மோட்சத்தினையோ அடையான்.

ஸ்: தஸ்மாச்சாஸ்த்ரம் ப்ரமாணம் தே கார்யாகார்ய

வ்யவஸ்தி தெளி ।

ஞாத்வா சாஸ்த்ர விதா னோக்தம் கர்ம கர்து மிழார்வூளி ॥ 24

கருத்துரை:

ஆகையினால் உனக்குச் செய்யத்தகுந்தது, செய்யத் தகாதது இரண்டையும் நிச்சயிப்பதில் சாஸ்திரம் ப்ரமாணமாகிறது. சாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்டவற்றை அறிந்து நீ கர்மம் செய்யக் கடவாய்.

பதினேழாம் அத்தியாயம்
சீரத்தாத்ரய விபாகபோகம்

ஸ்வ: யே சாஸ்த்ரவிதிமுத்ஸ்ருத்ய யஜந்தே சரத்த யான்விதாஹ் ।
தேஷாம் நிஷ்டா துகா க்ருஷ்ண ஸத்வமாஹோ
ரஜஸ்தம ஹ । 1

கருத்துரை:

கிருஷ்ணா! யார் சாஸ்திர விதியை மீறி, ஆனால் சிரத்தையோடு சூடியவர்களாய் உபாசிக்கிறார்களோ அவர்களது நிலை சத்துவமா, ரஜஸா, தமஸா? எதுவாக உள்ளது?

ஸ்வ: தரிவிதா பவதி சரத்தா தேஹ்னாம் ஸா ஸ்வபாவஜா ।
ஸாத்விகீ ராஜஸீசைவ தாமளீ சேதி தாம்ச்ருணு ॥ 2

கருத்துரை:

உயிர்களின் முன் பிறவியின் தொடர்பின் இயல்பினால்

எற்பட்ட அந்த சர்த்தையானது, ஸாத்விகம் என்றும், ராஜஸம் என்றும், தாமஸம் என்றும் மூன்று விதமாய் இருக்கின்றது. அதனைக்கேள்.

ஸ்: ஸத்வானுரூபா ஸர்வஸ்ய சர்த்தா பவதிபாரத ।
 ஸ்ரத்தாமயோ அயம்புருஷோயோ யச்சர்த்தஹ
 ஸரவஸஹ ॥ 3

க(ருத்துரை:

அர்ஜு னா! ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவர் மனப்பாங்கிற்கு ஏற்ப சிரத்தை அமைகிறது. மனிதன் சிரத்தைமயமானவன். எவன் எத்தகைய சிரத்தையுடன் இருக்கிறானே அத்தகைய சிரத்தையும் அவனே ஆவான்.

ஸ்: ய ஜந்தே ஸாத்விகா தேவான் யசஷ்வரகஷாம்ளி ராஜஸாஹா ।
 பஷேதான் பூதகணான்ஸ்சான்யே யஜந்தே
 தாமஸா ஜனாஹ ॥ 4

கருத்துரை:

ஸாத்வீகர்கள் தேவர்களை, ரஜோ குணமுடையவர்கள், யசஷி ராசஷ்டிரர்களையும், தமோ குணமுடையார்கள், பிரேத பூத குணமுடையவர்களையும் வணங்குகிறார்கள்.

ஸ்: அசாஸ்த்ரவிழிதம் கோரம் தப்யந்தேயே தபோஜனாஹ |
தம்பாஹங்கார ஸம்யத்தாஹ காமராகபலான் விதாஹ || 5

ஸ்: கர்ஷயந்தஹரசரிஸ்தம் பூதக்ராமம்சேதஸஹ |
மாம் சைவாந்தஹ சரிஸ்தம்தான் வித்தியாளீர
நிஸ்சயான் || 6

கருத்துரை:

எந்த மக்கள் உடலில் உள்ள இந்திரியங்களையும் உள்ளத்தில் உறையும் என்னையும் துன்புறுத்தி, வீம்பும் அறங்காரமும் உடையவர்களாய், காமமும் பற்றுதலும் வலுத்தவராய், ஸாஸ்திரத்திற்கு ஒவ்வாத கொடுந்தவம்புரிகிறார்களோ அவர்களை அசுர தியல்புடையவராக அறிக்.

என்: ஆஹாரஸ்த்வபி ஸர்வஸ்ய த்ரிவிதோ பவதி ப்ரியஹ |
யக்ஞஸ்த பஸ்ததா தானம் தேஷாம் பேதமிமம் ச்ருஞ் || 7

கருத்துரை:

ஓவ்வொருவருக்கும் விருப்பமான உணவும் (முக்குணங்களின்படி) மூன்று விதமாகின்றது. அவ்வாறே, யாகம், தவம், தானமும் மூன்று வகைப்படுகின்றன. அவ்வணவின் பேதங்களைக் (சுறுகிறேன்) கேட்பாயாக!

என்: ஆயுஹ ஸத்வபலாரோக்ய ஸாகப்ரதிவிவர்தனாஹ |
ரஸ்யாஹ் ஸநிக்தாஹ் ஸ்திரா ஹ்ருத்யா ஆஹாராஹ
ஸாத்விக ப்ரியா || 8

கருத்துரை:

ஆயின், அறிவு, மனோபலம், தேகபலம், ஆஹரோக்கியம், சகம், ருசி ஆகியவற்றை வளர்ப்பதை, ரசமுள்ளதை, பசையுள்ளதை, தேகத்திற்கு வாலிடுதறுபவைகள். இன்பமானவைகள் ஆகிய ஆகாரங்கள் சுத்தாகிக்கணக்கு மிகவும் பிரியமானவைகள்.

ஸ்வ: கட்வம் லவணாத்யுஷ்டன தீசுஷன ருசுவி விதாவறினவு ।
ஆஹாரா ராஜஸல்யேஷ்டா துக்க சோகாமயப் ப்ரதாஷம் ॥ 9

கருத்துரை:

கசப்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு, பெருவெப்பம், காரம், வறட்சி, எரிச்சல் மிகுந்தவையும், துண்பம், சோகம், நோய் இவற்றை உண்டு பண்ணக்கூடிய விருப்பமானவைகள். அவை எப்போதும் தள்ளத்தக்கவை.

ஸ்வ: யாத யாமம் குதரஸம் பூதி பரியுவிதம் சயத் ।
உச்சிஷ்டமபி சாமேத்யம் போஜனம் தாமஸ பரியம் ॥ 10

கருத்துரை:

சமைத்து ஒரு யாமம் கழிந்த உணவு, சுவையற்ற, துர்நாற்றமுடைய, பழைய, எச்சிலான, தூய்மையற்ற உணவு தமோ குணத்தாருக்குப் பிரியமானது.

ஸ்: அபலா காங்காதிபிர்யக்ஞோ - விதித்திருஷ்டோ ய திஜ்யதே ।
யஷ்டவ்யமேவதி மனவற ஸமாதாயஸ ஸாத்விகஹு ॥ 11

கருத்துரை:

இது செய்யத் தகுந்ததே என்று மனம் ஸமாதானம் அடைந்து சாஸ்த்திரத்திற்கு ஒத்த ஏந்த யாகம் பலனைக் கருதாதவர்களால் செய்யப்படுகின்றதோ அது சாத்வீக யாகம் எனப்படும்.

ஸ்: அபி ஸந்தாய துபலம் தம் பார்த்த மபி கைவயத் ।
திஜ்யதே பாத சிரேஷ்ட தம் யக்ஞும் வித்திராஜஸம் ॥ 12

கருத்துரை:

பாதகுல சிரேஷ்டனே! பலனைக் கருதியும்,
ஆடம்பாத்துக்காகவோ செய்யப்படுகின்ற ஆராதனையை
ராஜஸமானதென்று அறிக.

- ஸ்வி: விதிஹரினம் ஸ்ருஷ்டான்னம் மந்த்ரஹரின மதசுவினம் ।
சுத்தாவிரஹிதம் யக்ஞம் தாமஸம் பரிசுகடதே ॥ 13

குருத்துரை:

சாஸ்திராரூபி வழியதும், அன்னதானமில்லாததும், மந்திர மற்றதும், தசையை தில்லாததும். சிரத்தையற்றதுமான யக்ஞம் தாமஸ யக்ஞம் எனப்படுகிறது.

- ஸ்வி: தேவத்விஜை குருப்ராக்ஞபூஜனம் சௌச மார்ஜவம் ।
ப்ரஹ்மசர்யமஹிம்சா ச சாரிம் தப உடையதே ॥ 14

குருத்துரை:

தேவர்கள், பிராம்மங்கர், குருமார், ஞானிகள் ஆகியவர்களைப் போற்றுவதும், உள்ளும் புறமும் தூய்மையாய் இருத்தலும், நேர்மையும் ஓ பிரம்மப்சரியம், அஹிம்மை இவற்றுடன் இருப்பதும் சரித்தவம் எனப்படுகின்றது.

ஸ்: அனுத்தவே ஹு கரம் வாக்யம் சுத்யம் பரிசுவறிதம் சுயத் ।
ஸ்வாத்யாயாப்ய ஸனம் சைவ வாங்மயம் தபஃ சுயதே ॥ 15

கருத்துரை:

பிறருடைய மனத்தைத் துண்புறுத்தாத வாய்மையும் இனிமையும் நலனும் தரக்கூடிய வார்த்தை மற்றும் வேதம் ஒதுதல் ஆகிய இவை வாக்குமயமான தவம் எனப்படுகிறது.

ஸ்: மனாஹ் ப்ரஸாதஹ சௌம்யத்வம் மெளனமாத்ம
வினிக்ரஹஹ ।
பாவஸம் சுத்திரித்யேதத்தபோ மானஸமுச்யதே ॥ 16

கருத்துரை:

மன அமைதி, அன்புடைமை, இனிய தோற்றம், மெளனம், தன்னடக்கம், தூய நோக்கம் ஆகிய இவை மானஸதவம் எனப்படுகிறது.

ஸ்வர்த்தையா பரயா தப்தம் தபஸ்தத் த்ரிவிதம் நரைஹ |
அபலா காங்க்கவி பிர்யுக்தைஹ் ஸாத்விகம்பரி சகஷதே || 17

கருத்துரை:

பலனைக் கருதாத, உறுதி உடைய நரர்களால் பெருமுயற் சியுடன் செய்யப்படும் மேற்சொன்ன முன்றுவிதமான தவங்களும், ஸாத்விகமானதென்று சொல்லப்படுகின்றது.

ஸ்வத்காரமான பூஜார்த்தம் தபோ தம்பேன சைவயத் |
க்ரியதே ததிஹ ப்ரோக்தம் ராஜஸம் சலமத்ருவம் || 18

கருத்துரை:

பிறரால் பாராட்டுதலையும், பெருமையையும், போற்றுதலையும், கருதி ஆடும்பரத்தோடு செய்யப்படும் தவம், நிலையற்ற, உறுதியற்ற பலனை யுடையதான் அது ராஜஸ தவம் எனப் சொல்லப்படுகிறது.

ஸ்வடக்ராஹேணாத்மனோ யத்பீடியா க்ரியதே தபஹ |
பரஸ்யோத்ஸாதனார்த்தம் வா தத்தாமஸமுதாஹ்ருதம் || 19

கருத்துரை:

மூர்க்கத்தனமான பற்றுதலுடன் தன் சரித்தை (கடுமையான உபவாசக்களால்) துன்புறுத்தியோ அல்லது பிறரை அழிப்பதற்காகவோ செய்யப்படும் தவம் தாமஸத்தவம் எனச் சொல்லப்படுகின்றது.

ஸ்வ: தாதவ்யமிதி யத்தானம் தீயதே அனுபகாரினே |
தேசே காலே சபாத்ரே சதத்தானம் ஸாத்விகம் ஸ்மருதம் || 20

கருத்துரை:

தக்க இடத்திலே, புண்ய காலத்தில், தகுந்தாவறுக்கு, பிரதியாகாரம் செய்யாம் சக்தியற்றலானுக்கு, கொடுத்தால் காமமையன்ற நிச்சயத்துடன் கொடுக்கப்படும் தாபம் சாற்றிய தாலமேன்று சொல்லப்படுகின்றது.

ஸ்: யத்து ப்ரத்யுபகாரார்த்தம் பலமுத்திச்ய வா புனை |
தீயதே ச பரிக்லிண்டம் தத்தானம் ராஜஸம் ஸ்மருதம் || 21

கருத்துரை:

கைமாறு கருதியோ பலனைக் கருதியோ மன வருத்தத்தோடு வழங்கப்படும் தானம் ராஜஸதானம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

ஸ்: அதேசுகாலே யத்தான மபாத்ரே இப்யஸ்ச தீயதே |
அஸத் க்ருதமவக்ஞாதம் தத்தாமஸமுதா ஹ்ருதம் || 22

கருத்துரை:

தானத்திற்கு (புனிதமற்ற) இடத்திலும், காலத்திலும் தகுதியற்றவர் கருக்குப் பணிவின்றி இகழ்ச்சியுடன் செய்யப்படும் தானம் எதுவோ அது தாமஸம் எனப்படுகிறது.

ஸ்: ஒம் தத் ஸதிதி நிர்தேசே ப்ரஹ்மணஸ்திரிவிதஹஸ்மருதம் |
ப்ராஹ்மணாஸ்தே வேதாஸ்சயக்ஞாஸ்ச
விஹிதாஹஸ் புரா || 23

கருத்துரை:

பரப்ரும்மத்திற்கு ஓம், தத், ஸத் என்ற விதமான, பெயர்கள் மொழியப்பட்டுள்ளது. இப் பெயர்களினின்றே (அதன் உச்சாரணையினால்) பண்டை க் காலத்து பிராமணர்களால் (ப்ரம்ம ஞானியர்) வேதங்கள் யாகங்கள் மூல க்ஷப்ரா'டன.

- ஸ்: தஸ்மாதோமித்யுதாஹ்ருத்ய யக்ஞதானதபத்ரக்ரியாஹ |
ப்ரவர்தந்தே விதாநோக்தாஹ ஸததம் ப்ரஹ்மவாதினாம || 24

கருத்துரை:

ஆகையால் வேதமறிந்தவர்கள் தீவாத விதிப்படி செய்யும் யக்ஞதான - தவக்கிரியைகள் பாஷ்பாகும் 'ஓம்' என்று உச்சாரித்துத் தொடங்குகின்றன

- ஸ்: ததித்யன பிலந்தாய பலம் யக்ஞதபதூ க்ரியாஹ |
தானக் கிரியாஸ்ச லிவிதாஹ் க்ரியந்தே மோகஷ
காங்கிரிபிழறி ||

கருத்துரை:

அவ்வாறே 'தத்' என்னும் பதத்தினை உச்சரித்த பின்னாலே முழுச்சூக்கள் பலனைக் கருதாது பலவிதமான யக்ஞங்கள், தானங்கள், தவம் முதலான கிரியைகளைச் செய்கின்றனர்.

ஸ்வ: ஸத்பாவே ஸாது பாவே ஸஸ்தித்யேதத் ப்ரயுத்யதே ।
ப்ரஸ்தே கர்மணிததா ஸச்சப்தநா பாந்தத் யுத்யதே ॥ 26

கருத்துரை:

அர்ஜ்ஞா! 'உளது' என்ற பொருளிலும், 'நன்மை' என்ற பொருளிலும், 'ஸத்' என்னும் இந்த பரபிரம்மத்தின் நாமம் உபயோகிக்கப்படுகின்றது. அவ்வாறே மங்களகரமான கர்மங்களிலும் 'ஸத்' என்ற சொல் வழங்கப்படுகின்றது.

ஸ்வ: யக்ஞே தபஸிதானே ஸஸ்திதி ஸதிதி சோக்யதே ।
கர்ம சைவ ததஃத்தீயம் ஸதித்யேவாபிதீயதே ॥ 27

கருத்துரை:

யக்ஞத்தில், தவத்தில், தானத்தில் நிலையற்றிருப்பது 'ஸதி' எனப்படுகிறது. மேலும் பிரம்மத்தின் போது 'ஒ (நிலை) நிருப்திக்காக) செய்யப்படும் கர்மங்கள் கூட 'ஸதி' என்று சொல்லப்படுகின்றது.

எி: அச்சுத்தியா ஹும் தத்தம் தபஸ்தப்தம் க்ருஹம் சயத் ।
அஸதித்தியுசயதே பார்த்த நச தத்பரேதஃ நோ இஹ ॥ 28

கருத்துரை:

அர்ஜ்ஞா! சிறத்தையின்றிச் செய்யப்படும் பாக்ஷம், தானமும், தவமும், ஏனைய கர்மங்களும் 'அஸதி' எனப்படும். அது, மறுமைக்கும் உதவாது, இம்மைக்கும் பயன்பட வரு.

பதினெட்டாம் அத்தியாயம்
மேராக்ஷ ஸந்யாஸ போகம்

ஸ்வ: ஸந்யாஸஸ்ய மஹாபாஹோ தத்வமிச்சாமி வேதிதும் ।
த்யாகஸ்ய ச ஹ்ருஷ்டிகேச ப்ருதக் கேசி நீசஷாதன ॥ 1

கருத்துரை:

நீண்ட தோன்களையுடைவனும், இந்திரியங்களை
வென்றவனும், கேசி என்ற அரக்கனைக் கொன்றவனுமாகிய ஏ
கிருஷ்ணா! சந்தியாசத்தின், தியாகத்தின் தத்துவத்தை
வெவ்வேறாகத் தனித்தனியே அறிந்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஸ்வ: காம்யானாம் கர்மணாம் ந்யாஸம் ஸந்யாஸம்
கவயோ விதுஹி ।
ஸர்வகர்ம பலத்யாகம் ப்ராஹ்ஸத்யாகம்
விசகஷணாஹ் ॥ 2

கருத்துரை:

அர்ஜூனனே! பலனை விரும்பிச் செய்யப்படும் கர்மங்களைத் துறப்பதை சந்தியாசமென்று ஞானிகள் அறிகிறார்கள். எல்லாக் கர்மங்களின் பலனையும் துறத்தலைத் தியாகமென்கின்றனர் தீர்க்க தாரிசிகள்.

ஸ்வ: த்யாஜ்யம் தோஷவதித்யேகே கர்ம ப்ராஹ்ம மனீவினாஹ |
யக்ஞ தான தபஹ கர்ம ந த்யாஜ்யமிதி சாபாரே || 3

கருத்துரை:

சில அறிஞர்கள் (சாங்கியர்கள்) கர்மங்களெல்லாம் குற்றமுடையவை களாதலால் துறத்தற்குரியவைகளென்று பாகர்கின்றனர். இன்னும் சிலல் வேள்வி, தானம், தவம் ஆகிய கர்மங்கள் துறக்கப்படலாகாது என்கின்றனர்.

ஸ்வ: நில்சயம் ச்ருணுமே தத்ர த்யாகே பரதஸத்தம |
த்யாகோ ஹி புருஷவ்யாக்ர த்ர்விதஹஸம் ப்ரகீர்த்திதஹ || 4

க. நூத்துரை:

பாத, துலத்துப் பிறத்தோனும், புருஷர்களுள் புலியும் ஆன
அர்ஜுஙா! கர்ம தியாகத்தைக் குறித்து என்னுடைய
சித்தாந்தத்தைக் கேள். நியாகமானது முன்று விதமாகச்
கொல்லப்பா: டுள்ளது.

ஸ: யக்ஞ தான தபஹ கர்ம ந த்யாஜ்யம் கார்யமேவ தத் ।
யக்ஞோ தானம் தபஸ்சைவ பாவனானி மனீஷிணாம் ॥ 5

க. நூத்துரை:

வேள்வி, தானம், தவம் ஆகிய கர்மாக்கள் விட்டுவிடத்தக்கவை
அல்ல. செய்யத்தக்கவையேயாகும். ஏனெனில் அவை
அறிஞர்களுக்கு மனத்தூய்மையை யுண்டாக்குபவையாக
இருக்கின்றன.

ஸ: ஏதான்யபி துகர்மாணி ஸங்கம் த்யக்த்வா பலானிச ।
கர்த்தவ்யாணீதி மே பார்த்த நிஸ்சிதம் மத முத்தமம் ॥ 6

கருத்துரை:

அர்ஜுனா! பற்றுதலையும் பயணையும் துறைத்தே இக்கர்மங்கள் யாவும் செய்யப்பட. வேல்டும் என்பது என்று நிச்சயமான உத்தமமான கொள்கை.

ஸ்வ: நியதஸ்ய துஸந்யாஸஹ கர்மணோ நோப பத்யதே ।
மோஹாத்தஸ்ய பரித்யாக ஸ்தாமஸஹ பரிகீர்த்திதஹ ॥ 7

கருத்துரை:

வேத சாஸ்திரங்களால் விதிக்கப்பட நிதிய கர்மங்களை விடுவது பொருந்தாது. அறியாலூமயினால் அத்தகைய கர்மங்களை எவ்வேறும் விட்டுவிட்டால் அது தாமஸத்தியாகம் என்று கறப்படுகிறது.

ஸ்வ: துஹ்ர கமித்யேவ யத்கர்ம காயக்லேச பயாத் த்யஜேத் ।
ஸக்ருத்வா ராஜஸம் த்யாகம் நெவத்யாகபலம் லபேத் ॥ 8

கருத்துரை:

எவன் உடம்பின் வருத்தத்துக்கு அஞ்சித் துக்கத்தை உண்டாக்குவது எனக் கருதி அதை விடுகிறவன் ரஜோகுண தியாகம் செய்கிறான். ஆதனால் அவன் தியாக பலனை அடைவதேயில்லை.

ஸ்: கார்ய மித்யேவ யத்கர்ம நியதம் க்ரியதோ அர்ஜான் ।
ஸங்கம் த்யக்த்வா பலம் சைவ ஸ தியாகஹ ஸாத்விகோ
மதஹ ॥ 9

கருத்துரை:

அர்ஜானா! இது செய்தற்குரியதென்று கருதி சாஸ்திரத்தால் விதிக்கப்பட்ட எந்த நித்திய கர்மம் செய்யப்படுகிறதோ, அந்தத் தியாகம் சாத்விகமானது என்று கருதப்படுகிறது.

ஸ்: நத்வேஷ்ட்யகுசலம் கர்மகுசலே நானுவட்டிதே ।
த்யாகீ ஸத்வஸ மாவிஷ்டோ மேதாவீ சின்னஸம்சயஹ ॥ 10

கருத்துரை:

சத்வம் நிறைந்தவனும், பேறினுனும், ஜயத்தை அகற்றியவனும் ஆகிய தியாகியானவன் துன்ப வினையை வெறுக்கமாட்டான். நன்மையையும், சுகத்தையும் அளிக்கவல்ல இன்ப வினையை விரும்ப மாடான்.

ஸ்: ந ஹி தேஹப்ருதா சக்யம் த்யக்தும் கர்மாண்ய சேஷதஹ |
யஸ்து கர்மபலத்யாகீ ஸத்யா கீத்யமீதியதே || 11

கருத்துரை:

கர்மாக்களை முற்றினும் விட்டு விடுதல் என்பது உடலெடுத்த ஜிவனுக்கு சாத்தியமாகாது. எவனோருவன் கர்மாக்களின் பலன்களை விட்டு விடுகிறானே அத்தகையோனே தியாகியெனப்படுகிறான்.

ஸ்: அனிஷ்டமிஷ்டம் மிச்ரம் ச்தமிவிதம் கர்மணஹ பலம் |
பவத் யத்யாகினாம் ப்ரேத்ய நது ஸந்யாளினாம் க்வசித் || 12

கருத்துவம்

துக்கருத்துவம் என்றால், இப்பத்தைத் தருவது, இவ்விரண்டையும் கலாச்சார நூல்களை மூன்று விதமான வினைப்பயன் தியாகிகள் வெட்டுக்கூடு ஏற்படுகின்றது. தியாகிகளுக்கு ஒருவிதாகப் பதில் கூடு.

பஞ்சை நாளி மதுரையோலோ காஷணானி நிபோதமே ।

ஸாஸ்க்யோ க்ருதாந்தே ப்ரோக்தானி எதித்தயே ஸர்வ

கர்மணாம் ॥ 13

கருத்துவம்.

பெரும்தீர்த்தங்கர அர்ஜனா! கர்மத்தின் முடிவுகாட்டும் சாஸ்கிய சாந்திப்பத்தில் சகல கர்மங்களின் சித்திக் கென்று பகுப்பாட்டுவது ஒந்த ஐந்து காணங்களையும் என்னிடம் அறிந்து வெள்ளு.

அதிஷ்டானம் ததா கரணம் ச ப்ருத்திவிதம் ।

விவிதாஸ்ச ப்ருத்திஷ்டா தைவம் கைவாத்ர பஞ்சம் ॥ 14

கருத்துரை:

கர்மங்களைச் செய்யும் விடுயத்தில் 1.உடல் 2.கர்த்தா (செய்வோன்) 3.வெவ்வெறு புலன்கள் 4.வெவ்வெறான கிரியைகள் 5.தெய்வம் இவை காரணமாகின்றன.

ஸி: சரிவாங் மணோபிரியத் கர்ம ப்ராஷ்பதே நாறு |
ந்யாய்யம் வா விபரிதம் பா பஞ்சை தே தஸ்ய ஹூதவாறு || 15

கருத்துரை:

மனிதன் உடல், வாக்கு, மனம் ஆகியவற்றால் நேர்மையானது, நியாயமற்றதோ ஆகிய எந்தக் கர்மாவைத் தொடங்கினாலும் இதற்கு இவை ஜூந்தும் காரணமாகின்றன.

ஸி: தத்தைவம் ஸதி கர்தாச மாத்மானம் கேவலம் துயவற் |
பச்யத்யக்ருத புந்தித்வான்ன ஸ பச்யதி துர்மதிஹரி || 16

குருத்துரை:

அது அங்குனமிருக்க (மேற்கூறிய ஐந்தும் காரணங்களாக, இருக்கையில்) எவ்வொருவன் புத்தி பண்படாத நிலையில் உடல் இல்லாத ஆன்மாவைக் கர்த்தாவாகக் கருதுகிறானோ அத்தகைய அறிவிலி கர்மத்தைப் பற்றியோ ஆன்மாவைப் பற்றியோ அறியாமல் இருக்கிறான்.

எ: யஸ்ய நாஹம் க்ருதோ பாவோ புத்திர்யஸ்ய நவிப்யதே ।
ஹத்வாபி ஸ இமான் லோகான் ந ஹந்தி ந நிபத்யதே ॥ 17

குருத்துரை:

யாருக்குத் தானே கர்த்தா என்ற எண்ணம் இல்லையோ, யாருடைய புத்தி விஷயங்களையும் கர்மங்களையும் தீண்டுவதில்லையோ அவன் இவ்வுயிர்கள் அனைத்தையும் கொன்றாலும் உல்லமையில் வதையும் செய்வதில்லை. மேலும் அவன் கர்மாவினாலும், பாவங்களினாலும் பந்திக்கப்படுவதுமில்லை.

ஸ்வ: ஞானம் நேயம் பரிக்ஞாதா த்ரிவிதா கர்மசோதனா ।
கரணம் கர்ம கர்தேதி த்ரிவிதஹ கர்மஸங்க்ரஹஹ ॥ 18

கருத்துரை:

அறியு, அறியப்படும் பொறுள், அறிபவன் என கர்மாவிற்குத் துண்டுதல் மூன்று வகைப்படும். கருவி, கர்மா, கர்த்தா எனக் கர்மத்திற்கு இருப்பிடம் ஆதாரம் மூன்று வகைப்படும்.

ஸ்வ: ஞானம் கர்ம ச கர்த்தா ச த்ரிதைவ குணபேததஹ ।
ப்ரோச்யதே குண ஸங்க்யானே யதாவச்ருணு தான்யமி ॥ 19

கருத்துரை:

குணங்களைப் பற்றி விவரிக்கும் சாங்கிய சாஸ்திரத்தில் ஞானம், கர்மம், கர்த்தா ஆகியவை சத்வம் முதலிய முணங்களின் வேறுபாட்டின் அடைப்படையால் மூன்று விதமாகக் கூறப்படுகிறது. அவற்றையும் சாஸ்திரத்தில் உறுப்பாகுள்ளபடி கவுகிறேன் கேள்.

ஸ்வ: ஸர்வழூதேஷ யேனைகம் பாவமவ்யய மிசுடதே ।
அவிபக்தம் விபக்தேஷ தஜ்ஞானம் வித்தி வாஸ்விகம் ॥ 20

கருத்துரை:

வேறு வேறாய் வகை செய்யப்பட்டுள்ள உயிர்களில் (பூதங்களில்) வேறுபடாத, அழியாத ஏக வஸ்துவை எதனால் பார்க்கிறாயோ அந்த ஞானத்தை சாத்விகமானதென்று அறிக.

ஸ்வ: ப்ருதக்தவேன து யஜ்ஞானம் நானாபாவான் ப்ருதக் விதான் ।
வேத்தி ஸர்வேஷ பூதேஷ தஜ்ஞானம் வித்திராஜஸம் ॥ 21

கருத்துரை:

எந்த ஞானத்தினால் மனிதன் எல்லா உயிர்களிலும் வெவ்வேறு விதமாக உள்ள அநேக உயிர்களை வெவ்வேறாகப் பார்க்கிறானோ, அத்தகைய ஞானத்தினை ராஜஸமென்று அறிவாயாக.

ஸ்: யத்து க்ருத்ஸ்ன வதேகஸ்மின் கார்யே ஸக்த மஹைதுகம் ।
அதத் வார்த்தவதல்பம் ச தத்தாமஸ முதாஹ்ருதம் ॥ 22

கருத்துரை:

எந்த ஞானத்தால் ஒரு காரியத்தையே (உடலாகிய பொம்மைகளையே) எல்லாமும் அதுவேதான் என்று பற்றிக் கொண்டு, தக்க காரணமின்றியும், உண்மைக்கு ஒவ்வாததாயும், அற்ப பலன் உடையதாக இருக்குமோ அந்த ஞானம் தாமஸமென்று கருதப்படுகிறது.

ஸ்: நியதம் ஸங்கரஹிதம ராகத்வேவதைஹ க்ருதம் ।
அபலப் ரேபஸ்னா கர்ம யத்தத் ஸாத்விகமுச்யதே ॥ 23

கருத்துரை:

ஓஸ்திரக்களால் நியமிக்கப்பட்டதும், பலனைக் கருதாது பற்றின்றி, விருப்பு வெறுப்பற்றி எக்கர்மம் செய்யப்படுகிறதோ அது ராத்விகாம் எனக் கருதப்படுகிறது.

ஸ்வ: யத்து காமேப்ஸௌ கர்ம ஸாஹ்ரங்காரேண வாபுனஹு
க்ரியதே பஹ்லாயாஸம் தத்ராஜஸமுதாஹ்ருதம் ।

24

கருத்துரை:

ஆசையின் வயப்பட்டவனால் அல்லது
அகங்காரமுடையவனால், பெரும் பிரயாசையுடன் எந்த கர்மம்
செய்யப்படுகிறதோ அது ராஜஸகர்மா என்று சொல்லப்படுகிறது.

ஸ்வ: அனுபந்தம் சுடியம் ஹரிம்ஸாமனபேசுஷ்ய ச பெனருஷம் ।
மோஹதாரப்யதே கர்மயத்தத் தாமஸமுச்யதே ॥

25

கருத்துரை:

வினையின் வினைவையும், நஷ்டத்தையும், துன்பத்தையும்
தனது திறமையையும் என்னிப் பாராது, மயக்கத்தால் எக்கர்மம்
தொடர்க்கப்படுகிறதோ அது தாமஸமெனப்படும்.

என: முக்த ஸங்கோ அன ஹம்வாதீ த்ருத்யத்ஸாஹ
 எதித்ய எதித்யோ நிர்விகாஶஹ கர்தா ஸாத்விக உச்யதே ॥ 26

ஸமன்விதஹ ।

கருத்துரை.

பற்று நிங்கியவன், அகங்காரமற்றவன், உ-றுதியும்
 ஊக்கமுடையவன், வெற்றி தோல்வியில் வேறுபடாதவன்
 இத்தகைய கர்த்தா சாத்விகன் எனப்படுகிறான்.

என: ராகி கர்ம பலப்ரேப் எரிலுப்தோ ஹிம்ஸாத் மகோ அக்சிஹு ।
 ஹர்ஷ சோகான் விதஹ கர்தா ராஜஸஹ பரிகீர்த்திஹு ॥ 27

கருத்துரை:

ஆசையுள்ளவனும், கர்ம பலனை விரும்புவனும், ஓலாவியும்,
 துஞ்சுறுத்தும் தன்மையனும், உத்தமில்லாதவனும். மஷிழ்வும்
 சோர்வும் கூர்வானும் ஆசையாக கர்த்தா ராஜஸ கர்த்தாவென்று
 சொல்லப்படுகிறான்.

ஸ்வ: அயுக்தஹ ப்ராக்ருதஹ ஸ்தப்தஹ சடோநெஷ் க்ருதி
கோஅலஸஹ |
விஷாதீ தீர்க்ஷைத்ரீ ச கர்த்தா தாமஸ உச்யதே || 28

கருத்துரை:

மனவடக்கம் இல்லாதவனும், அறிவு பெறாதவனும், பணிவிள்ளி முரட்டுத் தனம் உடையவனும், வஞ்சகனும், பழிவாங்கும் எண்ணைத்துடன் பிறரது வாழ்க்கையைப் பாழாக்குபவனும், சோம்பேறித்தனம் உடையவனும், எப்போதும் துயரநு வோனும், காலம் நீடிப்பவனும் ஆகிய கர்த்தா தாமஸ கர்த்தா எனப்படுகிறான்.

ஸ்வ: புத்தேர் பேதம் த்ருதேஸ்கைவ குணதஸ்த்ரிவிதம் ச்ருணை |
ப்ரோச்யமான மசேஷன ப்ருதக்தவேன தனஞ்ஜய | 29

கருத்துரை:

அர்ஜனனே! புத்தியின், தைரியத்தின் பேதங்களை, குணங்

களின் அடிப்படையில் மூன்று விதங்களாக வெவ்வேறாகவும்,
முழுமையாகவும் கூறப்படுவதை இப்போது நீ கேட்பாயாக.

என: ப்ரவ்ருத்திம் ச நிவ்ருத்திம் ச கார்யா கார்யே பயாபயே ।
பந்தம் மோகஷம் ச யாவேத்தி புத்திஹரி ஸா பார்த்த
ஸார்விகீ ॥ 30

கருத்துரை:

அர்ஜுனனே! எந்த புத்திகர்மத்தில் ஈடுபாட்டுணையும் (உலகியல்
நெறியின் அதர்மத்தில் ஈடுபாடின்மையும், செய்யற், துக்கவை,
செய்யத்தகாதவை, பயத்தையும், பயமின்மையும், பந்தத்தையும்
மோட்சத்தையும் அறிந்து கொள்கிறதோ அந்தபுந்தி சாத்வீக
புத்தியாகும்.

என: யயா தர்ம மதர்மம் சகார்யம் சாகார்ய மேவச ।
அயதாவத் ப்ரஜானாதி புத்திஹரி ஸாபார்த்த ராஜனி ॥ 31

கருத்துரை:

அர்ஜூனனே! எந்த புத்தியினால் மனிதன் தர்மத்தை, அதர்மத்தை, செய்யத்தக்கதை செய்யத்தகாததை உள்ளது உள்ளபடி அன்றி, (வேறோர்விதமாக, பிழையாக) அறிகிறானோ, அந்த புத்தி ராஜஸ புத்தியாகவே இருக்கிறது.

என: அதர்மம் தர்மமிதி யா மான்யதே தமஸாவ்ருதா |

ஸர்வார்த்தான் விபரிதான்ஸ்ச புத்திஹரி ஸாபார்த்த

தாமஸி ||

32

கருத்துரை:

எ அர்ஜூனா! எந்த புத்தி விவேகமில்லாமல் மூடப்பட்டதாய், அதர்மத்தை தர்மம் என்று கருதுகிறதோ, எல்லாப் பொருட்களையும் விபரிதமாக நினைக்கிறதோ அது தாமஸமானது.

ஸ்வி: த்ருத்யா யயா தாரயதே மனஹ ப்ராணேந் த்ரியக்ரியாஹ் ।
யோகேணாவ்ய பிசாரிண்யா த்ருதிஹரிலா பார்த்த
ஸாத்விகி ॥ 33

கருத்துரை:

ஏ அர்ஜுனா! சலனமற்ற (விஷயங்களில் ஈடுபடாது) தொடரியத்தோடு கூடியவனாய் மனம், பிராணன், புலன்கள் ஆகியவற்றின் செயல்களை யோக சாதகத்தால் ஆன்ம வழியில் நிறுத்துகிறானோ அத்தகைய உறுதி சாத்வீகமானது.

ஸ்வி: யயாது தர்மகாமார்த்தான் த்ருத்யா தாரயதே அர்ஜுன ।
ப்ரஸங்கேன பலாகாங்கஷ்டித்ருதிஹ் ஸா பார்த்த ராஜனி ॥ 34

கருத்துரை:

ஏ அர்ஜுனா! எந்த தைரியத்தினால் மனிதன் பலனின் விருப்பம் கொண்டு அறம் பொருள் இன்பங்களை ஒருவன் காக்கின்றானோ அந்த உறுதியானது ராஜஸ தைரியம் எனப்படும்.

என்: யயா ஸ்வப்னம் பயம் சோகம் விஷாதம் மதமேவச ।
ந விமுஞ்சதி துர்மேதா த்ருதிஹரி ஸா பார்த்த தாமஸி ॥ 35

கருத்துரை:

ஏ அர்ஜூனா! எந்த தைரியத்தில் தீய புத்தியிடைய மனிதன் தூக்கத்தை, பயத்தை, வருத்தத்தை, ஆணவத்தை விட்டுவிடாமல் இருப்பானோ அத்தகைய தைரியம் தாமஸமானது.

என்: சுகம் த்விதாஸீம் த்ரிவிதம் ச்ருணுமே பரதர்ஷப ।
அப்யாஸாத்ரமதே யத்ர துக்காந்தம் ச நிகச்சதி ॥ 36

கருத்துரை:

பரத குலத்தில் சிறந்தோனே! ஏ அர்ஜூனா! எத்தகைய பயிற்சியினால் மனிதன் அளவில்லா ஆனந்தத்தையும், துக்கத்தின் முடிவையும் அடைகிறானோ அத்தகைய சுகம் மூன்று விதமாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. அதனை இப்போது என்னிடம் கேட்பாயாக.

ஸ்: யத்த தக்ரே விஷமிவ பரிணாமே அம்ருதோபமம் ।
தத்ஸாகம் ஸாத்விகம் ப்ரோக்தமாத்ம புத்திப் ப்ரஸாதஜம் ॥ 37

கருத்துரை:

எந்த சுகம் முதலில் விஷம் போலவும் முடிவில் அமிர்தத்துக்கும் ஒப்பானதுமாகிறதோ அது சாத்வீக சுகமாகும். ஆத்ம நிஷ்டையில் தூய்மையான தெளிவடைந்து புத்தியில் அது தோன்றுகிறது.

ஸ்: விஷ்யேந்திரிய ஸம்யோகத்யத்த தக்ரே அம்ருதோபமம் ।
பரிணாமே விஷமிவ தத்ஸாகம் ராஜஸம் ஸ்ருதம் ॥ 38

கருத்துரை:

எந்த சுகம் பொறி புலன்களின் தொடர்பால் முதலில் அமிர்தம் போலிருந்து, இறுதியில் விஷத்தைப் போல மாறுகிறதோ அத்தகைய சுகம் ராஜஸ சுகமெனப்படுகிறது.

ஸ்வ: யதுக்ரே சானுபந்தே ச சுகம் மோஹனமாத்மனஹ ।
நித்ரா லஸ்ய ப்ரமாதோத்தம் தத்தாமஸ முதாஹ்ருதம் ॥ 39

கருத்துரை:

தூக்கம், சோம்பல், மயக்கம் இவற்றினின்றும் பிறந்ததாய்,
துவக்கத்திலும் இறுதியிலும், மோகத்தை, மயக்கத்தைத்
தரவல்லதோ அந்த சுகம் தாமஸ சுகமென்று கூறப்படுகிறது.

ஸ்வ: ந ததஸ்தி ப்ருதிவ்யாம் வாதிவி தேவேஷவா புனஹ ।
ஸத்வங் ப்ரக்ருதிஜூர்முக்தம் யதேபிஹி ஸ்யாத்
த்ரிபிர்குணைஹ ॥ 40

கருத்துரை:

இயற்கையினின்றும் (யானை) பிறந்ததாகிய இம்முக்குணங்களினின்று விடுதலை பெற்ற உயிர் மண்ணுலகில்,
விண்ணநுலகில் வானவர் களிடத்தும் இல்லை.

ஸ்வ: ப்ராஹ்மண கஷத்திரிய விசாம் குத்ராணாம்ச பரந்தப ।
கர்மாணி ப்ரவிபக்தானி ஸ்வபாவப்ரபணாவர் குணைறு ॥ 41

கருத்துரை:

அதிரிகளை வாட்டும் அர்ஜ்ஞா! பிராம்மண, கஷத்திரிய,
வைசிய, குத்திராக்ஞடைய கர்மங்கள், அவரவர் இயல்பில்
உதித்த குணங்களுக்கேற்பப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ஸ்வ: சமோ தமஸ்தபஹ சௌகம் கஷாந்திரார்ஜுவமேவச ।
ஞானம் விக்ஞான மாஸ்திக்யம் ப்ரஹ்மகர்ம
ஸ்வபாவஜம் ॥

கருத்துரை:

அந்தக் காணங்கள், புறக்காணங்கள் ஆகியவற்றின் அடக்கம்,
தவம், துய்மை, நேர்மை, சாஸ்திர ஞானம், அனுபவ ஞானம்,
தூய்வாம், குடு இவர்களின் பேரில் நம்பிக்கை ஆகியவை யாவும்
மிராம்யோர்களின் இயல்பான கர்மங்களாய்.

ஸ்வ: சௌர்யம் தேஜோ த்ருதிர்தாக்ஷயம் யுத்தே சாப்யபலாயனம் ।
தானமீச்வர பாவஸ்ச சஷாத்ரம் கர்மஸ்வபாவஜம் ॥ 43

கருத்துரை:

குருத்தன்மை, துணியை, உறுதி, ஆற்றல், போளில் புறங்காட்டாமை,
கொடை, இறையுணர்வு ஆகியவை இயற்கையில் பிறந்த
சூத்திரிய கர்மஸ்களாம்.

ஸ்வ: க்ருஷி கோக்ஷய வாணிஞ்யம் வைச்ய கர்ம ஸ்வபாவஜம் ।
பரிசர்யாத்மகம் கர்ம சூத்ரஸ்யாமி ஸ்வபாவஜம் ॥ 44

கருத்துரை:

வேளால்மை, ஆநிரை மேய்த்தல், வர்த்தகம் ஆகியவை
வைசியர்களுக்கு இயல்பாய் ஏற்பட்டதாகும். அவ்வாறே
குற்றேவல் புரிவது சூத்திரர்களின் இயல்பாகக்
சாறப்பட்டிருக்கிறது.

ஸ்வே ஸ்வே கர்மணை பிரதஹ ஸம்லித்திம்லபதே நாஹ ।
ஸ்வகர்ம நிரதஹ எதித்திம் யதா விந்ததி தச்சருணு ॥ 45

கருத்துரை:

அவனவன் தத்தம் கர்மத்தில் நிறைவூகிற மனிதன் நிறை நிலை (சித்தியை)யை அடைகிறான். தனது கர்மாவில் கருத்து வைப்பவன் எஸ்குனம் சித்தியடைகிறான் என்பதைக் கேட்பாயாக.

ஸ்வ யதஹ ப்ரவருத்திர்பூதானாம் யேன ஸர்வமிதம் ததம் ।
ஸ்வகர்மணா தமப்யர்ச்ய எதித்திம் விந்ததி மானவஹ ॥ 46

கருத்துரை:

யாரிடத்திடமிருந்து உயிர்கள் உற்பத்தியாயிலேவா, யாரால் இவ்வையைக்கெல்லாம் வியாமிக்கப்பட்டுள்ளதோ, அப்பாம் பொருளை சுய கர்மத்தால் வழிபட்டு மனிதன் மேன்கை எப்புகிறான்.

ஸ்வ: சீதேயான் ஸ்வதந்மோ விகுணங்கு பாதர்மாத் ஸ்வஞ்ஜுஷ்டதாத ।
ஸ்வபாவநியதம் கர்ம குர்வந்நாப் னோதி கில்பிஷம் ॥ 47

கருத்துரை:

நிறைவாக அனுஷ்டிக்கப்பட்ட பாதர்மத்தை விட, குறைவாய் அனுஷ்டிக்கும் ஸ்வதர்மம் சிறந்தது. இயற்கையிலமைந்த கர்மத்தைச் செய்யபவன் கேட்டினை அடையான்.

ஸ்வ: ஸஹஜம் கர்ம கெளந்தேய ஸதோஷமயிந் த்யஜேத் ।
ஸர்வாரம்பாஹ்ரி தோஷேனை தூமேனாக்னிரி
வாவ்ருதாஹ் ॥

48

கருத்துரை:

அர்ஜுனா! கேடுடையதாயினும் உடன் பிறந்த கர்மத்தை விட்டுவிடலாகாது. ஏனெனில் புகையால் குழப்பட்ட நெருப்பினைப் போல் எல்லா கர்மாக்களும் முக்குணங்களால் ஆன தோஷங்களால் மூடப்பட்டிருக்கின்றன.

என: அஸ்த புத்திஹரி ஸர்வத்ர ஜிதாத்மா விகந்தஸ் ப்ரகுந்றஹ ।
நெந்திகர்ம்ய எதித்திம் பரமாம் ஸந்யாஸேனாதி கச்சதி ॥ 49

கருத்துரை:

எல்லா விஷயங்களிலும் பற்றற்ற புத்தியுடையவனாய், மனத்தை வென்றவனாய், ஆசைகளற்றவனாய் திருப்பவன், சந்நியாசத்தால் மேலான களக்கமற்ற ஆன்ம நிலையை அடைகிறான்.

என: எதித்திம் ப்ராப்தோ யதா ப்ரஸ்ம ததாப்னோதி நிபோதமே ।
ஸமாஸேனைவ கெளந்தேய நிஷ்டா ஞானஸ்யயாபரா ॥ 50

கருத்துரை:

அர்ஜனனே! கர்மசித்தியை யடைந்தவன் பரம்பொருளை எவ்வாறு சேர்கிறானோ அவ்வாறே ஞானத்தின் உயர்நிலையாகிய பிரம்மத்தை எப்படி அடைகிறான் என்பதை என்னிடுமிருந்து சுருக்காக அறிந்து சொன்.

- ஸ்: புத்யா விசுந்தயா யுக்தோ த்ருத்யாத்மானம் நியம்யச ।
சப்தாதீன் விஷயான்ஸ்த்யக்தீவா ராகவேஷள
வ்யுதஸ்யச ॥ 51
- ஸ்: விவிக்த லேவி லக்வாசீ யதவாக்காயமானஸஹா ।
த்யானயோக பரோ நித்யம் வைராக்யம் ஸமுபாச்சிதஹா ॥ 52
- ஸ்: அஹங்காரம் பலம் தர்பம் காமம் க்ரோதம் பரிக்ரஹம் ।
விமுக்ய நிர்மமஹா சாந்தோ ப்ரஹ்ம பூயாய கல்பதே ॥ 53

கருத்துரை:

தூய்மையான அறிவு கொண்டு அதனால் மன உறுதியுடன் தன்னை அடக்கியதில் வெற்றி கொண்டும், புலன் இன்பங்களை துறந்தும், விருப்பு வெறுப்பு என்ற உணர்வுகள் இல்லாதும். தனித்து வாழ்ந்தும், குறைத்து உண்டும், மனம், வாக்கு, உடல் இவற்றை அடக்கியும், எப்போதும் இறைவனை தியானம் எனும்

யோகத்தில் ஆழ்ந்து ஆராதித்தும் பற்றற்ற நிலையில் உறுதியுடன் இருந்தும்.

பெரும் விருப்பு எனும் அஹஸ்காரம் அற்றும், மன அமைதியினை நிறைவேற்றிட பயன் படுத்திடும் பலம் எனும் வன்மை இல்லாதும், நான், எனது என்ற உணர்வில் எழும்பும் செருக்கு இல்லாதும், காமம் மற்றும் குரோதம் எனும் உணர்வுகளுக்கு அடிமையற்றும், அமைதியுடன் எப்போதும் இருந்தும் ஆகிய பண்புகள் இருப்பவனே அந்த பிரம்மம் எனும் இறைவனைக்காணும் தகுதியுடையவன் ஆகிறான்.

என்: பிரஹ்ம பூதஹ ப்ரஸன்னாத்மா ந சோசதி ந காங்காதி ।
ஸமஸ் ஸர்வேஷா பூதேஷா மத்பக்திம் ஸபதே பராம் ॥ 54

கருத்துரை:

பிரம்ம வடிவத்தையடைந்தவனான ஜீவன் முக்தன், நிர்மலயான (அமைதியான) மனம் உடையவனாக எதனைக் குறித்தும்

வருந்தாது எதனையும் விரும்பாது, எல்லா உயிர்களிடத்தும்
புத்தியிடதையவனாய் (அவற்றையும் தன்னைப் போலவே
என்னிடத்து மேலான பக்தியிடதையவனாய் இருப்பான்.

ஸ்த: பக்த்யா மாமபிஜானாதி யாவான்ஸ்சரஸ்மி தத்வத்து |
ததோ மாம் தத்வதோ ஞாத்வா விசதே ததனந்தாம் || 55

கருத்துரை:

நான் எத்தன்மையன், எவன் என்று பக்தியினால் ஒருவன்
என்னை உள்ளபடி அறிகிறான்; உள்ளபடி அறிந்தபின்
விரைவில் என்னை அடைகிறான்.

ஸ்த: ஸுர்வ கர்மங்கலயபி ஸதா ஞாத்வாணோ மத்வீய பாக்ஷயது |
மத்ப்ரஸாதாதவாப்ணோதி சாக்வதம் பதுமவ்யயம் || 56

கருத்துரை:

எப்போதும் எல்லா கர்மங்களையும் செய்த போதிலும் என்னை

சரணாடைகிறவன் எனதருளால் சாத்வதமானது அழியாததுமாகிய பதத்தினை அடைகிறான்.

ஸ்வ: சேதஸா ஸர்வகர்மாணி மயில் ஸன்யஸ்ய மத்பறஹ |
புத்தியோக முபாக்ரித்ய மத்சித்தஹ ஸத்தம் பவ ||

57

கருத்துரை:

விவேகத்தால் கர்மங்களையெல்லாம் என்பால் ஒப்படைத்து, என்னையே குறியாகக் கொண்டு, புத்தி யோகத்தை அல்லது தியான யோகத்தைச் சார்ந்திருந்து, ஸப்போதும் சித்தத்தை என்பால் வைப்பாயாக.

ஸ்வ: மச்சித்தஹ ஸர்வதுர்க்காணி மத்ப்ரஸாதரத் தரிஷ்யனி |
அது சேத த்வமஹங்காரந்ந ச்ரோஷ்யனி விநங்கஷ்யனி || 58.

கருத்துரை:

சித்தத்தை

என்பால்

தைத்து

எனதருளால்

இடர்ப்பாடுகளையெல்லாம் கடந்து செல்வாய். அவ்வாறின்றி ந் அகங்காரத்தால் என் சொற்களைக் கேட்காமல் இருப்பாயாயின் கேடு அடைவாய்.

ஸ்: யதஹந்காஷமாக்ரித்ய நயோத்ஸ்ய திதி மன்யஸே |
மித்னயழுஷ வியூவஸா யஸ்தே ப்ரக்ருதிஸ்த்வாம்
நியோசஷ்யாதி || 59

கருத்துரை:

அகங்காரம் கொண்டு போர் புரியேன் என்று நினைப்பாயாகில் உன் முயற்சியானது விணாகும். உன் (சஷத்திரிய) இயல்பே உன்னைப் போரில் பிணித்து விடும்.

ஸ்: ஸ்வபாவஜேன. கெளந்தேய நிபத்தஹ ஸ்வேன கர்மணா |
கர்தும் நேச்சளியன்மோஹாத் கரிஷ்யஸ்யவ சோஅபிதத் || 60

கருத்துரை:

அர்ஜனா! உன் இயல்பில் பிறந்த வினையினால் கட்டுண்டு

எதனைச் செய்வதற்கு மறுக்கிறாயோ. மயக்கத்தால், நடவடிக்கை வசமிழந்து, கர்மத்தின் வயப்பட்டவனைய் அதனையே நீ செய்வாய்.

ஸ்வர்ண ஸர்வபூதானாம் ஹ்ருத்தே அர்ஜுன தின்பு தி ।
ப்ராமணன் ஸர்வபூதானி யந்த்ராருடானி மங்கா ॥ 61

கருத்துரை:

ஓ அர்ஜுனா! உலகத்தை காப்பிருத்தும் சகவரளி உபரிசுகளையெல்லாம் இயந்திரத்திலேயிர்நி மகையினால் அர்ஜுப் படைத்துக் கொண்டு அவற்றின் இதயற்றில் இருக்கிறான்.

ஸ்வ சரணம் கச்ச ஸர்வ பாவேன பாரத !
தத் ப்ரஸாதாத்பராம் சாந்திம் ஸ்தானம் ப்ராப்ஸ்யாரி
சரச்வதம் ॥ 62

கருத்துரை:

அர்ஜுனா! எல்லா வணக்கமிழும் அவனான தேவதஞ்சமாடுவாயாக!

அவனருளால் மேலான அமைதியையும், நிலைத்துள்ள விடுபேற்றையும் அடைவாய்.

- ஸ்வ: இதி தே ஞானமாக்யாதம் குஹ்யாத் குஹ்யதரம்மயா ।
விம்ருச்சைதூசேஷண யதேச்சளி ததாகுரு ॥ 63
கருத்துரை:

மறைபொருள்களுக்கெல்லாம் மறை பொருளாகிய ஞானத்தை (கீதா சாஸ்திரம்) உனக்கு நான் சொன்னேன். இதனை முழுதும் நன்கு ஆராய்ந்து நீ விரும்பியதைச் செய்.

- ஸ்வ: ஸர்வ குஹ்யதமம் யூயஹ ச்ருணுமே பரமம் வசஹ ।
திஷ்டோஅவி மே த்ருடமிதி ததோ வசஷ்யாமி தே ஹிதம் ॥ 64

கருத்துரை:

ஓ அர்ஜ்ஞன்னே! இரகசியங்களனைத்தும் பரம இரகசியமானதும், மிகவும் மேன்மையானதுமாகிய என்னுரையை மீண்டும்

கேண்ட். ஏனெனில் நி எனக்கு மிகவும் நெஞ்சுகியவர். ஆகையால் உன் நன்மைக்காக மேலும் சொல்கிறேன்.

ஸ்வ: மன்மனா பல மத்பக்தோ மத்யாஜி மாம் நமஸ்கரு ।
மாமேவைஷ்யளி ஸத்யம் தே ப்ரதிஜூனேப்ரியோ

அளவிமே ॥ 65

கருத்துரை:

என்பால் மனம் வைத்து, என்றிடம் பக்தி பூண்டு என்னை ஆராதிப்பாய். என்னையே வரைங்கு, என்னையே அடைவாய். எனக்கு இனியான் நி. எனவே உடைக்கு உறுதியரவிக்கிழேன்.

ஸ்வ: ஸர்வதர்மான் பரித்யஜ்ய மாமேகம் சர்ணம் வரஜ ।
அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்யோ மோகஷயிஷ்யாமி

மாகசஹ ॥ 66

கருத்துரை:

தர்மங்களையெல்லாம் துறந்து என்னையே உரவாடைவரயாக, பாவங்களை நெத்தினின்றும் கூட நீண்ட நாள் விடுவிரிப்பேன். வருந்து தீது!

ஸ்: திதம்தே நாதபஸ்காய நாபக்தாய கதாசன |
நசாக்ர்நுஷவே வாச்யம் நசமாம் யோப்யஸூயதி || 67

கருத்துரை:

உனக்குப் போதிக்கப்பட்ட இந்த கீதா சாஸ்திரம் பக்தியில்லாதவனுக்கும், தவமில்லாதவனுக்கும், தொண்டு புரியாதவனுக்கும், என்னை இகழ்ப்பவனுக்கும் எப்போதும் சொல்லத் தக்கதல்ல.

ஸ்: ய திதம் பரமம் குஹ்யம் மத்பக்தேஷ்வபிதா யஸ்யதி |
பக்திம் மயிபராம் க்ருத்வா மாமேவைஷ்யத்ய ஸம்சயது || 68

கருத்துரை:

மிக ஆழ்ந்த இத்தத்துவத்தை என் பக்தர்களிடத்து உபதேசித்து, என்னிடம் மேலான பக்தி பண்ணுகிறவன் ஜயமின்றி என்னையே அனாவான்.

ஸ்வ: நச தஸ்மான் மனுஷ்யேவதூ கஸ்சின்மே ப்ரியக்ருத்தமஹு ।
பவிதா நசமேதஸ்மாதன்யஹு ப்ரியதரோபுவி ॥ 69

கருத்துரை:

மனிதர்களுள் எனக்கு விருப்பமான செயல்புரிபவனும்
அவனைவிட வேறுயாருமில்லை; எனக்கினியானும்
வையகத்தில் அவனைவிட யாருமில்லை.

ஸ்வ: அத்யேஷ்யதேசய இமம் தர்ம்யம் ஸம்வாத மாவயோ ।
ஞான யக்ஞேன தேனாஹமிஷ்டஹ
ஸ்பாமிதி மேமதிஹி ॥ 70

கருத்துரை:

தர்மம் நிறைந்த இந்த உரையாடலை இன்னும் யார்
கற்றறிகிறானோ, அவனால் ஆற்றப்படும் ஞான வேள்வியினால்
நான் ஆராதிக்கப்படுபவன் ஆவேன். இது என் கொள்கை.

என: சுர்த்தாவான ஸ-யஸ்ச ச்ருணுயதபி யோநரஹ |
லோஅபி முக்தஹ குபான் லோகான் ப்ராப்னுயாத் புண்ய
கர்மணாம் || 71

கருத்துரை:

எந்த மனிதன் சிரத்தையுள்ளவனாய், அவமதிப்பு இன்றி இந்த
கீதா சாஸ்திரத்தைக் கேட்கிறானோ அவன் பாவங்களிலிருந்து
விடுபட்டுப் புண்ணிய காரியங்களைச் செய்து புண்ணிய
உலகங்களை அடைவான்.

என: கச்சிதேதச் ச்ருதம் பார்த்த த்வைய காக்ரேன கேதஸா |
கச்சிதக்ஞான ஸம்மோஹஹ ப்ரநஷ்டஸ்தே தனஞ்ஜய || 72

கருத்துரை:

பார்த்தா! ஒன்றுபட்ட மனத்துடன் உன்னால் இது
கேட்கப்பட்டதா? தனஞ்ஜயா! உனது அறியாமையால் விளைந்த
மயக்கம் அழிந்ததா?

ஸ்வ: நஷ்டோ மோஹ ஹஸ்ம்ருதிர் லப்தாத்வத் ப்ரஸாதான்மயா
அச்யுத ।
ஸ்திதோ (அ)ஸ்மி கதஸந் தேஹஹ கரிஷ்யே
வசனம்தவ ॥ 73

கருத்துரை:

ஏ கிருஷ்ணா! உள்ளஞால் என் அஞ்ஞானம் தொலைந்தது.
ஐயங்கள் அகன்றன. இனி உன் கட்டளையை நிறைவேற்று
கிறேன்.

ஸ்வ: இத்யஹம் வாஸ-தேவஸ்ய பார்த்தஸ்யச மஹாத்மனஹ ।
ஸம்வாதமிச்சென்னிமத்புதம் ரோமஹர்ஷினம் ॥ 74

கருத்துரை:

இஸ்வனம் வசதேவருக்கும் மகாத்மாவான அர்ஜுனனுக்கும்
இடையே நிகழ்ந்த மயிர்க்கச்ச உண்டுபண்ணும் அற்புத
ஒரையாடலை நான் கேட்டேன்

என: வியாஸ ப்ரஸாதாசி ச்ருத்வானேதத் ருஹ்யமஹம் பறம் ।
யோகம் யோகேசுவராத் க்ருஷ்ணாத் ஸாக்ஷாத் கதயதஹம்
எவ்யம் ॥ 75

கருத்துரை:

திரு வேதவியாசனின் அருளால் நான் மிகவும் இரகசியமானதும்
மிகச் சிறந்ததுமாகிய இந்த யோக சாஸ்திரத்தை அர்ஜூனனுக்குச்
சொல்லிக் கொண்டிருந்த யோகேசுவரனாகிய கண்ணனரிடம்
நேரடியாகக் கேள்வேன்.

என: ராஜங்க வைஸ்மீருத்ய ஸம்ஸம்ருத்ய ஸம்வாதமிமமத்புதம் ।
சேவார்ஜூன யோதூர புண்யம் ஹ்ருஷ்யாமிச
முஹர்முஹா ॥ 76

கருத்துரை:

திருத்ராஸ்திர மன்னனே! கேவார்ஜூனரின் வியப்பிற்குரிய
இப்புண்ணிய உரையாடலை நினைத்து நினைத்து மீண்டும்
மீண்டும் மகிழ்வாட்டுகிறேன்.

ஸ்வ: தச்ச ஸம்ஸ்மருத்ய ஸம்ஸ்மருத்ய ரூபமத்யத்புதம் ஹரே ।
விஸ்மயோமே மஹான் ராஜன் ஹருஷ்யாமி
சபுனஹ்புனஹ் ॥ 77

கருத்துரை:

அரசே! ஹரரியின் அந்த அதிசய விசுவருபத்தை இன்னும் எண்ணியெண்ணி எனக்குப் பெருமழிழ்வு ஏற்படுகிறது; வியப்புண்டாகிறது.

ஸ்வ: யத்ர யோகேச்வரஹ க்ருஷ்ணோ யத்ர பார்த்தோ தனுர்தாஹ ।
தத்ர ஸ்ரீர் விஜயோ பூதிர்த்ரவாந்திர்மதிர்மம ॥ 78

கருத்துரை:

யோகேசுவரனான கிருஷ்ணனும், விஸ்லேந்தியீ பார்த்தனும் பங்குள்ளோ அங்குத் திருவூம், வெற்றியும், செஸ்ஸுப் பெருக்கும், நிலைத்த நீதியும் உள்ளன என்பது என் மொள்ளை.